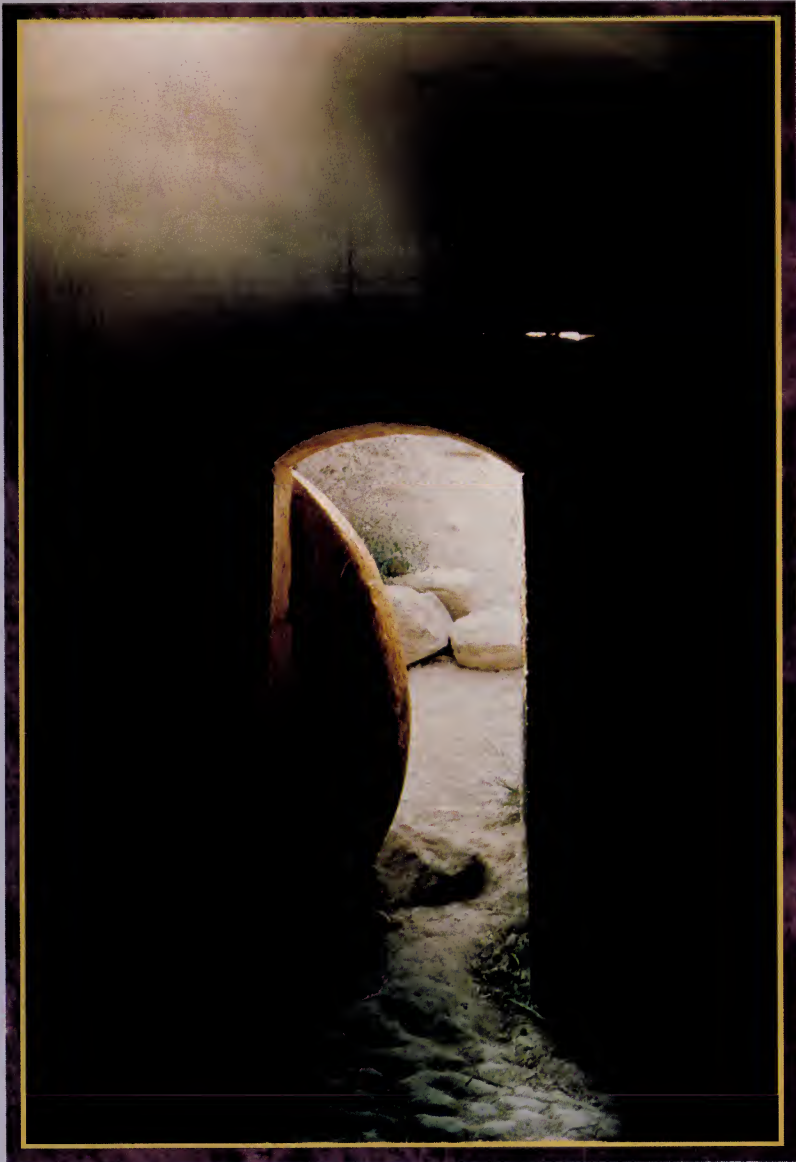

LIAHONA

MET DANK AAN HET MUSEUM VOOR KERKGESCHIEDENIS EN KUNST, VIJFDE INTERNATIONALE KONSTWERFSTUUD

Steven Edwards, Dageraad der herrijzenis

Zij vonden de steen van het graf afgewenteld, en (...) zij vonden het lichaam van de Here Jezus niet. (...) zie, [er stonden] twee mannen in een blinkend gewaad bij haar, [die zeiden:] Wat zoekt gij de levende bij de doden? Hij is hier niet, maar Hij is opgewekt' (Lucas 24:2-6).

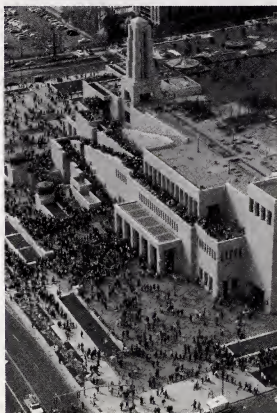
Verslag van de 170ste algemene aprilconferentie van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Toespraken en verloop van de conferentie die op 1–2 april is gehouden in het
Conferentiecentrum in Salt Lake City (Utah)

Geliefde broeders en zusters, wat vormt u een prachtige aanblik, deze enorme groep heiligen der laatste dagen in deze prachtige, nieuwe zaal', met deze woorden verwelkomde president Gordon B. Hinckley in de eerste bijeenkomst van de algemene bijeenkomst de 21 duizend leden, die bijeen waren gekomen in het nieuwe Conferentiecentrum van de kerk, op steenworp afstand van de Salt Lake-tempel en de Tabernakel.

'Het orgel is nog niet klaar, en er zijn nog wat bouwkundige details te verzorgen. Maar gelukkig is het werk wel zover gevorderd dat we het gebouw voor deze conferentie kunnen gebruiken.' Hij voegde daaraan toe: 'De bouw van dit gebouw is een stoutmoedige onderneming geweest. We hebben ons er zorgen over gemaakt. We hebben erover gebeden. We hebben geluisterd naar de ingevingen die de Geest ons erover gaf. En alleen toen we de bevestigende stem van de Heer voelden, besloten we om ermee door te gaan.'

Gedurende de tweedaagse conferentie konden de leden zich verheugen in dezelfde opmerkelijke ambiance die zo kenmerkend is voor de algemeen conferentie: gevoelige lofzangen; devote gebeden tot onze Vader in de hemel; krachtige, leerzame toespraken van de dienstknechten van de Heer; de

De leden stromen toe naar de deuren van het nieuwe Conferentiecentrum.

omniskensbare goede luim van de leden van de kerk; en de Geest van de Heer, die op alle deelnemers leek te zijn neergedaald.

Aan het eind van de slotbijeenkomst op zondagmiddag zei president Hinckley: 'We hebben deelgenomen aan de 170ste algemene aprilconferentie van de kerk. We hebben dit mooie, nieuwe gebouw voor het eerst gebruikt. Wij zijn hier op 1 en 2 april in het jaar 2000, geweest, het begin van een nieuwe eeuw en een geweldig nieuw

millennium. Dit alles is enorm waardevol. Het is een tijd voor een nieuw begin. (. . .) Laten we de wegen des Heren bestuderen, en over zijn leven en leringen lezen in de heilige Schriften die Hij ons heeft gegeven. Laten we de tijd nemen om een beetje te mediteren, om na te denken over wat we kunnen doen om ons leven te verbeteren en als heilige der laatste dagen een beter voorbeeld te zijn.'

De af te handelen bestuurlijke zaken bestonden uit de steunverlening van negen algemene autoriteiten, die in het Eerste en Tweede Quorum der Zeventig zijn geroepen — van wie er twee van het Tweede naar het Eerste Quorum zijn overgegaan — en 39 nieuwe gebiedszeventigen.

In zijn slotwoord kondigde president Hinckley de plannen voor zes nieuwe tempels aan, die zullen worden gebouwd in Aba (Nigeria), Asunción (Paraguay); Helsinki; Lubbock (Texas); Snowflake (Arizona); en een in het driestedengebied in de staat Washington.

De conferentiebijeenkomsten konden wereldwijd via de radio, TV en het Internet worden gevolgd. Voor nits zijn er videobanden van de conferentiebijeenkomsten beschikbaar in de meeste talen die door de leden van de kerk worden gesproken. — De redactie

Het Eerste Presidium:

Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Raad der Twaal:

Boyd K. Packard, L. Tom Perry, David B. Haight, Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring

Editeur: Martin K. Jensen

Adviseurs: F. Enzo Busche, John M. Modson, Alexander B. Morrison

Directie afdeling leerplannen:

Hoofdredacteur: Ronald L. Knighton

Directeur redactie: Richard M. Romney

Directeur grafische vormgeving: Allan R. Laybarg

Redactie:

Hoofdredacteur: Marvin K. Gardner

Hoofdredacteur: R. Val Johnson

Redacteur: Roger Terry

Assistent-redacteur: Jenifer Greenwood

Rooster: Beth Dayley

Assistent publicaties: Kannie Shakespear

Afdeling vormgeving:

Leidingsgevend art-director: M. M. Kowasaki

Art-director: Scott Van Kampen

Senior vormgever: Shiori Cook

Vormgever: Thomas S. Child, Todd R. Peterson

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productie: Reginald J. Christensen, Kari A. Couch,

Denise Kirby, Deena L. Sorenson, Claudia E. Warner

Digitale voorbereiding: Jeff Martin

Abonnementen (in VS):

Directeur: Kay W. Briggs

Distributiemanager: Kris Christensen

Manager: Joyce Hansen

Verlating:

CPB Vertaalsbureau

Heschepad 1, NL-5341 OS Oss

Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Groenestraat 54

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Kopij lijst op diskette aanleveren.

Abonnementenadministratie:

Administratie: R. de Klerk-Goudeberg

Postbus 224, NL-3430 AE Nieuwegein

Telefoon: 030-6053804

Fax: 030-6000502

Abonnementenrij:

Nederland: NLG 272,00 België: BEF 390,00. Het jaarabonnement kan elk gewenst moment ingaan en wordt automatisch verlengd. U ontvangt een acceptatiekaart (België: stortings-/overschrijvingsformulier).

Stuur bijdragen en vragen, anders dan voor de rubriek Kerktijdschrift naar: Liahona, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of e-mail naar CUR-Liahona-1Mag@ldschurch.org

De Liahona (een woord uit het Boek van Mormon dat "kornen" of "oornieren" betekent) wordt gepubliceerd in het Albanees, Armeens, Bulgaars, Cambodisch, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Frans, Fries, Frans, Indonesisch, Italiaans, Japanees, Hiligonaan, Hongaars, Japanees, Koreaans, Lets, Litouws, Malagassisch, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoonaans, Spaans, Tagalog, Tahitaans, Thais, Tongaans, Tjechisch, Vietnamese, Uslands en Zweeds. (Figuurlijk verschildt per taal.)

Uitgever:

©2000 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

For Readers in the United States and Canada: July 2000 Vol. 100 No. 7. LIAHONA (USPS 311-480) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year. Canada, \$15.50 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions and queries to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canadian Postage Information: Publication Agreement #1604821)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

REGISTER OP ONDERWERP

Bekering	56
Conferentiecentrum	4
Dankbaarheid	40, 82
Doelen	116
Doop	7
Eeuwig perspectief	32
Evangelie	99
Gebed	79
Geboden	11
Gehoorzaamheid	13, 108
Geloof	20, 40
Geluk	13, 86
Genezing	20
Getuige	108, 111, 113, 116
Getuigenis	49, 86
Gezinsband	46, 102, 106
Heilsplan	32, 34, 102
Herstelling	7, 34, 40, 99
Integriteit	111
Jezus Christus	11, 16, 37, 71, 82,
Kuisheid	43
Liefdadigheid	56, 74, 77, 79
Lofzangen	32
Moed	108
Oordeel	113
Opoffering	90
Opstanding	16
Ouderschap	97
Pioniers	90
Pornografie	43, 46
Priesterschap	46, 59
Profeten	27
Profetie	4
Ringpresidenten	59
Roepingen	56, 59, 79
Schepping	77, 102
Tabernakel	4
Technologie	20, 27
Tegenspoed	71, 86
Tempels en tempelwerk	16, 30, 106
Thuis	67
Toetreding tot de kerk	94
Vloeken	46
Vorharding	52
Voorbeeld	67, 97
Vrede	71
Vreugde	13
Vrouwzijn	43, 116
Weduwen	74
West-Afrika	30
Zelfbeheersing	52
Zendingswerk	34, 37, 94, 106

Sprekers in alfabetische volgorde

Abrea, Angel	49
Ballard, M. Russell	37
Burton, H. David	46
Coleman, Gary J.	34
Dickson, John B.	99
Dunn, Loren C.	97
Eyring, Henry B.	79
Faust, James E.	20, 52, 116
Haight, David B.	40
Hillam, Harold G.	11
Hinckley, Gordon B.	4, 59, 82, 106
Holland, Jeffrey R.	90
Jensen, Jay E.	32
Kikuchi, Yoshihiko	94
Larsen, Sharon G.	108
Maxwell, Neal A.	86
Menlove, Coleen K.	13
Monson, Thomas S.	24, 56, 67
Nadauld, Margaret D.	113
Nelson, Russell M.	102
Oaks, Dallin H.	16
Pace, Glenn L.	30
Packer, Boyd K.	7
Perry, L. Tom	27
Scott, Richard G.	43
Smoot, Mary Ellen	77
Thomas, Carol B.	111
Timgey, Earl C.	74
Wirthlin, Joseph B.	71

Huisdonderdag en huisbezoek: De conferentienummers van de Liahona bevatten geen huisdonderdag- of huisbezoekboodschap. Daarom kiezen de huisdonderzwers en huisbezoeksters gebedvol een conferentietoespraak uit die tegemoet komt aan de behoeften van de leden die zij bezoeken.

Op de omslagen: Gary L. Kapp, *Het eerste visioen.*

De foto's van de conferentie zijn genomen door Jed Clark, Craig Dimond, John Luke, Welden Andersen, Matt Reier, Tamra Ratieta, Lana Leishman, Allexis Duce.

Conferentietoespraken op internet: De conferentietoespraken vindt u op de officiële website van de kerk: www.lds.org.

INHOUDSOPGAVE

- 1 **VERSLAG VAN DE 170STE ALGEMENE APRILCONFERENTIE VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN**

ZATERDAGMORGENBIJEENKOMST

- 4 **ALS GETUIGENIS IN DE HELE WERELD**
PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY
- 7 **TONGEN ALS VAN VUUR DIE ZICH VERDEELDEN**
PRESIDENT BOYD K. PACKER
- 11 **TOEKOMSTIGE LEIDERS**
OUDERLING HAROLD G. HILLAM
- 13 **LANG EN GELUKKIG LEVEN**
COLEEN K. MENLOVE
- 16 **OPSTANDING**
OUDERLING DALLIN H. OAKS
- 20 **HET SCHILD DES GELOOFS**
PRESIDENT JAMES E. FAUST

ZATERDAGMORGENBIJEENKOMST

- 24 **DE STEUNVERLENING AAN KERKFUNCTIONARISSEN**
PRESIDENT THOMAS S. MONSON
- 25 **VERSLAG VAN HET KERKELIJK VERIFICATIECOMITÉ**
TED E. DAVIS
- 26 **STATISTISCH RAPPORT 1999**
F. MICHAEL WATSON
- 27 **GIJ MOET ACHT GEVEN OP AL ZIJN WOORDEN**
OUDERLING L. TOM PERRY.
- 30 **EEN TEMPEL VOOR WEST-AFRIKA**
OUDERLING GLENN L. PACE
- 32 **HOUD HET EEUWIG PERSPECTIEF VOOR OGEN**
OUDERLING JAY E. JENSEN
- 34 **BENT U ER NOG STEEDS?**
OUDERLING GARY J. COLEMAN
- 37 **HOE STAAT HET MET ONS?**
OUDERLING M. RUSSELL BALLARD
- 40 **GELOOF, TOEWIJDING EN DANKBAARHEID**
OUDERLING DAVID B. HAIGHT

PRIESTERSCHAPSBIJEEKOMST

- 43 **DE HEILIGHEID VAN HET VROUWZIJN**
OUDERLING RICHARD G. SCOTT
- 46 **HET PRIESTERSCHAP EREN**
BISSCHOP H. DAVID BURTON
- 49 **UW EIGEN GETUIGENIS**
OUDERLING ANGEL ABREA
- 52 **DE KRACHT VAN ZELFBEHEERSING**
PRESIDENT JAMES E. FAUST
- 56 **UW EEUWIGE VAART**
PRESIDENT THOMAS S. MONSON

- 59 **DE RINGPRESIDENT**
PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

ZONDAGMORGENBIJEENKOMST

- 67 **UW EEUWIG THUIS**
PRESIDENT THOMAS S. MONSON
- 71 **OP ZOEK NAAR EEN VEILIGE HAVEN**
OUDERLING JOSEPH B. WIRTHLIN
- 74 **DE WEDUWEN VAN ZION**
OUDERLING EARL C. TINGEY
- 77 **WIJ ZIJN SCHEPPERS**
MARY ELLEN SMOOT
- 79 **WAKEN EN STERKEN**
OUDERLING HENRY B. EYRING
- 82 **MIJN GETUIGENIS**
PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

ZONDAGMIDDAGBIJEENKOMST

- 86 **TEVREDEN ZIJN MET WAT ONS IS TOEBEDEELD**
OUDERLING NEAL A. MAXWELL
- 90 **ALS DUIVEN OP ONS RAAMKOZIJN**
OUDERLING JEFFREY R. HOLLAND
- 94 **ONZE HEMELSE VADER HEEFT EEN BIJZONDER PLAN**
OUDERLING YOSHIHIKO KIKUCHI
- 97 **OMDAT MIJN VADER MIJ HEEFT GEZONDEN**
OUDERLING LOREN C. DUNN
- 99 **EEN KORTE INTRODUCTIE TOT DE KERK**
OUDERLING JOHN B. DICKSON
- 102 **DE SCHEPPING**
OUDERLING RUSSELL M. NELSON
- 106 **TIJD VOOR EEN NIEUW BEGIN**
PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

ALGEMENE BIJEENKOMST VAN DE JONGEVROUWEN

- 108 **STAAN MET GOD**
SHARON G. LARSEN
- 111 **INTEGRITEIT**
CAROL B. THOMAS
- 113 **ALS GETUIGE STAAN**
MARGARET D. NADAULD
- 116 **VROUWZIJN: DE MEEST EERVOLLE PLAATS**
PRESIDENT JAMES E. FAUST
- 64 **ALGEMENE AUTORITEITEN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN**
- 120 **ZIJ HEBBEN OOK TOT ONS GESPOKEN**
- 121 **KERKNIEUWS**

Als getuigenis in de hele wereld

President Gordon B. Hinckley

Dit formidabele gebouw (...) vanwaar de stemmen van de profeten als getuigenis in de hele wereld zullen doorklinken, dat Jezus Christus de Heiland van het mensdom is.

Geliefde broeders en zusters, wat vormt u een prachtige aanblik, deze enorme groep heiligen der laatste dagen in deze prachtige, nieuwe zaal.

Het orgel is nog niet klaar, en er zijn nog wat bouwkundige details te verzorgen. Maar gelukkig is het werk wel zover gevorderd dat we het gebouw voor deze conferentie kunnen gebruiken. Toen ik er ongeveer een jaar geleden over sprak, zei ik dat we het misschien niet meteen helemaal zouden kunnen vullen. Er zijn drie keer zoveel zitplaatsen als in de Tabernakel. Maar toch hebben we nu al te weinig ruimte, want alle stoelen zijn bezet.

Tijdens de vier algemene bijeenkomsten en de priesterschapsbijeenkomst kunnen we in totaal ongeveer honderdduizend mensen een plaats bieden. We hebben echter 370 duizend aanvragen voor kaartjes gehad. Velen die hier niet meer in kunnen, krijgen een plaats in de Tabernakel en de Assembly Hall. Maar ondanks dat zullen toch heel veel mensen teleurgesteld zijn. Wij bieden onze verontschuldigingen aan. Wij vragen uw vergeving. Wij zijn niet bij machte daar wat aan te doen. Er willen zoveel mensen naar deze eerste conferentie in de nieuwe zaal. Helaas is dat onmogelijk. Ik was nogal geschokt toen ik hoorde dat de mensen van mijn eigen wijk, hier heel dichtbij, mensen die ik liefheb, geen kaartjes hebben gekregen.

Maar we zijn dankbaar dat de heiligen der laatste dagen zo enthousiast over deze nieuwe vergaderzaal zijn. Ik hoop dat dit enthousiasme blijvend is, en dat we in de toekomst bij elke conferentie een volle zaal zullen hebben.

Dit is de nieuwste in een serie vergaderplaatsen die ons volk gebouwd heeft. Toen ze in deze vallei arriveerden, bouwden ze eerst een bowery. Die bood bescherming tegen de zon, maar verschaftte geen warmte en erg weinig comfort. Toen bouwden ze de oude Tabernakel. Die werd gevolgd door de nieuwe Tabernakel, die nu al meer dan 130

jaar zo goed dienst heeft gedaan.

Nu, in deze historische tijd, bij de geboorte van een nieuwe eeuw en het begin van een nieuw millennium, hebben we dit nieuwe, fantastische conferentiecentrum gebouwd.

Elke onderneming in het verleden was een avontuur, vooral de Tabernakel. Die was uniek van ontwerp. Niemand had ooit zo'n gebouw gebouwd. Hij is nog steeds uniek. Het is een geweldig gebouw geweest, en dat zal het blijven. Het blijft leven, want ik geloof dat een gebouw eigenlijk een eigen leven leidt. Het zal ons nog lang blijven dienen.

De bouw van dit gebouw is een stoutmoedige onderneming geweest. We hebben ons er zorgen over gemaakt. We hebben erover gebeden. We hebben geluisterd naar de ingevingen die de Geest ons erover gaf. En alleen toen we de bevestigende stem van de Heer voelden,

Het panoramisch overzicht vanaf de achterkant van het plaza (begane grond) in het conferentiecentrum geeft een goede indicatie van de omvang en capaciteit van het gebouw.

besloten we om er mee door te gaan.

Tijdens de algemene aprilconferentie van 1996 heb ik gezegd: 'Het spijt mij dat zovelen die met ons in de Tabernakel bijeen willen komen vanochtend, er niet in kunnen. Er zijn veel mensen op het terrein buiten. Dit unieke en opmerkelijke gebouw, dat gebouwd is door onze pionier-voorouders, en is toegewijd aan de aanbidding van de Heer, kan met gemak zesduizend mensen herbergen. Sommigen van u die op die harde houten banken zitten, zouden dat woord gemak echter in twijfel kunnen trekken.

'Mijn hart gaat uit naar allen die binnen wilden, maar geen plaats konden krijgen. Ongeveer een jaar geleden heb ik de broeders gesuggereerd dat de tijd misschien is gekomen om te kijken hoe realistisch het is om een ander gebouw voor onze aanbidding te bouwen, een

veel groter gebouw dat misschien wel drie of vier keer het aantal zitplaatsen van dit gebouw zou hebben.' (*De Ster*, juli 1996, blz. 61.)

Dat visioen van een nieuw gebouw zag ik heel duidelijk voor me. Er werden verschillende architectonische stijlen bestudeerd. Uiteindelijk werd er een gekozen. Het ontwerp omvatte een enorme zaal met 21 duizend zitplaatsen, en een theater met nog eens duizend zitplaatsen. Er zouden geen dragende pilaren zijn die het zicht op de spreker zouden benemen. Er zouden bomen en stromend water op het dak komen.

Op 24 juli 1997 werd de eerste spade gestoken, op de honderdvijftigste verjaardag van de aankomst van de pioniers in deze vallei. Dat was een historische gebeurtenis.

We wisten dit toen nog niet, maar in 1853 heeft Brigham Young

met betrekking tot tempels gezegd: 'De tijd zal komen dat (...) we (...) op het dak bomen zullen planten en visvijvers aanleggen.' (*Deseret News Weekly*, 30 april 1853.)

In 1924 heeft ouderling James E. Talmage van de Twaalf geschreven: 'Ik heb al lang de mogelijkheid gezien dat er ten noorden van de Tabernakel een groot paviljoen gebouwd zal worden met misschien wel twintigduizend zitplaatsen, of twee keer dat aantal, met versterkers die het mogelijk maken om alle toespraken te horen die vanaf het podium in de Tabernakel gehouden worden, en bovendien een systeem om ze uit te zenden, met in de kerkgebouwen of andere vergaderplaatsen in het hele berggebied ontvangers.' (Dagboek van James E. Talmage, 29 augustus 1924, *Special Collections and Manuscripts*, Harold B. Lee Library, Brigham

Young University, Provo, Utah.)

In 1940 lieten het Eerste Presidium en de Twaalf hun architect een ontwerp maken voor een gebouw met negentienduizend zitplaatsen, dat op deze plek zou komen. Dat was zestig jaar geleden. Ze dachten erover na, bespraken het, maar lieten het idee uiteindelijk vallen.

Die uitspraken en daden waren wonderbaarlijk profetisch. Wij wisten er niets van. Ze zijn allemaal onder onze aandacht gekomen sinds we aan de bouw begonnen zijn.

We hebben geen tempel gebouwd met bomen en visvijvers op het dak. Maar op dit heilige gebouw hebben we veel bomen en stromend water. Brigham Young kan dit gebouw zo dichtbij de tempel al voorzien hebben. Wij hebben nu waar broeder Talmage aan dacht, en nog veel, veel meer. Deze bijeenkomsten worden niet alleen gehoord door allen die in het conferentiecentrum zitten, maar ze worden via de radio, tv en kabel doorgegeven, en worden per satelliet uitgezonden naar Europa, Mexico en Zuid-Amerika. Wij bereiken een veel groter gebied dan het berggebied waarover broeder Talmage het had. Wij bereiken een gebied ver over de grenzen van de Verenigde Staten en Canada. Wij bereiken in feite de hele wereld.

Dit is echt een schitterend gebouw. Ik ken geen enkel soortgelijk gebouw dat in eerste instantie als plek van aanbidding gebouwd is, dat zo groot is en zoveel zitplaatsen heeft. Het heeft een prachtig ontwerp, het is mooi afgewerkt en gemeubileerd en is uiterst nuttig. Het is van gewapend beton gebouwd, naar de hoogste seismische normen voor dit gebied. Het beton is afgewerkt met graniet uit dezelfde groeve als het gesteente van de tempel. Beide gebouwen vertonen dezelfde vlekken in het graniet.

Het interieur is prachtig, en wonderbaarlijk indrukwekkend. Het is gigantisch, en is zo gebouwd dat niets het zicht op de spreker beneemt. De tapijten, de marmeren vloeren, de gedecoreerde muren, het mooie hang- en sluitwerk en het prachtige hout stralen alle nut uit,

maar zijn tegelijk bijzonder fraai.

Het zal een geweldige uitbreiding van deze stad blijken te zijn. Er zullen hier niet alleen algemene conferenties worden gehouden, en enkele andere godsdienstoefeningen, maar het zal ook dienen als cultureel centrum voor de allerbeste artistieke presentaties. Wij hopen dat hier ook mensen zullen komen die niet van ons geloof zijn, dat ze de ambiance van deze prachtige plek zullen ervaren, en dankbaar zullen zijn dat hij bestaat. We danken allen die zo hard hebben gewerkt om zo ver te komen: de architecten met wie wij zo vaak vergaderd hebben; de hoofdaanemers, die met z'n drieën hebben samengewerkt; de onderaannemers; en de honderden vaklieden die hier hebben gewerkt; de hoofdopziener, de bouwinspecteurs van de gemeente, en allen die een bijdrage hebben geleverd aan dit project. Zij hebben gezamenlijk een herculische taak volbracht om ervoor te zorgen dat wij hier vanmorgen bijeen konden komen. Ik ben blij dat velen van hen hier aanwezig zijn.

En nu, broeders en zusters, wil ik u iets vertellen over een specifiek onderdeel van dit prachtige gebouw. Als ik een beetje persoonlijk en misschien zelfs sentimenteel word, dan hoop ik dat u mij dat zult vergeven.

Ik ben gek op bomen. Toen ik nog jong was, woonden we 's zomers op een boerderij, een fruitkwekerij. Elk jaar plantten we in dit seizoen bomen. Volgens mij is er sinds ik getrouwd ben nooit een voorjaar voorbijgegaan, behalve de twee of drie jaar dat we hier niet waren, of ik heb bomen geplant — ten minste een of twee fruitbomen, schaduwgevende bomen, sierbomen, verschillende soorten sparren, en dennenbomen tussen de coniferen. Ik ben gek op bomen.

Ongeveer 36 jaar geleden heb ik een zwarte walnotenboom geplant. Dat was op een vrij volle plek, waar hij recht opgaand groeide, in de richting van het zonlicht. Een jaar geleden ging hij om de een of andere reden dood. Maar notenhout is kostbaar hout voor meubilair. Ik belde broeder Ben Banks van de Zeventig, die voordat hij voltijds voor de kerk

ging werken in hardhout had gehandeld. Hij kwam met zijn twee zonen, de een is bisschop en de ander is pas ontheven als bisschop, en zij leiden nu zijn zaak, naar de boom kijken. Voor zover zij konden zien, was het degeëlijk, goed en prachtig hout. Een van hen suggereerde dat er een prachtig spreekgestoelte voor deze zaal uit kon worden gemaakt. Dat idee sprak me erg aan. De boom werd omgehaakt en vervolgens in twee stukken gedeeld. Toen volgde het lange droogproces — eerst op natuurlijke wijze, en daarna in een oven. De houtblokken werden in platen gezaagd in Salem (Utah). Daarna werden ze naar het houtbewerkingsbedrijf Fetzer gebracht, waar vaklieden dit fantastische spreekgestoelte ontwierpen en bouwden met dat hout.

Het eindproduct is prachtig. Ik wilde dat u het allemaal van dichtbij kon bekijken. Het is een staaltje van uitzonderlijk vakmanschap, en nu sta ik hier tot u te spreken vanaf de boom die ik in mijn achtertuin geplant heb, waar mijn kinderen gespeeld hebben en ook opgegroeid zijn.

Het is een emotionele kwestie voor me. Ik heb nog een of twee zwarte walnotenbomen geplant. Ik ben er al lang niet meer als ze volgroeid zijn. Maar als die tijd komt, en dit prachtige spreekgestoelte versleten is, misschien is een ervan dan goed genoeg om als vervanging te dienen. Ik wil ouderling Banks en zijn zoons, Ben en Bradley, en de vaklieden die dit ontworpen en gebouwd hebben, mijn grote dank betuigen omdat zij het mogelijk hebben gemaakt om dit formidabele gebouw een persoonlijk tintje te geven, dit gebouw vanwaar de stemmen van de profeten als getuigenis in de hele wereld zullen doorklinken, dat Jezus Christus de Heiland van het mensdom is.

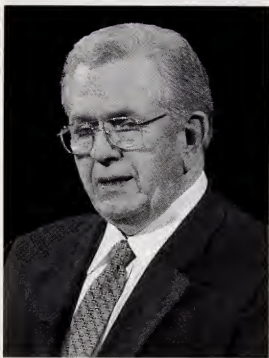
Ik wil aan allen die dit heilige gebouw mogelijk hebben gemaakt, en u allen die hier bijeen bent voor deze historische gebeurtenis, mijn dank en waardering uitspreken, mijn liefde en dankbaarheid voor deze dag en voor dit heilige en prachtige huis van aanbidding. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

Tongen als van vuur die zich verdeelden

President Boyd K. Packer

Waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen

In elke taal leidt de Geest van God — de Heilige Geest — elk lid van de kerk.

Het gedicht:

We zijn allen blind totdat we zien dat in het [universele] plan niets het maken waard is tenzij de mens erdoor groeien kan. Waarom bouwen we mooie gebouwen als de bouw van de mens stagneert? We bouwen vergeefs aan de wereld. Als de bouw niet gaandeweg leert.¹

Met de bouw in gedachte, beginnen we een halve wereld hier vandaan en tweeduizend jaar geleden aan de rivier de Jordaan met Johannes de Doper. Hij verkondigde: 'Ik doop u met water tot bekering, maar Hij, die na mij komt, is sterker dan ik. (...) Die zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur.'²

'Toen kwam Jezus uit Galilea naar de Jordaan tot Johannes, om Jezus door hem te laten dopen.'³

'[Toen Jezus opkwam] uit het water, zie de hemelen openen zich, en hij zag de Geest Gods [de Heilige Geest] nederdalen als een duif en op Hem komen.

'En zie, een stem uit de hemelen zeide: Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb.'⁴

Jezus ging naar de woestijn; Lucifer kwam Hem verleiden.⁵ Jezus ontzenuwde elke verleiding met schriftuur.

'Er staat geschreven: Niet alleen van brood zal de mens leven.'⁶

'Er staat ook geschreven: Gij zult de Here, uw God, niet verzoeken.'⁷

'Er staat immers geschreven: De Here, uw God, zult gij aanbidden en Hem alleen dienen.'⁸

Denkt u daar goed over na. Geconfronteerd met het verderf zelf, ontleende de Heer bescherming aan de Schriften.

Jezus koos twaalf van zijn discipelen en ordende die tot apostel. Petrus, Jakobus en Johannes; Andreas, Filippus, Bartolomeüs, Tomas, Matteüs, Simon, Jakobus, Judas en Judas. Het waren gewone mannen die door de Farizeeën beschreven werden als 'ongeleterd en eenvoudig'.⁹

De Twaalf volgden Hem. Hij onderwees hen in de leer.

Hij gebood hun alle volken te onderwijzen en iedereen die wilde geloven, te dopen.¹⁰

Voordat Hij heenging, beloofde Hij: 'Maar de Trooster, de Heilige Geest, die de Vader zenden zal in mijn naam, die zal u alles leren en u te binnen brengen al wat Ik u gezegd heb.'¹¹

Jezus werd gekruisigd. Op de derde dag stond Hij op uit het graf. Hij gaf zijn apostelen verdere instructies; en toen, voordat Hij opsteeg naar de hemel, zei Hij: 'En zie, Ik doe de belofte mijns Vaders op u komen. Maar gij moet in de stad blijven, totdat gij bekleed wordt met kracht uit den hoge.'¹²

Die kracht bleef niet lang uit. Op de pinksterdag waren de Twaalf in een huis bij elkaar:

'En eensklaps kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag (...)

'En er vertoonden zich aan hen tongen als van vuur die zich verdeelden en het zette zich op ieder van hen.

'En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest.'¹³

Daarmee bezaten de Twaalf alle macht.

Toen zij die dag spraken, verwonderden de mensen zich, want iedereen hoorde het in zijn eigen taal — achttien verschillende talen.¹⁴

De apostelen gingen op weg om iedereen te dopen die hun woorden

Denkt u dat het voor de sprekers in deze conferentie mogelijk is om de aandacht van de luisteraars van dit schitterende gebouw af te leiden en die te richten op het doel waarvoor het gebouwd is?

Misschien lukt dat met een gelijkis en een gedicht.

De gelijkis: Een koopman die kostbare juwelen zocht, vond eindelijk de volmaakte parel. Hij liet de beste handwerksman een schitterend juwelenkistje maken en voeren met blauw fluweel. Hij stelde zijn parel van grote waarde ten toon zodat ook anderen van zijn schat konden genieten. Hij keek toe toen de mensen kwamen kijken. Weldra keerde hij zich verdrietig af. Ze bewonderden het kistje, niet de parel.

zou geloven. Maar de doop tot bekering was niet genoeg.¹⁵

Paulus vond twaalf mannen die zich al door Johannes de Doper hadden laten dopen en vroeg: 'Hebt gij de Heilige Geest ontvangen? (...) [Zij antwoordden:] 'Wij hebben zelfs niet gehoord, dat er een Heilige Geest is.'¹⁶

[Toen] lieten zij zich dopen in de naam van de Here Jezus,¹⁷ en 'toen Paulus hun de handen oplegde, kwam de Heilige Geest over hen.'¹⁸

Het patroon was vastgesteld, zoals dat vanaf het begin het geval was geweest.¹⁹ We worden lid van de kerk van Jezus Christus door 'doop door onderdompeling tot vergeving der zonden'.²⁰ Daarna wordt, in een afzonderlijke verordening, de onschatbare gave van de Heilige Geest bevestigd door handoplegging door hen die het gezag bezitten om 'het evangelie te prediken en de verordeningen ervan te bedienen'.²¹

Ondanks de tegenwerking vestigden de Twaalf de kerk van Jezus Christus, en ondanks de vervolgingen, kwam zij tot bloei.

Maar bij het verstrijken van de eeuwen werd de vlam zwakker en doofde. Verordeningen werden veranderd of prijsgegeven. De lijn was

verbroken en het gezag om de Heilige Geest als gave te bevestigen, was verdwenen. De duisternis van de afval was over de wereld gekomen.

Maar zoals het vanaf het begin al geweest was, werden rechtschapen mensen geïnspireerd door de Geest van God.²²

We staan diep in de schuld bij degenen die protest aantekenden en bij de hervormers die de Schriften hebben bewaard en vertaald. Zij wisten dat er iets verloren was gegaan. Zij hielden de vlam zo goed mogelijk brandend. Velen van hen waren martelaars. Maar protesteren was niet genoeg; en de hervormers konden ook niet herstellen wat verloren was gegaan.

Na verloop van tijd ontstond er een grote verscheidenheid aan kerken.

Toen alles voorbereid was, verschenen de Vader en de Zoon in het bos aan de jonge Joseph, en werden de woorden die aan de rivier de Jordaan gesproken waren, opnieuw gehoord: 'Deze is mijn geliefde Zoon — hoor Hem!'²³

Joseph Smith werd het instrument van de herstelling.

Johannes de Doper herstelde 'het

priesterschap van Aäron, dat de sleutels omvat van de bediening van engelen en van het evangelie der bekering, en van doop door onderdompeling voor de vergeving van zonden'.²⁴

Petrus, Jakobus en Johannes herstelden het ambt van apostel met het hogere priesterschap. Daarmee kreeg men het gezag om de goddelijke, kostbare gave van de Heilige Geest te verlenen.²⁵

Op 6 april 1830 werd De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen georganiseerd. De algemene autoriteiten gingen op weg om te onderwijzen en te dopen. Negen maanden later kwam er een correctie, een openbaring:

'Gij dooptet in water tot bekering, maar zij ontvingen de Heilige Geest niet;

'Maar nu geef Ik u een gebod, dat gij in water zult dopen — evenals de apostelen van ouds — en zij zullen de Heilige Geest ontvangen door handoplegging'.²⁶

Een maand later werd dat gebod herhaald: 'Op allen, die gij in water zult dopen, [zult] gij uw handen leggen, en zij zullen de gave des Heiligen Geestes ontvangen'.²⁷

Die gave is hetzelfde voor ieder

President Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium (links), president Gordon B. Hinckley en president James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium, in een onderonsje vóór het begin van een conferentiebijeenkomst.

Deze foto geeft een goed beeld van de drie zitniveaus in het Conferentiecentrum: plaza, bordes en balkon.

die zich bekeert en zich laat dopen — jongens, meisjes, vrouwen en mannen.

We leven in moeilijke tijden — zeer moeilijke tijden. Wij hopen, bidden om betere tijden. Maar dat zal niet gebeuren. Dat zeggen de profetieën ons. Als volk, als gezin of als persoon zullen we niet vrij zijn van komende beproevingen. Niemand zal gevrijwaard blijven van de beproevingen die normaal zijn voor gezin en werk, teleurstellingen, verdriet, gezondheid, ouder worden, en uiteindelijk de dood.

Wat moeten wij dan doen? Die vraag kregen de Twaalf op de pinksterdag. Petrus antwoordde: 'Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.'²⁸

Hij zei: 'Voor u is de belofte en voor uw kinderen en voor allen, die verre zijn.'²⁹

Diezelfde vraag — 'Wat moeten we doen?' — werd aan de profeet Nephi gesteld. Hij gaf hetzelfde antwoord als Petrus: '[Neem] de naam van Christus door de doop op u (...) dan komt de doop door vuur en met de Heilige Geest.'³⁰

'Herinnert gij u niet, dat ik u zeide, dat wanneer gij de Heilige Geest hadt ontvangen, gij de taal der engelen zoudt kunnen spreken? (...)

'Engelen spreken door de macht van de Heilige Geest; daarom spreken zij de woorden van Christus. Daarom zeide ik tot u: Verheugt u in Christus' woorden, want Christus' woorden zullen u alles zeggen, wat gij moet doen.

'Indien gij nu deze woorden niet kunt verstaan, nadat ik ze heb gesproken, dan is het, omdat gij niet vraagt noch klopt; daarom wordt gij niet tot het licht geleid, maar moet gij in duisternis omkomen.

'Want ik zeg u nogmaals, dat indien gij door de poort zult ingaan,

en de Heilige Geest ontvangt, Deze u alles zal tonen, wat gij moet doen.'³¹

Wij hoeven niet bang te zijn voor de toekomst. We hebben alle reden om blij te zijn en weinig reden om bang te zijn. Als wij de aanwijzingen van de Geest volgen, zullen we veilig zijn, wat de toekomst ook mag brengen. Ons zal getoond worden wat we moeten doen.

Christus heeft beloofd: '[De Vader] zal u een andere Trooster geven, (...) de Geest der waarheid, die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet; maar gij kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn.'³²

Teveel van ons zijn als degenen van wie de Heer zei dat ze tot Hem kwamen 'met een gebroken hart en een verslagen geest, (...) [en] ten tijde hunner bekering met vuur en met de Heilige Geest werden gedoopt, en zij wisten het niet.'³³

Stelt u zich dat voor: 'En zij wisten het niet.' Het is niet ongevoen

dat iemand die gave heeft ontvangen en het niet echt weet.

Ik vrees dat die goddelijke gave verduisterd wordt door programma's, activiteiten, schema's en heel veel vergaderingen. We moeten overal en nergens heen, er is zoveel te doen in deze rumoerige wereld. We kunnen het te druk hebben om aandacht te schenken aan de ingevingen van de Heilige Geest.

De stem van de Geest is stil en zacht — een stem die eerder gevoeld wordt dan gehoord. Het is een geestelijke stem die in uw geest komt als een gedachte in uw hart.

Overal ter wereld zijn gewone mannen, vrouwen en kinderen zich er niet volledig van bewust dat zij die gave hebben. Zij zijn hun gezin tot zegen, geven les, prediken en dienen door de Geest die in hen is.

In elke taal leidt de Geest van God — de Heilige Geest — elk lid van de kerk of kan Hij dat doen. Iedereen wordt uitgenodigd om te komen, zich te bekeren, zich te laten dopen en die heilige gave te ontvangen.

Ondanks tegenwerking zal de kerk bloeien; en ondanks vervolging zal zij groeien.

Aan Joseph Smith werd gevraagd: 'In welk opzicht verschilt uw godsdienst van andere godsdiensten.' Hij antwoordde: 'Alle andere punten worden omvat door de gave van de Heilige Geest.'³⁴

Die gave wekt men door gebed en verfynd men door 'gehoorzaaming aan de wetten en verordeningen van het evangelie'.³⁵

Men verstikt hem door overtreding en verwaarlozing.

En weldra komen we erachter dat de verleider — de tegenstander — dezelfde kanalen naar ons verstand en ons hart gebruikt om ons te verleiden tot het kwaad, tot luiheid, twist en zelfs tot daden van de duisternis. Hij kan onze gedachten overnemen en ons verleiden tot het kwade.

Maar ieder van ons heeft keuzevrijheid. Overal en altijd is licht machtiger dan duisternis.

De priesterschap is georganiseerd om te zorgen voor een ononderbroken lijn van gezag om te dopen en de Heilige Geest te verlenen. Altijd worden er in onze buurt leiders en leerkrachten geroepen en aangesteld om ons les te geven en te corrigeren. We kunnen de influisteringen van verleidingen leren onderscheiden, en de inspiratie van de Heilige Geest volgen.

We leven in een heerlijke tijd! Ongeacht de beproevingen die ons te wachten staan, kunnen we het antwoord vinden op de vraag: 'Wat moeten we doen?' Wij en onze dierbaren zullen geleid, gecorrigeerd, beschermd en getroost worden.

Hij heeft gezegd: 'Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u; niet gelijk

de wereld die geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd of verzaagd'.³⁶

Zo zeker als ik weet dat ik hier sta en u daar bent, weet ik dat Jezus de Christus is. Hij leeft! Ik weet dat de gave van de Heilige Geest, een heilige, geestelijke kracht, een constante metgezel kan zijn voor iedereen die hem wil ontvangen. Ik bid dat het getuigenis van de Heilige Geest dit getuigenis bij u zal bevestigen. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

NOTEN

1. Edwin Markham, 'Man-Making', *Masterpieces of Religious Verse*, bezorgd door James Dalton Morrison (1948), blz. 419.

2. Matteüs 3:11.

3. Matteüs 3:13.

4. Matteüs 3:16–17.

5. Zie Matteüs 4:1–11.

6. Matteüs 4:4.

7. Matteüs 4:7.

8. Matteüs 4:10.

9. Handelingen 4:13.

10. Zie Matteüs 28:19.

11. Johannes 14:26.

12. Lucas 24:49.

13. Handelingen 2:2–4.

14. Zie Handelingen 2:7–11.

15. Zie Handelingen 2:38.

16. Handelingen 19:2; zie ook

Teachings of the Prophet Joseph Smith, verzameld door Joseph Fielding Smith (1976), blz. 263, 336.

17. Handelingen 19:5.

18. Handelingen 19:6.

19. Zie Mozes 6:65–66.

20. Geloofsartikelen 1:4.

21. Geloofsartikelen 1:5.

22. Zie 1 Nephi 10:17–19.

23. Geschiedenis van Joseph Smith 1:17.

24. Leer en Verbonden 13:1.

25. Zie LV 27:12–13.

26. LV 35:5–6.

27. LV 39:23.

28. Handelingen 2:38.

29. Handelingen 2:39.

30. 2 Nephi 31:13.

31. 2 Nephi 32:2–5.

32. Johannes 14:16–17.

33. 3 Nephi 9:20; cursivering toegevoegd.

34. *History of the Church*, deel 4, blz. 42.

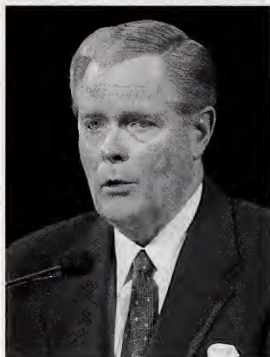
35. Geloofsartikelen 1:3.

36. Johannes 14:27.

Toekomstige leiders

Ouderling Harold G. Hillam
van het Presidium der Zeventig

Ik bid dat jullie eerbied voor heilige zaken zullen ontwikkelen, respect voor oudere mensen en de wil om de geboden te onderhouden. Ik bid dat jullie de Heiland willen leren kennen.

Tijdens de laatste algemene conferentie werd mijn aandacht op iets relatief onbelangrijks gevestigd. Een stropdas! Toen het kinderkoor aan het zingen was, werd een van de tv-camera's op een jongetje in het koor gericht. Hij dacht dat hij zichzelf op een van de monitors zag, maar wist het waarschijnlijk niet helemaal zeker. Dus deed hij het volgende: door zijn stropdas bijna onmerkbaar heen en weer te bewegen, wist hij het zeker — ja — hij was het werkelijk!

Door deze eenvoudige handeling kwamen er veel gedachten bij mij op. *Toen ik naar die jongens en meisjes keek, dacht ik: deze kinderen vertegenwoordigen miljoenen jongens en meisjes over de hele wereld. Hoe zal deze geweldige kerk eruit zien als zij de leeftijd van de leiders hier hebben bereikt, en wat voor rol zullen ze in de opmerkelijke toekomst van de kerk spelen?*

Welke kinderen zullen in de wijk of ring werkzaam zijn? Zal er nu een toekomstig lid van de Twaalf naar de conferentie luisteren, of hier zelfs aanwezig zijn? Welke jongeman zal eenmaal als president van de kerk werkzaam zijn, als er miljoenen leden zijn bijgekomen?

Toen deze gedachten door mijn hoofd speelden, besepte ik dat jullie als jongeren nog veel moeten leren. Jullie zullen je moeten voorbereiden op die enorme taken in een tijd dat de tegenstander in de wereld ongehinderd tegenstand kan bieden aan alles wat goed en fatsoenlijk is. Jullie moeten nog veel leren, maar ik wil graag drie punten met jullie behandelen die volgens mij uitermate belangrijk zijn.

Ten eerste moeten jullie respect ontwikkelen voor alles wat heilig is en voor andere mensen, in het bijzonder volwassenen.

De Heer instrueerde Mozes uitgebreid in heilige zaken en op heilige plaatsen. Toen Mozes naar de brandende braamstruik liep die niet door vuur verteerd werd, gebood de Heer: 'Kom niet dichterbij: doe uw schoenen van uw voeten, want de plaats, waarop gij staat, is heilige grond' (Exodus 3:5). Ook wij hebben de kans om naar heilige plaatsen te gaan. Tempels, kerkgebouwen en jullie thuis behoren eerbied af te dwingen omdat ze heilig zijn.

Het is belangrijk dat jullie alles wat volgens de Heer heilig is, herkennen en waarderen. Vooral de heilige aard van jullie lichaam is erg belangrijk. De apostel Paulus noemde ons lichaam een tempel die we van God hebben gekregen (zie 1 Korintiërs

6:19). Wat erg als jullie je bepaalde kansen in het leven ontzeggen door opzettelijk je lichaam te ontzien of je verstand door drugs te verdoven. Haal geen onzedelijke handelingen met je lichaam uit. Kleed je fatsoenlijk, en doe niet mee aan de slonzige mode. Als je de moed hebt om je bescheiden te kleden en modegrillen te vermijden, zul je merken dat zelfrespect een metgezel van gehoorzaamheid is, en dat de Heer je zal helpen.

Uit ons gedrag en onze kleding blijkt ons respect voor onze omgeving en onszelf. Daar wil ik graag een voorbeeld van geven. Een van de natuurlijke gevolgen van het zendingswerk is de verandering die nieuwe leden ondergaan, vooral jongetjes, jongemannen en vaders. Als ze naar de kerk gaan, willen ze er net zo uitzien als de zendelingen. Dat geeft duidelijk aan hoe belangrijk het is om er als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen uit te zien.

De woorden van de profeten in de Schriften en in de hedendaagse openbaringen zijn ook heilig. Zij zijn het woord van de Heer aan ons. Behandel ze met respect, door er aandachtig naar te luisteren en ze in je leven toe te passen.

Jongelui, ik wil jullie aanmoedigen om altijd eerbiedig en beleefd te zijn jegens je ouders en andere mensen, in het bijzonder degenen die ouder zijn dan jullie. Mijn vader heeft me geleerd dat iedereen binnen en buiten de kerk een titel heeft, zoals mijnheer, mevrouw, broeder, zuster, bisschop, ouderling of president, en dat men ze met respect aanspreekt. Toen ik zes jaar was, bekrachtigde mijn vader dit beginsel toen ik me vreselijk vergiste en onze plaatselijke kruidenier bij zijn voornaam noemde. Toen we de winkel uitliepen, zei mijn vader resoluut dat ik geen respect had getoond voor een ouder iemand. Ik ben die ervaring nooit vergeten; zelfs nu, zestig jaar later, weet ik de naam van de kruidenier nog. Ik weet zelfs zijn voornaam nog.

Ten tweede is het belangrijk dat we er zelf voor moeten kiezen om de geboden te leren en te onderhouden. Voordat je je aan de geboden

kunt houden, moet je weten wat ze inhouden. Je leert de geboden door de lessen die je krijgt. Daarom zijn de gezinsavond, de lessen op zondag en het seminarie zo belangrijk. Door gebed, schriftstudie en persoonlijke openbaring leer je de geboden door middel van de Geest kennen.

Je moet je gedachten zo rein houden dat je de zachte influisteringen van de Geest kunt herkennen en er gehoor aan kunt geven. Kies zorgvuldig uit wat voor informatie je in je denken toelaat. Vermijd het rommelige lawaai van de wereld. De televisie, films en vooral Internet kunnen je een adembenemend uitzicht op de wereld geven. Je kunt er opbouwende, goede en inspirerende informatie vinden. Maar onjuist

gebruik van deze technologieën kan ertoe leiden dat onbetamelijke gedachten de overhand krijgen, zodat je de zachte influisteringen van de Geest niet kunt horen. Als je iedere dag in overeenstemming met de Geest leeft, net als de jonge profeet Samuël, kun je de Heer te zeggen: 'Spreek, want uw knecht hoort' (1 Samuël 3:10).

Ten derde is het belangrijk dat we liefde voor de Heiland ontwikkelen. *Kennis over de Heiland* is een natuurlijk onderdeel van jullie godsdienstige opleiding. De Heiland kennen vereist gehoorzaamheid, gebed, de nabijheid van de Geest, en openbaring.

Ik richt mij nu even tot de leerkrachten: tot u ouders, priester-

schapsleiders, bisschoppen, ringpresidenten en leerkrachten in het jeugdwerk, de jongevrouwen, de jongemannen en de zondagsschool. De Heer heeft tegen iedereen gezegd dat 'de waarde van zielen groot is in Gods ogen' (LV 18:10). Wij hebben allemaal tot taak deze fijne jongemannen en jongevrouwen onderwijs en leiding te geven, en een voorbeeld voor hen te zijn. Zoals in een bekend liedje staat: 'Hoe zullen ze het weten, tenzij wij het ze vertellen?' En daar kunnen we misschien aan toevoegen: 'Hoe zullen ze het weten, tenzij wij het ze laten zien?' (*Children's Songbook*, blz. 182-185.)

Iedere leider en iedere leerkracht, waar ook ter wereld, heeft

Lichtval over de bustes van de presidenten van de kerk in het nieuwe Conferentiecentrum.

de taak om door middel van de Geest in het evangelie te onderwijzen. De jongens en meisjes die u lesgeeft, hebben de kans om uitstekende ouders en toekomstige leiders van de kerk te worden. Ik hoop dat u zich hen in hun toekomstige taken kunt voorstellen. Ergens geeft een leerkracht les aan een jongeman die op een dag als profeet van God hier op het podium zal zitten. Wat een prachtige gelegenheid.

En nu wil ik me tot mijn jonge vriend met de stropdas richten, ja, je bent het echt. Jij en miljoenen anderen zullen — als jullie je goed voorbereiden — de getrouwe moeders en vaders in de kerk worden en de toekomstige leiders van de Heer. Jullie zullen de leerkrachten en leiders zijn die de kerk over de hele wereld verder zullen vestigen. Waarschijnlijk zul je af en toe in de spiegel moeten kijken en jezelf aan de grote zending moeten herinneren die voor je ligt. En misschien wil je dan wel even met je stropdas heen en weer zwaaien, om jezelf aan je belangrijke zending in de toekomst te herinneren. Ik hoop dat jullie je taken eerlijk en goed zullen vervullen.

Ik bid dat jullie eerbied voor heilige zaken zullen ontwikkelen, respect voor oudere mensen en de wil om de geboden te onderhouden. Ik bid dat jullie de Heiland willen leren kennen en zijn verzoening steeds beter zullen begrijpen. Ik vraag de Heer om jullie te helpen, en om jullie getuigenis te voegen bij die van de hedendaagse profeten en apostelen, die hebben gezegd: 'Wij getuigen, als zijn naar behoren geordende apostelen, dat Jezus de levende Christus is, de onsterfelijke Zoon van God. Hij is de grote Koning Immanuel, die Zich nu aan de rechterhand van zijn Vader bevindt. Hij is het licht, het leven en de hoop van de wereld. Zijn weg is het pad dat leidt tot geluk in dit leven en tot het eeuwige leven in de wereld hierna. God zij dank voor de weergalozes gave van zijn goddelijke Zoon.' ('De levende Christus — het getuigenis van de apostelen.') Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. □

Lang en gelukkig leven

Coleen K. Menlove
Algemeen presidentie jeugdwerk

De Heiland, Jezus Christus, heeft ons de weg naar geluk getoond en alles verteld wat we nodig hebben om gelukkig te zijn.

vreugde mogen hebben' (2 Nephi 2:25). We hebben hier en nu de kans om geluk te verkrijgen dat verder reikt dan ons leven op aarde; daarvoor moeten we echter weten wat het is en waar we het kunnen vinden.

In het Boek van Mormon legt Lehi aan zijn zoon Jakob uit dat geluk het gevolg is van gehoorzaamheid. Hij zegt Jakob dat er aan eeuwig wetten zowel straffen als mogelijkheden tot geluk verbonden zijn. Als wij Gods wetten niet gehoorzamen, ondergaan we de straffen, maar als we gehoorzamen, oogsten we geluk (zie 2 Nephi 2:10). Geluk wordt gedeeltelijk veroorzaakt door de afwezigheid van spijt, schuld en zonde.

De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'Geluk is het oogmerk en de bedoeling van ons bestaan; en dat zal ook het resultaat zijn als wij het pad volgen dat er naartoe leidt; en dat pad is deugd, rechtschapenheid, getrouwheid, heiligheid en alle geboden van God onderhouden.' (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, samengesteld door Joseph Fielding Smith [1976], blz. 255–256.)

Een jonge vriendin, Emily, heeft dat zelf ontdekt. Emily had geen getuigenis van het evangelie en vroeg zich af of ze actief zou blijven in de kerk of haar geluk elders zou gaan beproeven. Terwijl ze zoekende was, viel het haar op dat van alle mensen en gezinnen om haar heen degenen die actief waren in de kerk, het gelukkigst waren. Na die ontdekking besloot ze dat ze, hoewel ze geen volledig getuigenis had van de waarheid van het evangelie, toch

Kinderen zijn gek op verhalen. Als kind werd ik onmiddellijk geboeid door verhalen die begonnen met de woorden: 'Er was eens'. Die verhalen eindigden vaak met: 'En zij leefden nog lang en gelukkig'. Ik heb het gevoel dat kinderen niet de enigen zijn die door die zinnettes geboeid raken. Wij verlangen er allemaal naar dat het 'er was eens' van ons leven gevolgd wordt door zoveel geluk dat het vervolgens het 'nog lang en gelukkig' van onze hoop en onze dromen wordt.

Wij leven in ons 'er was eens'. Wij bevinden ons nu op aarde in de proeftijd van het sterfelijk leven. In ons voorsterfelijk bestaan 'Jubelden' al de zonen Gods' (Job 38:7) toen we het grote heilsplan aanvaardden. We keken blij uit naar ons verblijf op aarde waar we de kans kregen om geestelijk te groeien. 'De mensen zijn, opdat zij

deel wilde blijven uitmaken van iets waar mensen zo gelukkig van werden. Het woord *evangelie* betekent 'goed nieuws', en zoals Emily ontdekte, is het goede nieuws dat het evangelie ons heel gelukkig kan maken.

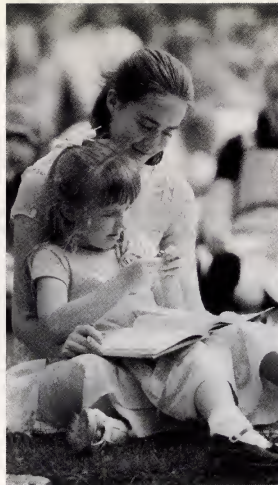
Maar, zult u misschien denken, zelfs in de kerk zijn er ongelukkige mensen of mensen die gewoonlijk wel gelukkig zijn maar periodiek te maken krijgen met spanning, zorgen, moeilijkheden en ontmoediging. Ook dat is onderdeel van het grote plan van geluk. Het sterfelijk leven is een proeftijd, wat inhoudt dat er periodes moeten zijn waarin we pijn en emotionele verwarring ondergaan. Maar als we geduldig vertrouwen op het eeuwige plan, kunnen we elke dag gelukkig zijn en hopen op 'nog lang en gelukkig'.

Ouderling Boyd K. Packer heeft uitgelegd: 'Het leven was bedoeld als uitdaging. Enige zorg, enige moedeloosheid, enige teleurstelling, en zelfs enig falen is normaal. Leer onze leden dat ze, als ze af en toe eens een slechte dag hebben, of een paar achter elkaar, toch standvastig moeten blijven en de zaken onder ogen moeten zien. Het komt goed. Onze strijd in het leven heeft een belangrijk doel.' (*That All May Be Edified* [1982], blz. 24.)

Het verhaal van onze zoektocht naar geluk is dusdanig geschreven dat zelfs die moeilijke periodes — als we op God blijven vertrouwen en zijn geboden altijd blijven naleven — ons dichter zullen brengen bij het geluk dat we zoeken. De Heiland heeft gezegd: 'In de wereld lijdt gij verdrukking, maar houdt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen' (Johannes 16:33).

De Heiland, Jezus Christus, heeft ons de weg naar geluk getoond en alles verteld wat we nodig hebben om gelukkig te zijn. Als we de leringen van de Heiland bestuderen en daardoor het doel van ons bestaan begrijpen, voelen we ons gelukkig en uiten we dat.

In de Leer en Verbonden zegt de Heer dat we Hem moeten aanbidden 'met een blijmoedig hart en gelaat' (LV 59:15). We kunnen een

snellere en zekerder koers volgen naar ons 'nog lang en gelukkig' door bepaalde gewoonten en gedragingen te ontwikkelen die ons geluk bevorderen.

Onze profeet, Gordon B. Hinckley, is een goed voorbeeld van iemand met een blijmoedig hart. Hij heeft geschreven: 'Ik ben een optimist! (...) Ik verzoek u op te houden naar stormen te zoeken en meer van het zonlicht te genieten. Ik stel voor dat we op onze tocht door het leven "nadruk leggen op het positieve".' (*Standing for Something* [2000], blz. 101.)

Kinderen zijn meestal een goed voorbeeld van een 'blijmoedig hart en gelaat'. Zij hebben een gevoel voor geluk en optimisme dat anderen uitnodigt mee te genieten.

Mijn man en ik trakteerden onze kleinzoon voor zijn vierde verjaardag op een lunch. Na de lunch, op de terugweg, zat hij op de achterbank, met de gordel om. Voorin bespraken we de plannen voor de dag, maar ik hoorde het kereltje in zichzelf praten. Hij zei steeds maar weer: 'Ik ben zo'n gelukkig jongetje, ik ben zo'n gelukkig jongetje.' Hij deelde zijn vreugde mee aan ieder die maar wilde luisteren.

We kunnen van die kleintjes leren hoe eenvoudig geluk kan zijn. Ik wil u deelgenoot maken van uitdrukken van jeugdwerkkindeken die ons leren wat geluk is en waar we het kunnen vinden.

Een kind merkte op: 'Geluk ziet er uit als een glimlach die je in de ogen van mensen kunt zien en dan weet je dat ze echt gelukkig zijn.' Dit kind weet dat geluk zo eenvoudig is als een glimlach.

Kort geleden haalde ik bij een kruidenierszaak snel iets voor het avondeten. Toen ik de hoek omging, stond ik pal voor een oudere man. Ik glimlachte, blij dat we niet tegen elkaar opgebotst waren. Hij glimlachte en zei: 'Dank u voor uw glimlach. Dat had ik net nodig.' Ik had ook zijn glimlach nodig. Glimlach — dat maakt veel uit, voor uzelf en voor anderen. Hoe zou het leven zijn als we geen glimlaches konden geven en ontvangen?

Geluk is niet alleen eenvoudig, we kunnen het ook nog elke dag ervaren. Geluk is overal om ons heen. We kunnen het elk moment voelen. Sommige kinderen zeiden: 'Geluk is een groot woord met allemaal bloemen eromheen.' Een ander kind zei dat het eruit ziet als 'een regenboog'. 'Als de zon.' We moeten eraan denken dat het nu, ondanks alle problemen van het leven, de tijd is om gelukkig te zijn.

Een paar maanden geleden had ik de gelegenheid om met vier van mijn kleinkinderen een ochtendwandeling in de bergen te maken. We namen allemaal een zak mee om schatten uit de natuur te verzamelen. Terwijl we zochten naar stukken voor onze verzameling, vonden we veel verschillende kleuren, patronen en structuren in bladeren en stenen. Het was moeilijk om te kiezen. Ik merkte al gauw dat de zakken van de kinderen vol raakten. Elk blad dat de kinderen kozen was uniek, maar omdat het laat in de herfst was, hadden de meeste bladeren donkere vochtplekken, onregelmatige vormen of vage kleuren. Daarom aarzelde ik om iets in mijn zak te doen. Ik zocht een blad met de helderste kleuren en zonder

gebreken. Als het niet volmaakt was, wilde ik het niet bewaren. Maar dat betekende dat er weinig in mijn zak terecht kwam.

Later, toen ik daarover nadacht, besefte ik dat ik mezelf veel vreugde en geluk had onthouden. Ik had geen waardering voor het unieke van de voorwerpen omdat ik zocht naar wat ik als volmaakt beschouwde. Mijn kleinkinderen waren verstandiger geweest dan ik. Zij hadden genoten van de vreemde vormen en de vlekken van de bladeren. Zij giechelden en genoten van de knisperige brosheid van de stervende bladeren en waren verrukt van de zachte, vertraagde kleuren. Zij vulden hun zakken met schatten. Wij kunnen het unieke geluk en de schoonheid van elke dag over het hoofd zien als we zo gespitst zijn op hetgeen we verlangen in plaats van op hetgeen de Heer met ons van plan is.

Geluk is kennis van het evangelie van Jezus Christus. Een kind zei: 'Geluk ziet er vredig uit, net als Jezus en onze hemelse Vader.'

Kortgeleden, toen ik een jeugdwerk bijwoonde en een kind van veertien maanden op schoot had, keek zij omhoog en zag een plaat van de Heiland aan de muur. Haar gezichtje straalde toen ze met haar pas verworven spreekvaardigheid zei: 'Jezus'. Misschien begrijpt dit kleintje wat een vreugde het is als je de Heiland kent.

De reine liefde van Christus te kennen en te voelen, vult onze ziel met intense vreugde. Het is weten dat vergeving van onze fouten mogelijk is. Dankzij de verzoening van de Heiland, die aan de eisen der gerechtigheid heeft voldaan en ons genade aanbiedt, zijn hoop en vreugde mogelijk geworden. Als wij tot de Heiland naderen, zijn we vrij van twijfel en verwarring.

Ouderling Richard G. Scott heeft gezegd: 'Uw vreugde in dit leven hangt af van uw vertrouwen in uw hemelse Vader en zijn heilige Zoon, van uw overtuiging dat hun plan van geluk u werkelijk vreugde kan brengen.' ('Vreugde in het leven vinden', *De Ster*, juli 1996, blz. 24.)

Dankzij de Heiland kunnen we

de weg naar God terugvinden. We kunnen vrede en geluk vinden in dit leven en eeuwige vreugde in de komende wereld. Die gedachte op zich verwarmt mijn hart en geeft mij een glimlach.

Als we het grote plan van gelukzaligheid gaan begrijpen, zullen we, zichtbaar voor de hele wereld, een blijmoedig hart en een opgewekt

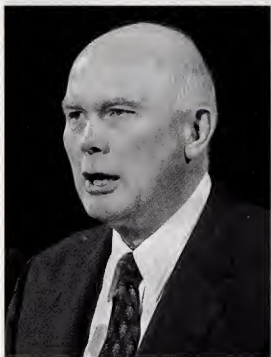
gelaat tonen. We zullen laten zien dat we weten dat het evangelie van Jezus Christus een eenvoudige, altijd beschikbare bron van echt geluk is, nu en in de eeuwigheid. Het evangelie van Jezus Christus naleven is onze garantie dat we 'nog lang en gelukkig' leven. Daarvan getuig ik, in de naam van Jezus Christus. Amen. □

Opstanding

Ouderling Dallin H. Oaks
van het Quorum der Twaalf Apostelen

De opstanding is meer dan alleen de hereniging van de geest met het lichaam (...). De opstanding [is] een herstelling die 'zinnelijkheid voor zinnelijkheid' terugbrengt en 'goed voor goed' (Alma 41:13).

In het boek Job wordt de universele vraag gesteld: 'Als een mens sterft, zou hij herleven?' (Job 14:14.) De vraag over de opstanding uit de dood is een belangrijk onderwerp in zowel oude als hedendaagse Schriftuur. De opstanding is een van de pijlers waarop ons geloof rust. Zij geeft inhoud aan onze leer, motivatie aan ons gedrag, en aan onze hoop op de toekomst.

IDE OPSTANDING VAN JEZUS

De universele opstanding werd werkelijkheid met de opstanding van Jezus Christus. (Zie Matteüs 27:52-53.) Op de derde dag na zijn dood en begrafenissen stond Jezus op uit het graf. Hij verscheen aan verschillende mannen en vrouwen, en vervolgens aan de samengekomen apostelen. In drie van de evangeliën wordt die gebeurtenis beschreven. Lucas is het meest volledig:

'Hij [stond] zelf in hun midden; en zij werden ontzet en verschrikt en meenden een geest te aanschouwen.

Doch Hij zeide tot hen: Waarom zijt gij ontsteld en waarom komen er overwegingen op in uw hart?

Ziet mijn handen en voeten, dat Ik het zelf ben; betast Mij en ziet, dat een geest geen vlees en beenderen heeft, zoals gij ziet dat Ik heb. (...)

Toen opende hij hun verstand. (...)

En Hij zeide tot hen: Aldus staat er geschreven, dat de Christus moest lijden en ten derden dage opstaan uit de doden' (Lucas 24:36-39, 45-46).

De Heiland gaf de apostelen een tweede bewijs. Tomas, een van de Twaalf, was niet bij hen toen Jezus kwam. Hij hield vol dat hij het niet kon geloven als hij het niet zelf zou zien en voelen. Johannes schrijft:

'En na acht dagen waren zijn discipelen weer in het huis en Tomas met hen. Jezus kwam, terwijl de deuren gesloten waren, en Hij stond in hun midden en zeide: Vrede zij u!

Daarna zeide Hij tot Tomas: Breng uw vinger hier en zie mijn handen en breng uw hand en steek die in mijn zijde, en wees niet ongelovig, maar gelovig.

Tomas antwoordde en zeide tot Hem: Mijn Here en mijn God!

Jezus zeide tot hem: Omdat gij Mij gezien hebt, hebt gij geloofd? Zalig zij, die niet gezien hebben en toch geloven' (Johannes 20:26-29).

Ondanks deze bijbelse gebeurtenissen zijn er velen die zich christen noemen en de opstanding verwerven op toegeven ernstige twijfels te

hebben. Teneinde dergelijke twijfels vóór te zijn en te logenstraffen, worden er in de Bijbel veel verschijningen van de herrezen Christus beschreven. Bij sommige daarvan verscheen Hij aan één persoon, bijvoorbeeld aan Maria Magdalena, bij het graf. Bij andere verscheen hij aan grote of kleine groepen, zoals toen 'Hij [verscheen] aan meer dan vijfhonderd broeders tegelijk' (1 Korintiërs 15:6).

In het Boek van Mormon, een getuige van Jezus Christus, staat het verslag van honderden mensen die zelf de herrezen Heer zagen en aanraakten, de tekens van de nagels in zijn handen en voeten voelden en zijn hand in zijn zijde staken. De Heiland nodigde de menigte uit om dat 'één voor één' (3 Nephi 11:15) te doen, opdat zij mochten weten dat Hij 'de God van Israël [was] en de God der ganse aarde, en voor de zonden der wereld [was] gedood' (3 Nephi 11:14).

Tijdens zijn bediening onder die gelovige mensen genas de herrezen Christus de zieken en ook 'nam [Hij] hun kinderen één voor één, en zegende hen (3 Nephi 17:21). Van die vertederende gebeurtenissen waren ongeveer tweeduizend vijfhonderd mannen, vrouwen en kinderen getuige. (Zie 3 Nephi 17:25)

II DE OPSTANDING VAN STERVELINGEN

De kans dat een sterveling na zijn dood uit het graf zal opstaan en weer zal leven in een herrezen lichaam heeft in de loop van de geschreven geschiedenis hoop gewekt en aanleiding gegeven tot onenigheid. Uitgaande van duidelijke, schriftuurlijke leringen bevestigden de heiligen der laatste dagen dat Christus 'de banden des doods [heeft] verbroken' (Mosiah 16:7), en dat 'de dood is verzvolgen in de overwinning' (1 Korintiërs 15:54; zie ook Mormon 7:5; Mosiah 15:8, 16:7-8; Alma 22:14). Omdat wij geloven dat de Bijbel en het Boek van Mormon de letterlijke opstanding van Jezus Christus beschrijven, aanvaarden we ook zonder aarzelen de talrijke schriftuurlijke leringen dat een der-

gelijke opstanding alle stervelingen ren deel zal vallen. (Zie 1 Korintiërs 15:22; 2 Nephi 9:22; Helaman 14:17; Mormon 9:13; LV 29:26; 76:39, 42-44.) Zoals Jezus de mensen heeft geleerd: 'Ik leef en gij zult leven' (Johannes 14:19).

De letterlijke en algemene aard van de opstanding wordt helder beschreven in het Boek van Mormon. De profeet Amulek heeft gezegd:

'De dood van Christus zal de banden van deze tijdelijke dood verbreken, zodat allen uit deze tijdelijke dood zullen worden opgewekt.

'De geest en het lichaam zullen opnieuw in hun volmaakte gedaante worden herenigd; zowel ledematen als gewrichten zullen tot hun eigen vorm worden hersteld, zoals wij heden zijn; (...)

'Welnu, deze herstelling zal tot allen komen, zowel oud als jong, zowel dienstknecht als vrije, zowel man als vrouw, zowel goddeloze als rechtvaardige; en er zal zelfs niet zoveel als een haar van hun hoofd verloren gaan, maar alles zal tot zijn volmaakte vorm worden hersteld' (Alma 11:42-44).

Alma verkondigde ook dat, tijdens de opstanding, 'alle dingen in hun

eigen en volmaakte gedaante [zullen worden hersteld' (Alma 40:23).

Veel levende getuigen kunnen getuigenis afleggen van de letterlijke vervulling van deze schriftuurlijke bevestigingen van de opstanding. Velen, ook enkelen in mijn eigen familie, hebben een overleden dierbare in een visioen of in een verschijning gezien en hebben getuigd van hun herstelling in hun 'eigen en volmaakte gedaante' in de bloei van hun leven. Of dat nu manifestaties waren van mensen die al herrezen waren of van rechtschapen geesten die op hun opstanding wachtten, de werkelijkheid en de aard van de opstanding van stervelingen is duidelijk. Wat een troost is het om te weten dat iedereen die door aangeboren gebreken, door opgelopen verwondingen, door ziekten of door ouderdom benadeeld zijn, zullen herrijzen in 'hun eigen en volmaakte gedaante'.

III DE BETEKENIS VAN DE OPSTANDING

Ik vraag me af of wij volledig beseffen hoe belangrijk het is dat wij geloven in een letterlijke, universele opstanding. De zekerheid dat we onsterfelijk zijn, is fundamenteel

voor ons geloof. De profeet Joseph Smith heeft verklaard:

'De fundamentele beginselen van onze godsdienst omvatten het getuigenis van de apostelen en profeten betreffende Jezus Christus, dat Hij gestorven is, begraven, op de derde dag weer is opgestaan en ten hemel gevaren; en alle andere zaken die tot onze godsdienst behoren, zijn slechts aanhangsels daarvan.' (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, samengesteld door Joseph Fielding Smith [1938], blz. 121.)

Waarom gebruikte de profeet Joseph Smith van alle zaken in die glorieuze bediening nu juist het getuigenis van de dood, begravenis en opstanding van de Heiland als het fundamentele beginsel van onze godsdienst en zei hij dat 'alle andere zaken (...) slechts aanhangsels daarvan' zijn? Het antwoord is te vinden in het feit dat de opstanding van de Heiland centraal staat in wat de profeten 'het grote en eeuwige plan van verlossing van de dood' (2 Nephi 11:5) hebben genoemd.

Op onze eeuwige reis is de opstanding de machtige mijlpaal die het einde van de sterfelijkheid aangeeft en het begin van de onsterfelijkheid.

Het plaza aan de zuidwestzijde van het Conferentiecentrum.

De Heer beschreef het belang van die belangrijke overgang als volgt: 'En aldus bepaalde ik, de Here God, voor de mens de dagen van zijn proeftijd — opdat hij door zijn natuurlijke dood mocht worden opgewekt in onsterfelijkheid tot het eeuwige leven, ja, allen die wilden geloven' (LV 29:43). Zo staat ook in het Boek van Mormon: 'Want zoals de dood over de mensen is gekomen, moet er noodzakelijkerwijze, ter vervulling van des Groten Scheppers barmhartig plan, een kracht ter opstanding zijn' (2 Nephi 9:6). Wij weten ook, door hedendaagse openbaring, dat we zonder de hereniging van ons lichaam en onze geest in de opstanding geen 'volheid van vreugde' kunnen ontvangen (LV 93:33–34).

Als wij begrijpen welke belangrijke plaats de opstanding inneemt in het

'plan der verlossing' (Alma 12:25) dat onze eeuwige reis bepaalt, zien we waarom de apostel Paulus verkondigde: 'Indien er geen opstanding der doden is, dan (...) is immers onze prediking zonder inhoud, en zonder inhoud is ook uw geloof' (1 Korintiërs 15:13–14). We begrijpen ook waarom de apostel Petrus verwees naar het feit dat God de Vader, in zijn oneindige genade, 'ons naar zijn grote barmhartigheid door de opstanding van Jezus Christus uit de doden heeft doen wedergeboren worden tot een levende hoop.' (1 Petrus 1:3; zie ook 1 Tessalonicenzen 4:13–18.)

IV DOOR DE OPSTANDING VERANDERT ONZE VISIE OP STERFELIJKHEID

De 'levende hoop' die we krijgen door de opstanding is onze overtuig-

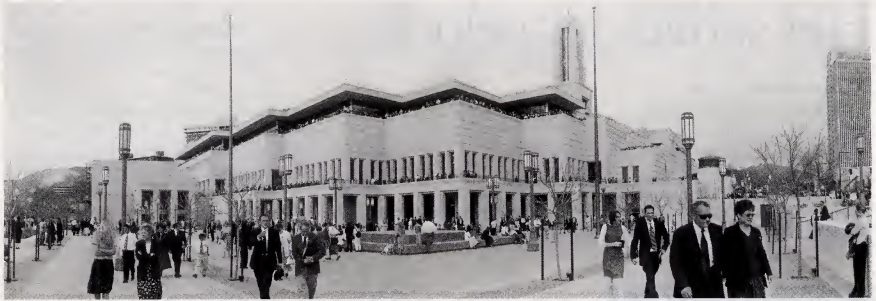
ing dat de dood niet het einde is van onze identiteit maar slechts een noodzakelijke stap in de bestemde overgang van sterfelijkheid naar onsterfelijkheid. Die hoop verandert het hele zicht op het sterfelijk leven. De zekerheid van de opstanding en onsterfelijkheid heeft invloed op onze visie op de fysieke moeilijkheden van de sterfelijkheid, op onze manier van leven en onze omgang met onze naasten.

De zekerheid van een opstanding geeft ons de kracht en het perspectief om door te gaan als wij en al onze dierbaren in het sterfelijk leven voor moeilijkheden komen te staan, zoals lichamelijke, geestelijke of emotionele gebreken die we bij onze geboorte hebben meegekregen of tijdens ons leven hebben opgelopen. Door de opstanding weten we dat die sterfelijke gebreken slechts tijdelijk zijn!

De zekerheid van een opstanding geeft ons ook een krachtige prikkel om tijdens ons sterfelijk leven de geboden van God na te leven. De opstanding is meer dan alleen de hereniging van de geest met het lichaam dat door het graf gevangen wordt gehouden. We weten door het Boek van Mormon dat de opstanding een herstelling is die 'zinnelijkheid voor zinnelijkheid' terugbrengt en 'goed voor goed'. (Alma 41:13; zie ook vers 2–4, en Helaman 14:31.) De profeet Amulek verkondigde: 'Dezelfde geest die uw lichaam in bezit heeft ten tijde, dat gij uit dit leven gaat, zal macht hebben om uw lichaam in die eeuwige wereld te bezitten' (Alma 34:34). Als gevolg daarvan zullen de mensen die bij de overgang naar het volgende leven 'rechtvaardig zijn, (...) nog steeds rechtvaardig zijn' (2 Nephi 9:16), en zal 'welk grondbeginsel van ontwikkeling wij in dit leven ook zullen verwerven (...) in de opstanding (...) met ons vertrijzen' (LV 130:18).

Het beginsel opstanding houdt ook in dat mensen die in het sterfelijk leven niet rechtschapen zijn, ook niet rechtschapen zullen herrijzen. (Zie 2 Nephi 9:16; 1 Korintiërs 15:35–44; LV 88:27–32.) Bovendien, als onze zonden uit het sterfelijk leven niet gereinigd zijn en niet door bekering

Leden verlaten het Conferentiecentrum door de deuren op plazanineau aan de zuidwestzijde.

en vergeving zijn uitgewist (zie Alma 5:21; 2 Nephi 9:45–46; LV 58:42), zullen we herrijzen met een ‘heldere herinnering’ (Alma 11:43) en een ‘volmaakte kennis (...) van al onze schuld, en onze onreinheid’ (2 Nephi 9:14; zie ook Alma 5:18). De ernst van die realiteit wordt benadrukt in veel teksten waarin staat dat de opstanding onmiddellijk gevolgd wordt door het laatste oordeel. (Zie 2 Nephi 9:15, 22; Mosiah 26:25; Alma 11:43–44, 42:23; Mormon 7:6, 9:13–14.) Werkelijk, ‘dit leven is de tijd voor de mens om zich voor te bereiden God te ontmoeten’ (Alma 34:32).

De zekerheid dat de opstanding ons ook de gelegenheid biedt om met onze familie samen te zijn — echtgenoot, vrouw, ouders, broers en zussen, kinderen en kleinkinderen — is voor ons een krachtige bemoediging om in het sterfelijk leven onze taken in het gezin te vervullen. Daardoor kunnen wij beter in liefde samenleven, in afwachting van de vreugdevolle hereniging en relaties in het hiernamaals.

De zekerheid omtrent de opstanding die tot onsterfelijkheid leidt, geeft ons ook de moed om onze eigen dood onder ogen te zien — zelfs een dood die we voortijdig kunnen noemen. Daarom dacht het volk van Ammon in het Boek van Mormon ‘nimmer (...) ook maar met de geringste mate van vrees aan de dood, zo sterk was hun hoop op en hun verwachting in Christus en de opstanding; daarom was de dood

voor hen teniet gedaan door de overwinning van Christus over de dood’ (Alma 27:28).

Door de zekerheid van de onsterfelijkheid kunnen we beter omgaan met de dood van een van onze dierbaren. Ieder van ons heeft gehuild bij een overlijden, verdriet gevoeld bij een begrafenis of vol pijn bij een graf gestaan. Ik ben daar zeker één van. Wij behoren God allemaal te loven voor de zekerheid van de opstanding waardoor onze sterfelijke scheiding tijdelijk wordt en we de hoop en de kracht krijgen om door te gaan.

V DE OPSTANDING EN DE TEMPEL

Wij leven in een luisterrijke periode van tempelbouw. Dat is ook een gevolg van ons geloof in de opstanding. Nog slechts een paar maanden geleden had ik het voorrecht president Hinckley te vergezellen naar de inwijding van een nieuwe tempel. In die heilige situatie heb ik hem horen zeggen:

‘Tempels getuigen van onze overtuiging dat we onsterfelijk zijn. Onze tempels houden verband met het leven aan de overzijde van het graf. Een tempelhuwelijk is bijvoorbeeld niet nodig als we er alleen belang bij hebben om getrouwd te zijn voor de duur van ons sterfelijk leven.’

Door die profetische uitspraak heb ik meer inzicht gekregen. Onze tempels zijn een levend, werkend getuigenis van ons geloof in de opstanding. Ze voorzien de levenden van de verordeningen die noodzakelijk zijn voor het eeuwige leven,

maar zijn ook de gewijde plek waar plaatsvervangers alle noodzakelijke verordeningen die tot het sterfelijk leven behoren, kunnen verrichten voor hen die in de geestenwereld leven. Dit alles zou zinloos zijn als we niet de zekerheid hadden van de universele onsterfelijkheid, en de kans om het eeuwige leven te verkrijgen vanwege de opstanding van onze Heer en Heiland, Jezus Christus.

Wij geloven in de letterlijke, universele opstanding van de hele mensheid vanwege de ‘opstanding van de Heilige Israëls’ (2 Nephi 9:12). Wij getuigen ook van ‘De levende Christus’, zoals gezegd is in de recente apostolische verklaring met dezelfde naam:

‘Wij getuigen plechtig dat zijn leven, waar de hele menselijke geschiedenis om draait, niet in Betlehem is begonnen, noch op Golgota is geëindigd. (...)

‘Wij getuigen, als zijn naar behoren geordende apostelen, dat Jezus de levende Christus is, de onsterfelijke Zoon van God. Hij is de grote Koning Immanuel, die Zich nu aan de rechterhand van zijn Vader bevindt. Hij is het licht, het leven en de hoop van de wereld. Zijn weg is het pad dat leidt tot geluk in dit leven en tot het eeuwige leven in de wereld hierna.’ (‘De levende Christus — het getuigenis van de apostelen’, 1 januari 2000.)

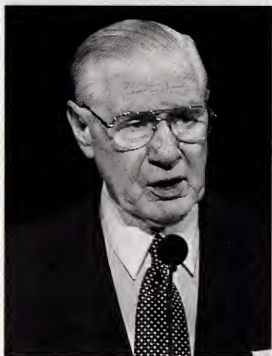
Ik getuig van die werkelijkheid en van de werkelijkheid van zijn opstanding en de onze. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

Het schild des geloofs

President James E. Faust

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Nooit eerder in de geschiedenis van de wereld is de behoefte aan geloof in God zo groot geweest.

Geliefde broeders en zusters, vandaag is een historische dag. Dit is de eerste algemene conferentie in deze eeuw en dit millennium, en de eerste die in dit prachtige, nieuwe Conferentiecentrum van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen wordt gehouden. Ik wil samen met u onze bewondering, eerbied en waardering uitspreken voor de visie van onze grote profeet, president Gordon B. Hinckley.

Met enige droefheid nemen we afscheid van onze geliefde Tabernakel als traditionele locatie voor de algemene conferentie. Zoals president Hinckley heeft gezegd: 'We zijn het gebouw ontgroeid.' We willen graag een blik van waardering uitspreken voor het geloof, de visie en de inspiratie van Brigham Young en zijn medewerkers die de Tabernakel hebben

gebouwd, waarvan de constructie zo opmerkelijk is. Ik ben in de zoldering van de Tabernakel geweest, waar de originele bindingen van ongelooide huid nog steeds om de spanten van het dak gewikkeld zitten. Hoewel de spanten sindsdien met staal zijn versterkt, is het creatieve handwerk van de getrouwe pioniers nog steeds een symbool van hun grote geloof.

Ik geloof dat de toekomst in veel opzichten geweldig en wonderbaarlijk zal zijn. De kansen voor opleiding en studie zijn toegenomen en zullen nog enorm toenemen. Iemand heeft dat als volgt omschreven: 'Opleiding is als je de kleine lettertjes leest. Ervaring doe je op als je ze niet leest.' Nu en in de toekomst zal er wereldwijd steeds meer informatie beschikbaar komen, door middel van elektronische apparaten thuis, op het werk of in de plaatselijke bibliotheek. De mogelijkheden zullen echter groot worden en de problemen eindeloos, omdat met deze nieuwe golf van kennis het leven steeds ingewikkelder wordt. Brigham Young heeft gezegd: 'In de begintijd van de kerk is aan mij geopenbaard dat de kerk zich zou verspreiden, voorspoedig zou worden en zou groeien, en dat in verhouding tot de verspreiding van het evangelie op aarde, de macht van Satan ook zou toenemen.'²

Nu we een nieuw tijdperk zijn ingegaan blijft er maar één veilige koers over — in geloof voorwaarts streven. Geloof zal ons sterke schild zijn tegen de vurige pijlen van Satan. Normen mogen in de loop der tijd niet veranderen, want het geloof in Jezus Christus is onontbeerlijk voor geluk en eeuwig heil.

De grootste eeuw op het gebied van vooruitgang in wetenschap en technologie is zojuist afgesloten. Toch heerst er nog een geest van duisternis in onze tijd, net als vele eeuwen geleden, toen Jezus Christus gekruisigd zou worden. Maar de profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'Er staan ons momenteel grote zegeningen te wachten, die spoedig op ons zullen worden uitgestort als wij in alles getrouw zijn, want wij hebben zelf aanspraak op grotere zegeningen dan zij, omdat zij Christus zelf in hun midden hadden om hen in het grote heilsplan te onderrichten. Wij hebben zijn persoonlijke aanwezigheid niet, daarom hebben wij meer geloof nodig.'³ Geloof is het eerste beginsel van het evangelie van Jezus Christus, zoals door de profeet Joseph verklaard: 'Wij geloven in God, de eeuwige Vader, en in zijn Zoon Jezus Christus, en in de Heilige Geest.'⁴ Dit geloof zal het toevluchtsoord voor onze ziel zijn.

Nooit eerder in de geschiedenis van de wereld is de behoefte aan geloof in God zo groot geweest. Hoewel wetenschap en technologie oneindige mogelijkheden bieden, schuilt er ook groot gevaar in, omdat Satan deze fantastische ontdekkingen voor zijn doeleinden gebruikt. De communicatiemiddelen in de wereld zijn overladen met informatie, en niemand neemt verantwoordelijkheid voor de waarheid of de bron ervan. Misdaad is steeds geraffineerder en het leven steeds riskanter. Tijdens oorlogen wordt het doden steeds doelmatiger. Er liggen grote mogelijkheden op onze weg, tenzij de macht van geloof, inzicht, eerlijkheid, fatsoen, zelfbeheersing en karakter duidelijk toeneemt om deze uitbreiding van wereldse kennis te compenseren. Zonder morele vooruitgang, die door het geloof in God wordt gestimuleerd, zal de onzedelijkheid zich in alle vormen uitbreiden, en goedheid en menselijk fatsoen onderdrukken. De mens zal niet in staat zijn om de potentiële grootsheid van de menselijke ziel volledig tot uitdrukking te brengen, tenzij zijn geloof in God wordt versterkt.

In onze tijd is het geloof dat de wetenschap en de technologie alle problemen van de mensheid kunnen oplossen een theocratie geworden. Ik zou wanhopig worden als ons eeuwig heil van wetenschappelijke, technische of seculaire kennis afhankelijk zou zijn, en niet van rechtschapenheid en het woord van God. Het woord van God, dat door de eeuwen heen door zijn profeten is gesproken, rechtvaardigt geen andere conclusie. Velen geloven dat de buitengewone antwoorden op de levensvragen in een reageerbuisje te vinden zijn, in laboratoria, in berekeningen, en in telescopen. Deze theocratie van wetenschap gaat voorbij aan het ultieme antwoord op de allesomvattende vraag: 'Waarom?' Kennis van oorzaak en gevolg is fascinerend, maar maakt niet duidelijk waarom we hier zijn, waar we vandaan komen en waar we naartoe gaan. Albert Einstein heeft gezegd: 'Ik zal nooit kunnen geloven dat God met de wereld dobbelt.'⁵

President Harold B. Lee heeft eens gezegd: 'Ongeacht zijn vooruitgang in de wetenschap zal de mens altijd onderworpen zijn aan de wil en het doel van de goddelijke voorzienigheid. De mens heeft nog nooit iets ontdekt wat God niet al wist.'⁶

Ik geloof niet dat deze enorme

uitstorting van kennis toevallig is ontstaan. Al deze wereldse kennis is niet uitsluitend uit de creatieve denkwijze van mensen afkomstig. De mens is al erg lang op aarde. Door de eeuwen heen is kennis langzaam ontwikkeld.

Ik geloof dat de verschijning van God de Vader en zijn Zoon, de Heer Jezus Christus, in 1820 aan Joseph Smith, de hemelen heeft ontsloten, niet alleen voor de enorme geestelijke kennis die in deze bedeling is geopenbaard, maar ook voor de wereldse kennis. 'Volgens antropologen was de gemiddelde levensverwachting van de mens duizenden jaren lang niet meer dan 25-30 jaar.'⁷ Maar sinds het eind van de 19^e eeuw is de levensduur van de mens wereldwijd tot 64 jaar toegenomen.⁸ Er werden vanaf 4.000 v.Chr. tot 1 n.Chr. gemiddeld 39 nieuwe ideeën per jaar ontwikkeld, waaronder wetenschappelijke en andere ontdekkingen, in tegenstelling tot 3.840 nieuwe ideeën per jaar in de 19^e eeuw, terwijl er tegenwoordig 110.000 per jaar worden ontwikkeld.⁹

Nu is het de uitdaging om ervoor te zorgen dat de wetenschappelijke, technische en intellectuele ontwikkelingen de geestelijke verlichting in ons leven niet onderdrukken. Iemand heeft gezegd: 'De grootste

onderontwikkelde rijkdom [in ons land] is geloof; de grootste ongebruikte macht is het gebed.'¹⁰ Technologie kan ons met elkaar en met de wereld helpen communiceren, maar niet met God.

Ik wil een waarschuwend stem laten horen. Ik verklaar plechtig dat dit geestelijke koninkrijk van geloof met of zonder ons vooruitgang zal maken. Geen onheilige hand kan de groei van de kerk of de vervulling van haar zending tegenhouden. Een ieder van ons kan achterblijven, aangetrokken door de verleidelijke stemmen van secularisme en materialisme.

Om ons geloof te behouden, moeten we nederig en medelvend zijn, aardig en vrijgevig ten opzichte van de armen en behoeftigen. Door in geloof neer te knielen wordt geloof ook door dagelijkse hoeveelheden spiritualiteit in stand gehouden. Het begint met ons als persoon en breidt zich uit tot het gezin dat in rechtschapenheid verenigd moet worden. Eerlijkheid, fatsoen, integriteit en deugdzaamheid zijn allemaal noodzakelijke ingrediënten van ons geloof, en zullen een toevluchtsoord voor onze ziel zijn.

Eenvoudig geloof in God de Vader, zijn Zoon, Jezus Christus, en de Heilige Geest is als een aanjager

Het zitgedeelte voor de algemene autoriteiten bestaat uit stoelen voor het Quorum der Twaalf Apostelen (voorste rij) met links de drie leden van het Eerste Presidium het dichtst bij het spreekgestoelte. De Zeventig, de Presiderende Bisschop en de algemene functionarissen van de hulporganisaties zitten in de rijen achter hen.

Een van de foyers in het Conferentiecentrum.

in ons leven. Ouderling Charles W. Penrose heeft gezegd: ‘Sommige mensen geloven niets dat ze niet met hun menselijke verstand kunnen begrijpen of met hun natuurlijke ogen kunnen zien. Maar gezegend is de gelovige man, gezegend is de gelovige vrouw! Want door geloof kunnen ze zien wat het natuurlijke oog niet kan waarnemen. Zij kunnen het domein van de onsterfelijkheid bereiken, de eeuwige realiteit begrijpen en gebruik maken van wat God gegeven heeft!’¹¹ Want door geloof nemen onze natuurlijke gaven en machten steeds meer toe.

Door geloof worden onze gaven en vaardigheden versterkt en vergroot. Er is geen grotere bron van kennis dan de inspiratie van de Godheid, die alle kennis en begrip van verleden, heden en toekomst omvat.

Bij Haun’s Mill leerde de heldhaftige pionier Amanda Smith door geloof hoe zij iets kon bereiken dat haar vaardigheden en de wetenschappelijke kennis in die tijd te boven ging. Op die verschrikkelijke dag in 1838, toen het vuur was gestaakt en de bendes waren vertrokken, ging zij terug naar de molen en zag ze haar oudste zoon

Willard met zijn broertje Alma van zeven in zijn armen. Ze huilde: ‘O, Alma is dood!’

‘Nee, moeder,’ zei hij, ‘ik denk niet dat Alma dood is. Maar papa en broeder Sardijs zijn wel dood.’ Maar er was nu geen tijd voor tranen. Alma’s hele heupbeen was weggeschoten. Amanda heeft later verteld:

‘Vlees, heupbeen en gewricht waren allemaal weggeschoten. (...) We legden de kleine Alma op een bed in onze tent en ik bekeek de wond. Het was een afschuwelijk gezicht. Ik wist niet wat ik moest doen. (...) Toch zat ik daar, helemaal alleen, met mijn doden en gewonden, en niemand behalve God als arts om mij te helpen. “O, hemelse Vader,” riep ik Hem aan, “wat moet ik doen? U ziet mijn gewonde jongen en U weet dat ik onervaren ben. O, hemelse Vader, vertel me wat ik moet doen!” En toen werd ik geleid alsof er een stem tot mij sprak.

‘Ons haardvuur smeulde nog (...) Ik werd geleid om wat as te nemen, daar loog van te maken en een stuk stof dat daarin gedrenkt was in de wond te leggen. (...) Steeds opnieuw drenkte ik het stuk stof en legde ik het in de wond (...) en iedere keer

kwamen er stukjes vlees en bot met de stof mee uit de wond. De wond werd zo wit als kippenvlees.

‘Toen ik had gedaan wat ik moest, riep ik de Heer weer aan en werd ik opnieuw geleid alsof er een arts naast me instructies gaf. Er stond vlakbij een Noord-Amerikaanse iep. Daarvan moest ik een (...) kompres maken en de wond ermee vullen. (...) Het kompres was gemaakt, en de wond, waarvoor ongeveer 23 centimeter stof nodig was om die te bedekken (...) werd goed afgedekt. (...)’

‘Ik nam de gewonde jongen mee naar een huis (...) en verzorgde zijn heup; de Heer gaf me net als tevoren instructies. Ik werd eraan herinnerd dat in de koffer van mijn man een fles balsem zat. Dat goot ik in de wond om de pijn van Alma te verlichten.

“Lieve Alma,” zei ik, “geloof je dat de Heer jouw heup heeft geschapen?”

“Ja, mam.”

“Geloof je dat de Heer iets op de plaats van je heup kan maken, Alma?”

“Denk u dat de Heer dat kan, mama?” vroeg de jongen in zijn eenvoud.

“Ja, lieve jongen,” antwoordde ik, “Hij heeft het me in een visioen laten zien.”

“Toen heb ik hem op zijn buik gelegd en tegen hem gezegd: “Nu moet je zo blijven liggen, en niet bewegen, dan zal de Heer een nieuwe heup voor je maken.”

‘Alma bleef zo vijf weken lang op zijn buik liggen, totdat hij helemaal was hersteld — een flexibel stuk kraakbeen was in de plaats van het ontbrekende gewricht en de holte gegroeid — tot op de dag van vandaag een wonder in de ogen van artsen. (. . .)

‘Het is nu bijna veertig jaar geleden, maar Alma is tijdens zijn leven nooit kreupel geweest, hij heeft als zending vrij lang gereisd, en is een levend wonder van de macht van God.’¹²

De behandeling was nogal ongebruikelijk voor die tijd, en ongehoord in deze tijd, maar als we net als zuster Smith in uiterste nood verkeren, moeten we ons eenvoudige geloof oefenen en net als zij naar de Geest luisteren. Als we ons geloof oefenen, wordt het sterker. Alma heeft verkondigd:

‘Als gij (...) een sprankje hoop

wilt oefenen, (...) totdat gij in die mate gelooft, dat gij voor een gedeelte mijner woorden een plaats kunt inruimen.

‘(...) Het moet wel (...) een goed [woord] zijn, (...) want het begint mijn ziel te vervuimen; ja, het begint mijn verstand te verlichten (...)’

‘Nu, zou dit uw geloof niet vermeerderen?’¹³

Rechtschapenheid vergezelt geloof. Sterk geloof wordt verdiend door het onderhouden van de geboden. Daardoor worden we geholpen om te doen wat Paulus zei: ‘Doet de wapenrusting Gods aan.’¹⁴

Er zijn voor dit volk een aantal onbetwistbare feiten waarop ons geloof moet rusten. Het zijn fundamentele, eeuwige waarheden. Ze luiden:

1. Jezus, de Zoon van de Vader, is de Christus en de Heiland en de Verlosser van de Wereld.

2. Joseph Smith was het instrument waardoor het evangelie in onze tijd volledig is hersteld.

3. Het Boek van Mormon is het woord van God en is, naar zeggen van Joseph Smith, de sluitsteen van onze godsdienst en een getuige van

Jezus de Christus, de Verlosser van het mensdom.

4. Gordon B. Hinckley bezit, evenals de voorgaande presidenten van de kerk, alle sleutels en gezag die door de profeet Joseph Smith zijn hersteld.

Dit is het werk van God. Ik geloof en getuig dat wij, zoals Paulus gezegd heeft, de ‘eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben’¹⁵, en dat wij vol hoop en vertrouwen de toekomst tegemoet kunnen zien. Wij zullen de kracht ontvangen om alle tegenspoed te overwinnen. We zullen ons verheugen in onze zegeningen en gemoedsrust in onze ziel vinden. Dat we dat mogen doen, bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. □

NOTEN

1. Pete Seeger.
2. *Discourses of Brigham Young*, verzameld door John A. Widtsoe (1954), blz. 72.
3. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, verzameld door Joseph Fielding Smith (1976), blz. 90.
4. Geloofsartikelen 1:1.
5. *Familiar Quotations*, samengesteld door John Bartlett, 14de editie (1968), blz. 950.
6. *Be Ye Not Deceived*, Brigham Young University Speeches of the Year (4 mei 1965), blz. 6.
7. Stephen Moore, ‘Great American Century Is Just Beginning’, *Arizona Republic*, 9 januari 2000.
8. *New York Times 2000 Almanac* (1999), blz. 484.
9. Zie Charles I. Jones, ‘Was an Industrial Revolution Inevitable? Economic Growth over the Very Long Run’, onderzoeksverslag 7375, National Bureau of Economic Research, Cambridge, Mass., 1999, blz. 32.
10. Roger W. Babson, *Religion and Business* (1921), blz. 80.
11. *Deseret News Semi-Weekly*, 14 september 1880, blz. 1.
12. ‘Amanda Smith’, *Historical Record*, samengesteld door Andrew Jensen, 9 delen (1882–1890), deel 5, blz. 84–86.
13. Alma 32:27–29.
14. Efeziërs 6:11.
15. Efeziërs 4:13.

De steunverlening aan kerkfunctionarissen

President Thomas S. Monson
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Broeders en zusters, president Hinckley heeft mij, broeder Monson, verzocht de namen van de algemene autoriteiten, de gebiedszeventigen en de leden van de algemene presidiums van de hulporganisaties ter steunverlening aan u voor te leggen.

Wij stellen u voor Gordon Bitner Hinckley steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen; Thomas Spencer Monson als eerste raadgever in het Eerste Presidium; en James Esdras Faust als tweede raadgever. Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar. Wie er niet mee instemt, maakt dat ook kenbaar.

Wij stellen u voor Thomas Spencer Monson steun te verlenen als president van het Quorum der Twaalf Apostelen, Boyd Kenneth

Packer als waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, en de volgende broeders als lid van dat quorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, David B. Haight, Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland en Henry B. Eyring. Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar. Wie tegen is, eveneens.

Wij stellen u voor de raadgevers in het Eerste Presidium en de twaalf apostelen steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder. Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar. Wie tegen is, eveneens.

Wie hun dank en waardering tot uiting willen brengen aan de ouderlingen Douglas L. Callister, Donald L.

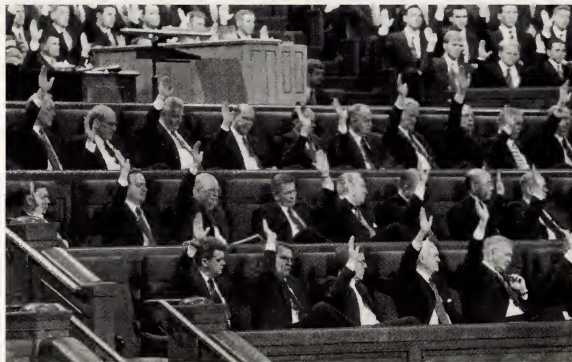
Hallstrom, Cleto P. de Oliveria en Octaviano Tenorio voor hun werkzaamheden als gebiedszeventigen, maken dat kenbaar. Dank u.

Wij stellen u voor steun te verlenen aan de ouderlingen Lance B. Wickman, Lynn G. Robbins, Donald L. Hallstrom en Ronald A. Rasband als lid van het Eerste Quorum der Zeventig. Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar. Wie tegen is, eveneens.

Wij stellen u voor steun te verlenen aan de ouderlingen Douglas L. Callister, Darwin B. Christensen, Keith Crocker, H. Aldridge Gillespie en Robert C. Oaks als lid van het Tweede Quorum der Zeventig. Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar. Wie er niet mee instemt, maakt dat kenbaar.

Wij stellen u voor de volgende broeders steun te verlenen als gebiedszeventigen: Jorge O. Abad, Marcos A. Aidukaitis, José C. Aleson, Gutenberg G. Amorim, José E. Boza, Edison M. Cabrito, Tad R. Callister, Marco A. Cardenas, Yatyr M. César, Flávio A. Cooper, Robert M. Cowan, Reynaldo L. Cuyong, Fred C. Dimaya, Rowland E. Elvidge, Jaime Ferreira, Roberto García, D. Rex Gerratt, José L. Gonzalez, James J. Hamula, Ralph W. Hardy jr., Joseph T. Hicken, Merrill F. Higham, Michael L. Jensen, Glen O. Jensen,

Het koor, de leden van de Zeventig en de Presiderende Bisschop steken hun hand op ter steunverlening van de algemene autoriteiten en algemene functionarissen van de kerk.

Spencer V. Jones, Ronald L. Loveland, Hans H. Mattsson, James B. McDonald, Ross H. McEachran, A. Roger Merrill, Haruyoshi Nakamura, Alfonso L. Ramos, Dale G. Renlund, Carlos C. Revillo Sr., Lindon J. Robison, J. Mitchel Scott, Jean A. Tefan, Guillermo Torres, en Roland N. Walker. Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar. Dank u. Wie tegen is, eveneens.

Wij stellen u voor de andere algemene autoriteiten, gebiedszeventigen en algemene presidiums van de hulporganisaties zoals die nu in functie zijn, te steunen. Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar. Wie tegen is, eveneens.

President Hinckley, naar het zich laat aanzien, is de steunverlening unaniem bevestigend. Dank u, broeders en zusters, voor uw geloof en gebeden.

We verzoeken de pasgeroepen leden van het Eerste en Tweede Quorum der Zeventig hun plaats op het podium in te nemen, dit op aanwijzing van de zaalwacht. Dank u. □

Verslag van het kerkelijk verificatiecomité

Vorgelezen door Ted E. Davis
Voorzitter kerkelijk verificatiecomité

Aan het Eerste Presidium van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Geachte broeders, het kerkelijk verificatiecomité bestaat uit drie leden en opereert onafhankelijk van alle functionarissen, werknemers, ondernemingen en afdelingen van de kerk. Wij brengen rechtstreeks verslag uit aan het Eerste Presidium en hebben toegang tot alle relevante verslagen en

rapporten om onze taak te kunnen verrichten.

De afdeling verificatie functioneert zelfstandig en onafhankelijk van het kerkelijk verificatiecomité. Die afdeling verifieert de instellingen van de kerk wereldwijd, alsook de verscheidene financiële rapporten van de kerk, in overeenstem-

Een bezoeker van het Conferentiecentrum bekijkt geboeid de bustes van de presidenten van de kerk.

Statistisch rapport 1999

ming met erkende professionele verificatienormen. Ook houdt zij toezicht op de bijdragen en uitgaven van de plaatselijke units.

Het kerkelijk verificatiecomité heeft de controles van ontvangsten en uitgaven van kerkfondsen doorgeleefd die de bezittingen van de kerk waarborgen. Wij hebben ook de begroting, boekhouding en rapportering, alsmede de financiële overzichten, van de kerk over het boekjaar 1999 doorgeleefd. De kerkelijke uitgaven in 1999 zijn volgens vastgestelde richtlijnen goedgekeurd door de raad van tiendebesteding. Deze raad bestaat uit het Eerste Presidium, het Quorum der Twaalf Apostelen en de Presiderende Bisschop, zoals door openbaring voorgeschreven. Het bestedingscomité en het begrotingscomité behouden de grote uitgaven binnen de goedgekeurde begrotingen.

Gebaseerd op haar inspectie van de controlesystemen op het gebied van financiën, begroting en andere en de verificatierapporten over 1999, is het kerkelijk verificatiecomité van mening dat de inkomsten en uitgaven van de kerk in het jaar dat op 31 december 1999 afliep, in alle materiële opzichten gecontroleerd en verantwoord zijn in overeenstemming met openbaring en volgens de door de kerk vastgestelde richtlijnen en procedures.

Met de kerk verbonden organisaties, zoals Deseret Trust Company en Deseret Management Corporation en haar dochterondernemingen, worden gescheiden van de kerk gerund. Het kerkelijk verificatiecomité heeft de activiteiten van deze organisaties in 1999 niet geïnspecteerd. We hebben echter wel vastgesteld dat deze organisaties en Brigham Young University en andere instellingen van hoger onderwijs jaarlijks door onafhankelijke accountantsbureaus geverifieerd worden.

Met de meeste hoogachting,
**KERKELIJK
 VERIFICATIECOMITÉ**
 Ted E. Davis, voorzitter
 Donald D. Salmon
 Frank M. McCord

Voorgelezen door F. Michael Watson
 Secretaris van het Eerste Presidium

Broeders en zusters, op aanwijzing van het Eerste Presidium is het volgende statistisch rapport opgesteld over de groei en de status van de kerk per 31 december 1999. Deze statistieken zijn gebaseerd op de rapporten voor zover die vóór de algemene conferentie beschikbaar waren.

UNITS

Ringen.....	2.542
Districten.....	636
Zendingsgebieden.....	333
Wijken en gemeenten.....	25.793

LEDENTAL

Ledental.....	10.752.986
Ingeschreven kinderen in 1999 gedoopt.....	84.118
Bekeerlingen in 1999 gedoopt.....	306.171

ZENDELINGEN

Voltijdzendingen.....	58.593
-----------------------	--------

TEMPELS

Tempels in 1999 ingewijd.....	15
Tempels in bedrijf.....	68

In 1999 is de eerstepadesteking verricht en de bouw begonnen van 30 nieuwe tempels; bovendien zijn er 17 tempels aangekondigd waarvan de bouw nog moet aanvangen.

VOORAANSTAANDE LEDEN DIE SINDS VORIG JAAR APRIL ZIJN OVERLEDEN

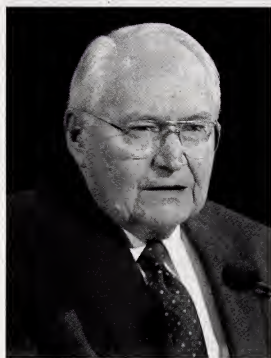
Ouderling Carlos E. Asay, een emeritus algemeen autoriteit; *zuster Virginia Pickett Backman*, echtgenote van ouderling Robert L. Backman, een emeritus algemeen autoriteit. □

Gij moet acht geven op al zijn woorden

Ouderling L. Tom Perry
van het Quorum der Twaalf Apostelen

De voortschrijdende mogelijkheden van de techniek, brengen ons alleen maar de boodschap (...). [Maar het is] de opgave van (...) elk individu en elk gezin (...) zich de boodschap van het evangelie van onze Heer en Heiland eigen te (...) maken.

Als lid van de kerk wil ik de broeders Ted A. Davis, Donald D. Salmon en Frank M. McCord graag persoonlijk bedanken voor de onmetelijke uren, dagen en jaren die zij besteden om ervoor te zorgen dat alles in de kerk boekhoudkundig in orde is. Ik weet zeker dat de bijna elf miljoen andere leden van de kerk dat ook bijzonder waarderen. Hartelijk dank.

De afgelopen jaren hebben we vol verwachting de bouw van dit prachtige Conferentiecentrum gevolgd. Nu zijn we hier, om met vele duizenden mensen te luisteren naar de woorden van de profeten. Dit is beslist het begin van een nieuw tijdperk in de kerkgeschiedenis — een tijdperk

waarin we een groter bereik en grotere invloed hebben; een tijdperk van grotere groei en uitwerking.

Voorafgaand aan de laatste vergadering van het Eerste Presidium en de Twaalf afgelopen jaar, voorzag president Hinckley de op handen zijnde veranderingen en stelde hij voor om al vastend naar de tempel te gaan en daar het jaar, de eeuw en het millennium te besluiten met een vasten-en-getuigenisdienst. Om niets af te doen aan de geest van de getuigenissen, stelde hij voor om tijdens de bijzondere bijeenkomst geen zakelijke aangelegenheden te bespreken, maar die te bewaren voor het nieuwe jaar.

De dienst was een feest van de Geest, vol getuigenissen van onze Heer en Heiland. Na deelgenomen te hebben aan het avondmaal, stond elk lid van de Twaalf op en gaf zijn getuigenis van de zending van Jezus de Christus, de Heiland van de wereld. De laatste drie getuigenissen waren van de leden van het Eerste Presidium, en het allerlaatste getuigenis werd door president Hinckley gegeven. Het was een ontnuchterende, maar vreugdevolle gelegenheid waarbij we elkaar met krachtige getuigenissen gesterkt hebben.

President Hinckley voegde aan zijn krachtige, emotionele getuigenis een lijst met punten van aandacht voor de toekomst toe. Een

van die punten is mij vooral goed bijgebleven. Hij was bang dat het met de enorme groei van de kerk over de hele wereld steeds moeilijker zou worden voor de apostelen om alle leden van de kerk te bereiken en hen in eigen persoon aan te sporen om het evangelie na te leven. In de toekomst zullen we dus afhankelijker zijn van de techniek om de evangelieboodschap aan de kerk over de hele wereld te brengen.

Als we naar de heilige geschiedenis in de heilige Schriften kijken, vinden we soortgelijke gebeurtenissen waarbij een profeet van God opmerkelijke veranderingen aan de horizon ziet. Het is interessant dat er bij dergelijke belangrijke gebeurtenissen zowel veel geïnspireerde aandacht wordt gegeven aan de details van de profetische boodschap, als aan de manier waarop die gebracht wordt — oftewel, de techniek die gebruikt wordt om de evangelieboodschap uit te dragen.

Daarbij moet ik denken aan de indrukwekkende toespraak die koning Benjamin hield voor zijn volk, te vinden in de eerste hoofdstukken van het boek Mosiah. Die rechtschapen koning had zijn volk al lang in rechtschapenheid gediend. Het was tijd om de leiding over te dragen aan zijn zoon. Voordat hij dat deed, wilde hij zijn volk zijn getuigenis geven van zijn Heer en Heiland. Maar hij wilde eerst zijn zoons de instructie geven 'verstandige mensen [te] worden en bekend [te] zijn met de profetiën, die door hun vaders waren geuit, en die hun door de Here waren gegeven' (Mosiah 1:2).

Hij gaf ze ook onderricht in de leringen die in de koperen platen gegraveerd waren, waarover hij zei: 'Mijn zoons, ik zou willen, dat gij zoudt bedenken, dat wij zonder deze platen, die deze kronieken en geboden bevatten, in onwetendheid hadden moeten lijden, zelfs in de tegenwoordige tijd, de verborgenheden van God niet kennende' (Mosiah 1:3).

De leer zuiver houden was de eerste prioriteit van koning

Een kind luistert met behulp van een hoofdtelefoon naar de conferentie in haar eigen taal.

Benjamin, en daarom wilde hij dat zijn hele volk zijn getuigenis en woorden zou ontvangen. Hij ontbood Mosiah, zijn zoon en opvolger, en gaf hem concrete instructies aangaande het bijeenbrengen van zijn volk voor die laatste bijeenkomst. Hij zei:

‘Mijn zoon, ik zou willen, dat gij een bekendmaking door dit gehele land uitzendt, aan dit ganse volk, of het volk van Zarahemla en het volk van Mosiah, die in het land wonen, zodat zij te zamen mogen vergaderen; want morgen zal ik persoonlijk mijn volk verkondigen, dat gij over dit volk een koning en regeerder zijt, die de Heer onze God ons heeft gegeven.

‘En bovendien zal ik dit volk een naam geven, opdat het daardoor onderscheiden moge wezen van al het volk, dat de Here God uit het land van Jeruzalem heeft geleid, en dit doe ik, omdat het een volk is geweest, dat de geboden des Heren ijverig onderhield (Mosiah 1:10–11).

Toen ging Mosiah uit en verkondigde aan het volk dat ze bijeen moesten komen bij de tempel, waar ze de woorden van zijn vader zouden aanhoren. De mensen kwamen bijeen en ‘sloegen [...] hun tenten rondom [de tempel] op, iedere man naar verhouding van zijn huisgezin, bestaande uit zijn vrouw en zijn zoons en dochters, en hun zoons en dochters, van de oudste tot de jongste, alle huisgezinnen van elkaar gescheiden’ (Mosiah 2:5). Ze sloegen hun tenten op met de opening naar de tempel toe, zodat zij de woorden van koning Benjamin konden horen, die hun instructie gaf in de leer van het eeuwige leven. Vanwege het grote aantal mensen dat binnen en buiten de muren van het tempelterrein bijeen was, liet de koning een toren bouwen zodat zij zijn woorden konden horen. Maar hij besefte dat zelfs met die toren niet iedereen hem zou kunnen horen, dus liet hij zijn woorden opschrijven en uitzenden onder de mensen die zich niet binnen zijn

gehoor bevonden, zodat iedereen zijn woorden zou ontvangen. (Zie Mosiah 2:6–8.)

Vanaf zijn toren zei hij zijn volk dat zij hun oren moesten spitsen en luisteren naar zijn getuigenis van de Heiland. Toen hij geprofeteerd en zijn getuigenis gegeven had, gaf hij hun aanwijzingen om terug te keren naar hun hemelse Vader: ‘En bovendien zou ik willen, dat gij de gezegende en gelukkige toestand zoudt overdenken van hen, die de geboden Gods bewaren. Want ziet, zij worden in alles gezegend, zowel in het stoffelijke als in het geestelijke; en indien zij getrouw volharden tot het einde, worden zij in de hemel ontvangen, opdat zij daardoor met God in een staat van eeuwigdurende gelukzaligheid kunnen wonen. O, bedenkt, bedenkt, dat deze dingen waar zijn; want de Here God heeft ze gesproken’ (Mosiah 2:41).

Om ervoor te zorgen dat zijn volk zijn woorden begreep en dat zij zich hielden aan hun verbonden met God om zijn geboden te onderhouden, stelde koning Benjamin ‘priesters [...] aan [...] om het volk te leren, opdat zij daardoor de geboden Gods mochten horen en weten, en om hen op te wekken de eed te gedenken, die zij hadden afgelegd (...)’ (Mosiah 6:3). In veel opzichten gebruikte koning Benjamin alle technieken die hem in die tijd ter beschikking stonden om zijn volk bijeen te brengen, het goede woord Gods te verbreiden, en het woord te beklemtonen.

In een ander tijdperk zien we een andere profet die een nieuw medium gebruikt om met zijn boodschap het hart van de mensen te bereiken. Er werd een bijzondere conferentie gehouden op de honderdste verjaardag van de kerk. We vinden een verslag daarvan in het verslag van de honderdste aprilconferentie, gehouden in de Tabernakel op 6 april 1930:

‘Overeenkomstig instructies, eerder uitgegeven door het Eerste Presidium van de kerk, voerden alle wijken en gemeenten van de kerk op 6 april vanaf tien uur ‘s ochtends

het volgende programma uit, (...) waarvoor regelingen getroffen waren dat de mensen in hun eigen kerkgebouw bijeen konden komen om via de radio te luisteren naar de bijeenkomsten die vanuit de Tabernakel in Salt Lake City werden uitgezonden.

'Het gebouw was helemaal vol, alle zitplaatsen waren bezet, en zelfs de gangpaden, deuropeningen en andere beschikbare ruimte waren bezet. (Conference Report, april 1930, blz. 2.)

President Heber J. Grant, die de eerste uit te zenden bijeenkomst van de algemene conferentie presideerde, begon met te zeggen:

'Mijn hart vloeit over van dankbaarheid nu ik al deze fijne dragers van het priesterschap van de levende God zie, samen met de functionarissen van onze organisaties, die hier bijeenvergaderd zijn in deze conferentie om de honderdste verjaardag te gedenken van de stichting van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

'Ik zal u aanstonds een toespraak

voorzien van het Eerste Presidium van de kerk, waarvan afschriften gestuurd zijn aan alle wijken, ringen en zendingsgebieden, in alle landen waar de kerk georganiseerd is. Op deze tijd wordt deze boodschap aan al onze mensen over de hele wereld voorgelezen.' (Conference Report, april 1930, blz. 3.)

Net als koning Benjamin, begon president Grant zijn toespraak met zijn getuigenis van God, de Vader, en onze Heer Jezus Christus. Toen beklemtoonde hij enkele feiten aangaande de wetenschappelijke kennis, de uitvindingen en de industriële ontwikkelingen die de krachten van het heeal bruikbaar hadden gemaakt en aangepast waren voor het gemak van de mens. Hij zei:

'Het is ongetwijfeld het grootste wonder van de eeuw dat de stem van de mens, compleet met de persoonlijkheid van de spreker, voor altijd bewaard kan worden en met al zijn details van het oorspronkelijke geluid opnieuw weergegeven kan worden.

'Overdenken wij die prestaties

van de afgelopen eeuw, die slechts even ter sprake zijn gebracht, dan brengt dat ons ertoe uit te roepen:

"Groot en wonderbaar zijn uw werken, o Here!

"Gij zijt dezelfde [...] voor eeuwig!

"Uw doeleinden falen niet, noch zijn er, die uw hand kunnen weerhouden!" (Conference Report, april 1830, blz. 5.)

Vandaag, op 1 april in het jaar 2000, zijn wij bijeen in dit prachtige nieuwe Conferentiecentrum dat gebouwd is zodat vele duizenden meer de profet kunnen zien en zijn stem kunnen horen. Maar zelfs met dit gebouw, en met betere mogelijkheden om naar de heiligen te reizen om in zoveel andere landen met hen bijeen te komen, zullen minder mensen in staat zijn om dat persoonlijke contact met de profeten en apostelen te hebben, wat komt door de groei van de kerk. De techniek heeft ons gezegend met veel nieuwe uitvindingen om de evangelieboodschap te verbreiden via satellietssystemen, onze eigen website, de tv, de radio,

Het bordes en het plaza van het Conferentiecentrum.

en door geschreven teksten in onze tijdschriften en in de krant. Dat zijn allemaal toevoegingen aan onze systemen voor verbreiding van de boodschap, waardoor wij veel beter de boodschappen kunnen ontvangen.

Maar al die middelen, en de voortschrijdende mogelijkheden van de techniek, brengen ons alleen maar de boodschap. Wat nog steeds hetzelfde is, is de opgave in de tijd van koning Benjamin, in de tijd van president Grant, en in deze tijd, namelijk om elk individu en elk gezin door persoonlijke en gezamenlijke studie zich de boodschap van het evangelie van onze Heer en Heiland eigen te laten maken. Het heil vindt men niet in bouwwerken of techniek, maar in het woord. Alleen de macht van het woord zal zijn uitwerking op ons hebben, en ertoe bijdragen dat wij dichterbij tot onze Vader in de hemel komen.

Denk aan het woord van de Heer toen Hij op 6 april 1830 voor het eerst de heiligen van zijn pas herstelde kerk onderrichtte. Hij zei:

‘Zie, er zal onder u een kroniek worden bijgehouden, en hierin zult gij worden genoemd een ziener, vertaler, profeet, apostel van Jezus Christus, en ouderling der kerk door de wil van God, de Vader, en de genade van uw Here, Jezus Christus. (...)

‘Daarom moet gij, mijn kerk, acht geven op al zijn woorden en geboden, die hij u zal geven, zoals hij ze ontvangt, en in alle heiligheid voor Mij wandelen;

‘Want gij moet zijn woord ontvangen in alle geduld en geloof, alsof het uit mijn eigen mond kwam’ (Leer en Verbonden 21:1, 4-5).

Het is geweldig om in dit prachtige nieuwe gebouw te zijn en de nieuwe techniek te hebben waarmee de conferentiebijeenkomsten over de hele wereld uitgezonden worden. Maar het is de boodschap die wij ontvangen die, als wij haar bestuderen en in praktijk brengen, ons het licht van het evangelie zal brengen als verdere voorbereiding in ons streven naar het eeuwige leven.

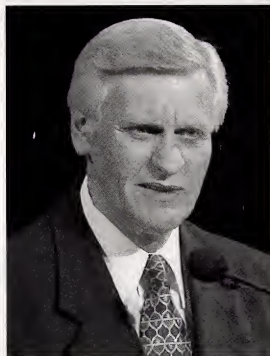
Dit is mijn nederig getuigenis aan u, in de naam van Jezus Christus. Amen. □

Een tempel voor West-Afrika

Ouderling Glenn L. Pace

van de Zeventig

Het was inspirerend om te zien hoe de Heer de krachten bundelt die zullen leiden tot een onvermijdelijke overwinning. Er zal in West-Afrika een tempel komen.

Een aantal jaren geleden woonde ik met een paar van onze jonge kinderen een voetbal-wedstrijd bij van de BYU. We verloren. Ik vond dat buitengewoon jammer. Op de terugweg naar Bountiful luisterden we naar de nabeschouwing op de radio. Daarna hadden mijn kinderen geen keus: ze moesten nu mijn commentaar ook nog aanhoren. Net toen ik klaar was met mijn analyse van wat er fout was gegaan in de wedstrijd, vroeg mijn dochtertje van zeven: ‘Pap, als jij de tempel ziet, krijg je dan een goed gevoel?’ Ik vroeg me af: ‘Waar haalt ze dat in hemelsnaam vandaan?’ Terwijl ik probeerde te achterhalen wat die opmerking met football te maken had, keek ik achterom en zag

dat zij uit het raam naar de Salt Lake-tempel keek. Om de een of andere reden deed de wedstrijd er niet meer toe.

Mijn hele leven is verrijkt door ervaringen met de tempel. Onze ouders namen ons regelmatig mee naar Temple Square in Salt Lake City. Ze wezen dan naar de tempel en vertelden dat ze daar getrouwd waren en dat we daarom als gezin altijd bij elkaar zouden blijven. Wat een troost was dat voor een jongetje wiens grootste angst was dat zijn ouders konden sterven. En wat een troost is het voor een volwassen man wiens ouders gestorven zijn!

Toen ik tien was, las ik, in de schaduw van de Salt Lake-tempel, voor het eerst het verhaal van Joseph Smith en ontving ik een krachtig getuigenis van de waarheid van de herstelling.

Ik herinner me met dankbaarheid hoe ik, voordat ik op zending ging, met mijn ouders naar de tempel ging en mijn begiftiging ontving.

Mijn vrouw en ik trouwden ongeveer drie jaar later in de Salt Lake-tempel. Jaren daarna heb ik de eer gehad om het tempelhuwelijk van al onze zes kinderen te voltrekken.

We weten dat veel leden van de kerk niet het voorrecht hebben gehad om in de buurt van een tempel op te groeien. Omdat we dat weten, waren we allemaal opgetogen door de bekendmaking van president Hinckley in oktober 1997 toen hij zei:

'We zijn vastbesloten (...) de tempel naar de mensen te brengen en hun alle mogelijkheden te bieden om deel te hebben aan de zegeningen van tempelbezoek.' (Gordon B. Hinckley, *De Ster*, januari 1998, blz. 55.)

Sindsdien hebben we ons verheugd en verbaasd toen we hoorden hoeveel tempels er gebouwd zouden worden, en we later lasen over hun open dagen en inwijding. We zijn getuige van een hedendaags wonder en de vervulling van een profetie. Wat leven we in een prachtige tijd.

Onze opgetogenheid over de bouw van tempels wordt niet door iedereen gedeeld. Vooral de tegenstander is razend omdat hij ziet dat zijn macht in gevaar is.

De laatste twee jaar ben ik in West-Afrika persoonlijk getuige geweest van zijn woede. Hij is heel druk bezig geweest om de bouw van een tempel in dat deel van de wereld te verijdelen. Twee jaar geleden kondigde president Hinckley aan dat de eerste tempel in West-Afrika in Accra (Ghana) gebouwd zou worden. Sindsdien heeft de tegenstander onophoudelijk geprobeerd dat tegen te houden. Waarom maakt Lucifer zich zo druk?

We hebben 85 duizend leden in West-Afrika en de kerk groeit er heel hard. De opkomst in de avondmaalsdiensten is meer dan vijftig procent, maar momenteel hebben slechts vierhonderd leden hun begiftiging ontvangen omdat de hoge kosten van een reis van duizenden kilometers naar Johannesburg of Londen een groot bezwaar vormen. We hebben meer dan zevenhonderd Afrikaanse voltijdzendingen waarvan er heel weinig hun begiftiging hebben ontvangen.

De Afrikanen hebben eeuwenlang gewacht op de volheid van het evangelie en ze hebben veel geleden. Nu kunnen ze eindelijk elke zegening ontvangen die Gods kinderen ter beschikking staan. Leden die de gedragsnormen naleven, kunnen hun tempelbegiftiging ontvangen en hun gezin voor tijd en alle eeuwigheid laten verzegelen.

Uit getrouwheid aan de tempelverbonden vloeit versnelde geestelijke

voortgang voort. Ouderling John A. Widtsoe heeft uitgelegd: 'Zij zullen eerder hun plaats in de tegenwoordigheid van de Heer bereiken; zij zullen zich sneller ontwikkelen in elke goddelijke macht; zij zullen meer op God gaan lijken; zij zullen zich meer bewust worden van hun goddelijke bestemming.' (*Evidences and Reconciliations* [1960], blz. 300.)

Daarom maakt Lucifer zich zo druk. Bovendien is hij zich bewust van het grote aantal Afrikanen aan de andere zijde van de sluier die het evangelie aanvaard hebben en reikhalzend uitzien naar hun doop, hun tempelbegiftiging en de verzegeling aan hun gezinsleden. Als een tempel is ingewijd, zal de dam in de

geestenwereld doorbreken en zal er een stroom van mensen die in Afrika geleefd hebben naar de tempel van de Heer komen als hun nakomelingen het werk voor hen doen. We moeten niet verbaasd staan als Lucifer alle beschikbare middelen gebruikt om te voorkomen dat deze mensen een tempel krijgen.

Door eeuwen van lijden heen zijn de mensen over het algemeen niet verbitterd geraakt. Ze zijn nederig, staan open en ze zijn godsdienstig. Ze kennen de Schriften en de stem van de Herder.

Ik heb vertrouwen in hun geloof. Ik weet dat de Heiland de mensen in Afrika liefheeft. Daarom geef ik vers 33 van afdeling 121 in de Leer

en Verbonden vrij weer: 'De mens zou evengoed zijn nietige arm kunnen uitstrekken om de [Kongo] in haar aangewezen loop te stuiten, of haar stroomopwaarts te wenden, als om de Almachtige te verhinderen [een tempel voor de Afrikaanse heiligen der laatste dagen te bouwen].'

De Heiland heeft gezegd: 'Ik zal niet toestaan dat [de vijand] mijn werk teniet doe[t]; ja, Ik zal hun tonen, dat mijn wijsheid de geslepenheid van de duivel te boven gaat' (LV 10:43).

Het was inspirerend om te zien hoe de Heer de krachten bundelt die zullen leiden tot een onvermijdelijke overwinning. Er zal in West-Afrika een tempel komen.

De afgelopen week reden we weer van Provo naar Bountiful. Bij ons vertrek uit Provo konden we de tempel op de heuvel zien. Voordat die uit het zicht was, zagen we de Mount Timpanogos-tempel, vervolgens de Jordan River-tempel, gevolgd door de Salt Lake-tempel. En onmiddellijk daarna zagen we de Bountiful-tempel als een juweel boven die stad oprijzen.

Ik dacht weer aan de vraag van mijn dochter: 'Pap, als jij de tempel ziet, krijg je dan een goed gevoel?' Ik besefte dat het volmondige antwoord is: 'Ja, als ik een tempel zie, krijg ik een heerlijk gevoel.' Maar mijn hart doet pijn als ik denk aan onze Afrikaanse broeders en zusters die hun hele leven nog geen tempel gezien hebben.

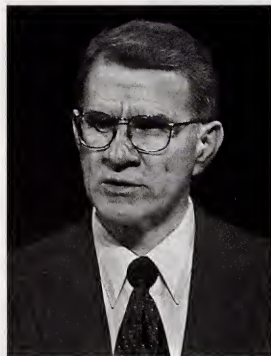
Ik hoop en bid dat we de zegeningen van de tempel nooit als vanzelfsprekend zullen beschouwen. Ik heb ook een gebed in mijn hart voor West-Afrika en elke andere plaats in de wereld waar de heiligen door invloeden van buitenaf zich niet kunnen verheugen in de zegeningen van een tempel.

Ik getuig van de goddelijke aard van dit werk. Jezus is de Christus. Hij staat aan het hoofd van deze kerk en bestuurt de opbouw van zijn koninkrijk op aarde. Wij zijn getuige van wonderen en daarom kan ik getuigen dat zij niet hebben opgehouden. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

Houd het eeuwig perspectief voor ogen

Ouderling Jay E. Jensen
van de Zeventig

Als wij de mensen eerst inzicht kunnen geven in het plan, zullen zij meer en blijvender gemotiveerd worden om de geboden te onderhouden.

Ik voel mij enigszins lamgeslagen door deze heilige roeping, vooral de taak om in de hele wereld een bijzondere getuige van Jezus Christus te zijn (zie LV 107:25). Ik vraag u uw geloof te oefenen en voor me te bidden.

Een waarheid waarover ik wil spreken, komt van Alma. 'Daarom gaf God hun geboden, nadat Hij hun het plan der verlossing had bekendgemaakt' (Alma 12:32).

Het leerproces verloopt in dit vers als volgt: eerst onderwees onze hemelse Vader Adam en Eva in het plan der verlossing, vervolgens gaf Hij hun geboden. Alle geboden zijn van eeuwig belang in samenhang met het grote plan van gelukzaligheid. (Zie Alma 42:8; 34:9.)

Ik weet dat deze waarheid een

sleutel is tot bekering, behoud en heractivering. Als wij de mensen eerst inzicht kunnen geven in het plan, zullen zij meer en blijvender gemotiveerd worden om de geboden te onderhouden.

Een andere manier om te zeggen wat Alma onderwees, ontdekte ik door een ervaring die een van de algemene autoriteiten ons vertelde. Hij vertelde hoe hij sprak met een zuster die hij kent en die jaren daarvoor gescheiden was. Zij kwam hem bedanken voor de raad die hij haar in haar moeilijkste periode gegeven had. Zij herinnerde hem aan zijn uitspraak: 'Zuster, verlies uw eeuwig perspectief niet. Houd altijd een eeuwig perspectief voor ogen.' Ze vertelde dat die waarheid haar krachtbron werd.

Als wij het grote plan van geluk begrijpen, krijgen we een eeuwig perspectief, en de geboden, verordeningen, verbonden, en de ervaringen, beproevingen en problemen kunnen gezien worden in hun werkelijk en eeuwig licht.

Denk er echter aan dat Satan het licht van de hoop en het eeuwig perspectief zal trachten te verduisterten door de wereldse zaken die onze onmiddellijke aandacht vragen. Dat is het geval met degenen in het Boek van Mormon die 'het pad der gerechtigheid' verlieten (Helaman 6:31) en 'hun eigen zin volgden' (3 Nephi 1:29).

Laman en Lemuël keerden zich af en beklagden zich over hun lijden

Het uitzicht dat de Quorums der Zeventig hebben op de zaal.

omdat zij hun bezittingen niet hadden, waarvan zij naar hun zeggen 'hadden kunnen genieten' (1 Nephi 17:21). Zo ging het ook met de verloren zoon. In de haast om zijn stofelijke erfgoed te verkrijgen, zei hij tegen zijn vader: 'Geef mij het deel van ons vermogen dat mij toekomt'. Dat nam hij en 'verkwistte' zijn vermogen in een leven van overdaad' (Lucas 15:12-13).

Nog anderen worden beschreven door Nephi die zei dat de duivel hen 'tot toorn tegen het goede [zal] ophitsen (...) en in zinnelijke gerustheid doen indommelen' (2 Nephi 28:20-21).

Wie geen eeuwig perspectief hebben of het uit het oog hebben verloren, maken hun eigen normen, in hun eigen voordeel en in hun eigen, zelfuchtig belang. Hun vergankelijk perspectief wordt hun norm, en voor sommigen hun god.

Ammon vertelde koning Lamoni, die altijd volgens zijn eigen ingevingen had geleefd, over God, een goddelijke macht die hoger was dan de koning. De koning meende 'dat al hetgeen [hij deed] goed was' (Alma 18:5). Maar Ammons voorbeeld en

boodschap raakten hem en hij 'begon (...) zeer bangst te worden uit vrees dat hij verkeerd had gedaan' (Alma 18:5). Toen 'verklaarde [Ammon] hun het plan der verlossing' (Alma 18:39).

Toen de verloren zoon alles kwijt was, 'kwam hij tot zichzelf en zeide: (...) ik zal opstaan en naar mijn vader gaan en tot hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en voor u' (Lucas 15:17-18). Het is belangrijk dat hij zijn zonde tegen de hemel erkende, want er is echt een hemel, een barmhartige en rechtvaardige God die daar regeert. Hij heeft een goddelijk plan geopenbaard en daarbij het laatste oordeel van zijn Zoon, Die '[daar] geen dienstknecht [heeft]', en voor Wie wij allemaal eens zullen staan (2 Nephi 9:41).

Ik ben eeuwig dankbaar voor mijn fijne ouders die me thuis in het evangelie hebben onderwezen. Daar kreeg ik voor het eerst een eeuwig perspectief. Dat perspectief is in mijn jeugd nog versterkt door leiders en leerkrachten in de kerk en het seminarie.

De belangrijkste beslissing van

mijn leven om een eeuwig perspectief te verkrijgen en een goed begrip van het grote plan van gelukzaligheid, betrof een voltijdzending. Door dagelijks het Boek van Mormon te bestuderen en de zendelingenlessen te geven, ondervond ik de waarheid van wat de apostel Paulus verkondigde: 'Gij, die een ander onderwijst, onderwijst gij uzelf niet?' (Romeinen 2:21.) Ik leerde het plan van geluk kennen door er steeds weer in te onderwijzen.

Terwijl ik door gebed, schriftstudie en werk in de kerk het plan van de Vader ging begrijpen en een eeuwig perspectief verkreeg en ontwikkelde, ben ik de invloed van heilige lofzangen op onze bekering steeds meer gaan waarderen.

In mijn kinderjaren en mijn jeugd, en vooral in het jeugdwerk, hebben de lofzangen van de herstelling, geschreven door ware dienstknechten van God, grote invloed gehad op mijn bekering tot het evangelie en mijn inzicht in zijn plan. President Packer heeft gezegd: 'Als we ernaar luisteren, onderwijzen zij ons in het evangelie, want de lofzangen van het herstelde evangelie

zijn in feite evangeliestudie.' (De Ster, januari 1992, blz. 20.)

In het voorwoord van de huidige lofzangenbundel herinnert het Eerste Presidium ons eraan dat 'gewijde muziek een essentieel onderdeel [is] van onze bijeenkomsten. (...) De beste redevoeringen worden soms gehouden in de vorm van een lofzang. Lofzangen zetten ons aan tot bekering en goede werken, sterken ons getuigenis en ons geloof, troosten de treurende en de ontmoedigden, en motiveren ons om tot het einde toe te volharden.' (Lofzangen, VII.)

Veel lofzangen bevatten een uitleg van de leringen van het grote plan van verlossing. Sommige lofzangen ontstonden na grote offers, met als uiterste offer de dood, en ze brengen een geest van heiligheid en heiliging over, om ons tot bekering, tot de Vader en zijn plan, te brengen.

Dit jaar ligt de nadruk op onderwijsverbetering zodat ouders, leerkrachten en zendelingen beter evangelieonderwijs zullen geven door zelf inzicht in het plan te krijgen en de lofzangen te zingen die dezelfde boodschap overbrengen. Zing die lofzangen, hopelijk niet plichtmatig, maar als begin en afsluiting van bijeenkomsten en als onderdeel van lessen of om inzichtens tijdens de lessen te introduceren of samen te vatten.

Ik besluit met de tekst van deze prachtige lofzang:

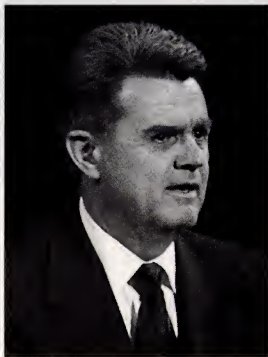
*Ik weet dat Jezus leeft,
Hij houdt heel veel van mij;
De Heil'ge Geest vertelt mij dat
En daarom ben ik blij.
Hij helpt mij in geloof
Te leven naar Gods plan;
De Heil'ge Geest vertelt mij dat
En zegt dat ik het kan.
(Lofzang 196)*

Ik getuig dat het grote plan van de eeuwige God waar is. God leeft, Jezus is zijn Zoon. Joseph Smith is een waar profet en dit werk wordt door de Heer geleid door middel van vijftien profeten, zieners en openbaarders. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

Bent u er nog steeds?

Ouderling Gary J. Coleman
van de Zeventig

Ik heb uit de Schriften en van de hedendaagse profeten geleerd dat dit leven een tijd is om ons voor te bereiden God te ontmoeten en op een dag het eeuwige leven in zijn tegenwoordigheid te ontvangen.

Laten we ons verheugen dat we hier bij elkaar zijn in een eredienst met hedendaagse profeten, die op aarde wonen, verder zien dan het oog reikt, geïnspireerde woorden uit de hemel ontvangen en God kennen.

Er is een goddelijk plan. Het wordt het plan van onze hemelse Vader genoemd.¹

Wij geloven in God. Wij weten dat Hij leeft en dat wij geloof in Hem kunnen hebben. In de Schriften wordt getuigd dat wij kinderen van God zijn, zijn letterlijke nakomelingen.² Wij woonden bij Hem voordat we hier op aarde kwamen. Wij zijn naar zijn beeld geschapen en Hij is onze hemelse Vader. Daarom zijn we allemaal broeders en zusters.

Omdat onze hemelse Vader van ons houdt, heeft Hij voor ons in dit sterfelijk leven een plan ontwikkeld.

Ik kan me mijn eerste ervaring met dit prachtige plan nog herinneren toen ik, voordat ik lid van de kerk werd, over het herstelde evangelie begon te horen. Ik leerde de mormoonse schriftuur kennen, waarin het belang van onze voorsterfelijke ontwikkeling in de geestenwereld wordt beschreven, en waaruit blijkt dat we als voorbereiding op ons leven hier op aarde veel hebben geleerd.³ Ik heb uit de Schriften en van de hedendaagse profeten geleerd dat dit leven een tijd is om ons voor te bereiden God te ontmoeten en op een dag het eeuwige leven in zijn tegenwoordigheid te ontvangen.⁴ De profet Jakob heeft over dit eeuwige plan het volgende gezegd: 'O, hoe groot is het plan van onze God?'⁵ Ik weet dat God leeft en ons wil begeleiden om bij Hem terug te keren.

In het grote plan van God is een Heiland voor ons opgenomen. Alle toerekenbare mensen zondigen en moeten aan het eind van dit leven sterven. Daarom heeft God Jezus Christus gestuurd om het plan te verwezenlijken, namelijk door ons in staat te stellen onze zonden en de dood te overwinnen. Jezus is onze Heiland en Verlosser. Door zijn zoenoffer voor iedereen helpt Hij ons allemaal bij het overwinnen van onze zonden, door bekering en de doop. Door zijn opstanding is het mogelijk geworden dat iedereen de dood en het graf kan overwinnen. Wij hebben geloof nodig om Jezus te volgen en meer op Hem te gaan lijken. Wij houden veel van onze Vriend, de Heer Jezus Christus, 'de enige naam onder

de hemel waardoor wij gered kunnen worden.⁶ Ik weet dat Jezus ons van onze zonden en de dood zal redden.

Wij danken God dat Hij door middel van zijn gekozen getuigen, de profeten en apostelen, zijn plan en de zending van Jezus heeft geopenbaard. God geeft deze getuigen de bevoegdheid om in zijn naam te handelen. Hun getuigenissen van de waarheden van het evangelie staan in heilige boeken, de Schriften. Als mensen deze leringen van de profeten horen en lezen, kunnen zij door de macht van de Heilige Geest achter de waarheid ervan komen.

Bijna 28 jaar geleden wilde ik graag de algemene conferentie van de kerk bijwonen en dus reed ik 14 uur naar Salt Lake City. Ik liep om acht uur Temple Square op, waar de rij voor deur 10 tot halverwege de zuidzijde van de Assembly Hall op Temple Square stond. Ik was bijna honderd meter bij mijn doel vandaan. De zaalwacht riep dat de Tabernakel vol was. Mensen verlieten de rij en ik schoof steeds verder naar voren.

Om vijf minuten voor tien was ik de enige persoon die nog bij de deur stond. De deur ging open en de zaalwacht zei: 'Bent u er nog steeds?' Hij sloot de deur en de moed zonk me in de schoenen. Toen het koor om klokslag tien uur de openingslofzang begon te zingen, ging de deur nog een keer open en liet de zaalwacht me binnen. Hij wees me een halve zitplaats achter een pilaar aan, maar wat was ik blij! Die dag heb ik de deelgenomen aan de steunverlening aan de uitverkoren leiders van de Heer en geluisterd naar hun raad, net zoals vanmiddag.

In onze bedeling, ofwel de laatste dagen, heeft God zijn manier om de waarheid te openbaren voortgezet. Hij koos de jongeman Joseph Smith om het heilsplan aan uit te leggen. Joseph was door de verschillende godsdiensten in zijn omgeving in de war, maar door de Schriften werd hij geïnspireerd om God te raadplegen.⁷ In antwoord op zijn gebed verschenen God de Vader en Jezus Christus aan hem.⁸ Door deze en andere ervaringen werd Joseph tot profeet geroepen, net als Mozes en andere profeten uit de Bijbel.⁹ Omdat

Joseph de Heiland zag en sprak, was het zijn taak om de waarheid over het grote plan van God en de goddelijke zending van onze Heer te herstellen. Ik weet dat Joseph Smith een profeet van God is.

De profeet Joseph ontving de bevoegdheid om het evangelie te verkondigen en aanvullende schriftuur voort te brengen. Hij kreeg de opdracht om de geschriften van profeten vanouds te vertalen, het Boek van Mormon, een getuige van Jezus Christus. De profeten in het Boek van Mormon waren ook op de hoogte van het heilsplan en de heilige zending van Jezus Christus. Ook de verschijning van de herrezen Christus aan de oude inwoners van Amerika staat in dit heilige boek.¹⁰

Hij onderwees hen in zijn evangelie en vestigde zijn kerk onder hen. Ik weet dat het Boek van Mormon een getuigenis van de goddelijke natuur van Jezus Christus is.

God heeft beloofd dat de Heilige Geest tot een ieder van ons zal getuigen dat de heilige waarheden zijn hersteld en dat Joseph Smith door God werd geroepen om een bijzondere getuige van Christus en zijn evangelie te zijn. We kunnen de waarheid te weten komen van alle dingen die God door de macht van de Heilige Geest heeft geopenbaard.¹¹

Miljoenen bekeerlingen hebben de waarheden aanvaard die onze zendingen tijdens de eerste zendingenles hebben verkondigd.

Vervolgens hebben zij hun hart voor alle lessen van de zendingen opengesteld. Ze werden uitgenodigd om zich te laten dopen en te laten bevestigen, om 'medeburgers der heiligen' te worden¹², en zij gingen verder op de weg van het evangelie om aanvullende heilige verbonden in de tempel te sluiten.

Een jong echtpaar met vier jonge kinderen dat naast een mormoonse gezin woonde, aanvaardde de uitnodigingen om aan activiteiten en evangeliegerichte ervaringen deel te nemen. Na de eerste zendingenles vroeg de vader aan zijn mormoonse buurman: 'Zou je ons op oudejaarsavond kunnen dopen? We willen het nieuwe jaar graag goed beginnen.'

Een jonge alleenstaande werd vlak bij een instituutgebouw gevraagd of hij mormoonse vrienden had. Hij antwoordde: 'Jazeker, en ze zijn allemaal voor de mormoonse kerk op zending!' Men vroeg hem direct of hij de zendingenlessen wilde volgen. Hij werd lid van de kerk. En een jaar later was hij zelf op zending voor de Heer.

Een fantastische moeder en vrouw in een gezin dat geen lid van de kerk was, werd gevraagd of zij met haar man en kinderen voor eeuwig samen zou zijn. Haar antwoord luidde: 'Ja, toch?' Een aantal weken later lieten de moeder, haar man en de twee oudste kinderen zich dopen, omdat de antwoorden op de levensvragen

in deze, de ware kerk van Jezus Christus te vinden zijn.

Een vader die geen lid van de kerk was en een zoon op zending had, werd gevraagd: 'Wilt u zich op vaderdag laten dopen?' Hij liet zich dopen en er waren vier voormalige bisschoppen uit zijn familie aanwezig.

Het is de macht van de Geest waardoor onderzoekers worden overtuigd om over onze boodschap te bidden, naar de kerk te gaan, het Boek van Mormon te lezen, meerdere lessen te volgen, zich in de kerk van de Heer te laten dopen en 'door het goede woord van God [te] worden gevoed'.¹³ Wij nodigen alle mensen uit om tot Christus te komen, door geloof, bekering, de doop en de gave van de Heilige Geest. Dit is de deur naar het eeuwige leven. De Heilige Geest zal ons allemaal bijstaan, zodat wij op de weg naar de tegenwoordigheid van God kunnen blijven.

We zullen door de influisteringen van de Heilige Geest geleid worden om mensen te vinden die naar het ware evangelie op zoek zijn. De Heer heeft gezegd: 'Ik zal met u zijn; en in welke plaats gij ook mijn naam zult verkondigen, zal er voor u een weg tot welslagen worden gebaad, opdat zij mijn woord mogen ontvangen.'¹⁴

Een aantal jaren geleden reed ik naar Temple Square in Salt Lake City om een kennis van de zendingen te ontmoeten. Hun kennis kwam niet opdagen. Ik zei tegen de zendingen: 'De Heer zal ervoor zorgen dat we iemand les kunnen geven.' Binnen twee of drie minuten kwamen er twee volwassen mannen het bezoekerscentrum binnen. Zij liepen rechtstreeks op ons af. Zij spraken Spaans, en wij niet! We probeerden duidelijk te maken dat we iemand zouden vinden om hen te woord te staan. Even later kwamen de enige Spaanstalige zendingenzusters in het hele zendingengebied het bezoekerscentrum binnen omdat ze het gevoel hadden dat ze die ochtend daarheen moesten komen!

Binnen een aantal weken kregen deze mannen de zendingenlessen en vroegen ze om de doop. De Heer kwam zijn woord na. Er werd 'een

weg tot welslagen' gebaad op het moment dat dit voor deze prachtige ervaring nodig was.

Wij moedigen iedereen aan die lid van de kerk is, maar misschien van de Heer is afgedwaald, om terug te komen en er waren vier verbonden met Hem te vernieuwen. Net als Jezus zeggen we tegen Israël: 'Kom naar huis'.¹⁵ Kom naar huis naar de waarheden en verordeningen van het eeuwige leven.

Voordat ik lid van de kerk werd, stelde ik God, de eeuwige Vader, in oprecht gebed vragen over de waarheden van de herstelling. Nu weet ik, net als die dag, dat uur, dat moment, 37 jaar geleden door de macht van de Heilige Geest, dat de beginselen en leerstellingen van de herstelling van het evangelie waar zijn. God leeft. Jezus is de Christus. Joseph Smith was de profeet van de herstelling van het ware evangelie. Het Boek van Mormon is het verslag van heilige profeten en een getuige van de levende Christus, die aan het hoofd van zijn kerk staat. President Gordon B. Hinckley is de profeet van de Heer in onze tijd. Hij en veertien andere apostelen zijn bijzondere getuigen van Christus in de enige ware kerk op aarde. Ik bid dat wij allemaal in staat zullen zijn om de vraag 'Bent u er nog steeds?' te beantwoorden, en door de juiste deur te gaan om alle zegeningen van het evangelie nu en voor eeuwig te ontvangen. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

NOTEN

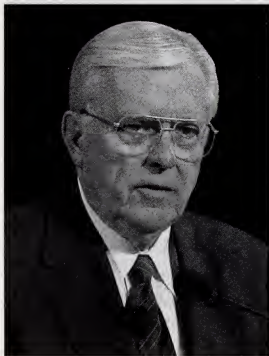
1. *Het plan van onze hemelse Vader*, les 1 van het *Uniform systeem voor evangelieonderwijs* (1986).
2. Zie Handelingen 17:28–29.
3. Zie LV 138:56.
4. Zie Alma 12:24.
5. 2 Nephi 9:13.
6. 2 Nephi 25:20.
7. Zie GJS 1:5–16.
8. Zie GJS 1:17.
9. Zie LV 28:2.
10. Zie 3 Nephi 11.
11. Zie Moroni 10:5.
12. Efeziërs 2:19; zie ook vers 20.
13. Moroni 6:4.
14. LV 112:19.
15. Lofzang 3.

Hoe staat het met ons?

Ouderling M. Russell Ballard
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Het belangrijkste wat ieder van ons kan doen, is het onder de loep nemen van onze eigen toewijding aan de Heer Jezus Christus.

Het is fantastisch, broeders en zusters, om in de naam van de Heer Jezus Christus in dit buitengewone, nieuwe Conferentiecentrum aan het begin van een nieuw millennium bij elkaar te komen.

Honderd jaar geleden opende president Lorenzo Snow in de Tabernakel de 70ste algemene aprilconferentie van de kerk. Dat was de eerste conferentie in de twintigste eeuw en aan het einde van een periode van grote beproevingen en rampspoed voor de kerk. Het aantal leden van de kerk naderde de 300.000, waarvan het grootste deel in Utah woonde.

Op vrijdag 6 april 1900 zei president Snow: 'De Heer heeft ons verbazingwekkend begunstigd, en wij doen momenteel grote dingen. (...) Nu we ons 71ste jaar naderen, verwacht de Heer iets van ons — iets waarover de volken zich zullen

verbazen, zoals ze zich ook verbaasd hebben over wat we al hebben gedaan.

En toen stelde president Snow deze indringende vraag: 'Welnu, heiligen der laatste dagen,' zei hij, 'hoe staat het met ons? Wij hebben het evangelie ontvangen. We hebben het koninkrijk van God ontvangen, het op aarde gevestigd. We hebben moeilijkheden ondervonden; we zijn vervolgd. We zijn verdreven uit Ohio; we zijn verdreven uit Missouri; we zijn verdreven uit Nauvoo; en eens zijn we voor enige tijd verdreven uit deze mooie stad. Velen hebben duizenden dollars verloren, hun huis en alles wat ze hadden, en sommige broeders hebben hun vrouw en kinderen zien sterven vanwege de ontberingen die zij moesten doormaken. (...) De mensen hebben met verbazing gekeken naar de bereidheid van de heiligen der laatste dagen om dat lijden te ondergaan. Waarom doen we dat? (...) Wat is het dat ons in staat stelt die vervolgingen te doorstaan en toch nog blij te zijn?'

President Snow antwoordde als volgt: 'Omdat we openbaringen hebben gekregen van de Almachtige, omdat Hij in ons hart tot ons gesproken en ons de Heilige Geest gegeven heeft. (...) Deze kerk zal blijven bestaan vanwege haar sterke fundament. Niet van mensen; niet op basis van de studie van het Nieuwe of het Oude Testament; niet door geleerdheid opgedaan in universiteiten en seminaries, maar rechtstreeks van de Heer. De Heer heeft het ons getoond door openbaring van de Heilige Geest die verlicht, en iedereen kan

diezelfde Geest ontvangen.' (Conference Report, april 1900, blz. 2-3.)

Het zou goed zijn, broeders en zusters, om ook nu zorgvuldig over diezelfde vraag na te denken: 'Hoe staat het met ons?' Er is een eeuw voorbijgegaan; we bevinden ons als kerk nu in ons 171ste jaar. Het ledenaantal nadert nu de elf miljoen, wereldwijd. Onze leden zijn gerespecteerde leiders op bijna elk gebied in nagenoeg elk land. De kerk groeit; er worden tempels gebouwd in een niet eerder vertoond tempo. Het zendingswerk gaat door. In bijna elk land worden regelmatig bijeenkomsten van de kerk gehouden. En toch hebben onze profeten aangegeven: 'De Heer verwacht iets van ons.'

Maar wat? Wat behoeft onze bijzondere aandacht? Als ik de Schriften lees en overdenk en zorgvuldig nadenk over de raad van de Heer aan zijn volgelingen in elke bedeling, komt het me voor dat het belangrijkste wat *ieder* van ons kan doen, is het onder de loep nemen van onze eigen toewijding aan de Heer Jezus Christus. We moeten zorgvuldig waken voor geestelijke lusteloosheid en eraan werken om de Heer volledig trouw te blijven.

Hoewel het waar is dat er in de hele kerk buitengewoon veel vooruitgang wordt gemaakt, ligt er een ontzagwekkend grote taak voor ons. Simpel gezegd: we hebben werk te doen voor alle kinderen van onze hemelse Vader, aan beide zijden van de sluiwer. Wat dat betreft, zijn we nog maar nauwelijks begonnen. Waar discipelschap sluit daarom alle zelfvoldaanheid uit. De Heer verwacht dat we de kerk voort blijven stuwen en dat we zelfs sneller koers zetten naar de letterlijke vervulling van Daniëls profetisch visioen van 'een steen, (...) zonder toedoen van mensen [losgeraakt] (...) die (...) werd tot een grote berg die de gehele aarde vulde' (Daniël 2:34-35). Om dat doeltreffender te doen, moeten we allemaal Nephi's raad opvolgen en 'standvastig in Christus voorwaarts streven, met overzachte hoop, en met liefde

De trappen aan de zuidzijde van het Conferentiecentrum nabij de hoofdingang worden druk gebruik door de conferentiebezoekers.

voor God en alle mensen. (...) [Want] indien gij aldus voorwaarts zult streven en u in Christus' woorden verheugt, en volhardt tot het einde toe, dan zegt de Vader: gij zult het eeuwige leven hebben' (2 Nephi 31:20). De macht van de Heilige Geest zal ons hart en verstand vervullen als we opzien naar de Heiland voor antwoord op de vele uitdagingen van het leven.

Daarom, broeders en zusters, is het van belang dat we allemaal zelf weten dat Jezus de Christus is en dat Hij door de profeet Joseph Smith de volheid van zijn eeuwige evangelie volledig op aarde hersteld heeft. Als wij in zijn dienst voorwaarts streven, zal ons geloof door geestelijke ervaringen toenemen en zullen we meer vreugde ondervinden. Ons begrip van de herstelde, belangrijke leringen en eeuwige waarheden zal een stevig fundament van ons geloof worden. En als we die ware leringen zelf kennen en begrijpen, zullen we

ontdekken dat het ook heel nodig is dat we anderen deelgenoot maken van onze kennis en overtuiging en daarbij altijd hun vriendschap en welwillendheid behouden.

Hoewel we graag behoren te getuigen van de waarheid van het herstelde evangelie van Jezus Christus tot iedereen die naar onze boodschap wil luisteren, zijn er ook momenten dat we alleen maar hopen te bereiken dat niet-leden van de kerk een beter begrip krijgen van de basis van ons geloof. Er zijn veel mensen die weinig over ons weten, die nieuwsgierig zijn en zich over ons verbazen, maar die er niet aan toe zijn hun levenswijze te veranderen of eeuwige toezeggingen te doen. We moeten voorbereid zijn om hen te onderwijzen op manieren die zij kunnen begrijpen en waardeeren, ook als zij nu nog niet zover zijn dat ze gehoor geven aan geestelijke influisteringen en het evangelie aanvaarden.

Het is bijvoorbeeld mijn ervaring dat als we geleid worden door de Geest, onze gesprekken met vrienden en kennissen die geen lid zijn, gemakkelijk en natuurlijk overgaan op het vaderschap van God en de broederschap van de mens. Wij allemaal, ongeacht ras, kleur of gezinde, behoren tot het gezin van onze hemelse Vader. De meeste mensen geloven dat. Ons begrip en onze kennis van die fundamentele waarheid zouden ons ertoe moeten aanzetten om al Gods kinderen lief te hebben als onze broeders en zusters en hun uit te leggen dat we allemaal in het voorsterfelijk bestaan als geestkinderen van onze hemelse Vader hebben geleefd. Daar is ons zijn plan bekendgemaakt en hebben we aanvaard dat we op aarde een sterfelijk lichaam zouden krijgen en beproefd zouden worden. Ons diepgeworteld respect voor de hele mensheid wordt nog vergroot door ons inzicht in onze onderlinge relatie

in het voorsterfelijk leven.

Dat inzicht maakt het dan mogelijk om op een niet-bedreigende manier uitleg te geven aan ons geloof in onze eeuwige relatie met Jezus Christus en onze diepe toewijding aan Hem. Onze hoop en ons geloof zijn geworteld in het onwankelbare besef dat Hij nu leeft en dat Hij zijn kerk en zijn volk blijft leiden. We verheugen ons dat we weten dat Christus leeft, en we erkennen vol eerbied de wonderen die Hij ook in deze tijd blijft doen in het leven van degenen die in Hem geloven. Hij is het Hoofd van de kerk, die zijn naam draagt. Hij is onze Heiland en Verlosser. Door Hem aanbidden we onze hemelse Vader en bidden we tot Hem. We zijn onmetelijk dankbaar voor de wezenlijke en ontzagwekkende kracht van zijn verzoening in ons leven.

Omdat wij van de Heer houden, moeten we geestelijk openstaan voor de momenten waarop we anderen deelgenoot kunnen maken van de machtige en belangrijke waarheden van het evangelie. Maar misschien is het nog belangrijker dat we er altijd naar moeten streven onszelf te reinigen en zo'n rechtshapen leven te leiden dat het licht van Christus van ons afstraalt in alles wat we zeggen en doen. Ons leven van alledag moet onveranderlijk getuigen van ons geloof in Christus. Met de woorden van de apostel Paulus: 'Wees een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geloof en in reinheid' (1 Timoteüs 4:12).

Als die belangrijke beginselen eenmaal begrepen zijn, kunnen we het inzicht van de kinderen van onze Vader vergroten door hun te vertellen hoe Jezus zelf zijn kerk in het midden des tijds heeft gevestigd en georganiseerd door ons 'zowel apostelen als profeten, zowel evangelisten als herders en leraars [te geven], om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus' (Efeziërs 4:11-12).

Van daaruit kunnen we onze vrienden en burens inzicht geven in

de afval, of het afdwalen van de oorspronkelijke, door de Heer georganiseerde kerk, wat profetieerd was door degenen die aanvankelijk bij de vestiging van de kerk geholpen hadden. Paulus schreef aan de christenen in Tsalonica, die reikhalzend uitkeken naar de wederkomst van de Heiland: 'Want eerst moet de afval komen' (2 Tsalonicenzen 2:3). Ook waarschuwde hij Timoteüs: 'Want er komt een tijd dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen; maar (...) dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren (...)' (2 Timoteüs 4:3-4). En Petrus ging uit van een afval toen hij sprak over 'tijden van verademing' die zouden aanbreken voordat God opnieuw Jezus Christus zou zenden, 'die voor u tevoren bestemd was (...); Hem moest de hemel openen tot de tijden van wederoprichting aller dingen, waarvan God gesproken heeft bij monde van zijn heilige profeten, van oudsher' (Handelingen 3:19-21).

Ziet u wel hoe natuurlijk en gemakkelijk het ene beginsel van de

herstelling leidt tot het volgende? De profetie van Petrus vraagt bijna om een gesprek over de herstelling van het evangelie in deze laatste dagen door de profet Joseph Smith. Op zijn beurt vraagt dat weer om een gesprek over het te voorschijn komen van het Boek van Mormon en de herstelling van het heilig priesterschap door de gave en de macht van God. Van daaruit is het heel natuurlijk om te vertellen over het beginsel van voortgaande openbaring en de organisatie van de kerk, en haar leringen en programma's.

Broeders en zusters, de Heer verwacht iets van ons. Ik denk dat van ons verwacht wordt dat we ons eigen geloof vergroten, elk mogelijk gevoel van apathie van ons afschudden, en door de macht van de Heilige Geest onze beloften hernieuwen en harder werken voor de Heer. Dan kunnen we, als we proberen iemand iets over de kerk duidelijk te maken — en als we een goed en getrouw leven leiden — als een vergrootglas dienen waardoor ande-

ren de invloed van het evangelie kunnen zien. Door het licht van ons goede voorbeeld kan de Geest aan iedereen met wie we in aanraking komen, meer inzicht geven in de kerk en haar zending.

We moeten ons niet voor ons geloof verontschuldigen en ook niet terugkomen op de waarheid die we kennen. Maar we kunnen er anderen deelgenoot van maken in een geest van liefdevol begrip — moedigen en zelfverzekerd, en met het oog alleen op de eer van God gericht — zonder onze toehoorders te dwingen of zonder het gevoel dat we tekort zijn geschoten in onze plicht als zij niet onmiddellijk aanvaardden wat wij geloven.

Als wij de Heilige Geest als metgezel hebben, kunnen we eenvoudige dingen doen om de minder-actieve leden van de kerk en degenen die niet van ons geloof zijn een beter begrip van het evangelie bij te brengen. Daarvoor hebben we geen nieuw programma nodig. We hebben geen handboek, roeping of trainingsbijeenkomst nodig. Het enige wat nodig is, zijn goede leden van de kerk die leren vertrouwen op de macht van de Heilige Geest en met die macht contact leggen met de kinderen van onze Vader. We kunnen geen groter werk doen dan ons persoonlijk getuigenis te geven aan anderen die geen inzicht in het herstelde evangelie van Jezus Christus hebben.

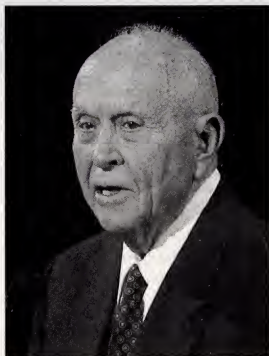
Dus, broeders en zusters: 'Hoe staat het met ons?' Staàn we klaar om iets te doen? Kan ieder van ons vandaag besluiten tot een betere geestelijke voorbereiding, vragen om de leiding van de Heilige Geest en dan, met zijn macht als onze metgezel, meer kinderen van onze Vader tot zegen zijn met het inzicht en de kennis dat de kerk waar is?

Ik getuig dat de Heiland leeft, en dat Hij ieder van ons zal zegenen als we alles doen wat we kunnen om dit grote werk van zijn kerk voorwaarts te stuwen. Ik bid nederig dat wij ons zullen voornemen om aan het begin van dit nieuwe millennium iets meer te doen. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

Geloof, toewijding en dankbaarheid

Ouderling David B. Haight
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Ik hoop dat we dankbaar zijn voor de kennis, het getuigenis en de gevoelens die wij hebben.

Ikets meer dan twee jaar geleden kondigde president Gordon B. Hinckley aan dat dit gebouw voltooid zou worden in het jaar 2000, waarop hij zich tot mij wendde en zei: 'David, ik verwacht van jou dat jij erbij bent.'

President, ik ben er. En ik hoop dat als hij zegt dat we nog een jaar of zo nodig hebben, dat hij wil dat ik erbij ben — ik hoop dat hij dat zegt, want ik zal zijn instructies opvolgen.

Het is een plezier om hier bij u te zijn en tot u te getuigen in dit fijne, historische centrum. Ik heb genoten van president Hinckley's verhaal over de walnotenboom waarvan dit spreekgestoelte gemaakt is. In de Tabernakel had het spreekgestoelte een rood lampje en een oranje lampje om te zorgen dat de spreker

zich aan de hem toegewezen tijd hield. Worden we echter ouder, dan is ons gezichtsvermogen niet meer zo goed als het eens was. Het oranje lampje ging na een tijdje branden, en als je daar niet op lette, dan begon het rode lampje te knippen. Toen het lampje pas was geïnstalleerd, zei broeder LeGrand Richards: 'Iemand heeft hier een gek lampje gemaakt. Ik leg mijn hand er wel overheen.' Er zit hier geen lampje, dus ik weet niet wanneer ik klaar ben met mijn toespraak.

Wat is het een vreugde om hier bij u allen te zijn. Ik kijk naar de grote aantallen aanwezigen en denk aan ons begin, ons uiterst bescheiden begin — denkt u maar eens aan Peter Whitmers blokhu in Fayette (New York). Als ik het goed heb, dan waren de afmetingen ongeveer zes bij negen meter. Boven waren er twee kleine slaapkamers. Daar woonde het gezin van Peter Whitmer. Er waren geen sanitaire voorzieningen in de woning. Er was buiten een put, en verder was er alleen een open haard om te koken en de woning te verwarmen, maar in dat bescheiden gebouwtje is 170 jaar geleden de kerk gesticht. Stelt u zich dat eens voor.

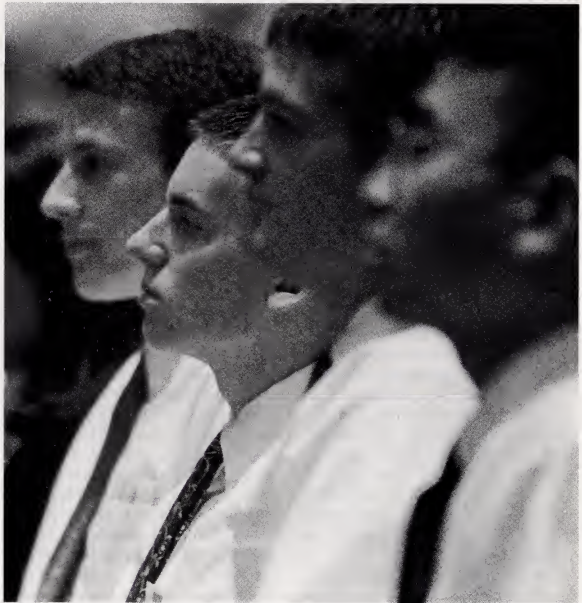
De profeet Joseph Smith had een openbaring ontvangen met instructies aangaande de oprichting van de kerk. En in dat bescheiden hutje werd niet alleen de kerk gesticht, maar werd bovendien de vertaling

van het Boek van Mormon afge-
maakt in een van die slaapkamers
boven, die de profeet Joseph Smith
en Oliver Cowdery ter beschikking
was gesteld. En in dat kleine boer-
derijtje werden de eerste ouderlin-
gen van de kerk geordend, namelijk
toen de profeet Joseph Oliver
Cowdery ordende en Oliver vervol-
gens de profeet Joseph Smith
ordende. En in dat boerderijtje werd
na de oprichting van de kerk de eer-
ste avondmaalsdienst gehouden.
Stelt u zich dat eens voor. De zus-
ters namen brood en wat druivensap
mee voor dat eerste avondmaal. Dat
was het bescheiden begin van wat
wij hier vandaag zien.

Zitten wij hier, en kijken wij naar
de vele aanwezigen, dan is het
opwindend om te denken aan onze
toekomst en om het bescheiden pio-
niersbegin te overpeinzen. In 1820
verschenen, in antwoord op het oot-
moedig gebed van de profeet Joseph,
God de Vader en zijn Zoon aan die
jongen van veertien, waarmee zij
een begin maakten aan dit werk, de
herstelling van het evangelie.

Denk eens aan 1830 — de bijeen-
komst in dat blokhutje, dat een tijd-
lang de hoofdzetel van de kerk was.
Denkt u zich eens een dergelijke his-
torische, maar hemelse bijeenkomst
in dat eenvoudige hutje van zes bij
negen meter in. In het verslag daar-
van lezen we ook iets over Peter
Whitmers vrouw, Mary. Mary
Whitmer stond die zondagochtend
eerder op en ging naar de woonka-
mer, waar mensen op de grond slie-
pen, onder zelfgemaakte quilts. Ze
waren met paard en wagen gekomen
— het waren vrienden en andere
mensen die hadden gehoord wat er
op 6 april zou gebeuren. Er waren
waarschijnlijk ongeveer vijftig men-
sen aanwezig voor die bijeenkomst.

Na dat uiterst bescheiden begin,
zijn wij hier vandaag bijeen. We wil-
len alleen maar zeggen: 'Halleluja!
Dank zij de Heer voor alles wat er is
voorgevallen.' Nu ik hier sta, krijg ik
woorden ingegeven van geloof, toe-
wijding en dankbaarheid — het
geloof van de mensen en het geloof
waar wij blijk van geven door hier
vandaag te zijn; en ons hart is ver-

vuld met dankbaarheid voor wat er
is gebeurd en wat nog in het ver-
schiet ligt.

Ik ben zeer dankbaar dat ik in
staat ben om hier te zijn, voor mijn
voorouders, voor mijn vrouw, Ruby,
voor onze kinderen, en al onze klein-
kinderen. Onze familie heeft een tra-
ditie ingesteld dat wij op deze dag,
waar we ook wonen, voor de tv staan
als we thuis zijn, of in ons kerkge-
bouw of het Conferentiecentrum, en
onze rechterhand opsteken om de
functionarissen van de kerk steun te
verlenen, met name onze heden-
daagse profeet. In gedachten zag ik
vandaag onze eigen nakomelingen in
Brussel, Londen, Virginia, North
Carolina, Texas en Californië hun
rechterhand opsteken, leren hoe ze
dat moeten doen, leren dat het in de
kerk belangrijk is om de leiders steun
te verlenen.

Mijn hart is vervuld van dank-
baarheid voor deze dag, voor de
openbaringen die aan de profeet
Joseph Smith gegeven zijn, voor

alles wat hij heeft gedaan om de
herstelling op gang te brengen, en
voor de openbaringen die nodig
waren om dit werk te ontvouwen,
regel op regel en voorschrift op
voorschrift. Denk eens aan het
moeilijke begin dat wij hadden —
dat uiterst bescheiden begin —
en kijk dan eens naar ons, in deze tijd.

Hij ontving de openbaring die nu
afdeling 1 in de Leer en Verbonden
is, waarin de Heer beloofde dat
Joseph Smith en anderen de macht
en het gezag zouden ontvangen om
de kerk 'uit het verborgene en uit
duisternis te voorschijn te brengen'
(LV 1:30). Denk eens aan wat er
gebeurd is onder de geïnspireerde
leiding van president Hinckley: het
Joseph Smith Memorial Building dat
wij hebben, het behouden van dat
geweldige oude gebouw dat eens het
Hotel Utah was, en dat nu een
prachtig gebouw is; we hebben dat
zien voortkomen uit de inspiratie
die president Hinckley gekregen
heeft. En denk eens aan dit gebouw,

aan wat hij ons vandaag heeft uitgelegd over de inspiratie die hij daarvoor gekregen heeft. En daarom hoop ik dat ieder van ons die hier vandaag vergaderd is een dankbaar hart heeft vanwege de kennis, het getuigenis en de gevoelens die wij hebben, dat dit nog maar het begin is. Dit is slechts een hoofdstuk in de ontvouwing van dit werk.

Als we denken aan dat bescheiden begin in Fayette (New York), als we denken aan wat daar sindsdien heeft plaatsgevonden, en wat er in ons eigen leven en dat van onze voorouders is gebeurd, dan hoop ik dat wij allen die dankbaarheid hebben en een verlangen willen hebben om dat door te geven aan ons nageslacht, alsmede de kennis en het getuigenis dat wij hebben dat dit werk waar is. Ik hoop dat we dankbaar zijn voor de eeuwige zegeningen die wij kunnen ontvangen bij het aanschouwen van de uitbreiding van het aantal tempels over de hele wereld, en voor de zegening die de mensen daardoor krijgen.

Broeder Pace sprak net over de moeilijkheden die we in Ghana ondervinden, maar ik weet dat ze opgelost zullen worden. Ik heb op de campus van de universiteit in dat land onder een boom gestaan en Ghana toegewijd aan de verkondiging van het evangelie. Broeder Banyan Dadson, die vice-president van de universiteit was, en lid van de kerk is, stond daar uit te leggen aan de mensen hoe de inboorlingen in Ghana zich in dat deel van West-Afrika gevestigd hadden, wat een zegening het was geweest voor de plaatselijke stammen. Ik weet dat het probleem opgelost zal worden; dat zal slechts een hoofdstuk zijn in de ontvouwing van dit werk.

President Hinckley had het kort geleden over de schakels in zijn familieketen, en zei dat hij hoopte een sterke schakel in die keten te zijn, en dat zijn schakel sterk zou blijven. Hij vertelde dat hij op zijn eigen land geprobeerd had een boomstronk te verwijderen en dat daarbij de gebruikte ketting gebroken was. Hij ging naar de winkel om een nieuwe schakel te zoeken waar-

mee de ketting gemaakt kon worden, zodat ze de boomstronk eruit konden halen, wat uiteindelijk lukte. Hij zei dat hij dacht aan zijn eigen verantwoordelijkheid tegenover zijn nageslacht om een sterke schakel te blijven in die keten. (Zie 'Keep the Chain Unbroken', *Brigham Young Magazine*, voorjaar 2000, blz. 6.)

Ik hoop en bid dat wij allen het verlangen hebben om een sterke schakel in onze eigen familieketen te zijn, in ons nageslacht, zodat onze familieleden op een dusdanige manier bekend maken met de eeuwige zegeningen die deel uitmaken van het evangelie — de zegeningen van de tempel en de eeuwigheid — dat zij heel veel mensen ten goede zullen beïnvloeden. Zorg ervoor dat de schakels in uw keten sterk zijn, en dat u uw getuigenis en toewijding doorgeeft aan toekomstige generaties. De vele aanwezigen hier vandaag zijn slechts een hoofdstuk in wat er zal plaatsvinden in de verbreding van dit werk over de hele wereld.

De Heiland verscheen na zijn opstanding op de oevers van het meer waar Petrus en de anderen weer waren gaan vissen. Hij riep ze, vroeg of ze al wat hadden gevangen, maar dat was niet het geval. Hij zei dat ze hun netten aan de andere kant moesten uitwerpen. U herinnert zich dat verhaal beslist.

Ze haalden netten vol vis binnen.

En toen ze op de oever gingen zitten, vroeg de Heiland aan Petrus: 'Hebt gij Mij waarlijk lief, meer dan dezen?' [De spreker leest deze bijbeltekst als volgt: 'meer dan deze' — red.], wijzend op de kostbare vissen die in de netten lagen te spartelen. 'Hebt gij Mij waarlijk lief, meer dan dezen?'

En Petrus zegt: 'Ja Here, Gij weet dat ik U liefheb.'

Toen zei Hij: 'Weid mijn lammen.' Toen vroeg Hij Petrus een tweede en derde keer, en gaf de opdracht: 'Hoed mijn schapen.' (. . .) 'Weid mijn schapen' (zie Johannes 21:15-17).

Mogen wij dat getuigenis en dat verlangen in ons hart hebben om anderen iets te leren, iets uit te leggen over wat wij geloven; en een rechtschapen leven te leiden en een voorbeeld te zijn voor onze medemensen, zodat we dit werk niet alleen zullen verbreden door onze woorden, maar ook door onze daden, door onze levenswijze, door de manier waarop we de kerk vertegenwoordigen, en door het voorbeeld dat wij voor de mensen zijn.

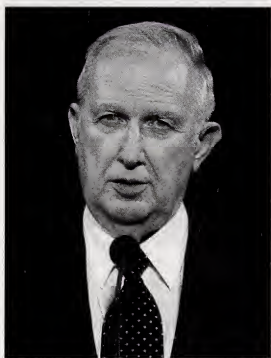
Ik weet dat God leeft, dat Hij onze Vader is — Hij houdt van ons allemaal — en dat Jezus de Christus is, de Zoon van de levende God, en dat Zij werkelijk bestaan, dat Zij leven. Dat getuig ik, en ik spreek hierbij mijn liefde voor u uit, en geef u dit getuigenis, in de naam van Jezus Christus. Amen. □

De heiligheid van het vrouwzijn

Ouderling Richard G. Scott
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Wij behoren iedere dochter van God absoluut bij te brengen welke heilige kenmerken zij van haar hemelse Vader heeft gekregen.

Er is één titel die het Eerste Presidium en de Twaalf zelden gebruiken, omdat die te heilig is — die van apostel. In die rol spreek ik tot u, geliefde priesterschapsdragers.

Ik wil graag over de heiligheid van het vrouwzijn spreken. President Hinckley heeft welsprekend vastgelegd wat de dienstknachten van de Heer herhaaldelijk onder inspiratie over zijn kostbare dochters hebben gezegd:

‘De vrouw is Gods meest verheven schepping. Pas toen de aarde was geformeerd, nadat dag en nacht waren gescheiden, nadat water en land waren gescheiden, nadat het planten- en dierenrijk waren

geschapen, en nadat de man op aarde was geplaatst, werd de vrouw geschapen; pas toen werd het werk voltooid en goed genoemd.

‘Van alle schepselen van de Almachtige is er geen mooier, geen inspirerender dan een prachtige dochter van God die deugdzzaam leeft en begrijpt waarom ze dat moet doen, die haar lichaam als iets heiligs en goddelijks eert en respecteert, die haar verstand ontwikkelt en haar begrip voortdurend vergroot, die haar geest met eeuwige waarheid voedt.’¹

Vervolgens waarschuwt president Hinckley ons: ‘God zal ons ter verantwoording roepen als wij zijn dochters veronachtzamen.’²

Zoveel zusters zijn terneergeslagen, zelfs ontmoedigd en teleurgesteld. Anderen verkeren in ernstige moeilijkheden door de beslissingen die ze nemen. Satan heeft een verleidelijke campagne ontketend om de heiligheid van het vrouwzijn te ondermijnen en de dochters van God te misleiden om hen van hun goddelijke toekomst af te wenden. Hij weet maar al te goed dat de vrouw de barmhartige, zelfopofferende, liefdevolle kracht is die het gezin bij elkaar houdt. Hij vestigt de aandacht alleen op hun lichamelijke kenmerken en berooft hen van hun verheven rol als vrouw en moeder. Hij heeft velen overtuigd van de leugen dat ze minderwaardige inwoners

van het koninkrijk van God zijn. Die leugen heeft ertoe geleid dat sommigen hun van God ontvangen vrouwelijkheid vernieuwen voor mannelijke grofheid.

Mij werd het groeiende succes van de inspanningen van Lucifer duidelijk toen ik in Salt Lake City voor een pick-up vol aantrekkelijke jonge vrouwen de weg opdraaide. Ze haalden mij vervolgens in en sneden mij daarbij gevaarlijk. De meisjes reageerden hun ongenoegen af door grove verwensingen en obscene gebaren te maken. Ze waren voornamelijk als man gekleed, hoewel sommigen onfatsoenlijke kleding droegen die weinig aan de verbeelding overliet. Mijn hart sloeg over. Dit zijn dochters van God. Ik nam me voor om, als ik ooit de kans zou krijgen, de rechtschapen priesterschapsdragers van God te vragen om dergelijke misleide jonge vrouwen te helpen. Broeders, wij kunnen en moeten hen helpen. Ik ben bang dat hun toestand vaak uit ons verzuim of wangedrag voortkomt. Als echtgenoot, vader, zoon of broer die het priesterschap draagt, behoren wij iedere dochter van God absoluut bij te brengen welke heilige kenmerken zij van haar hemelse Vader heeft gekregen. Velen missen het rijke, volle leven en de zegeningen die God hun wil geven. Wilt u ervoor zorgen dat zij begrijpen wat ze opgeven, als ze als onschuldige, blinde schapen geleid worden door mensen die hen van hun kostbare vrouwzijn willen beroven, uit eigenbelang en zelfrechtvaardiging? Omdat het in hun aard ligt om te geven en anderen tevreden te stellen, beseffen veel vrouwen niet wat hun intrinsieke waarde is. Daardoor zijn ze kwetsbaar voor mensen die hen ervan proberen te overtuigen dat het hun belangrijkste taak is om er aantrekkelijk uit te zien.

Zoveel jonge vrouwen leggen hun van God ontvangen vrouwzijn, hun spiritualiteit en hun zorgzame interesse in anderen, op het altaar van populaire, wereldse opvattingen. Jongemannen, laat dergelijke jonge vrouwen weten dat je niet op zoek bent naar een eeuwige partner

die door wereldse trends in beslag wordt genomen. Velen kleden en gedragen zich onfatsoenlijk omdat ze gehoord hebben dat je dat wilt. Laat hen op tactvolle wijze weten hoe weerzinwekkend onthullende kleding voor goede jongemannen is en dat daar tegen jouw wil ongewenste gevoelens uit voortkomen.

De jonge vrouwen die zich conservatief kleden en blijik geven van de eigenschappen van een toegewijde heilige der laatste dagen krijgen vaak kritiek omdat ze er niet bij horen. Moedig hen aan door hen te bedanken voor hun goede voorbeeld. Bedank ze dat hun gedrag aangenaam is in de ogen van de Heer en dat het later een zegen

voor hun man en kinderen zal zijn. Veel jonge vrouwen zijn zich weer rechtschapen gaan gedragen door het voorbeeld en de begripvolle steun van een goede priesterschapsdrager. Misschien dat sommigen van jullie je bezorgdheid openlijk in een gepaste omgeving kunnen bespreken, zoals tijdens de zondagsschool of het seminarie. Willen jullie een kruistocht voeren om de jongevrouwen duidelijk te maken hoe kostbaar ze in de ogen van God en hoe aantrekkelijk ze in jullie ogen zijn als ze hun vrouwelijke eigenschappen en de goddelijke eigenschappen van het vrouwzijn grootmaken? Misschien draag je zelfs bij aan de ontwikkeling van het karakter en de

toewijding van je toekomstige eeuwige partner.

Als broer kun je een krachtige, positieve invloed in het leven van je zus zijn. Geef haar een complimentje als ze er leuk uitziet. Ze luistert misschien eerder naar jou dan naar je ouders als je haar adviseert om zich fatsoenlijk te kleden. Door eenvoudige beleefdheden, zoals het openhouden van de deur en het opbouwen van haar zelfvertrouwen, zal ze worden aangemoedigd om haar echte waarde te ontdekken.

Wees een verstandige vader die iedere dochter voldoende aandacht geeft. Daardoor zult u vreugde en zal zij voldoening ervaren. Als een dochter de warmte en de goedkeuring van haar vader voelt, zal ze niet zo snel op ongepaste wijze aandacht trekken. Betuig als vader uw erkentelijkheid voor haar goede gedrag. Luister naar haar en complimenteer haar voor haar sterke punten. U zult haar leven enorm verrijken. Ze zal een voorbeeld nemen aan het gedrag dat ze aanschouwt. Zorg ervoor dat ze ziet dat u uw vrouw en andere vrouwen met eerbied en respect behandelt.

Bisschoppen, moedig alle jongevrouwen aan om goed over de inspirerende algemene bijeenkomst voor de jongevrouwen na te denken. Daardoor zullen zij beter begrijpen wie ze zijn en hoe ze hun goddelijke bestemming kunnen bereiken. Daardoor zullen zij beter inzien hoe belangrijk het is om ondanks de vernietigende stroming van de wereld pal te blijven staan en haar getuigenis van Jezus Christus te geven.

Broeders, als wij het vrouwzijn eren, zal iedere dochter van God worden aangemoedigd om dat ook te doen.

Nu wil ik over iets spreken dat uitermate heilig is. Toen wij werden geschapen heeft onze hemelse Vader in ons lichaam het vermogen gelegd om sterke emoties op te wekken. Binnen het huwelijksverbond, en gebruikt op een wijze die voor u beiden zowel als voor de Heer aanvaardbaar is, openen deze emoties de deur waardoor kinderen op aarde komen. Dergelijke heilige uitdrukkingen van

liefde zijn een belangrijk onderdeel van het huwelijk. Binnen het huwelijk kan de stimulering van die emoties zowel een doel op zich zijn of een middel om tussen de echtelieden grotere eenheid te ontwikkelen door een gepaste uiting van deze gevoelens tussen man en vrouw. Broeders, bij tijden zult u zich die gevoelens moeten ontzeggen. Maar er zullen ook momenten zijn, broeders, dat u zich die gevoelens kunt laten welgevalven. Laat de Heer u hierin leiden tot verrijking van uw huwelijk.

Er zijn mannen, en helaas ook sommige vrouwen, die buiten het huwelijk gelegenheid zoeken om met de stimulering van die emoties te experimenteren. Er is een groot verschil tussen liefde en lust. Zuivere liefde brengt geluk en vertrouwen voort. Het is het fundament van eeuwige vreugde. Lust zal alles vernietigen wat verrijkend en mooi is. Een echtgenoot mag geen verborgen agenda hebben waar zijn vrouw niets vanaf weet. Met elkaar over alle facetten van het leven praten is een krachtige geestelijke verzekering. Als u op reis gaat, neem dan een foto van uw vrouw mee. Zet die foto voor u neer. Denk eraan hoeveel zij van u houdt en u vertrouwt. Dan zult u niet verleid worden om uw geest te verontreinigen of uw verbonden te breken.

Een van de schadelijkste invloeden op aarde, die veel verdriet en lijden, hartzeer en stukgelopen huwelijken heeft veroorzaakt, is de hevige aanval van pornografie in al haar verdorven, wegterende en vernietigende vormen. Of het nu in de vorm van tijdschriften, films of televisie, obscene teksten, de telefoon of een computerscherm tot ons komt, pornografie is uitermate verslavend en zeer schadelijk. Dit machtige instrument van Lucifer vernedert het verstand, het hart en de ziel van een ieder die zich eraan overgeeft. Iedereen die in dat verleidelijke web terechtkomt en daar blijft, zal aan de immorele, vernietigende invloed verslaafd raken. Veel mensen kunnen die verslaving niet zonder hulp overwinnen. Het tragische patroon is maar al te bekend.

Het begint met nieuwsgierigheid waaraan men geen grenzen stelt en die wordt gerechtvaardigd met de valse aanname dat men er niemand kwaad mee doet, zolang men het maar binnenshuis houdt. Gesust door deze leugen, gaat men verder met geëxperimenteer om de prikkeling van genot te verhevelen, totdat het web zich nauwer spant en er een fnuikende, immorele, verslavende gewoonte is ontstaan.

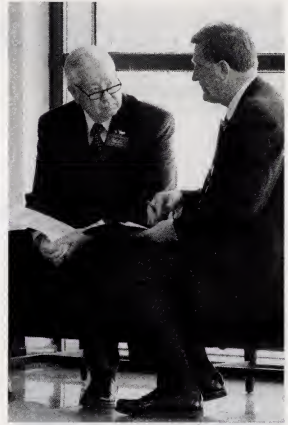
Hoe is het mogelijk dat een man, vooral een priesterschapsdrager, niet stilstaat bij de emotionele en geestelijke schade die een vrouw, vooral een echtgenote, van dergelijke walgelijke activiteiten oploopt. De dalname aan pornografie in wat voor akelige vorm dan ook, is een uiting van onbeperkte zelfzucht.

De geïnspireerde Nephi heeft duidelijk verklaard: 'En [de duivel] zal (...) bevredigen, en [hen] in zinnelijke gerustheid doen indommelen, (...) aldus bedriegt [hij] hun ziel, en voert hen bedachtszaam ter helle.'⁹

Ringpresidenten en bisschoppen, waarschuw voor dat kwaad. Moedigen mensen die zich daarmee bezighouden aan om u om hulp te vragen.

Tegen iedere Aäronisch- en Melchizedeks-priesterschapsdrager zeg ik als dienstknecht van de Meester plechtig dat, ondanks de leringen in de wereld, de overtreding van de wet van kuisheid een zeer ernstige zonde is. Wees rein, voor uw eigen welzijn en dat van zijn dochters. Als er ook maar de geringste neiging is om aan onzedelijkheid deel te nemen, verwijder die dan uit uw leven. En als er al iets gebeurd is, praat dan met uw bisschop of ringpresident om uw leven te zuiveren. Maak het zuiver en rechtschapen. U draagt het priesterschap van God. Ik getuig dat de Verlosser u zal helpen. Als u uw best doet, zal Hij u helpen zodat u zich volledig kunt bekeren, en de Heer u kan vergeven.

Ik weet wat het betekent om een dochter van God lief te hebben, die met deugd en toewijding bezig is, met de volledig vrouwelijke pracht van haar rechtschapen vrouwzijn. Vertel uw vrouw voortdurend dat u dol op haar bent. Dat zal haar heel

De deurwacht vindt tussen de conferentiebijeenkomsten door tijd voor een gesprekje.

gelukkig maken. De zoons onder ons kunnen hun moeder laten weten hoeveel zij van haar houden. Dat zal ze zeer op prijs stellen. Laten wij onze hemelse Vader dankbaar zijn voor zijn kostbare dochters. Laten wij hen zoveel mogelijk helpen. Laten wij iedere vrouw die aan haar waarde twijfelt, aanmoedigen om zich tot haar hemelse Vader en zijn verheerlijkte Zoon te wenden om een goddelijke bevestiging van haar immense individuele waarde te krijgen. Ik getuig dat de Heiland iedere vrouw die daar in geloof en gehoorzaamheid naar streeft, voortdurend door de Heilige Geest zal inspireren. Die inspiratie zal haar leiden tot voldoening, vrede en onuitsprekelijke vreugde doordat ze dan haar van God gekregen, heilige vrouwzijn grootmaakt. Ik twijfel er niet aan dat de Heiland dat zal doen. Ik getuig dat Hij leeft. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

NOTEN

Deze toespraak bevat tekst die wegens tijdgebrek niet is uitgesproken.

1. 'Our Responsibility to Our Young Women', *Ensign*, september 1988, blz. 11.
2. *Ensign*, september 1988, blz. 11.
3. 2 Nephi 28:21.

Het priesterschap eren

Bisschop H. David Burton
Presiderende bisschop

Het priesterschap is niet iets dat we door de week afdoen en dan voor de zondag weer aandoen. Het is 24 uur per dag, zeven dagen per week een eer en een zegen.

Goedenavond, broeders. Maandenlang hebben we ons zorgen gemaakt of dit gebouw wel klaar zou zijn voor de algemene conferentie. Er is een wonder tot stand gebracht — een wonder dat mogelijk was doordat zowel vaklieden als gewone, huis-, tuin- en keukenmensen die ongewone toewijding, opofferingsgezindheid en inspiratie hebben getoond die de gebruikelijke normen ver te boven gingen. Ik spreek hierbij mijn oprechte waardering uit voor mijn raadgevers en voor allen die hun talenten voor dit project hebben ingezet.

Ik ben tijdens de bouw vaak in dit gebouw geweest, maar nu ik het vanavond vol priesterschapsdragers zie, verbaas ik me over de afmetingen en schoonheid ervan. Voor diegenen onder u die van voetbal houden: de afstand van waar ik sta

naar de achterste rij op het balkon is gelijk aan ongeveer driekwart lengte van een voetbalveld. Die afstand is gelijk aan driemaal de lengte van een basketbalveld of bijna viermaal de lengte van een tennisveld. Een golfer zou waarschijnlijk een stok nummer negen kiezen om de bal over de achterste rij op het balkon te krijgen, en een topatleet zou de afstand in ongeveer negen seconden kunnen rennen. Om een woord te gebruiken dat ik vaak hoor: het is echt gaaf!

Ik vind het weleens prettig om mee te doen aan sportevenementen of ernaar te kijken. Af en toe suggereert mijn geduldige vrouw weleens dat de tijd die tussen die gelegenheden verstrijkt veel te kort is. In veel sporten, als een deelnemer of coach de palm van zijn hand horizontaal op de vingers van zijn andere, verticaal gehouden, hand laat rusten, is dat het teken voor een 'time-out'. De wedstrijd wordt dan tijdelijk stilgelegd terwijl coaches en spelers hun tactiek bespreken. Sinds we kleinkinderen hebben, heb ik gemerkt dat de term 'time-out' ook gebruikt wordt door sommige ouders die hun kinderen willen aangeven in welke toestand zij geplaatst zullen worden als ze verder gaan op een koers die niet overeenkomt met de wensen van hun ouders. Zo'n 'time-out' geeft iemand de gelegenheid om over zijn gedrag na te denken.

Mijn collega's van de Aäronische priesterschap, laten we vanavond eens een 'time-out' nemen om wat priesterschapszaken te bespreken.

Enkele weken geleden sprak ik met mijn zestienjarige kleindochter. Ik vroeg haar wat zij tegen de jongemannen van de Aäronische priesterschap zou zeggen als ze daartoe de kans kreeg. Zij zei: 'Ik zou ze vragen om respect voor het priesterschap te hebben, en zeven dagen per week priesterschapsdrager te zijn, en niet alleen maar op zondag.' Verder zei ze: 'Sommige jongens tonen geen respect voor het priesterschap, want ze vloeken, sommigen kijken naar pornografie, en anderen gebruiken drugs.' Ik denk dat jullie met me eens zullen zijn dat die zaken — vloeken, porno en drugs — geen onderdeel van het leven zouden moeten zijn van iemand die het priesterschap draagt.

Het priesterschap is niet iets dat we door de week afdoen en dan voor de zondag weer aandoen. Het is 24 uur per dag, zeven dagen per week een eer en een zegen.

Vloeken en onbeschaafd gedrag zijn gewoon geworden, en worden door velen geaccepteerd als een normale manier van praten. Ons besef van goed en kwaad is verminderd door een voortdurend bombardement van vloeken en ongepaste taalgebruik. Veel alledaagse gesprekken zijn doorspekt met onbeschaafde woorden en bezaaid met ronduit godslasterlijke uitdrukkingen, soms onder het mom van humor.

Onlangs was ik in een warenhuis schoenen aan het passen. Vier jongemannen leken naar wat zij zendingenschoenen noemden. Het was duidelijk dat op zijn minst twee van de jongemannen een zendingsoeroep hadden gekregen en dat zij daar schoenen kwamen zoeken die geschikt waren voor hun zending. Het verbaasde me dat er een stortvloed van ruwe woorden uit hen kwam, gelardeerd met enkele godslasteringen die routineus van hun lippen leken te rollen. Toen ze merkten dat er nog iemand in de buurt was, hoorde ik een van hen zeggen: 'Hé, jongens, we kunnen maar beter wat nettere taal gebruiken', terwijl hij met zijn hoofd in mijn richting knikte.

President Hinckley heeft gezegd: 'Gesprekken zijn de basis van vriendschappelijke sociale activiteiten. Ze mogen opgewekt zijn. Ze mogen luchthartig zijn. Ze mogen ernstig zijn. Ze mogen grappig zijn. Maar ze mogen niet schuin, ongepast of smerig zijn als iemand oprecht in Christus geloofd.' (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, blz. 494.) Vloeken en het priesterschap gaan niet samen. Vloeken en zendingswerk ook niet. Als vloeken en smerige taal deel uitmaken van onze gesprekken, dan moeten we ze uit ons woordenboek schrappen. Wat wij in gesprekken zeggen, is ook als een venster van onze ziel.

Laten we tijdens onze 'time-out' ook even praten over pornografie. In de afgelopen jaren heeft pornografie zich als een lopend vuurtje verbreid. We worden er dagelijks aan blootgesteld. Pornografie is net zo verslavend als sommige middelen waar we niet over zouden piekeren om die aan ons lichaam te geven. De consequenties van pornografie zijn catastrofaal. Bedenk dat Satan niet wil dat we gelukkig zijn of succes hebben in onze bediening in de Aäronische priesterschap. Vergis je niet: hij wil dat we ons ellendig voelen. Het is zijn doel ons hart gevangen te nemen door ons te verleiden deel te nemen aan verschrikkelijke dingen zoals pornografie. Blijf er bij uit de buurt. We moeten onszelf leren om boeken, tijdschriften, muziek, foto's, video's, DVD's, films, internetites, tv-programma's en al het andere te vermijden dat pornografie of sensueel materiaal bevat. Pornografie en priesterschap gaan niet samen. Respecteer het priesterschap dat je draagt. Zorg voor een permanente 'time-out' in je leven wat de invloed van alle pornografie betreft.

President Hinckley heeft ons eraan herinnerd dat 'de hedendaagse drugsplaag een wereldwijde plaag is geworden. In de meeste gevallen volgt de dood (...) pas na een lange periode vol ellende, pijn en berouw. In tegenstelling tot de plagen uit tijden vanouds, waartegen geen verweer bekend was, is

het verweer tegen drugs duidelijk en relatief makkelijk. Dat verweer houdt eenvoudigweg in er niet aan te komen.' ('The Scourge of Illicit Drugs', *Speaking out on Moral Issues*, Bookcraft, Gordon B. Hinckley, blz. [1992] 127.) We zouden ons leven toch ook niet in gevaar brengen door te spelen met een giftige slang. Drugs zijn net zo gevaarlijk als het dodelijke gif van zo'n reptiel.

Onze zoon kwam onlangs thuis van zijn werk en zag zijn zoon aan de keukentafel met zijn hoofd in zijn handen zitten. Een andere zoon zat in de zitkamer verdrietig naar buiten te staren. Hun moeder was niet te zien. Onze zoon vroeg de jongens waar ze zou kunnen zijn. Zij wezen naar de badkamer. Hij klopte zachtjes aan en vroeg: 'Liefje, ben je daar?' Zij antwoordde: 'Ik heb even een time-out genomen.' Volwassenen hebben dat soms weleens nodig.

Melchizedeks-priesterschapsdragers, kom er voor de rest van deze 'time-out' ook even bij. In de strijd van het dagelijks leven is het makkelijk om onze bediening als vader en priesterschapsdrager uit het oog te verliezen. Als we niet voorzichtig zijn, kunnen ons beroep, onze hobby's, onze ontspanning en misschien zelfs ons werk in de kerk een nadelige uitwerking hebben op onze plichten als vader en echtgenoot.

President Howard W. Hunter had maar één keer de gelegenheid om tijdens zijn presidentschap van de kerk een algemene priesterschapsbijeenkomst toe te spreken. Bij die gelegenheid, in oktober 1994, gaf president Hunter zijn toespraak de titel 'Een rechtschapen echtgenoot en vader zijn'. In die meesterlijke toespraak noemde hij een aantal normen en verwachtingen voor allen die het Melchizedeks priesterschap dragen. Ik raad u aan om de hele toespraak nog eens door

te nemen. Vanavond zal ik er slechts twee van noemen. President Hunter zei: 'Een priesterschapsdrager beschouwt het gezin als door God ingesteld. Uw belangrijkste en heiligste verantwoordelijkheid is leiding te geven aan uw gezin. Het gezin is de belangrijkste eenheid in tijd en eeuwigheid en overstijgt, in die hoedanigheid, iedere ander interesse in het leven.' (*De Ster*, januari 1995, blz. 45.)

President Harold B. Lee heeft gezegd: 'Het belangrijkste werk van de Heer dat u en ik ooit zullen doen, ligt binnen de muren van ons eigen huis.' (*Stand Ye in Holy Places*, [1974], blz. 255.) We moeten eens oprecht en uitgebreid bij onszelf te rade gaan. Doen we alles wat we kunnen en moeten doen om onze gezinsleden de juiste evangeliestructuur en leiding te geven, of laten we die taak aan anderen over? Leiding geven aan ons gezin vereist vaak dat wij onze prioriteiten opnieuw op een rijtje zetten om de benodigde tijd te vinden. Kwalitatieve aandacht en veel tijd geven, is essentieel.

President Hunter heeft ons ook hieraan herinnerd: 'Een priesterschapsdrager is actief in de kerk en is daarin een voorbeeld voor zijn gezin zodat de gezinsleden het evangelie leren kennen en de bescherming genieten van de verbonden en verordeningen.' (*De Ster*, januari 1995, blz. 46.) Om het vervullen van die priesterschapsstaak mogelijk te maken, moeten we ervoor zorgen dat ons eigen leven op orde is. Huichelarij heeft nog nooit gewerkt, en werkt nog steeds niet. Er wordt van ons vereist dat wij onze gezinsleden leiding geven in rechtschapenheid en hen aanmoedigen om ons voorbeeld te volgen. Ga ze voor in het houden van gezinsavond. Ga ze voor in schriftstudie. Geef priesterschapszegens. Ga ze voor in individueel en gezinsgebied. President Monson heeft gezegd: 'Bedenk dat niemand ooit groter is dan wanneer hij op zijn knieën zit.' (Thomas S. Monson, Conference Report, april 1964, blz. 130.)

Een 'time-out' omvat ook woorden van bemoediging. Wij kunnen

zegevieren en uiteindelijk de wedstrijd winnen. Wij kunnen het priesterschap eren en respecteren, vierentwintig uur per dag, zeven dagen per week. We kunnen vloeken, pornografie en drugs uit ons leven bannen en ook elke andere ongezonde of onreine activiteit. We kunnen onze gezinsleden de priesterschapsleiding en geestelijke richting geven die zij nodig hebben. We kunnen dat allemaal doen, en nog meer, als we dichtbij de Heiland komen, het heilige priesterschap eren, en trouw zijn aan de

verbonden die wij hebben gesloten.

Ik getuig dat wij in dienst van de Heer zijn. Hij is onze Heiland. Hij is onze Verlosser en heeft verzoening gebracht voor onze zonden. Hij is onze Voorspraak bij de Vader. Hij leeft. Hij heeft ons onvoorwaardelijk lief. Wij dragen zijn priesterschap. Ik heb president Hinckley lief, zijn raadgevers en de Twaalf, en ik getuig van hun goedheid, grootheid en gezag. Ik heb u, mededragers van het priesterschap, lief en bid voor ons succes. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. □

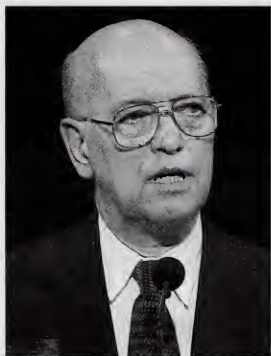
Een beeld van de ingangen van het Conferentiecentrum op verschillende niveaus, alsmede de trappen die naar het dakterras leiden.

Je eigen getuigenis

Ouderling Angel Abrea
van de Zeventig

De Heilige Geest heeft de macht om licht en begrip in ons leven te geven, maar wij moeten de prijs betalen om zijn gezelschap te verdienen.

Ik wil graag net doen alsof ik een gesprek over een eigen getuigenis met de priesterschapsdragers heb. Ik denk dat ik op die informele manier mijn boodschap beter kan overbrengen. Ter vergemakkelijking van ons gesprek, zal ik de namen van mijn kleinzoons gebruiken; stel jezelf voor dat je die namen hebt en dat ik mij tot jullie persoonlijk richt.

Beste James, toen je een jongetje was, gaf je je getuigenis en zei je: 'Ik weet dat het evangelie waar is. Ik weet dat Jezus Christus de zoon van God is. Ik weet dat Joseph Smith een waar profeet was.' Je wist dat omdat anderen je dat hadden verteld. Door je vertrouwen in je ouders, je bisschop en anderen zette je nooit vraagtekens bij die kennis. Maar nu je zelfstandiger wordt, meer inzicht krijgt in de wisselvalligheden van dit intensieve en prachtige leven, besef je dat niet alle mannen hetzelfde getuigenis hebben van 'de

vrede Gods, die alle verstand te boven gaat' (Filippenzen 4:7).

Jonathan, misschien heb je al gemerkt dat sommige volwassenen cynisch zijn en niet met je over de prachtige beginselen van de verzoening, de opstanding en het eeuwige leven willen praten. In plaats daarvan zeggen ze tegen je: 'Eet, drinkt en weest vrolijk, want morgen sterfen wij' (2 Nephi 28:7). Anderen zie je rondtasten en om zich heen grijpen, op zoek naar antwoorden die ze niet vinden. En toch proberen ze jou te laten zien dat ze kennis van bepaalde zaken hebben. Anderen zullen zeggen: 'Misschien zijn deze dingen waar, maar misschien ook niet. We kunnen het beste op onze eigen manier leven, en als er dan een leven na de dood is, zullen we wel zien wat er gebeurt.'

Andrew, ik begrijp je gedachten en gevoelens. Ik begrijp dat als je naar deze verschillende boodschappen luistert, je jezelf afvraagt wat waar en wat niet waar is.

Ik weet zeker dat je al met veel vragen rondloopt. De waarheid is dat je niet verworpen zult worden als je je bepaalde dingen afvraagt, terwijl je oprecht naar een antwoord zoekt. We hebben ons verstand gekregen om het te gebruiken. Geloof dat gebaseerd is op persoonlijk gebed, studie en gehoorzaamheid is veel bestendiger dan blind geloof; het is lonender, en zeker beter gefundeerd.

En Paul, weet je nog dat de Heiland zei: 'Voorwaar, Ik zeg u, wanneer gij u niet bekeert en wordt als de kinderen, zult gij het koninkrijk der hemelen voorzeker niet binnengaan.

'Wie nu zichzelf gering zal achten als dit kind, die is de grootste in het koninkrijk der hemelen.' (Matteüs 18:3-4.) Wij profiteren ervan als we de nederigheid en de ontvankelijkheid van een kind behouden, maar we moeten blijven groeien en niet tevreden zijn met de beperkte kennis en het begrip van een kind. Vergeet niet, Paul, wat de apostel met dezelfde naam als jij tegen de Korintiërs zei: 'Broeders, weest kinderen in de boosheid, maar niet in uw oordeel. Weest in uw denken volwas-sen mensen' (Wilibrord-vertaling, 1 Korintiërs 14:20).

Welnu mijn beste Russell, je zult jezelf afvragen: 'Moet ik in dat geval dan zelf op zoek naar het antwoord? Kan iemand wel zo'n getuigenis krijgen? Is het een gave voor een beperkt aantal mensen? Weten de mensen die zeggen dat ze het weten het werkelijk, of denken ze dat ze het weten, en hebben ze zichzelf met een psychologische truc overtuigd?'

Om jouw vragen te beantwoorden en meer duidelijkheid te scheppen, wil ik je graag vertellen dat ouderling John A. Widtsoe heeft gezegd dat de mensen die werkelijk een getuigenis van het evangelie hebben 'de hoogste graad van kennis bezitten. Als dat waarheid wordt geleerd en gehoorzaamd, is dat een openbaring. . . . (..) Het is werkelijk het belangrijkste bezit van de mens.' ('What does It Mean to Have a Testimony?', Improvement Era, [mei 1945], blz. 273; cursivering toegevoegd.) Besef je dat een getuigenis als 'de hoogste graad van kennis' en 'het belangrijkste bezit van de mens' wordt beschouwd, en dat de Heiland in de Leer en Verbonden het beschrijft als de kennis die 'in uw hart' zal wonen? (LV 8:2.)

Het is misschien moeilijk om dat op jouw leeftijd te begrijpen, maar ons getuigenis is iets dat we naar het volgende leven zullen meenemen. We zullen al onze aardse bezittingen achterlaten, maar die kennis, die innerlijke overtuiging, zullen we behouden. Denk maar eens aan Joseph Smith; de mensen die hem doodden, konden niet zijn 'belangrijkste bezit' afnemen — zijn

Dit panoramisch overzicht van het auditorium geeft goed aan hoeveel publiek er in het Conferentiecentrum kan.

getuigenis. De profeet Joseph nam dat kostbare bezit met zich mee door de sluier van de dood naar de eeuwigheid, waar de Heer hem 'een troon in het koninkrijk van mijn Vader' beloofd had (LV 132:49). Maar dat getuigenis blijft hier op aarde ook bij ons, samen met 'een naam en een vermaardheid (...), die niet kunnen worden uitgewist' (LV 135:3). We horen het onmiskenbare getuigenis van Gods profeet 'dat [Christus] leeft! Want wij zagen Hem, namelijk ter rechterhand Gods; en wij hoorden de stem, die getuigenis gaf, dat Hij de Eniggeborene des Vaders is' (LV 76:22–23).

Beste Matthew, nu je de eeuwige omvang van een getuigenis hebt ingezien, kunnen we met ons gesprek verdergaan, waaruit zal blij-

ken dat je je eigen getuigenis kunt ontvangen als je doet wat daarvoor nodig is.

In een van die moeilijke situaties waarin de getrouwe en toegewijde jonge Nephi met zijn opstandige broers terecht kwam, herinnerde hij hen eraan hoe men een getuigenis kan ontvangen. De Heer verklaarde, 'Indien gij uw hart niet zult verstokken en Mij in geloof vraagt, gelovende, dat gij zult ontvangen, en als gij mijn geboden naarstig onderhoudt, zullen deze dingen zeker aan u worden bekendgemaakt' (1 Nephi 15:11). Nu kunnen we de stappen bespreken die Nephi beschreef.

Ten eerste, *je hart niet verstokken*. Streef naar kennis. Met andere woorden, heb een intens, vurig verlangen naar kennis. Ruim plaats in

je hart in zodat er een zaadje gezaaid kan worden. En als je dat doet, weet je wat dan de belofte is? Alma vertelt ons: 'Aan hem, die zijn hart niet verstokt, (...) wordt gegeven de verborgenheden Gods te weten (...)' (Alma 12:10).

Ten tweede, *in geloof vragen*. Heb je tijdens je studie van de Schriften gemerkt hoe vaak de zinsnede 'gelovende, dat gij zult ontvangen' bij het gebod van bidden en vragen staat? In het proces van vragen om kennis, moeten we ons geloof oefenen — geloven voordat we ontvangen. Om dit onderdeel van ons gesprek duidelijk te maken, wil ik graag aanhalen wat Alma over het ontvangen van zijn eigen getuigenis heeft gezegd.

'Ziet, ik heb vele dagen gevast en gebeden, opdat ik deze dingen zelf

mocht weten. Nu weet ik zelf, dat ze wáár zijn; want de Here God heeft ze door zijn Heilige Geest aan mij openbaar, en dit is de geest der openbaring, die in mij is' (Alma 5:46).

Ten derde, *de geboden onderhouden*. Ik denk dat de woorden in het Boek van Mormon wijzen op de zegeningen die we krijgen als we goede werken verrichten. Koning Benjamin heeft tegen zijn volk gezegd: 'Indien gij al deze dingen gelooft, ziet, dat gij ze volbrengt' (Mosiah 4:10). En de grote zending Ammon heeft gezegd: 'Hem, die zich bekeert en geloof oefent en goede werken voortbrengt en voortdurend bidt zonder ophouden, zal het worden gegeven, de verborgenheden van God te weten' (Alma 26:22).

Cole, we hebben nu de verschillende stappen doorgenomen die we

moeten volgen als we een getuigenis willen ontvangen. Maar er is nog een belangrijke hulp beschikbaar die ons een bevestiging en een volledige verzekering kan geven, en dat is jouw recht, namelijk om op voorwaarde dat je dat waardig bent, het gezelschap van de Heilige Geest te ontvangen. Denk aan de belofte in Moroni: 'En door de kracht des Heiligen Geestes kunt gij de waarheid van alle dingen weten' (Moroni 10:5). Let goed op: ik heb gezegd het gezelschap van de Heilige Geest ontvangen. De Heilige Geest heeft de macht om licht en begrip in ons leven te geven, maar wij moeten de prijs betalen om zijn gezelschap te verdienen.

Ouderling Marion G. Romney heeft eens geschreven: 'Het is de zending van de Heilige Geest om de waarheid van de hemel te openbaren aan de mensen die daarvoor in aanmerking komen. Een ieder van ons kan daarvoor in aanmerking komen. We moeten echter altijd in gedachten houden dat Hij niet in een onheilige omgeving kan vertoeven. Hij is aan het gezelschap van God gewend, want Hij is deelgenoot van de Vader en de Zoon. Als we de gave van de Heilige Geest ontvangen, wordt ons geboden Hem te ontvangen; Hem wordt niet geboden om bij ons te komen. Maar als we Hem met geheel ons hart proberen te bereiken, zal Hij bij ons komen en ons leiden als we in moeilijke perioden beslissingen moeten nemen.' ('Revelation in Our Personal Affairs', *Relief Society Magazine*, oktober 1955, blz. 647.) De Heilige Geest wordt ons gegeven om te getuigen van de Vader en de Zoon; dat Jezus Christus onze Verlosser is; dat er een profeet op aarde is die de ware kerk van de Heiland presideert, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen; en dat alle werken en beloften van God op zijn tijd en wijze in vervulling zullen gaan.

En nu, mijn jongste kleinzoon Tate, kunnen we dit gesprek afsluiten, en vermelden wat een getuigenis is. Misschien kunnen we dat het beste doen door te kijken wat een

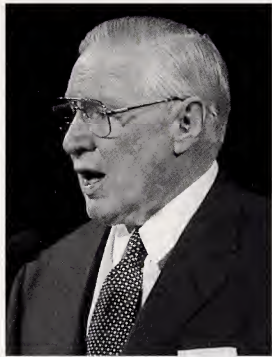
getuigenis voor ons inhoudt. Het betekent: 'Ik zal heengaan en doen, wat de Here heeft bevolen, want ik weet' (1 Nephi 3:7), en daar dan ook naar te handelen. Het is de vrede die voortkomt uit de kennis dat al het mogelijke is gedaan, dat alle talenten volledig zijn gebruikt. Het houdt in het gebod van de Heer aan Jozua na te volgen: 'Wees sterk en moedig. Sidder niet en word niet verschrikt, want de Here, uw God, is met u, overal waar gij gaat' (Jozua 1:9). En het is 'geduldig in bezoeken' zijn (LV 31:9). Het is nooit opgeven, maar als voorbeeld voor anderen pal staan. Het is 'altijd bereid [zijn] tot verantwoording aan al wie u rekenschap vraagt van de hoop, die in u is, doch met zachtmoedigheid en vreeze' (1 Petrus 3:15). Het houdt in zijn generatie te verkondigen: 'Jezus Christus [is] de Zoon van God, de Vader des hemels en der aarde, de Schepper aller dingen sedert den beginne' (Mosiah 3:8). Ja, deze en veel andere eigenschappen en handelingen vormen een getuigenis. En dit is mijn getuigenis aan jullie. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

De kracht van zelfbeheersing

President James E. Faust
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Zelfbeheersing (...) is de hoogste test van ons karakter.

Broeders, vanavond maken we deel uit van geschiedenis in wording. Wij zijn verenigd in de grootste priesterschapsbijeenkomst die ooit in een bedeling gehouden is. Wij zijn blij dat er behalve u in dit prachtige Conferentiecentrum nog honderdduizenden de bijeenkomst volgen. We zijn nu voor het eerst in dit nieuwe, prachtige gebouw bijeen en dat is van grote betekenis in de geschiedenis van de mensheid. We zijn de Heer dank verschuldigd die president Gordon B. Hinckley inspireerde met de profetische visie waardoor de bouw mogelijk werd. We danken bisschop H. David Burton, bisschop Richard C. Edgley, bisschop Keith B. McMullin en al degenen die bij de bouw betrokken zijn geweest. Nu het er staat, moeten we het

gebruiken om het geloof van onze mensen te versterken.

Vanavond, broeders, wil ik spreken over de kracht van zelfbeheersing in bredere zin. Zelfbeheersing is van wezenlijk belang om de macht van het priesterschap van God aan te kunnen wenden. Dat komt omdat die goddelijke macht alleen in rechtschapenheid kan worden gebruikt. Zelfbeheersing vereist zelfbeschikking en een sterk karakter. Daardoor worden eigen gaven en talenten opmerkelijk vergroot. Het is de macht van edel menszijn.

Ieder mens, vooral een priesterschapdrager, heeft tot taak zijn of haar gedachten, begeerten, taalgebruik, driften en verlangens te beheersen. Een voorbeeld is een opvliegend karakter. Als jongen had ik rood haar. Soms beschuldigde mijn moeder me ervan dat ik daardoor ook driftig was. Ze noemden me 'Rooie'. Dat waren strijdbare woorden. Ik denk dat ik mijn drift heb leren beheersen. Mensen met rood haar zijn niet de enigen die hun drift moeten leren beheersen. Wilskracht is nodig om onze gevoelens niet door irritaties te laten overheersen.

Een plaatselijke krant meldde onlangs een fenomeen dat gepaard gaat met het toenemende verkeer op onze wegen: 'Het is het normale beeld van het spitsuur: toeteren, te dicht op elkaar rijden, obscene gebaren. Zelfs regelrecht geweld komt op de weg steeds meer voor.' Soms loopt het uit de hand; we noemen dat

'agressie in het verkeer'. Ik heb me vaak afgevraagd waarom de persoonlijkheid van sommige mensen verandert als zij achter het stuur plaatsnemen, beschermd door glas en metaal. Op de een of ander manier lijkt het een excuus voor hun ruwe gedrag. Agressie in het verkeer wordt niet veroorzaakt door files maar door instelling. Bestuurders die gefritteerd raken en agressief worden, kunnen hun zelfbeheersing verliezen en anderen op de snelweg ernstig letsel toebrengen of zelfs doden.

Zelfbeheersing is een opdracht voor iedereen. Alleen wij zelf kunnen onze begeerten en hartstochten beheersen. Zelfbeheersing kan niet gekocht worden voor geld of roem. Het is de hoogste test van ons karakter. Het vereist dat we uit de diepste dalen van ons leven klauteren en onze eigen Mount Everest beklimmen.

Als voltijdzending krijgen we belangrijke lessen in zelfbeheersing. We leren op tijd opstaan, hard werken en op tijd naar bed gaan. Voltijdzendingen worden meestal bewonderd en zelfs gerespecteerd, hoewel hun boodschap misschien niet zo goed ontvangen wordt als we zouden willen. Het Eerste Presidium en andere algemene autoriteiten spreken met veel staatshoofden, ambassadeurs en ministers over de hele wereld. Vaak, als het onderwerp ter sprake komt, spreken die machtige en invloedrijke mannen met bewondering en respect over de zendingen die ze in hun land gezien hebben.

Onze jonge zendingen staan model voor de jongeman in het algemeen. Sommigen krijgen, als zij thuis komen, kritiek dat ze star zijn omdat ze zich keurig blijven kleden en hun haar netjes laten knippen. Ik begrijp niet waarom een teruggekeerde zending star is als hij probeert de normen en beginselen na te leven die hij op zending als vertegenwoordiger van de Heer verkondigd heeft aan de mensen onder wie hij gediend heeft. Natuurlijk verwachten we niet dat teruggekeerde zendingen altijd witte overhemden

en een stropdas dragen. Maar slordige kleren en een vreemde haarstijl om er trendy uit te zien passen niet bij iemand die van godswege tot het priesterschap geordend is. Teruggekeerde zendingen zijn een voorbeeld voor de jongemannen van de Aäronische priesterschap, de toekomstige zendingen. Vaak is wat de Aäronische priesterschap ziet krachtiger en overtuigender dan wat er gezegd wordt.

Mensen proberen vaak aandacht en instemming te krijgen van de groep waarin ze geaccepteerd willen worden. Door de invloed van die groep gaan ze misschien dingen doen die ze anders niet zouden doen. Dat is handelen uit zwakheid, niet uit kracht. De Heer belooft ons door middel van Moroni: 'En als de mensen tot Mij komen, zal Ik hun hun zwakheid tonen. Ik geef de mensen zwakheid, opdat zij nederig mogen zijn; en mijn genade is voldoende voor allen, die zich voor Mij vernederen; want indien zij zich voor Mij vernederen, en geloof in Mij hebben, zal Ik zwakke dingen sterk voor hen doen worden.'

Zelfbeheersing is eenvoudigweg de dingen doen die we moeten doen en de dingen die we niet moeten doen, niet doen. Dat vergt kracht, wilskracht en eerlijkheid. Als het verkeer op de digitale snelweg verandert in een parkeerplaats, moeten we steeds meer op ons eigen zedelijke filter vertrouwen om goed van kwaad te onderscheiden. Hoewel het in veel opzichten prachtig is, schuilt er in het gebruik van Internet iets hypnotiserends. Ik doel dan vooral op de eindeloze tijd die wordt verspild in de chatbox of op pornografische sites.

Nu wil ik spreken over de beheersing van onze eigen gedachten. Op dat gebied is het geweten de enige scheidsrechter die kan fluiten als we ons boekje te buiten gaan. Als we onze gedachten niet betuigen, kunnen ze uit de hand lopen. Onze gedachten zijn een deel van ons dat echt discipline en beheersing vereist. Ik denk dat lezen in de Schriften de beste wasmachine is voor onreine of onbeheerste

gedachten. Voor degenen die ervoor in aanmerking komen en het waardig zijn, kan de gewijde, heilige tempel onze gedachten boven het aardse verheffen.

Toen ik aan atletiek deed en in dienst was, hoorde ik uitdrukkingen die mij danig in verlegenheid brachten. Als, zoals Samuel Johnson beweerde, 'de taal de kleding van de gedachte'² is, dan is de taal die we op de televisie, in films en zelfs op onze scholen horen een armzalig

aftrekkel van onze huidige denkwijze. Ik maak me zorgen over jonge mensen die ongevoelig worden omdat zij die slechte taal steeds horen of gebruiken. Ik denk dat een jongeman met karakter geen ruwe taal gebruikt. Dragere van het heilig priesterschap van God behoren nooit smerige taal of obscene gebaren te gebruiken.

Ik spreek nu over de absolute noodzaak om alle lichamelijke begeerten te beheersen. We zouden

De priesterschap voor het Conferentiecentrum voorafgaand aan de priesterschapsbijeenkomst.

die een 'doorn in het vlees' kunnen noemen. Harry Emerson Fosdick geeft een belangrijke uitleg van zelfbeheersing: 'Zelfverloochening (...) is niet een negatief, beperkend aspect, waarover we vaak ons hoofd schudden. In zekere zin bestaat er niet zoiets als zelfverloochening, want wat we zo noemen, is de prijs die we zullen moeten betalen voor zaken die we verlangen te hebben.'⁴

Een van de belangrijke grondslagen van persoonlijke kracht is reinheid. Alfred Lord Tennyson heeft dat als volgt vastgelegd: 'Mijn kracht is tienvoudig, want mijn hart is rein.'⁵ Met heel mijn hart vraag ik jullie dringend, om niet met een geheime schuld het huwelijk in te gaan. Misschien zul je het nooit kunnen vergeten. Je wilt leven met de kracht die voortvloeit uit een rein geweten, zodat je op een dag voor je Schepper kunt staan en zeggen: 'Mijn ziel is rein.' Zelfverloochening is niet beperkend. Het is bevrijdend. Het is het pad naar de vrijheid. Het is kracht. Het is een essentieel onderdeel van reinheid. Shakespeare

heeft het bij monde van Hamlet juist gezegd:

*Betwiel u vannacht,
En daardoor zal een tweede ont-
houding u
Reeds lichter vallen; lichter nog de
derde;
Gewoonte kan onze inborst haast
verand'eren.
De duivel boeien, of voorgoed uit-
bannen,
Met wonderlijke macht.'*⁶

Heber J. Grant was de eerste president van de kerk die ik mocht ontmoeten. Hij was echt een groot man. Wij bewonderden hem omdat een deel van zijn kracht bestond uit zijn vaste besluit zich te beheersen. Zijn vader stierf toen hij pas een jaar was en zijn moeder wist zich met moeite staande te houden. Plichtsgetrouw hielp hij haar en probeerde voor haar te zorgen.

Toen hij ouder werd en bij een honkbalteam wilde, (...) lachten de andere jongens hem uit, (...) noemden hem een moederskindje

omdat hij de bal niet strak kon gooien. Zijn teamgenoten plaagden hem zo erg dat hij zich voornam dat (...) hij (...) eens zou spelen in het kampioensteam van Utah. Hij kocht een honkbal en oefende urenlang tegen een oude schuur van de buurman. Vaak deed zijn arm zo zeer dat hij 's nachts bijna niet kon slapen. Hij bleef oefenen en (...) progressie maken, totdat hij werd toegelaten tot het team dat vervolgens het kampioenschap won.⁷

Nog een voorbeeld van zijn zelfbeheersing was zijn besluit om een goed handschrift te krijgen. Hij schreef zo slecht dat een van de twee vrienden die het zagen, zei: 'Zijn handschrift is hanenpoot en baksteen.' 'Nee,' zei de ander, 'het ziet eruit alsof de inktpot door de bliksem is getroffen.' Dat was de jonge Hebers eer te na. Toen hij in zijn tienerjaren ijverig als schrijver op het kantoor van H.R. Mann and Co. werkte, kreeg hij een drievoudig salaris aangeboden om als schrijver in San Francisco te gaan werken. Later werd hij leraar schoonschrijven

en boekhouden aan de University of Utah. In feite won hij op een regionale beurs met een proeve die hij vóór zijn zeventiende geschreven had, de eerste prijs, met vier professionele schrijvers als mededingers.⁹

Zingen was nog zo'n uitdaging voor president Grant. Als kind kon hij geen wijs houden. Toen hij tien was, probeerde een muziekleraar hem een eenvoudig liedje te leren en gaf dat uiteindelijk wanhopig op. Toen hij 26 was, een apostel werd, vroeg hij of professor Sims hem kon leren zingen. Toen hij hem beluisterd had, zei de professor: 'Ja, je kunt wel leren zingen, maar dan wel als ik een heel eind bij je uit de buurt ben.' Dat alleen al zorgde ervoor dat hij nog meer zijn best ging doen.⁹

President Grant heeft eens gezegd: 'Ik heb het "Gloria"¹⁰ drietot vierhonderd keer geoefend, het heeft maar vier ertjes, en ik kan het niet zingen — nog niet.'¹¹ Er wordt gezegd dat president Grant aan ouderling Rudger Clawson en ouderling J. Golden Kimball, op reis naar Arizona, 'gevraagd heeft of hij onderweg honderd liedjes mocht zingen. Ze dachten dat hij schertste en zeiden: "Prima, ga je gang." Na de eerste veertig verzekerden ze

hem dat zij allebei, als hij de andere zestig ook zong, een zenuwinzinking zouden krijgen. Hij heeft die andere zestig toch maar gezongen.'¹²

Door zijn hele leven te oefenen is hij iets vooruitgegaan in zingen maar nooit zoveel als in honkbal en schrijven. President Grant had een lievelingscitaat van Ralph Waldo Emerson als leidraad: 'Datgene waarin we volhardten, gaat ons steeds gemakkelijker af, niet omdat de aard van de zaak anders is geworden, maar omdat ons vermogen om het te doen toegenomen is'.

Een priesterschapdrager zoekt geen excuses voor zijn gebrek aan zelfbeheersing. Zelfs onder moeilijke omstandigheden kunnen we allemaal streven naar zelfbeheersing. Daardoor kunnen we grote zegeningen van persoonlijke voldoening ontvangen. Zelfbeheersing heeft te maken met de spiritualiteit waarnaar we in het sterfelijk leven op zoek zijn. Zoals president David O. McKay eens gezegd heeft: 'Spiritualiteit is het besef van de overwinning op onszelf en van het contact met het oneindige. Spiritualiteit zet ons aan om moeilijkheden te overwinnen en steeds meer kracht te verwerven. Voelen hoe je talenten zich ontvouwen en hoe de waarheid de ziel ontplooit, is een van

de prachtigste ervaringen in het leven.'¹³ William Ernest Henley, bij wie in zijn jeugd een voet geamputeerd werd, ging moedig voorbij aan zijn lichamelijke beperking om naar hart en geest de overwinning te behalen toen hij zijn beroemde gedicht 'Invictus' schreef:

*Uit de nacht die mij toedekt,
Zwart als de peilloze put,
Dank ik, welke goden ook,
Voor mijn onneembare ziel.
In 's levens wrede greep
Heb ik niet gehuiverd of huid
geweed;
Onder de gesel van het lot
Is mijn hoofd bebloed, maar
ongebogen.
Ongeacht hoe eng de poort,
De straffen op de rol,
Ik ben de meester van mijn lot:
Ik voer het bevel over mijn ziel.¹³*

Broeders, ik getuig met mijn hele hart en ziel dat we door de kracht van zelfbeheersing de zegeningen zullen beërven die onze hemelse Vader voor zijn getrouwe zonen heeft. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

NOTEN

1. Ether 12:27.
2. *Oxford Dictionary of Quotations*, 4^e druk, blz. 368.
3. 2 Korintiërs 12:7.
4. *The Meaning of Service* (1920), blz. 83.
5. *Oxford Dictionary of Quotations*, blz. 689.
6. *Hamlet*, derde bedrijf, vierde toneel, regels 166-170.
7. Roderick L. Cameron, Tenacity, *BYU Speeches of the Year* (1 december 1964), blz. 3.
8. David C. Call, Succes — Spiritual and Temporal, *BYU Speeches of the Year* (30 november 1965), blz. 6.
9. Zie Cameron, Tenacity, blz. 2.
10. 'Praise God, from Whom All Blessings Flow', *Hymnbook*, 242.
11. Conference Report, april 1900, blz. 61.
12. Cameron, Tenacity, blz. 3.
13. *Gospel Ideals* (1953), blz. 390.
14. *Invictus*. *Oxford Dictionary of Quotations*, blz. 332.

Uw eeuwige vaart

President Thomas S. Monson
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Laten wij denken aan onze roeping, laten wij nadenken over onze taken, laten wij vaststellen wat onze plicht is, en laten wij Jezus Christus, onze Heer, volgen.

Wat ik mij nog levendig kan herinner is de tijd dat ik als pasgeordende diaken de priesterschapsvergadering bijwoonde en de openingslofzang meezong: 'Komt, alle zonen Gods, met 't priesterschap gezegend.'¹ Vanavond wil ik voor deze volle zaal in het Conferentiecentrum, en in kerkgebouwen over de hele wereld, de geest weergeven van die bijzondere lofzang en tot u zeggen: *Komt, alle zonen Gods, met 't priesterschap gezegend, laten wij denken aan onze roeping, laten wij nadenken over onze taken, laten wij vaststellen wat onze plicht is, en laten wij Jezus Christus, onze Heer, volgen.*

Ook al verschillen we in leefstijl, gewoontes en nationaliteit, toch zijn wij één in onze priesterschapsroeping.

Als dragers van het priesterschap zijn wij in een moeilijke tijd op

aarde geplaatst. Wij leven in een gecompliceerde wereld, waarin overal conflicten zijn. Politieke intriges vernietigen de stabiliteit van landen, potentaten grijpen naar de macht, en delen van onze samenleving lijken voor altijd vertrapt, ontdaan van mogelijkheden en achtergelaten met een gevoel van mislukking.

Wij die tot het priesterschap van God geordend zijn, kunnen iets goeds tot stand brengen. Als we in aanmerking komen voor de hulp van de Heer, kunnen we jongens van stavast maken. We kunnen mannen verbeteren. We kunnen wonderen tot stand brengen in zijn heilige dienst. Onze mogelijkheden zijn onbeperkt.

Hoewel de opdracht enorm lijkt, worden wij gesterkt door deze waarheid: 'De grootste kracht in deze wereld, is de macht van God die door de mens zijn uitwerking heeft.' Als wij in dienst van de Heer zijn, hebben wij recht op zijn hulp. Die goddelijke hulp krijgen we echter uitsluitend als we ervoor in aanmerking komen. Om de zeeën van het sterfelijk leven veilig te bevaren, om een reddingsoperatie onder de mensheid uit te voeren, hebben we de leiding van die eeuwige zeevaarder, de grote Jehova, nodig. Wij strekken onze hand uit, en omhoog, om hemelse hulp te ontvangen.

Zijn onze uitgestrekte handen wel rein? Is ons hart, dat vol verlangen is, wel rein? Als wij naar de geschiedenis kijken, leren wij een les uit de woorden van de stervende koning Darius. 'Darius was, volgens

de juiste ritten, erkend als de rechtmatige koning van Egypte. Zijn rivaal, Alexander de Grote, was erkend als de rechtmatige zoon van Ammon. Ook hij was farao. Toen Alexander zag dat de verslagen Darius op sterven lag, legde hij zijn handen op Darius' hoofd, gebood hem op te staan en zijn koninklijke macht weer op zich te nemen, en zei tot slot: 'Ik zweer u bij alle goden, Darius, dat ik dit oprecht en zonder bedrog doe.' [Darius] vermaande hem mild: 'Alexander, jongen (...) denk je nu echt dat je met die handen van je de hemel kunt raken?''²

Er is een inspirerende les te leren uit een artikel uit de serie 'Viewpoint' dat enige tijd geleden in *Church News* is verschenen. Ik citeer:

'Voor sommigen lijkt het vreemd om schepen uit vele landen te zien die in de havens van Portland (Oregon) geladen en gelost worden. Die stad ligt 150 kilometer landinwaarts. Om daar te komen, moet men een moeilijke, vaak turbulente vaart maken over de zandbanken bij de monding van de Columbia, en vervolgens een lange reis over de Columbia en de Willamette.

Maar kapiteins van schepen leggen graag aan in Portland. Zij weten dat als ze met hun schip over de oceaan varen, een merkwaardig zoutwaterschelpdier, baard genaamd, zich vastplakt aan de romp, en daar de rest van zijn leven blijft, waarbij hij zich omringt met een steenachtige schelp. Hoe meer baarden zich aan de romp vastplakken, hoe meer ze het schip ophouden, de snelheid verminderen en het rendement verlagen.

Af en toe moet het schip een droogdok in, waar de baarden met grote moeite worden weggeschraapt of gebeiteld. Dat is een moeizaam, duur proces, dat het schip dagenlang ophoudt.

Maar niet als de kapitein erin slaagt met zijn schip naar Portland te varen. Baarden kunnen niet in zoet water leven. Daar, in het zoete, verse water van de Willamette of de Columbia, laten de baarden los en vallen ze eraf; de baarden die blijven

zitten kunnen makkelijk verwijderd worden. Aldus kan het schip lichter en verfrist verder varen.

'Zonden zijn net als die baarden. Bijna niemand kan door het leven gaan zonder er enkele op te pikken. Zij maken onze vooruitgang langzamer en verminderen onze doeltreffendheid. Bekeru ons er niet van, en worden het er steeds meer, dan kunnen ze ons uiteindelijk tot zinken brengen.

'In zijn oneindige liefde en genade, heeft onze Heer ons een haven gegeven waar de baarden er, door bekering, afvallen en vergeten worden. Is onze ziel eenmaal lichter en hernieuwd, dan kunnen we doeltreffend verder gaan met ons werk en het zijne.'

De priesterschap stelt een machtig leger van rechtschapenheid voor — een koninklijk leger. We worden geleid door een profeet van God, namelijk president Gordon B. Hinckley. Het opperbevel is in handen van onze Heer en Heiland,

Jesus Christus. Onze bevelen zijn duidelijk. Ze zijn bondig. Matteüs beschrijft onze opdracht in deze woorden van de Meester:

'Gaaf dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb. En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld.'

'Zij gingen heen en predikten overal, terwijl de Here medewerkte.'

De oproep om te dienen heeft het werk van de Heer altijd gekenmerkt. Die oproep komt echter zelden gelegen. Hij leidt tot nederigheid, nodigt uit tot gebed en inspireert tot toewijding. De oproep kwam — naar Kirtland. Er volgden openbaringen. De oproep kwam — naar Missouri. Daar heerste vervolging. De oproep kwam — naar Nauvoo. Er stierven profeten. De oproep kwam — naar de valle van het Grote Zoutmeer. Ontbering

lonkte.

Die lange reis, onder zulke moeilijke omstandigheden gemaakt, was een beproeving van het geloof. Maar geloof dat gesmeed wordt in het vuur van beproeving, wordt gekenmerkt door vertrouwen en getuigenis. Alleen God kan de opofferingen tellen; alleen Hij kan het verdriet meten; alleen Hij kan het hart kennen van hen die Hem dienen — zowel toen als nu.

Lessen uit het verleden kunnen ons geheugen stimuleren, ons leven beroeren en ons gedrag beïnvloeden. 'Daarom (...) hebt gij opdracht van de Heer; en wat gij ook doet volgens de wil des Heren, is de zaak des Heren.'

Velen in deze grote groep priesterschapsdragers zijn dragers van het Aäronisch priesterschap — diakenen, leraren en priesters. Jongemannen, sommige levenslessen leer je van je ouders, terwijl je andere op school of in de kerk leert. Er zijn echter bepaalde momenten waarop je weet dat onze hemelse Vader je onderricht geeft en je zijn leerling bent. Onze gedachten en onze gevoelens — zelfs de daden in onze jeugd — kunnen een eeuwige invloed op ons leven hebben.

Toen ik diaken was, hield ik veel van honkbal. Daar houd ik trouwens nog steeds van. Ik had een honkbalhandschoen met de inscriptie Mel Ott. Hij was de sterspeler in mijn tijd. Mijn vrienden en ik honkbalden altijd in een steeg achter de huizen. Ons speelveld was klein, maar goed genoeg, als je de bal tenminste rechtuit sloeg. Als je de bal echter naar rechts sloeg, dan was er onheil op komst. Daar woonde mevrouw Shinas, die vanuit haar keukenraam naar ons keek; en zodra de bal op haar veranda kwam, pakte haar grote hond de bal en gaf die aan haar zodra ze de deur opendeed. Dan liep ze weer naar binnen en legde de bal bij de vele andere die ze in beslag had genomen. Zij was onze vijand, de bederver van ons plezier — zelfs de last van ons leven. Niemand van ons had een goed woord voor mevrouw Shinas, maar we hadden wel veel slechte woorden

voor haar. Niemand van ons sprak tegen haar, en zij zei nooit iets tegen ons. Ze had een stijf been waardoor ze slecht kon lopen en waardoor ze waarschijnlijk veel pijn had. Zij en haar man hadden geen kinderen, leefden afgezonderd en kwamen bijna nooit het huis uit.

Deze privé-oorlog ging geruime tijd door — ongeveer twee jaar — en toen smolt een geïnspireerde dooi het winterijs en bracht een voorjaar vol goede gevoelens voort.

Toen ik op een avond het gras stond te sproeien, wat mijn taak was, en met de tuinslang in mijn handen stond, zag ik dat het gras van mevrouw Shinas droog was en bruin begon te worden. Ik weet echt niet wat me overkwam, maar ik nam wat extra tijd en sproeide met onze slang haar gras. Dat deed ik de hele zomer door, en toen het herfst werd, harkte ik alle bladeren uit haar voortuin, en uit de onze, en legde ze in grote hopen op de stoep zodat ze verbrand of verzameld konden worden. Die hele zomer heb ik mevrouw Shinas niet meer gezien. Wij hadden al lang niet meer in de steeg gehonkbald. We hadden geen ballen meer en geen geld om nieuwe te kopen.

Op een avond ging de voordeur van mevrouw Shinas open, en ze vroeg me over het hek te springen en naar haar veranda te komen. Dat deed ik. Toen ik naar haar toeliep, nodigde ze me in de huiskamer uit. Ze liet me in een lekkere stoel zitten. Ze gaf me koekjes en melk. Toen ging ze naar de keuken en kwam terug met een grote doos vol honkballen en softballen, die ze verscheidene seizoenen lang in beslag had genomen. Ze gaf de doos aan mij. De schat was echter niet in de doos, maar in haar woorden te vinden. Ik zag voor het eerst een glimlach op het gezicht van mevrouw Shinas, en ze zei: "Tommy, ik wil je deze ballen geven en ik wil je bedanken dat je zo aardig voor me bent." Ik bedankte haar en liep naar huis; ik was een betere jongen dan daarvoor. We waren geen vijanden meer. We hadden vriendschap gesloten. De 'gouden regel' had weer gezeggevierd.

Vaders, bisschoppen, quorumad-

viseurs — het is uw taak om deze generatie zendingen voor te bereiden, om in het hart van deze diakenen, leraren en priesters niet alleen het bewustzijn van hun dienende taak aan te wakkeren, maar ook de visie van de kansen en de zendingen die zij door een zendingsoproep zullen ontvangen. Het werk is veel-eisend, maar de invloed is eeuwig. Dit is geen tijd voor 'vakantiekrachten' in het leger van de Heer.

Iedere zending die aan een heilige roeping gehoor geeft, is een dienstknecht van de Heer, wiens werk dit waarlijk is. Vrees niet, jongemannen, want Hij zal bij jullie zijn. Hij laat je nooit in de steek. Hij heeft beloofd: 'Ik zal voor uw aangezicht uitgaan. Ik zal aan uw rechterhand en aan uw linkerhand zijn, en mijn Geest zal in uw hart zijn, en mijn engelen zullen rondom u zijn om u te bemoeidigen.'⁷

Broeders, we hebben geen idee wanneer de kans om een helpende hand te bieden zich voor ons zal ontvouwen. De weg naar Jericho die een ieder van ons bewandelt heeft

geen naam, en de vermoede reiziger die onze hulp nodig heeft, kan een onbekende zijn. Over het algemeen geeft de ontvanger van een vriendelijke daad geen uiting aan zijn gevoelens, en wordt het enthousiasme en de liefde die ons motiveren om hetzelfde te doen, ons onthouden.

Tweduizend jaar geleden zat Jezus van Nazaret bij de bron in Samaria en sprak met een vrouw die daar kwam:

'Jezus (...) zeide tot haar: Een ieder, die van dit water drinkt, zal weder dorst krijgen; maar wie gedronken heeft van het water, dat Ik hem zal geven, zal in hem worden tot een fontein van water, dat springt ten eeuwigen leven.'⁸

Als er iemand is die zich te zwak voelt om de koers van zijn leven te veranderen, of niet in staat is om het beter te doen, door de grootste van alle angsten, de angst om te kort te schieten, dan zijn er geen woorden die meer troost verlenen

dan de woorden van de Heer: 'Mijn genade', zei Hij, 'is voldoende voor allen, die zich voor Mij vernederen; want indien zij zich voor Mij vernederen, en geloof in Mij hebben, zal Ik zwakke dingen sterk voor hen doen worden.'⁹

Door middel van nederig gebed, ijverige voorbereiding en getrouw dienstbetoon, kunnen we succesvol in onze heilige roeping zijn.

Weet u nog dat de kapiteins van de zeeschepen die door het gewicht van de baarden verzaard werden, naar het zoete water van de Columbia en de Willamette voeren om van deze beletsels verlost te worden? Laten wij in ons leven en in onze dienst van God de baarden van twijfel, luiheid, angst en zonde verwijderen door het levende water van het evangelie van Jezus Christus geregeld te bevaren. Geloof, gebed, dienstbetoon, gehoorzaamheid en liefde — om er maar een paar te noemen. De vuurtoren van de Heer Jezus Christus wijst de weg. Zijn licht zal ons naar de celestiale heerlijkheid leiden.

Moge wij verstandige zeevaarders zijn op zo'n zeereis. Laten we reine vaartuigen in de ogen van de Heer zijn. Laten we de noden van de weduwe herkennen en verlichten; het huilen van een kind; de positie van de werkeloze; de last van de zieken, de invaliden, de ouderen, de armen, de hongerigen, de lammen en de vergeten medemens. Zij worden door onze hemelse Vader en zijn geliefde Zoon Jezus Christus niet vergeten. Moge u en ik hun goddelijke voorbeeld volgen. Dan zullen we hemelse zegeningen ontvangen. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

NOTEN

1. 'Komt, alle zonen Gods', lofzang 202, tekst naar Thomas Davenport.

2. Geciteerd in Hugh Nibley, *Abraham in Egypt* (1981), blz. 192.

3. 'Harbor of Forgiveness', *Church News*, 30 januari 1988, blz. 16.

4. Matteüs 28:19-20.

5. Marcus 16:20.

6. LV 64:29.

7. LV 84:88.

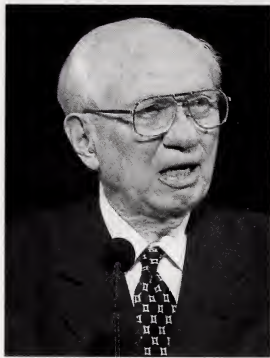
8. Johannes 4:13-14.

9. Ether 12:27.

De ringpresident

President Gordon B. Hinckley

Ringpresidenten worden geroepen onder dezelfde inspiratie als algemene autoriteiten. Ik bid voor deze geliefde broeders, dat zij de Geest van de Heer bij zich zullen hebben.

Ik vind het fijn dat ik nu een aantal woorden mag spreken. Ten eerste wil ik u graag bedanken voor uw aanwezigheid. Dit heb ik nog nooit gezien. Ik had mijn verreiker moeten meenemen om te zien hoe u er op het hoogste balkon uitziet. Ik heb maar vijf lege stoelen in deze hele zaal geteld. Wat is het geweldig om hier te zijn.

Broeders, wat is het priesterschap van God toch bijzonder. Het is nergens mee te vergelijken. Het is alleen te ontvangen door handoplegging door hen die daartoe het gezag dragen. In deze bedeling gaat dat gezag terug tot Johannes de Doper en de apostelen van de Heer, Petrus, Jakobus en Johannes. Zij kwamen naar de aarde en legden Joseph Smith en Oliver Cowdery fysiek de handen op en spraken met hoorbare stem de woorden waarmee zij hun die wonderbaarlijke macht gaven. Sindsdien

heeft iedereen die deze macht ontvangen heeft, die door handoplegging gekregen van iemand die hem op dezelfde wijze ontvangen heeft, wat uiteindelijk tot de oorspronkelijke overdracht te herleiden is.

Het is klasseloos. Elke man die goed leeft komt, ongeacht zijn nationaliteit, etnische achtergrond of enige andere factor, in aanmerking om het priesterschap te ontvangen. Zijn gehoorzaamheid aan de geboden van God is de bepalende factor. Men ontvangt het alleen als men volgens de Heer goed leeft.

Met het priesterschap krijgt men het recht en het gezag om deel te nemen aan het bestuur van de kerk van Christus. Ik herinner me wat ik lang geleden eens meemaakte als lid van de Raad der Twaalf. Ik bezocht een ringconferentie van een ring waarvan de president rijk was. Hij had naar de normen van de wereld veel succes. Hij woonde in een prachtig huis. Hij kwam me in een mooie auto afhalen van het vliegveld. We lunchten in een uitstekend restaurant. En toch was hij ootmoedig in zijn functie, wilde hij graag leren, en was hij bereid om het goede te doen in het besturen van zijn ring.

Vervolgens ging ik naar een andere conferentie. De president daar haalde me af in een auto die al heel lang meeinging. We gingen een hapje eten bij een snelbuffet. Zijn woning was erg bescheiden — netjes, schoon en rustig, maar niet rijk gemeubeld. Hij was timmerman van beroep. Hij had geen luxe zaken van de wereld. Ook hij was een fijne ringpresident die op buitengewone

wijze zijn plicht vervulde. Hij was uitmend in alle opzichten.

Dat is het wonder van dit priesterschap. Rijkdom speelt niet mee. Opleiding ook niet. En de eer der mensen ook niet. De bepalende factor is iemands aanvaardbaarheid voor de Heer.

Alle autoriteiten die hier vanavond bijeen zijn, zouden kunnen getuigen dat zij bij het reorganiseren van ringen opmerkelijke en inspirerende ervaringen hebben gehad. Ik herinner me dat ik ongeveer veertig jaar geleden opdracht kreeg om een ring te reorganiseren. De president was plotseling overleden. De algemene autoriteiten vroegen me om daarheen te gaan, tijdens de begrafenisdienst te spreken, en de ring te reorganiseren. Ik had dat nog nooit gedaan. Ik was nieuw als algemeen autoriteit. En ik moest het helemaal alleen doen.

Toen ik arriveerde, werd ik naar een andere stad gebracht, waar ik de begrafenisdienst bijwoonde. Ik vroeg alle ringfunctionarissen en bisschoppen na de dienst om nog even te blijven, en kondigde aan dat de ring de volgende avond gereorganiseerd zou worden.

Ik vroeg de zedingspresident om bij mij te komen zitten tijdens de gesprekken die ik met de broeders hield, van wie ik overigens niemand kende. We hielden tot laat in de avond gesprekken. Al gauw ontdekte ik dat er problemen waren in die ring. Er was verdeeldheid. Toen we iedereen gesproken hadden, zei ik tegen de zedingspresident: 'Ik ben niet tevreden. Zijn er geen anderen?' Hij zei: 'Ik kan nog maar één persoon bedenken die we niet gesproken hebben. Hij is hier nog maar pas voor zijn werk komen wonen. Hij is tweede raadgever in een bisschop. Ik ken hem niet erg goed. Hij woont in een andere stad.'

Ik zei: 'Laten we naar hem toe gaan.' We reden naar mijn hotel. Daar was ik dan: ik had al die broeders gesproken, en had er geen een gevonden die ik in aanmerking vond komen om de ring te presideren, terwijl ik de reorganisatie voor

de daaropvolgende avond had gepland.

We arriveerden laat in het hotel. Ik belde de broeder, en een slaperige stem antwoordde. Ik zei dat ik hem die avond nog wilde spreken. Ik verontschuldigde mij omdat ik zo laat nog belde. Hij zei: 'Ik was net naar bed gegaan, maar ik zal me aankleden en ik kom meteen.'

Hij kwam naar het hotel. Het gesprek dat volgde, was uiterst interessant. Hij had aan de BYU een graad in oliegeologie gehaald. Hij werkte voor een grote oliemaatschappij. Hij had elders in de kerk verantwoordelijke functies bekleed. Hij wist hoe het toeging in de kerk. Hij was op zending geweest. Hij kende het evangelie. Hij had ervaring in de kerk. En het gebied waarover hij ging als medewerker van die oliemaatschappij, was exact hetzelfde gebied dat die ring besloeg. Ik zei dat ik hem 's ochtends zou bellen, en liet hem gaan.

De zedingspresident vertrok ook, en ik ging naar bed.

Ongeveer drie uur 's nachts werd ik wakker. Twijfels slopen naar binnen. Die man was bijna een volslagen vreemde voor de mensen van die ring. Ik kwam uit bed, ging op mijn knieën en smeekte de Heer om leiding. Ik hoorde geen stem, maar had een sterk gevoel van: 'Ik heb je al gezegd wie er ringpresident moet worden. Waarom blijf je het dan vragen?'

Ik schaamde me omdat ik de Heer had lastiggevallen, ging naar bed en viel in slaap. Ik belde de man de volgende ochtend vroeg en riep hem als president van die ring. Ik vroeg hem om raadgevers te kiezen.

Toen de mensen die avond bijeenkwamen, werd er veel gespeculeerd wie de ringpresident zou worden, maar niemand dacht zelfs maar aan die man. Toen ik zijn naam aankondigde, keek iedereen elkaar aan omdat ze niet wisten wie hij was. Ik liet hem naar het podium komen, kondigde aan wie zijn raadgevers werden, en liet hen ook naar het podium komen.

Hoewel ze hem niet kenden, steunden de mensen hem. Er begon het een en ander te gebeuren in die

ring. De mensen wisten al lang dat ze een ringcentrum nodig hadden, maar ze waren onzeker en het oneens waar dat moest komen. Hij ging aan het werk en had binnen anderhalf jaar een ringcentrum dat ingewijd kon worden. Hij verenigde de ring. Hij reisde overal heen, maakte met iedereen kennis en gaf hun zijn liefde. Die ring, die zo passief was geweest, kwam tot leven en borrelde letterlijk over van enthousiasme. Het is nu een schitterende ster in het grote zonnestelsel van ringen dat wij in de kerk hebben.

Broeders, ik kan tot u getuigen dat er aan het roepen van een ringpresident openbaring van de Heer te pas komt. Ik heb tijdens deze bijeenkomst al eens over bisschoppen gesproken, en wil vanavond over ringpresidenten spreken.

Deze kerkfunctie ontstond in 1832. Joseph Smith, de president van de kerk, was tevens ringpresident. Toen er een nieuwe ring werd georganiseerd in Missouri, in 1834, veranderde dat systeem, en kwamen de functionarissen uit de rest van de priesterschap.

Dit is een functie die we door openbaring gekregen hebben. De organisatie van een ring stelt het maken van een familie van wijken en gemeenten voor. Het programma van de kerk is steeds complexer geworden, en de eisen die aan ringpresidiums gesteld worden, zijn toegenomen. Er zijn kleinere ringen georganiseerd. We hebben nu 2550 ringen in de kerk, terwijl er al toestemming is verleend voor het organiseren van nog meer.

De ringpresident is de functionaris die door openbaring wordt geroepen om tussen de bisschoppen van de wijken, en de algemene autoriteiten van de kerk te staan. Het is een uiterst belangrijke taak. Hij wordt door de algemene autoriteiten getraind, en hij traint op zijn beurt de bisschoppen.

Ik vind het bijzonder interessant dat wij 17.789 wijken hebben in de kerk, die elk een bisschop hebben. Zij zijn over de hele wereld verspreid. Hun leden spreken verschillende talen. En toch lijken ze op

elkaar. U kunt in Singapore of Stockholm naar de zondagsdiensten gaan, en de diensten zullen hetzelfde zijn. Denk eens aan de verwarring die er zou zijn als elke bisschop zijn eigen denkbeelden volgde. De kerk zou in zeer korte tijd letterlijk uiteenvallen.

De ringpresident dient als adviseur van de bisschoppen. Elke bisschop weet dat als hij een moeilijk probleem heeft, er iemand beschikbaar is naar wie hij met zijn last kan gaan, en die hem raad zal geven.

Hij verschaft een extra mate van veiligheid in de beslissing wie er goed genoeg leeft om naar het huis des Heren te gaan. Bisschoppen staan erg dicht bij hun mensen. Zij leven eigenlijk als burens met ze. Soms hebben ze gewoon de moed niet om ze een aanbeveling te weigeren, ook al is de leefwijze van het desbetreffende lid twijfelachtig. Maar de ringpresident houdt ook aanbevelingsgesprekken. Tot de tijd van Wilford Woodruff ondertekende de president van de kerk alle tempelaanbevelingen. Maar die last werd te zwaar, en de ringpresidenten kregen die taak. Ze hebben wat dat betreft geweldig werk verricht.

De president is ook een tweede toetssteen bij het bepalen of diegenen die de kerk in het zendingsveld gaan vertegenwoordigen naar de gedragsnormen leven. Hij houdt ook een gesprek met de kandidaat en ondertekent de aanbeveling alleen als hij zich ervan overtuigd heeft dat hij of zij ervoor in aanmerking komt. En hij heeft het gezag om hen die op zending zijn geroepen, aan te stellen, en ze te onthefven als ze die periode van dienstbetoon hebben afgesloten.

Maar het belangrijkste is dat hij de voornaamste functionaris is die zorgt voor de discipline in de ring. De taken van een leraar in het Aäronisch priesterschap zijn toe te passen op de ringpresident. Hij dient over de hele ring te waken, bij de leden te zijn en ze te sterken.

'En toe te zien, dat er geen ongerechtigheid onder de [leden der] kerk is, noch ongenoegen met

elkander, noch liegen, lasteren of kwaadspreken:

'En toe te zien, dat de [leden der] kerk dikwijls tezamen komen, en ook, dat zij allen hun plicht doen'

(Leer en Verbonden 20:53-55).

Hij heeft de bijzonder zware taak om erop toe te zien dat de leer waarin binnen de ring onderwezen wordt, zuiver en juist is. Het is zijn

taak ervoor te zorgen dat er geen valse leer wordt onderricht en geen valse praktijken worden gevolgd. Als een Melchizedeks-priesterschapsdrager zich niet gedraagt, of onder bepaalde omstandigheden een andere persoon, dan moet hij met hem of haar praten, en als die persoon volhardt in zijn of haar praktijken, dan moet de president actie ondernemen. Hij zal de overtreder oproepen om voor een disciplinaire raad te verschijnen, waar actie ondernomen kan worden om hem of haar een proefperiode toe te wijzen, onder censuur te stellen of te excommuniceren.

Dit is een bijzonder zware en onwelkome taak, maar de president moet die zonder angst of vooroordeel doen. Dit wordt allemaal overeenkomstig de leiding van de Geest gedaan, en volgens de instructies in afdeling 102 van de Leer en Verbonden.

Vervolgens moet hij alles doen wat hij kan om degene die discipline opgelegd heeft gekregen weer terug te brengen.

Dit alles, en nog veel meer, behoort tot zijn taken. Het is dus logisch dat zijn levenswijze een voorbeeld voor zijn mensen moet zijn.

Wat zijn ringpresidenten van deze kerk toch geweldige mannen. Ze zijn gekozen door inspiratie en zijn ijverig in het vervullen van hun plichten. Het zijn mannen met grote capaciteiten. Ze zijn goed onderlegd in de leerstellingen en gebruiken van de kerk. Het zijn mannen met een groot geloof. Het zijn mannen die door de Heer geroepen zijn om in het hun toegewezen gebied te presideren.

Ik denk dat ik wel een beetje afweet van de functie van ringpresident. Mijn grootvader was ringpresident toen er nog maar vijftientig ringen van de kerk waren. Mijn vader presideerde jarenlang de grootste ring van de kerk. Ik was ringpresident toen ik geroepen werd als algemeen autoriteit. En een van mijn zoons is zojuist ontheven na negen jaar werkzaam te zijn geweest als ringpresident. Dat zijn dus vier generaties die in die functie werkzaam zijn geweest.

Ik heb volledig vertrouwen in de mannen die deze functie vervullen. Hun taken zijn talrijk, hun plichten groot. Zij zien in dat zij niet alles kunnen, en ik weet dat zij om leiding en hulp bidden. Ik weet dat zij de Schriften bestuderen op zoek naar antwoorden. Ik weet dat zij dit werk de eerste prioriteit geven. Omdat we zo'n vertrouwen in ze hebben, sporen ze de plaatselijke leden aan om niet naar algemene autoriteiten te gaan voor adviezen en zegens. Hun ringpresident is onder dezelfde inspiratie geroepen waaronder de algemene autoriteiten zijn geroepen.

Ik bid voor deze geliefde broeders, dat zij de Geest van de Heer bij zich zullen hebben. Ik bid dat zij geïnspireerd mogen worden in hun woorden, gedachten en daden. Ik hoop dat hun huis een plek van rust, liefde en harmonie zal zijn waaraan ze inspiratie voor hun werk zullen ontlenen. Ik bid dat zij hun vrouw en kinderen zullen respecteren en tot zegen zullen zijn, dat ze een man en vader zullen zijn die alle mensen in hun ring als voorbeeld kan dienen. Ik hoop dat zij, wat hun beroep ook is, hun werk eervol en vol integriteit mogen doen, dat zij de arbeiders zijn die hun loon waard zijn. Ik hoop dat zij zo zullen leven dat zij

het respect verdienen van niet alleen hen die van ons geloof zijn, maar ook van anderen met wie zij omgaan. En als zij dit werk een aantal jaren goed hebben gedaan, en hun mensen eervol en vol liefde hebben geleid, dan zal de tijd komen dat zij ontheven worden. Hun enige beloning zal de liefde van hun mensen zijn, en het vertrouwen van hun broeders.

Er is geen enkele andere functie in de kerk die maar enigszins op deze functie lijkt. De president van een ring is dicht genoeg bij de mensen om ze te kennen en lief te hebben. En toch staat hij met zijn raadgevers ver genoeg van ze af om objectief met ze om te gaan volgens de wil en aanwijzingen van de Heer.

Ik bid dat de overvloedige en wonderbaarlijke zegeningen van de Heer over die toegewijde broeders uitgestort mogen worden, opdat zij mannen van geloof mogen zijn, mannen met een geïnspireerd oordeel, mannen van geduld, mannen die de Heer liefhebben, en die zijn volk liefhebben. Mogen zij gelukkig zijn, en mogen zij hun beloning vinden in de bevrediging die komt door goed werk te leveren, dat is mijn nederig gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. □

Priesterschapsdragers steken na afloop van de priesterschapsbijeenkomst de straat over tussen het Conferentiecentrum en Temple Square.

Boven: Het spreekgestoelte in het Conferentiecentrum is vervaardigd uit het hout van een zwarte walnotenboom die eens in de tuin van president Hinckley heeft gestaan. **Links:** President Hinckley staat aan het spreekgestoelte. Achter hem zitten zijn broeders van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen. **Onder:** President Hinckley gebaart de aanwezigen te gaan zitten.

Algemene autoriteiten van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

HET EERSTE PRESIDIUM

President Thomas S. Monson
Eerste raadgever

President Gordon B. Hinckley

President James E. Faust
Tweede raadgever

DE RAAD DER TWAALF

H. Russell Bolland

Boyd K. Packard

L. Tom Perry

David B. Haight

Neil A. Maxwell

Russell M. Nelson

Joseph B. Wirthlin

Richard G. Scott

Robert D. Hales

Jeffrey R. Holland

Dallin H. Oaks

Henry B. Eyring

HET PRESIDIUM DER ZEVENTIG

L. Alden Porter

Harold G. Hillam

Earl C. Tingey

D. Todd Christofferson

Martin K. Jensen

David E. Stensens

Ben B. Benks

HET EERSTE QUORUM DER ZEVENTIG

Angel Albreo

Carlos H. Amado

Neil L. Anderson

Merrill L. Bolenman

William R. Bradford

Means J. Brough

F. Enzo Bosche

Richard D. Hirsch

Alvin M. Ingram

E. Ray Johnson

L. Edward Brown

Fern A. Gill

Daugle L. Collier

Val R. Christensen

John K. Grinnick

Sheldon C. Child

Gary J. Coleman

Spencer J. Condie

Gene F. Cook

Quentin L. Cook

Bryan D. Deffenbach

Brent B. Christensen

Richard E. Cook

Claudio R. M. Costa

Keith Conwell

Allister Daniell

Duane B. Gerrard

H. Adridge Gillespie

John B. Dickson

Charles Diller

Loren C. Dunn

Marshall J. Farnsworth

Bruce C. Heflin

Donald L. Helstrom

Ronald F. Hulmeson

Wayne M. Hancock

W. Don Ladd

J. Kent Jolley

James G. Mason

Richard J. Maynes

Dale E. Miller

Ned E. Rasmussen

E. Melvin Hammond

E. Brian Howard

Joy E. Jensen

Kenneth Johnson

W. Kelly Kerr

Yoshitako Kuroki

Earl M. Larson

Robert C. Olsks

Stephen B. Oveon

Merrill C. Olsks

H. Bryan Richards

Bruce D. Penner

Richard E. Loring Sr.

Ned E. Rasmussen

Cree L. Koffard

John M. Madson

Lynn A. Madsen

Robert B. Marston

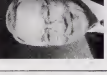
L. Lorne Kenardick

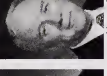
Glenn L. Pace

Rex D. Piegner

Dennis E. Simmons

Donald R. Stone

H. Bruce Shickel

Bernd L. Taylor

Roy H. Wood

D. Lee Toller

Richard H. Whitten

Hugh W. Prineas

Corl B. Pratt

Lynn G. Robbins

W. O. Samsel, Jr.

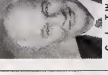
Dieter F. Uehliher

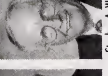
Francisco J. Winsa

Stephen A. Weer

Gordon T. Werts

Robert J. Whitten

Richard H. Whittel

Richard B. Wynnlin

Roy H. Wood

Richard S. Wood

Lane B. Wickman

W. Craig Zwick

H. David Burton

Keith B. McMillin

Richard C. Fogarty

H. David Burton

Richard C. Fogarty

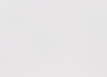
H. David Burton

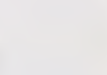
Richard C. Fogarty

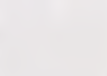
H. David Burton

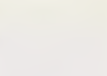
Richard C. Fogarty

H. David Burton

Richard C. Fogarty

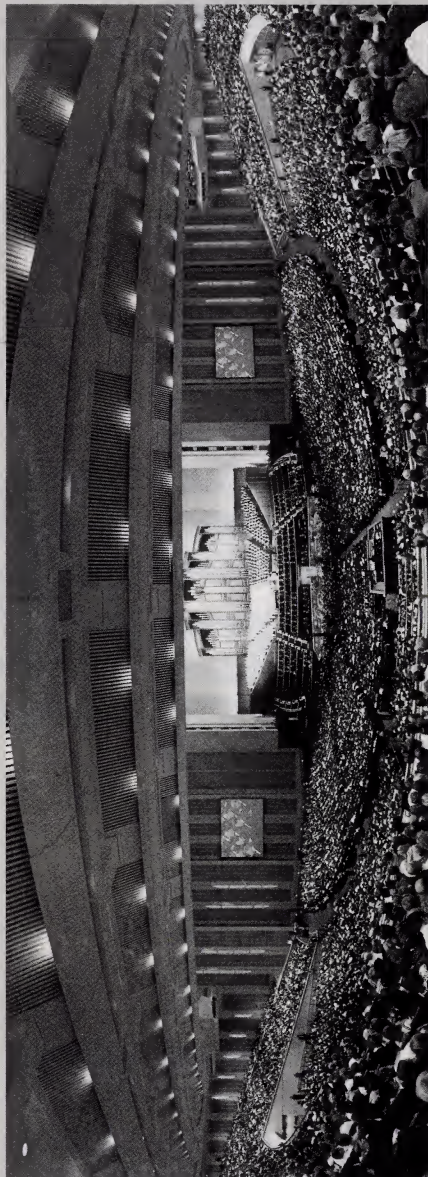
H. David Burton

DE PRESIDENTIE BISSCHAP

Richard C. Fogarty
Eerste madgaver

H. David Burton
Presidentende bisschop

Keith B. McMillin
Tweede madgaver

Boven: Een panoramisch overzicht vanaf het bordes geeft de dimensie van het Conferentiecentrum aan.
Onder: Leden zingen staand een lofzang tijdens een conferentiebijeenkomst.

Uw eeuwige thuis

President Thomas S. Monson
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Wij zijn ook eigenlijk een eeuwig huis aan het bouwen. Wij zijn leerlingen in ons vak — geen geschoolde ambachtslieden. Wij hebben goddelijke hulp nodig om met succes te kunnen bouwen.

Op een dag nam de Heiland tijdens zijn bediening op aarde Petrus, Jakobus en Johannes mee naar een hoge berg en 'veranderde voor hun ogen en zijn gelaat straalde gelijk de zon en zijn klederen werden wit als het licht. En zie, hun verschenen Mozes en Elia, die met Hem spraken.

'Petrus antwoordde en zeide tot Jezus: Here, het is goed, dat wij hier zijn.'

Vandaag, bij deze historische gelegenheid, komen wij bijeen in dit magnifieke Conferentiecentrum, en in de andere faciliteiten op Temple Square en in de hele wereld.

Tranen komen in onze ogen en dankbaarheid vult ons hart wanneer wij de titel uitspreken van een prachtig lied: 'Dank zij God'.² De

bouw van dit heiligdom is al heel lang gepland. We hadden een veel groter gebouw nodig om plaats te bieden aan allen die gedurende het jaar de conferentie en allerlei andere activiteiten willen bijwonen. Werklieden met groot vakmanschap hebben met hart en handen gewerkt om een gebouw neer te zetten dat de goedkeuring van de Heer kan wegdragen. 'Wel gedaan, gij goede en getrouwe slaaf.'

Tijdens de bediening van Jezus onder de mensen, lang geleden en ver weg, sprak Hij vaak in gelijkenissen, in taal die de mensen het beste begrepen. Vaak legde hij verband tussen de bouw van een huis en het leven van zijn luisteraars. Werd hij niet vaak 'de zoon van de timmerman' genoemd? Hij zei: 'Geen (...) huis, tegen zichzelf verdeeld, zal standhouden.'⁴ Later waarschwde Hij: 'Mijn huis is een huis van orde, (...) en niet een huis van verwarring.'⁵

In een openbaring aan de profeet Joseph Smith te Kirtland (Ohio), gaf de Meester op 27 december 1832 het volgende advies: 'Organiseert u, vervaardigt elk noodzakelijk voorwerp, en vestigt een huis, ja, een huis des gebeds, een huis van vasten, een huis des geloofs, een huis van wetenschap, een huis van heerlijkheid, een huis van orde, een huis van God.'⁶

Waar zou iemand onder ons een geschiktere blauwdruk kunnen vinden op basis waarvan hij of zij op

verstandige en juiste wijze een huis kan bouwen om gedurende de eeuwigheid te bewonen?

Wij zijn ook eigenlijk een eeuwig huis aan het bouwen. Wij zijn leerlingen in ons vak — geen geschoolde ambachtslieden. Wij hebben goddelijke hulp nodig om met succes te kunnen bouwen. De woorden van instructie die de apostel Paulus gaf, verschaffen ons de verzekering die wij nodig hebben: 'Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt, en dat de Geest Gods in u woont?'

Bedenken wij dat ieder van ons letterlijk een geestzoon of -dochter is van God, dan zullen we het niet moeilijk vinden om onze hemelse Vader in gebed te benaderen. Hij weet de grondstof die wij het leven noemen op waarde te schatten. 'Gedenkt, dat de waarde van zielen groot is in Gods ogen.'⁸ Zijn uitspraak vindt een plaats in onze ziel en inspireert ons tot het zien van een doel in ons leven.

Er is een Leraar die onze inzet zal leiden als wij maar geloof in Hem hebben — de Heer Jezus Christus. Hij geeft ons deze uitnodiging: 'Komt tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen; want mijn juk is zacht en mijn last is licht.'⁹

Er werd van Jezus gezegd: '[Hij] nam toe in wijsheid en grootte en genade bij God en mensen.'¹⁰ Zijn wij vastbesloten om dat ook te doen? Eén regel in de heilige Schrift vermeldt een erbetoon aan onze Heer en Heiland: 'Hij is rondgegaan, weldoende.'¹¹

Paulus gaf in zijn brief aan zijn dierbare Timoteüs een manier aan om een beter mens te worden en tegelijkertijd hulp te geven aan anderen die in stilte peinzen en vervolgens hardop de vraag stellen: 'Hoe zou ik dit kunnen, als niet iemand mij de weg wijst?'¹²

Het antwoord dat de apostel Paulus Timoteüs gaf, verschaft ieder van ons een geïnspireerde opdracht. Laten wij luisteren naar zijn wijze

raad: 'Wees een voorbeeld voor de gelovigen, in woord, in wandel, in liefde, in geloof en in reinheid.'¹³

Laten wij deze plechtige instructie eens nader bekijken, want eigenlijk is hij aan ons gegeven.

Ten eerste: wees een voorbeeld in woord. 'Laat uw woorden er toe strekken elkander op te bouwen'¹⁴, heeft de Heer gezegd.

Denken wij aan de raad die ons in een populaire zondagsschoolafzang gegeven wordt?

*O, die woorden zo schoon, op een vriendelijke toon,
brengen zonlicht in 't droevige hart,
laat ons vriendelijke woorden steeds spreken,
ze lenigen droefheid en smart.¹⁵*

Denk eens na over de opmerking van Mary Boyson Wall, die enkele jaren geleden haar 105e verjaardag vierde. Zij huwde Don Harvey Wall in de Salt Lake-tempel in 1913. Zij vierden hun 81e huwelijksjubileum kort voordat Don op 103-jarige leeftijd overleed. In een artikel in Church News schreef ze hun lange

leven en huwelijk toe aan het spreken van vriendelijke woorden. Ze zei: 'Ik denk dat dát ons er doorheen heeft geholpen, want we probeerden elkaar te helpen en zeiden nooit iets onvriendelijks tegen elkaar.'¹⁶

Ten tweede: wees een voorbeeld in uw gesprekken. Tijdens de algemene oktoberconferentie van 1987 heeft president Gordon B. Hinckley gezegd: 'Smerige woorden verlagen de persoon die ze gebruikt. Als dat uw gewoonte is, hoe kunt u er dan mee ophouden? Begin met de beslissing om er iets aan te doen. De volgende keer dat u de neiging hebt om die woorden te gebruiken waarvan u weet dat ze verkeerd zijn, stop dan gewoon. Zeg even niets, of formuleer wat u wilde zeggen op een andere manier.'¹⁷

Francois La Rochefoucauld heeft eens opgemerkt: 'Een van de redenen dat zo weinig mensen zinnige en prettige gesprekken kunnen hebben, is dat bijna iedereen denkt aan wat hij zelf wil zeggen, in plaats van duidelijk te antwoorden op wat er tegen hem gezegd wordt.'

Ten derde: wees een voorbeeld in liefde.

In Korintiërs staat deze mooie waarheid: 'De liefde vergaet nimmermeer.'¹⁸

Het is bevredigend voor de ziel om te zien hoe snel de kerk gereageerd heeft op natuurrampen, zoals die in Mozambique, Madagascar, Venezuela en veel andere plaatsen. Vaak zijn wij het eerste ter plaatse, en bieden de meeste hulp. Er zijn uiteraard ook andere organisaties die op soortgelijke wijze veel hulp bieden.

Wat is naastenliefde? Moroni heeft van de woorden van zijn vader Mormon onder meer het volgende opgetekend: 'Naastenliefde is de reine liefde van Christus, en duurt voor eeuwig.'¹⁹

Iemand die een goed voorbeeld was in naastenliefde, was president George Albert Smith. Kort na de Tweede Wereldoorlog hield de kerk een inzamelingsactie voor warme kleding om naar de noodlijdende heiligen in Europa te sturen. De ouderlingen Harold B. Lee en Marion G. Romney namen president George Albert Smith mee naar Welfare Square in Salt Lake City om de resultaten te bekijken. Zij waren onder de indruk van de vrijgevigheid van de leden. Zij zagen president Smith toekijken terwijl de werkers de grote hoeveelheden gedoneerde kleding en schoenen inpakten. Ze zagen de tranen over zijn gezicht lopen. Even later deed president George Albert Smith zijn eigen nieuwe overjas uit en zei: 'Verstuur die alstublieft ook.'

De autoriteiten zeiden tegen hem: 'Nee, president, stuur die maar niet; het is koud en u hebt uw jas nodig.'

Maar president Smith wilde hem niet terugnemen; dus zijn jas werd met al die andere naar Europa gestuurd, waar de nachten lang en donker, en voedsel en kleding schaars waren. Toen arriveerden de hulpgoederen. Er werd luidkeels uiting gegeven aan vreugde en dankbaarheid, en er werden stille gebeden uitgesproken.

Ten vierde: wees een voorbeeld

De ingang van het Conferentiecentrum op bordesniveau, gezien vanaf balkonniveau.

in geest. De psalmist heeft geschreven: 'Scheep mij een rein hart, o God, en vernieuw in mijn binnenste een vaste geest.'²⁰

Als jongen van zeventien ging ik in dienst bij de Amerikaanse marine en ging ik naar het opleidingskamp in San Diego (Californië). De eerste paar weken had je het gevoel dat de marine je probeerde te doden in plaats van op te leiden.

Ik herinner me de eerste zondag in San Diego. De hoogste onderoffi-

cier zei tegen ons: 'Vandaag gaat iedereen naar de kerk.' Vervolgens gingen we op het exercitieveld in de rij staan. De onderofficier schreeuwde: 'Iedereen die katholiek is komt bijeen in Camp Decatur. Voorwaarts, mars! En kom niet terug voor drie uur vanmiddag!' Een groot aantal rekruten marcheerde weg. Toen zei hij: 'Iedereen die van het joodse geloof is, komt bijeen in Camp Henry. Voorwaarts, mars! En kom niet terug voor drie uur van-

middag!' Een kleinere groep marcheerde weg. Toen zei hij: 'De rest van jullie, protestanten, komt bijeen in de theaters in Camp Farragut. Voorwaarts, mars! En kom niet terug voor drie uur vanmiddag!'

De gedachte schoot door mijn hoofd: *Monson, je bent geen katholiek. Je bent geen jood. Je bent geen protestant.* Ik besloot te blijven staan. Het leek wel of er honderden mannen aan mij voorbij marcheerden. En toen hoorde ik de vriendelijkste woorden die de onderofficier ooit in mijn bijzijn zou zeggen. Hij zei: 'En wat noemen jullie, mannen, jezelf dan wel?' Hij gebruikte een meervoud — *mannen*. Dat was de eerste keer dat ik merkte dat er nog iemand achter me stond op dat exercitieveld. In koor zeiden we: 'Wij zijn mormoon.' Hij krabde zich op zijn hoofd, trok een verward gezicht, en zei: 'Nou ja, zoek maar een plek om bijeen te zijn, en kom niet terug voor drie uur vanmiddag.' Wij marcheerden weg. Dat konden we bijna doen op de cadans van het rijmpje uit het jeugdwerk:

*Durf mormoon te zijn;
Durf alleen te zijn.
Durf een doel na te leven,
Durf dat aan te geven.*

Ten vijfde: wees een voorbeeld in geloof.

President Stephen L. Richards heeft het volgende over geloof gezegd: 'De erkenning van een macht hoger dan de mens zelf, verlaagt hem in geen enkel opzicht. Als hij, in zijn geloof, weldadigheid en een hoger doel toeschrijft aan de Macht die boven hem staat, stelt hij zich een hoger doel en edeler eigenschappen voor de mens voor, en wordt hij gestimuleerd en aangeemoedigd in de worsteling om het bestaan. Hij moet zoeken — geloven, bidden — en hopen dat hij zal vinden. Een dergelijke oprechte, gebedvolle inzet blijft nooit onbeloofd; dat is de grondwet van de filosofie van het geloof. Goddelijke gunst valt diegenen toe die er in ootmoed naar streven.'²¹

Minnie Louise Haskins heeft dat

beginsel prachtig weergegeven:

Ik zei tegen de man bij de poort van het jaar: geef mij een lamp, zodat ik veilig het onbekende kan betreden. En hij antwoordde: Ga het donker in en geef God uw hand. Dat is beter voor u dan een lamp, en veiliger dan een bekende weg.²²

Ten laatste, wees een voorbeeld in reinheid.

'Wie mag de berg des Heren beklimmen, wie mag staan in zijn heilige stede?

Die rein is van handen en zuiver van hart, die zijn ziel niet op valsheid richt, noch bedrieglijk zweert.

Die zal van de Here een zegen wegdragen en gerechtigheid van de God zijns heils.²³

Zoals president David O. McKay heeft opgemerkt: 'De veiligheid van ons volk is afhankelijk van de reinheid en kracht van het gezin; en ik dank God voor de leringen van de kerk met betrekking tot het gezin, en de indruk die vriendelijke ouders hebben gemaakt, dat het gezin de heiligste plek in de wereld moet zijn. Ons volk is gezinsgericht, en ze leren overal, van hun jeugd tot in hun ouderdom, dat het gezin rein moet zijn en een toevluchtsoord tegen het kwaad van de wereld.'²⁴

Vele jaren geleden woonde ik een ringconferentie bij in Star Valley (Wyoming), waar het ringpresidium

werd gereorganiseerd. De ringpresident die ontheven zou worden, E. Francis Winters, was vele jaren trouw in die functie werkzaam geweest: 23 jaar. Hoewel hij van nature bescheiden was en het niet breed had, was hij voor iedereen in die vallei een voortdurende steunpilaar geweest. Op de dag van de ringconferentie was het gebouw overvol. Elk hart leek in stilte *dank u* te zeggen tegen deze edele leider die zo onzelfzuchtig een deel van zijn leven had opgeofferd voor het welzijn van anderen.

Toen ik opstond om te spreken, kreeg ik de ingeving om iets te doen dat ik nog nooit had gedaan, en dat ik sindsdien ook nooit meer heb gedaan. Ik vertelde hoe lang Francis Winters de ring gepresideerd had; toen vroeg ik allen die hij als kind een naam en een zegen had gegeven om te gaan staan en te blijven staan. Toen vroeg ik allen die door president Winters geordend, aangesteld, geadviseerd of gezegend waren om te gaan staan. De uitkomst was ongelooflijk. Alle aanwezigen stonden op. Er vloeiden heel wat tranen — tranen die beter dan woorden aangaven hoe dankbaar de harten waren. Ik wendde mij tot president en zuster Winters, en zei: 'Wij zijn vandaag getuige van een ingeving van de Geest. Deze menigte geeft niet alleen individuele gevoelens

weer, maar tevens de dankbaarheid van God voor een goed leven.' Geen enkele persoon die die dag aanwezig was, zal ooit vergeten hoe hij of zij zich voelde toen wij getuige waren van de taal van de Geest des Heren.

In Francis Winters hadden we 'een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geloof en in reinheid.'²⁵

Trouw aan 't geloof dat onz' ouders beleden!

Trouw aan 't geloof waar de martelaars voor streden!

*Wat God beval of spreken zal, daarvoor staan w'immer onwrikbaar pal!*²⁶

Dat een ieder van ons dat zal doen, is mijn nederig gebed. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

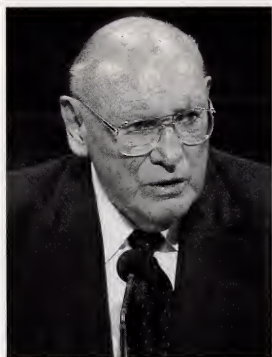
NOTEN

1. Matteüs 17:2-4.
2. 'God zij dank', Felix Mendelssohn.
3. Matteüs 25:21.
4. Matteüs 12:25.
5. Leer en Verbonden 132:8.
6. Leer en Verbonden 88:119.
7. 1 Korintiërs 3:16.
8. Leer en Verbonden 18:10.
9. Matteüs 11:28-30.
10. Lucas 2:52.
11. Handelingen 10:38.
12. Handelingen 8:31.
13. 1 Timoteüs 4:12.
14. Leer en Verbonden 136:24.
15. HL 79. Tekst naar Joseph L. Townsend.
16. *Church News*, 21 september 1996.
17. *Ensign*, november 1987, blz.47, Gordon B. Hinckley.
18. 1 Korintiërs 13:8.
19. Moroni 7:47.
20. Psalmen 51:12.
21. Conference Report, oktober 1937, blz. 35, 38.
22. 'The Gate of the Year', *The Oxford Dictionary of Quotations*, 2de editie (1953), blz. 239.
23. Psalmen 24:3-5.
24. Conference Report, april 1909, blz. 6, David O. McKay.
25. 1 Timoteüs 4:12.
26. Lofzang 170. Tekst naar Evan Stephens.

Op zoek naar een veilige haven

Ouderling Joseph B. Wirthlin
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Tijdens onze stormen in het leven is de Heiland onze troost en ons toevluchtsoord. Als we op zoek zijn naar gemoedsrust moeten we ons tot de Heer wenden.

Het is mij een voorrecht om op deze historische gebeurtenis bij u te zijn. Voor mij is dit indrukwekkende Conferentiecentrum, met muren van duurzaam graniet, een symbool van een groot werk in de laatste dagen — de steen die Daniël zag, die zonder toedoen van mensenhanden van de berg is losgeraakt¹ om voor eeuwig als koninkrijk van God stand te houden. Of u hier nu persoonlijk aanwezig bent of op een andere locatie, ik vind het prijzenswaardig dat u deel uitmaakt van deze historische algemene conferentie, en ik bid dat de Heer u voor uw getrouwheid zal zegenen.

Ruim zestig jaar geleden was ik in Oostenrijk en Zwitserland op

zending. Het was een moeilijke maar prachtige tijd. Ik ging van de mensen in dat gedeelte van de wereld houden en ik vond het moeilijk om weg te gaan. Maar eind augustus 1939 zat mijn zending erop en bereidde ik me voor op de reis naar huis.

Na een lange boottocht over de Atlantische Oceaan, die door de oorlog af en toe gevaarlijk was, keek ik verheugd naar dat prachtige baken van vrijheid en democratie, het vrijheidsbeeld. Ik kan de opluchting die ik voelde toen we uiteindelijk de veilige haven hadden bereikt niet onder woorden brengen.

Ik denk dat ik net zoiets voelde als de discipelen van Jezus Christus toen zij zich met de Heiland op het Meer van Galilea bevonden. In de Schriften staat dat Jezus moe was en op het achterschip tegen een kussen lag te slapen.² Al snel betrof de lucht en 'er kwam een grote onstijmigheid op de zee, zodat de golven over het schip sloegen.'³ De storm woedde. De discipelen raakten in paniek. Het leek erop dat de boot zou omslaan, en de Heiland lag te slapen. Uiteindelijk konden ze niet langer wachten en maakten Jezus wakker. We kunnen bijna de angst en de wanhoop in hun stem horen toen zij aan de Meester vroegen: 'Trek Gij er U niets van aan, dat wij vergaan?'⁴

Veel mensen voelen zich tegenwoordig verontrust en bedroefd. Velen hebben het gevoel dat het

schip van hun leven ieder moment kan omslaan of zinken. Vandaag wil ik me graag richten tot de mensen die op zoek zijn naar een veilige haven, die een gebroken hart hebben, die bezorgd of bang zijn, die verdriet hebben of de last van zonde dragen, die het gevoel hebben dat niemand naar hen luistert, die in hun hart smeken: 'Meester, trek Gij er U niets van aan, dat wij vergaan?' Tot u wil ik graag een aantal woorden van troost en raad spreken.

Wees ervan verzekerd dat er een veilige haven is. U kunt gemoedsrust vinden, ondanks de storm die in uw leven woedt. Uw hemelse Vader — die het zelfs weet als er een mus neervalt — kent uw hartzeer en uw leed. Hij heeft u lief en heeft het beste met u voor. Twijfel daar nooit aan. Hoewel Hij ons de vrijheid geeft om beslissingen te nemen die niet altijd voor het welzijn van onszelf of anderen zijn, en hoewel Hij niet altijd ingrijpt, heeft Hij de getrouwen zelfs in moeilijke tijden gemoedsrust beloofd.

De profeet Alma heeft gezegd: 'Hij zal uitgaan en pijn en smarten en allerlei verzoeking doorstaan; en dit geschiedt, opdat het woord moge worden vervuld, dat zegt: Hij zal de pijn en krankheden van zijn volk op Zich nemen.'⁵

Jezus troost ons met de woorden: 'Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld die geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd of versagd.'⁶

Kom tot de Heer Jezus Christus. Hij schenkt lijdenden bijzondere liefde. Hij is de Zoon van God, een eeuwige koning. Tijdens zijn aardse bediening had Hij hen lief en zegende Hij hen.

Tegen de zwakken en ontmoedigden sprak Hij medelevende en aanmoedigende woorden. De zieken gaf Hij heilzame balsem. De mensen die naar hoop smachtten, naar een zorgzame aanraking, kregen die van de Koning der koningen, deze Schepper van de zeeën, de aarde en de lucht.

Tegenwoordig staat Jezus de Christus aan de rechterhand van onze hemelse Vader. Denkt u dat

Hij tegenwoordig minder geneigd zal zijn om hulp te verlenen aan de mensen die lijden, ziek zijn of de Vader in gebed om troost smeken?

Wees goedsmoeds. De Man van Galilea, de Schepper, de Zoon van de levende God, zal de mensen die hun hart tot Hem richten niet vergeten of in de steek laten. Ik getuig dat de man die voor de hele mensheid heeft geleden, die zijn leven heeft toegewijd aan het genezen van zieken en het troosten van de wanhopigen, uw lijden, twijfel en hartzeer indachtig is.

De wereld kan vragen: 'Waarom slaapt Hij als de storm om ons heen woedt? Waarom stilt Hij de storm niet, of waarom laat Hij mij lijden?'

Als antwoord kunt u aan een

vlinder denken. Strak in zijn cocon gewikkeld, moet de pop hard werken om zich te bevrijden. De vlinder denkt misschien: 'Waarom moet ik zo lijden? Waarom kan ik niet gewoon in een oogwenk in een vlinder veranderen?'

Dergelijke gedachten staan lijnrecht tegenover het ontwerp van de Schepper. Door de strijd die de vlinder moet leveren om uit de cocon te komen, kan hij vliegen. Zonder die strijd zou de vlinder nooit genoeg kracht ontwikkelen om zijn doel te bereiken; of om iets bijzonders te worden.

President James E. Faust heeft uitgelegd dat 'ieder leven de pijnlijke, wanhopige dagen van tegenspoed en kwelling kent. Het lijkt

wel of iedereen een portie leed, verdriet en hartzeer krijgt.'¹⁷ En vervolgens zegt hij dat onze ziel door de tegenspoed die we ervaren in staat wordt gesteld om als klei in de handen van de Meester te worden gevormd. 'Beproevingen en tegenspoed', zegt ouderling Faust, 'kunnen de voorbereiding op een wedergeboorte zijn.'¹⁸

Door tegenspoed kunnen we gesterkt en gelouterd worden. Net als de vlinder hebben wij tegenspoed nodig om ons karakter te ontwikkelen. Ook als we geroepen worden om door woeste wateren te varen, moeten we de rol van tegenspoed in het ontwikkelen van ons eeuwig potentieel voor ogen houden.

Het Conferentiecentrum heeft 21 duizend zitplaatsen.

Al zouden we alleen maar verder kijken dan ons huidige leed, en onze beproevingen als een tijdelijke pop beschouwen. Al hadden we alleen maar het geloof en het vertrouwen in onze hemelse Vader om te zien hoe we, na een tijdje, gelouterder en glorieuzer uit onze beproevingen komen.

Welke ouder zou tegen een kind zeggen: 'Leren lopen is moeilijk en pijnlijk, je zult vallen, je zult je waarschijnlijk pijn doen en je zult vaak huilen als je valt. Ik zal je daar- tegen beschermen.' Ik heb gezien hoe onze jongste kleinzoon Seth leerde lopen. Na het leerproces loopt hij nu met vertrouwen. Ik had tegen hem kunnen zeggen: 'Uit liefde voor jou zal ik je hiertegen beschermen.' Als ik dat gedaan had, omdat ik niet wilde dat hij zou vallen, had hij misschien nooit leren lopen. Dat is ondenkbaar voor een liefdevolle ouder of grootouder.

Als een kind moet leren lopen, moet hij of zij het vaak pijnlijke leerproces van vallen en opstaan doorlopen. Wij moedigden Seth aan om door zijn ervaring te leren. Ja, ondanks dat we wisten dat het een moeilijk proces was, wisten we ook dat de vrijheid en de vreugde van kunnen lopen, opwoog tegen de kortstondige pijn of tegen- spoed.

Broeders en zusters, is het aardse leven niet een lang proces zoals leren lopen? Wij behoren de weg van de Heer te leren bewandelen.

U bent sterker dan u denkt. Uw hemelse Vader, de Heer en Meester van het heelal, is onze Schepper. Als ik daaraan denk, voel ik vreugde in mijn hart opwellen. Onze geest is eeuwig en eeuwige geesten hebben onmetelijk potentieel!

Onze hemelse Vader wil niet dat wij terugdeinzen. Hij wil niet dat wij in onze ellende ploeteren. Hij verwacht van ons dat wij onze schouders eronder zetten, onze mouwen opstropen en onze moeilijkheden overwinnen.

En dergelijke geest — die een harmonieus geheel vormt met geloof en werken — is de geest waar wij naar behoren te streven als we

in ons leven naar een veilige haven op zoek zijn.

Broeders en zusters, u staat er niet alleen voor. In De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen van nu zijn er miljoenen mensen die aan uw zijde staan. Zij die de leringen en het voorbeeld van de Heiland volgen, zijn 'gewillig [...] elkanders lasten te dragen, zodat ze licht mogen zijn; ja, en gewillig [...] met de treurende te treunen; ja, en hen te vertroosten, die vertroosting nodig hebben.'⁹

De vraag die Kaïn aan de Heer stelde, 'Ben ik mijns broeders hoeder?', is door profeten in deze laatste dagen beantwoord. 'Ja, wij zijn ons broeders hoeder'¹⁰, heeft president Thomas S. Monson gezegd. Als we samenwerken om mensen in nood te helpen, 'eliminieren we de zwakheid van één persoon en vervangen we die door de kracht van het collectief. Hoewel we misschien niet in staat zijn om alles te doen, kunnen we moeten we iets doen.'¹¹

Bisschoppen, huisonderwijzers, huisbezoeksters en leden van priester- schapsquorums, de zustershulpvereniging en andere hulporganisaties staan allemaal klaar om hulp te verlenen. De leringen van de Heiland en de kerk zijn onze beste toevluchtsdoorden — ja, onze veiligste 'verdediging [...] tegen de storm.'¹²

Uiteraard zijn uw broeders en zusters in de kerk er niet voor om uw problemen voor u op te lossen. Het is mijn ervaring dat als we voor anderen doen wat ze eigenlijk zelf kunnen en moeten doen, we hen eerder verzwakken dan versterken. Maar uw broeders en zusters zullen aan uw zijde staan om u te sterken, aan te moedigen en te helpen.

Als u tegenspoed in uw leven overwint, zult u sterker worden. Dan zult u anderen beter kunnen helpen — zij die op hun beurt op zoek zijn naar een veilige haven om zich tegen de storm te beschermen.

Als u zich door de stormen in het leven bedreigd voelt, als de golven hoger worden en de wind giert, is het menselijk dat u in uw hart roept: 'Meester, trek Gij er U niets

van aan, dat wij vergaan?' Denk op dergelijke momenten aan de dag dat de Heiland op het achterschip wakker werd gemaakt, opstond en de storm bedaarde.

Hij zei: 'Zwijg, wees stil!'¹³ Zijn zonen hebben we de neiging om te denken dat de Heiland Zich onze beproevingen niet bewust is. Het toegestelde is echter waar; maar wij moeten ons hart voor zijn leringen openstellen.

Gebruik uw vindingrijkheid en uw kracht om uw problemen op te lossen. Doe uw uiterste best en laat de rest aan de Heer over. President Howard W. Hunter heeft gezegd: 'Als ons leven en ons geloof op Jezus Christus en zijn herstelde evangelie zijn gericht, kan er niets definitief verkeerd gaan. Maar als ons leven niet op de Heiland en zijn leringen is gericht, kan geen enkel succes definitief goed zijn.'¹⁴

Als we het evangelie naleven, wil dat nog niet zeggen dat de stormen van het leven aan ons voorbij zullen gaan, maar we zullen beter voorbereid zijn om ze kalm en vredig onder ogen te zien. De Heer heeft gezegd: 'Zoekt ijverig, bidt altijd, en weest gelovig, en alle dingen zullen voor u welzijn samenwerken, indien gij oprecht wandelt.'¹⁵

Nader tot de Heer Jezus Christus. Wees goedsmoeds. Houd uw geloof vast. Twijfel niet. Op een dag zullen de stormen bedaren. Onze geliefde profeet Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'Wij hebben niets te vrezen. God staat aan het roer (...) Hij zal diegenen die zijn geboden onderhouden met zegen overladen.'¹⁶

Tijdens onze stormen in het leven is de Heiland onze troost en ons toevluchtsoord. Als we op zoek zijn naar gemoedsrust moeten we ons tot de Heer wenden. Hij heeft zelf gezegd: 'Mijn juk is zacht en mijn last is licht.'¹⁷ Als onze ziel in de veilige haven van de Heer voor anker ligt, kunnen we net als Paulus zeggen: 'In alles zijn wij in de draak, doch niet in het nauw; om raad verlegen, doch niet radeloos; vervolgd, doch niet verlaten; ter aarde geworpen, doch niet verloren.'¹⁸

De weduwen van Zion

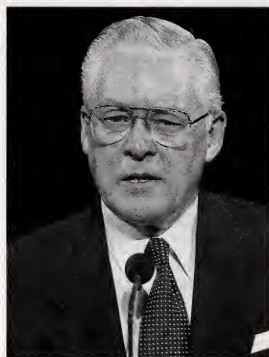
De profet Joseph Smith, die veel stormen in zijn leven heeft meegeemaakt, riep tijdens een van zijn moeilijkste momenten: 'O God, waar zijt Gij? En waar is de tent, die uw schuilplaats bedekt?'¹⁹ Toen hij zijn stem verheef, ontving hij de kalmerende troost van de Heer: 'Vrede zij uw ziel; uw tegenspoed en smarten zullen slechts kort van duur zijn; en dan, indien gij het goed verdraagt, zal God u ten hemel verheffen; gij zult over al uw vijanden zegevieren.'²⁰

Het evangelie is die haven van voortdurende veiligheid. De hedendaagse profet en de apostelen zijn als vuurtorens in de storm. Zet koers naar het licht van het herstelde evangelie en de geïnspireerde leringen van de vertegenwoordigers van de Heer op aarde.

Ik getuig plechtig dat Jezus de levende Christus is, onze Heiland en Verlosser. Hij leidt zijn kerk door middel van onze profet, president Gordon B. Hinckley. Als we volgens de leringen van de Heiland leven, zullen we in dit leven en in de eeuwigheid zeker een veilige haven vinden. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

Ouderling Earl C. Tingey
van het Presidium der Zeventig

De Heer heeft de weduwen lief. (...) Als leden moeten wij thuis, in onze wijk en buurt voor de weduwen zorgen.

moet ik nog wachten voordat ik me bij mijn eeuwige metgezel kan voegen?', blijft onbeantwoord. Hun tempelwerk neemt misschien toe. Het leven wordt vaak moeilijker. Bij familie of in een verzorgingshuis wonen, vervangt een thuis met levenslange herinneringen.

Voordat ze weduwe werden, was eenzaamheid hun vreemd. Ze willen hulp verlenen en bijdragen tot het welzijn van anderen. Velen hebben door hun slechte gezondheid beperkingen. Ze willen getrouwd blijven om op een dag weer bij hun eeuwige metgezel te zijn. Zij kunnen ons veel over geloof bijbrengen.

De leer van de kerk is heel duidelijk met betrekking tot de weduwen.

Vroeger werden de leiders gekastijd als ze de weduwen verwaarloosden. Er werden zeven eerlijke mannen geroepen om daar hulp bij te verlenen.²

Paulus zei tegen de heiligen dat ze de weduwen in ere moesten houden.³ Hij zei: 'wie niet zorgt voor eigen familie en zelfs niet voor het eigen gezin, heeft het geloof verloochend en is erger dan een ongelovige.'⁴

Toen Brigham Young in 1847 de eerste tocht van de pioniers naar de Salt Lake Valley organiseerde, gaf hij de heiligen de volgende raad:

'Laat elke groep naar verhouding van haar deel der bezittingen een evenredig gedeelte dragen door de armen, de weduwen, de vaderlozen mede te nemen en de gezinnen van hen, die in het leger zijn gegaan, opdat het geroep van de weduwe en de vaderloze niet tegen dit volk opstijgt toe in de oren des Heren.'⁵

NOTEN

1. Daniël 2:45.
2. Zie Marcus 4:38.
3. Matteüs 8:24.
4. Marcus 4:38.
5. Alma 7:11.
6. Johannes 14:27.
7. James E. Faust, *De Ster*, oktober 1979, blz. 92.
8. *De Ster*, oktober 1979, blz. 92.
9. Mosiah 18:8-9.
10. Mozes 5:34.
11. *Ensign*, juni 1998, blz. 33.
12. LV 115:6.
13. Marcus 4:39.
14. *The Teachings of Howard W. Hunter*, bezorgd door Clyde J. Williams (1997), blz. 40.
15. LV 90:24.
16. 'Dit is het werk van de Meester', *De Ster*, juli 1995, blz. 65.
17. Matteüs 11:30.
18. 2 Korintiërs 4:8-9.
19. LV 121:1.
20. LV 121:7-8.

Ik heb mijn toespraak 'De weduwen van Zion' genoemd. In het woordenboek wordt een weduwe gedefinieerd als een vrouw van wie de echtgenoot overleden is.¹

Sommige weduwen zijn jong. Hun echtgenoot is vaak vroegtijdig overleden. Als er nog jonge kinderen thuis zijn, moet de jonge weduwe die zelf opvoeden. Ze heeft een onbeantwoorde vraag: 'Waarom is mij dit overkomen?' Buitengewone eenzaamheid is niet ongebruikelijk.

Andere weduwen zijn ouder. Hun echtgenoot is na een leven van innige kameraadschap aan ziekte of ouderdom overleden. Decennia vol gekoesterde herinneringen, gezamenlijke vreugde in het opvoeden van een prachtig gezin en dienstbetoon in de kerk en de samenleving, worden door eenzaamheid en gevoelens van ongewenstheid en onnodigheid vervangen. De vraag: 'Hoe lang

Ik vind deze inspanningen om de weduwen over de vlakten te helpen, een van de grootste hedendaagse voorbeelden van de manier waarop we voor de weduwen moeten zorgen.

In hedendaagse openbaringen wordt de orde van de kerk uitgelegd: 'Vrouwen hebben aanspraak op haar echtgenoten voor haar onderhoud totdat dezen sterven. (...) Kinderen hebben aanspraak op hun ouders voor hun onderhoud, (...) en daarna hebben zij aanspraak op de kerk.'⁶

In de Leer en Verbonden staat ook: 'En de voorraadschuur moet door de vrijwillige gaven der kerk worden onderhouden; en voor de weduwen en wezen, alsmede voor de armen, moet worden gezorgd.'⁷

In het boek Jakobus staat een

van de mooiste beschrijvingen van de leer van de kerk met betrekking tot onze taak om voor de weduwen te zorgen: 'Zuivere en onbevleete godsdienst voor God, de Vader, is: omzien naar wezen en weduwen in hun druk en zichzelf onbesmet van de wereld bewaren.'⁸

De term *weduwen* komt in de Engelstalige Schriften 34 keer voor. In 23 van deze gevallen slaat de term op weduwen en vaderlozen. Ik geloof dat de Heer tedere gevoelens ten opzichte van weduwen, vaderlozen en wezen heeft. Hij weet dat zij misschien meer op Hem zullen moeten vertrouwen dan op anderen. Hun gebeden zijn persoonlijker en duurzamer, hun dienstbetoon is oprechter en hun geloof is groter.

Het geloof van weduwen is legendarisch in de Schriften.

De weduwe van Sarefat gaf uiting aan haar geloof toen ze de profeet Elia brood gaf in plaats van het laatste meel en de olie voor haarzelf en haar zoon te gebruiken en vervolgens te sterven. In de Schriften staat: 'Daarop ging ze heen en deed, zoals Elia gezegd had, en een tijdlang at zij, evenals hij, en haar huis.'

'Het meel in de pot raakte niet op, en de olie in de kruik ontbrak niet, naar het woord des Heren, dat Hij door de dienst van Elia gesproken had.'⁹

Misschien is de zinsnede 'Daarop ging ze heen en deed, zoals Elia gezegd had', symbolisch voor het vertrouwen dat weduwen in de Heer hebben.

Hanna, een weduwe van 84 jaar die voortdurend in de tempel werk-

zaam was, herkende het kindje Jezus in de tempel.¹⁰

Toen hij het grote geloof van de weduwe uit Naïm waarnam, wekte Jezus Christus haar zoon uit de dood op, haar enige zoon, die buiten de poorten van de stad werd gebracht om begraven te worden.¹¹

Als voorbeeld van de ware geest van vrijgevigheid is het verhaal van het penningske van de weduwe als een van de grootste leringen van de Heiland vereeuwigd.

'De schare [wierp] kopergeld in de offerkist. En vele rijken wierpen er veel in.

'En er kwam een arme weduwe, die er twee koperstukjes in wierp, (...)

'En Hij riep zijn discipelen en zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, deze arme weduwe heeft het meeste in de offerkist geworpen van allen, die er iets in geworpen hebben.

'Want allen hebben erin geworpen van hun overvloed, maar zij heeft van haar armoede erin geworpen, al wat zij had, haar ganse levensonderhoud.¹²

Zusters, als u weduwe bent, weet dan dat God u liefheeft. U bent zijn bloem van de kerk. Ik weet waarover ik spreek. Mijn eigen moeder is al

bijna drie jaar weduwe. Ze resideert als edele matriarch 247 familieleden. De moeder van mijn vrouw, die al 97 is, blijft ondanks haar slechte gezondheid getrouw, en volhardt tot het einde. Lieve zusters, uw voorbeeld van een rechtschapen leven, blijft de jongere familieleden inspireren om meer hun best te doen. U blijft een mentor.

Op enig moment in het tijdschema van de Heer zult u uw eeuwige metgezel weer ontmoeten en samen, voor eeuwig, werkzaam zijn in het grote werk in de geestenwereld.

Jonge weduwen, met steeds meer taken in het gezin, weet dat God op de hoogte is van uw behoeften en voor u zal zorgen. Blijf uw geloof oefenen en goede werken verrichten. Getrouwe familieleden en leden van de kerk zullen u helpen. Wees gewillig om zonodig hulp van anderen te aanvaarden. Uw kinderen zullen weten dat u hun twee keer zoveel liefde geeft. Het is mijn getuigenis dat onze hemelse Vader uw gezin overvloedig zal compenseren met eeuwige zegeningen, omdat u een goed hart hebt.

Familieleden en vrienden van weduwen, God is op de hoogte van het dienstbetoon dat u verricht, en

Hij zal uw werken later beoordelen op de manier waarop u voor de weduwe hebt gezorgd. President James E. Faust heeft eens een prachtig verhaal aan de algemene autoriteiten verteld over de manier waarop vrienden en bureu in een landelijk dorpje in Utah voor de weduwen zorgden. Iedereen had een bepaald aantal uren of minuten om zijn tuin de sproeien. Ze besloten om allemaal een beetje minder water te gebruiken zodat de weduwen in de buurt meer water voor hun tuin zouden hebben.

Ik zag onlangs vijf oudere weduwen in een eenvoudige auto samen naar de kerk rijden. Zij gingen samen het kerkgebouw binnen en gingen bij elkaar zitten. Het leek wel of ze kracht en bescherming aan elkaar ontleenden. Ik voelde de goedheid van hun nobele leven en keek toe hoe zij in de nadagen van hun leven met elkaar omgingen.

Broeders en zusters, de Heer heeft de weduwen lief. Ik weet dat de leiders van de kerk zich zorgen maken over het welzijn van de weduwen. Als leden moeten wij thuis, in onze wijk en buurt voor de weduwen zorgen. Ik moedig alle jonge mensen aan, jeugdwerkkinderen, jongeren en jonge alleenstaanden, om de weduwen in uw omgeving te helpen en kracht van hen te ontvangen.

Ik bid dat wij attenter zullen zijn en zorgzamer voor de weduwen in Zion. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

NOTEN

1. Van Dale, Groot woordenboek der Nederlandse taal, dertiende herziene uitgave, blz. 3924.
2. Zie Handelingen 6:1-3.
3. Zie 1 Timoteüs 5:3.
4. 1 Timoteüs 5:8, Willibrord-vertaling, 5. LV 136:8.
6. LV 83:2, 4-5.
7. LV 83:6.
8. Jakobus 1:27.
9. 1 Koningen 17:8-16.
10. Zie Lucas 2:36-38.
11. Zie Lucas 7:11-15.
12. Marcus 12:41-44 (zie ook Lucas 21:1-4).

Wij zijn scheppers

Mary Ellen Smoot
Algemeen ZHV-presidente

Schep een thuis waarin liefde en rust heersen. Verlicht lijden. Schep een blijvend getuigenis van eeuwige waarheden in uzelf en anderen.

Wij zijn allemaal scheppers. Wij lopen in de tijd over een brug die de drempel naar een nieuw millennium overspant. Dit is een spannende, belangrijke tijd. Dit zijn de dagen door profeten voorzien. Dit is een tijdperk van geloof, mogelijkheden en verwondering.

Ik verbaas mij als ik bedenken hoe rijk in schoonheid deze aarde is en hoe perfect zij kan functioneren. Deze wereld is door Jezus Christus onder leiding van onze hemelse Vader geschapen. Schepping is een van de karakteristieken die God definieert. Hij neemt materie zonder vorm, en vormt er sterren, planeten en zonnestelsels van. 'Ontelbare werelden heb Ik geschapen,' zegt Hij.

Broeders en zusters, wij zijn kinderen van God. Moeten wij niet bezig zijn met de dingen van onze Vader? Moeten wij niet ook scheppers zijn?

U zegt misschien: 'Ik ben helemaal niet creatief.' Ik sta hier om te vertellen dat u dat wel bent. U bent een schepper. Hebt u ooit een baby'tje aan het lachen gekregen? Hebt u ooit iemand leren vergeven? Hebt u iemand leren lezen? Hebt u een gezinsavond voorbereid? Een familiereünie georganiseerd? Misschien hebt u wel eens een ingeving gehad om iets te doen voor iemand bij wie u op huisbezoek of huisonderwijs gaat, waardoor die persoon bijzonder gestimuleerd werd. Als u dergelijke dingen gedaan hebt, bent u scheppend bezig geweest.

De ruwe scheppingsmaterie is overal om ons heen. President David O. McKay heeft gezegd: 'Wij zijn beeldhouwers van leven, met onze ongebeitelde ziel voor ons. Ieder van ons beitel een ziel.'²

Ik geloof dat wij iedere dag bezig zijn met het uithouwen van zielen — die van onszelf en van anderen. Laten wij ons voornemen om die zielen rein en zuiver te maken. Schep een thuis waarin liefde en rust heersen. Verlicht lijden. Schep een blijvend getuigenis van eeuwige waarheden in uzelf en anderen.

Onlangs sprak ik met de gezinsleden van een jonge moeder die bij het baren van haar vijfde kind overleden was. Ik verwachtte zielenleed, maar vond hoop en vastberadenheid. Haar man koesterde de herinneringen aan de tijd die zij samen hadden gehad. Hun kinderen begrepen het heilsplan en wisten dat zij eens weer voor altijd met hun moeder samen konden zijn. Zij had het nooit te druk gehad om er voor haar dierbaren te zijn. Jong

als zij was, had deze zuster als ZHV-presidente gediend, maar haar huwelijk en gezin altijd de eerste plaats toegekend.

Toen ik met de moeder van de overleden vrouw sprak, merkte ze op dat het altijd haar hoogste prioriteit was geweest om haar dochters tot rechtschapen vrouwen op te voeden. Hoewel het leven van deze dochter vroeg afgebroken was, schiep zij een wandkleed van een rechtschapen, evangeliegericht leven in haar gezin.

Uw algemeen ZHV-presidium heeft onder leiding van onze priesterschapsleiders een verklaring voor onze ZHV-zusters over de hele wereld opgesteld. Die verklaring herinnert ons eraan wie wij zijn, en de bijeenkomst ter verkrijging van het persoonlijk en huiselijk leven is ingesteld om de daarvoor benodigde vaardigheden te ontwikkelen.

Herkennen we de mogelijkheden tot scheppen in ons leven? Schatten wij de gaven, talenten en de bijzondere geest die God ons gegeven heeft, naar waarde? Laten wij anderen delen in de scheppingen van ons hart, ons verstand en onze handen?

Een andere moeder, die tevens raadgeester was in het ZHV-presidium van haar ring, schiep, hoewel zij met enorme gezondheidsproblemen kampte, een opmerkelijk dienstbetoontproject in haar ring. Er vonden door vasten en gebed wonderen plaats en de zusters van die ring schiepen iets bijzonders voor anderen die kou en honger leden, en ziek waren.

Wie weet hoeven gezegend zijn doordat één vrouw niet wilde kniezen vanwege haar eigen moeilijkheden en in plaats daarvan een wandkleed van dienstbetoont schiep, een erbetoon aan het medeleven en de edele aard van de menselijke geest.

Dat verhaal wordt ieder jaar door tienduizenden trouwe leden herhaald. Vorige jaar juli is er door de Presidentie Bisschop een brief verstuurd met de boodschap dat wie iets wilde doen om het lijden van de vluchtelingen in Kosovo te verlichten, doorgestikte dekens kon maken

en naar het centrum voor humanitaire hulp van de kerk sturen. Het was de bedoeling dat we 30 duizend dekens zouden binnenkrijgen en versturen.

We hebben al meer dan 125 duizend dekens ontvangen. Deze dekens zijn niet alleen naar de slachtoffers in Kosovo, maar ook naar slachtoffers van rampen in Turkije, Venezuela, Mexico en andere landen, waaronder Mozambique en Zimbabwe, gegaan.

Ik had in het afgelopen jaar de gelegenheid om naar Kosovo te gaan en persoonlijk veel van deze dekens om baby's en dankbare, ontroerde vrouwen heen te slaan. We hebben ontdekt dat we, dankzij deze geweldige organisatie, scheppend werk in ons eigen huis kunnen verrichten waarbij we onze gezinsleden, vrienden en burens laten zien hoe ze kunnen dienen en anderen aan de andere kant van de wereld hulp verlenen. Uit naam van de ZHV en de afdeling humanitaire hulp van de kerk kunnen wij scheppers zijn. Is dat niet geweldig?

Wij moeten allemaal tegen onszelf zeggen: *wat voor schepping maak ik van mijn leven, mijn tijd, mijn toekomst?*

Ten eerste, ga daarheen waar de Geest u leidt. Wees stil en luister. Uw hemelse Vader zal u leiden als u tot Hem komt. Verdiep u in de heilige woorden van de profeten, zowel die van vroeger als die van nu, en de Geest zal dan tot u spreken. Wees geduldig en vraag in geloof, dan zult u hulp ontvangen bij uw scheppingspogingen.

Ten tweede, raak niet verlamd uit angst om fouten te maken. Steek uw handen in de klei van uw leven en begin. U kent het verhaal van de dienstknecht van Abraham die een vrouw voor Isaak kwam zoeken. Ik ben dol op haar eenvoudige, directe antwoord. 'Ik zal gaan', zei ze.

Rebekka had kunnen weigeren. Ze had de dienstknecht kunnen vragen om te wachten tot ze het gepaste eerbetoon had ontvangen, totdat ze een nieuwe garderobe had, tot ze een paar kilo was afgevallen tot tot het weer er beter uitzag. Ze had kunnen zeggen: 'Waarom kan Isaak

in het hele land Kanaän geen vrouw vinden. Wat is er mis met hem?' maar dat deed ze niet. Ze handelde en dat moeten wij ook doen.

Er is geen tijd meer voor uitstel. Begin! Wees niet bang. Doe gewoon uw best. Natuurlijk maakt u fouten. Dat doet iedereen. Leer ervan en ga verder.

Ten derde, steun gaandeweg anderen. Iedereen hier op aarde is uniek. We hebben allemaal andere interesses, mogelijkheden en vaardigheden. We bevinden ons allemaal op een ander niveau, zowel lichamelijk als geestelijk en emotioneel.

Tenslotte, wees blij. Scheppen is geen saai klus. Het scheppingsproces vloeit voort uit liefde. Als we datgene doen waar we van houden, voelen we ons blij.

Als u ongelukkig bent, als u zich moe voelt, bezorgd of teleurgesteld, stel ik voor het volgende te proberen: in plaats van te kniezen, richt u zich eens op het scheppen van iets bijzonders, iets dat van eeuwig belang is. Voed een getuigenis, versterk een relatie, schrijf een familiegeschiedenis, ga naar de tempel, wees dienstbaar.

Lees de verklaring over het gezin en de ZHV-verklaring, beloof uzelf die beginselen na te leven en blij te zijn.

Wij zijn een blij volk. Wij zijn deelnemers die over de brug in de tijd naar een van de grootste momenten in de geschiedenis van de wereld lopen. 'Dit is niet het ogenblik voor een schoorvoetende pas of hangende schouders', heeft president Hincley ons aangeraden. 'Zoek niet langer naar stormen maar geniet ten volle van het zonlicht.'

Ik bid dat wij, als heiligen der laatste dagen, bezige zullen zijn met de dingen van onze Vader en iets meer van ons leven zullen maken. Wat onze omstandigheden ook mogen zijn, we kunnen net als Jesaja bidden: 'Maar nu, Here, Gij zijt onze Vader; wij zijn het leem, Gij zijt onze Formeerder en wij allen zijn het werk van uw hand.' Mogen ons werk en onze heerlijkheid een weerspiegeling van de zijne zijn, is mijn nederig gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. □

NOTEN

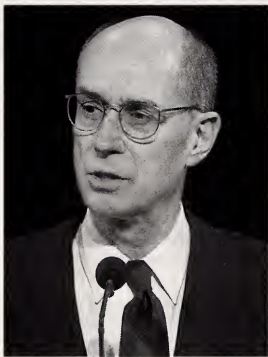
1. Mozes 1:33
2. Francis M. Gibbons, *David O. McKay, Apostle to The World* (1986), blz. 228
3. Genesis 24:58
4. *Standing for Something: Ten Neglected Virtues That Will Heal Our Hearts and Homes* (2000), blz. 101.
5. Jesaja 64:8

Waken en sterken

Ouderling Henry B. Eyring
van het Quorum der Twaalf Apostelen

De Heiland zal u de liefde laten voelen die Hij voelt voor de mensen die u dient. De roeping is een uitdaging om net als Hij te worden.

Honderdduizenden mensen hebben zich het afgelopen jaar als lid van de kerk laten dopen en bevestigen. Ze hebben allemaal een roeping gekregen. Voor hen en voor de kerk zal die ervaring de toekomst bepalen. Velen van ons herinneren ons nog de eerste keer dat we een toespraak hielden, een bijeenkomst leidden of als officiële bezoeker bij iemand aanbeden. Mijn hart begint wat sneller te kloppen nu ik er aan terugdenk.

De nieuwe leden zijn misschien een aantal dagen of weken na hun doop geroepen. Sommigen hadden nog nooit iemand zien doen wat er nu van hen verwacht werd. Daar we geen betaalde geestelijken hebben, gold de uitdaging van een roeping niet alleen de nieuwe leden. In het afgelopen jaar hebben naar schatting bijna twee miljoen heiligen der laatste dagen een nieuwe roeping als herder ontvangen, of nieuwe schapen onder

hun hoede gekregen. Iets minder dan de helft hiervan waren jongeren, sommigen slechts twaalf of dertien jaar oud. Er zijn in die tijd meer dan dertigduizend zendelingen geroepen en aangesteld. De meesten van hen waren jonger dan twintig jaar. Ze zijn met een korte opleiding en weinig ervaring op pad gestuurd.

Iemand die organisaties in de wereld kent, zou kunnen voorspellen dat een snelgroeiende kerk met zoveel nieuwe lekenbroeders en -zusters, gedoemd is om te falen. Zelfs de mensen die zijn geroepen, maken zich misschien wel ongerust. En toch, als ze de uitdaging met geloof aanschouwen, wordt angst door vertrouwen vervangen, omdat ze zich tot God wenden.

Mijn toespraak is allereerst gericht tot de mensen die onlangs zijn geroepen, vervolgens tot de mensen die hen hebben geroepen en tenslotte tot de mensen voor wie zij verantwoordelijk zijn.

Allereerst zeg ik tot de pasgeroepen: Vertrouwen is afhankelijk van de manier waarop u uw roeping beschouwt. Uw roeping is niet van de mens afkomstig. Het is een opdracht van God. En die dienst is niet eenvoudigweg het uitvoeren van een taak. Wat voor naam er ook aan gegeven wordt, iedere roeping is een kans en een plicht om over de kinderen van onze hemelse Vader te waken en hen te sterken. De opdracht van de Heiland is om de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen (zie Mozes 1:39). Hij heeft ons geroepen om anderen te dienen zodat we ons en hun geloof kunnen

versterken. Hij weet dat we Hem beter zullen leren kennen als we Hem dienen.

Een geïnspireerde profeet beschouwde dienstbetoon als de manier om hetzelfde te willen als de Heer. Hij schreef: 'Want hoe kent iemand de Meester, die hij niet heeft gediend, en die voor hem een vreemdeling is, en verre is van de gedachten en voornemens van zijn hart?' (Mosiah 5:13.)

Omdat u door Jezus Christus bent geroepen, kunt u met veel vertrouwen voorwaarts gaan. Ten eerste kunt u ervan verzekerd zijn dat Hij u en uw vermogen om te groeien kent. Hij heeft u voorbereid. Een roeping vergt veel van u, vaak in het begin en altijd in de loop der tijd, maar Hij zal u de Heilige Geest als metgezel geven. De Heilige Geest zal u vertellen wat u moet doen als uw eigen vermogen en inspanningen niet voldoende zijn (zie Johannes 14:26). De Heilige Geest zal u influisteren om met overtuiging uw getuigenis te geven. De Heiland zal u de liefde laten voelen die Hij voelt voor de mensen die u dient. De roeping is een uitdaging om net als Hij te worden (zie 3 Nephi 27:27).

U kunt zich afvragen: 'In hoeverre zal ik door een dergelijk inzicht in mijn roeping meer vertrouwen op succes hebben?' Het antwoord is dat als u uw roeping op die verheven manier beschouwd, u te rade zult gaan bij de enige bron die het nooit laat afweten.

Onlangs merkte ik dat een jongeman door zijn nieuwe roeping bijna van zijn stuk raakte. De Heer had zijn dienstknecht geïnspireerd om hem als ringpresident te roepen. De jongeman was nog nooit bisschop geweest. Hij was nog nooit in een ringpresidium werkzaam geweest. In de ring woonden veel broeders met veel meer volwassenheid en ervaring.

Hij voelde zich erg nederig toen hij geroepen werd. Zijn vrouw vroeg aan de dienstknecht van de Heer die hem riep: 'Weet u het zeker?' Haar man zei zachtjes dat hij zijn best zou doen. Zijn vrouw knikte dat zij hem zou steunen, terwijl de

tranen over haar wangen rolden. Net zoals u in die omstandigheden gedaan zou hebben, wilde hij met zijn vader praten, die ver weg woonde. Hij belde hem die middag op. Zijn vader was heel zijn leven melkveehouder geweest. Hij had de jongen grootgebracht door hem koeien te laten melken en hem te laten zien dat hij altijd een praatje met de burens maakte om te vragen hoe het met ze ging. De volgende ochtend, tijdens zijn eerste toespraak als ringpresident, vertelde hij over het gesprek met zijn vader:

“Velen van u die mij kennen, weten dat ik een man van weinig woorden ben. Dat heb ik waarschijnlijk van mijn vader. Toen ik hem gisteren opbelde om hem te vertellen dat ik als ringpresident was geroepen, was zijn enige reactie: ‘Nou, dan zul je heel wat moeten bidden.’ Dat was

zijn raad voor mij. Wat voor betere raad had hij kunnen geven?”

Zijn vader had niets beters kunnen doen. En u begrijpt wel waarom. De Heer is zijn enige hoop op succes. De meeste hulp is van de Heilige Geest afkomstig. De dienstknechten van de Heer kunnen niet zonder die hulp. We kunnen de Heilige Geest uitsluitend als gezelschap hebben als we erom smeken en als we ervoor in aanmerking komen. En we moeten veel bidden, met oprecht geloof in onze hemelse Vader, in zijn geliefde Zoon en in de Heilige Geest (zie LV 90:24; Geloofsartikelen 1:1).

Om het gezelschap van de Heilige Geest te kunnen ontvangen, moeten we van onze zonden zijn gereinigd (zie LV 50:29). Dat komt uitsluitend tot stand door voldoende geloof in Jezus Christus om ons te bekeren en

voor vergeving in aanmerking te komen (zie LV 3:20). En vervolgens moeten we de zonde uit de weg gaan. Daar is geregeld en vurig gebed voor nodig (zie 3 Nephi 18:18).

‘Dan zul je heel wat moeten bidden’ is goed advies voor al Gods dienstknechten, nieuw of ervaren. Dat doen zijn verstandige dienstknechten. Ze bidden.

De discipelen van Jezus Christus merkten dat van Hem op tijdens zijn aardse leven. Hij was de Zoon van God. Hij was Jehova. En toch bad Hij vaak genoeg tot zijn hemelse Vader dat zijn discipelen zouden beseffen dat zij moesten leren bidden om zijn dienstknechten te kunnen zijn. Dus vroegen ze of Hij het hun wilde leren. U kent de Schrift:

‘En het geschiedde, terwijl Hij ergens in gebed was, dat een van

Belangrijke gebouwen van de kerk ten zuiden van het Conferentiecentrum: het torenhoge kantoorgebouw van de kerk (links); het ZHV-gebouw er pal voor; het bestuursgebouw van de kerk, tussen het ZHV-gebouw en het tien verdiepingen hoge Joseph Smith Memorial Building in het midden van de foto; de Salt Lake-tempel met haar torenspitsen; en de koepelvormige Tabernakel, uiterst rechts.

zijn discipelen, toen Hij ophield, tot Hem zeide: Here, leer ons bidden, zoals ook Johannes zijn discipelen geleerd heeft.

'Hij zeide tot hen: Wanneer gij bidt, zegt: Vader, uw naam worde geheiligd; uw Koninkrijk kome; (...) uw wil geschiede, gelijk in de hemel also ook op de aarde. (...)

'En vergeef ons onze zonden, want ook wijzelf vergeven een ieder, die ons iets schuldig is; en leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze.' (Zie Lucas 11:1-2, 4; en Matteüs 6:9-13.)

We gebruiken die exacte woorden zelden als we bidden. Maar de woorden van dat gebed zijn een volmaakte samenvatting van wat een dienstknecht van de Heer vraagt om voor de belofte van de Heiland in aanmerking te komen: 'En wie u ook ontvangt, daar zal Ik eveneens zijn, want Ik zal voor uw aangezicht uitgaan.' Ik zal aan uw rechterhand en aan uw linkerhand zijn, en mijn Geest zal in uw hart zijn, en mijn engelen zullen rondom u zijn om u te bemoeiden' (LV 84:88).

Beschouw dat gebed als norm voor dienstbetoon. Het gebed begint met eerbied voor onze hemelse Vader. Vervolgens spreekt de Heer over het koninkrijk en zijn konst. De dienstknecht met het getuigenis dat dit de ware kerk van Jezus Christus is, ervaart vreugde in de vooruitgang ervan en wil zijn of haar uiterste best doen om het op te bouwen.

De Heiland zelf was het voorbeeld van de norm vervat in de volgende woorden van het gebed: 'Uw wil geschiede, gelijk in de hemel also ook op de aarde' (Matteüs 6:10). Dat bad Hij ook tijdens zijn uiterste nood, toen Hij de verzoening voor alle mensen en de hele wereld tot stand bracht (zie Matteüs 26:42). De getrouwe dienstknecht bidt dat zelfs de kleinste opdracht volgens de wil van de Heer wordt uitgevoerd. Het is erg belangrijk om meer voor zijn succes dan voor ons eigen succes te werken en te bidden.

Daarna stelde de Heiland de norm voor persoonlijke zuiverheid: 'En vergeef ons onze zonden, want ook wijzelf vergeven een ieder, die

ons iets schuldig is; en leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze.' (Lucas 11:4 en Matteüs 6:13.) De kracht die we aan de mensen geven over wie wij waken, is van de Heiland afkomstig. Wij en zij moeten vergeven om vergiving van Hem te kunnen ontvangen (zie Matteüs 6:14). Wij en zij kunnen alleen maar hopen om rein te blijven met zijn bescherming en met onze innerlijke verandering die door zijn verzoening mogelijk wordt gemaakt. We hebben die verandering nodig om het voortdurende gezelschap van de Heilige Geest te kunnen hebben. Een dergelijke gave lijkt misschien te verheven of te ver weg voor ons en voor de mensen die wij dienen. Maar Samuël, een profeet van God, riep en zalfde een jongeman die Saul heette. 'Dan zal de Geest des Heren u aangrijpen; gij zult met hen in geestvervoering geraken en tot een ander mens worden' (1 Samuël 10:6).

Die belofte werd vervuld, en niet na vele jaren, maanden of zelfs dagen. Luister naar het verslag in 1 Samuël 10:

'Terwijl hij zich omkeerde om van Samuël weg te gaan, schonk God hem een ander hart.

'Toen zij daar te Gibea kwamen, zie, een schare profeten trad hem tegemoet; de Geest Gods greep hem aan en hij geraakte onder hen in geestvervoering' (1 Samuël 10:9-10).

Misschien werkt u vol vertrouwen in dienst van de Heer. De Heiland zal u leiden bij wat Hij u te doen heeft gegeven, hetzij tijdelijk als werker in de kerk, hetzij voor altijd als ouder. U kunt om de benodigde hulp bidden om het werk te kunnen doen en om te weten dat u die hulp zult ontvangen.

Nu wil ik graag iets zeggen tegen hen die mensen in de kerk hebben geroepen. Toen u dat deed, hebt u het vertrouwen van de Heer overgebracht. Maar Hij vertrouwt ook op u. Net als die leden zijn geroepen om over anderen te waken en hen te sterken, hebt u de plicht om over hen te waken en hen te sterken. Als u mensen hebt geroepen en hen niet hebt opgeleid, of er niet voor

hebt gezorgd dat de opleiding voldoende was, is dat een teleurstelling voor hen en de Heer. Zelfs met die opleiding is de weg al moeilijk genoeg. Dat weet u, daarom moet u opletten en luisteren om erachter te komen wanneer zij uw hulp nodig hebben. U geeft hun net genoeg hulp om hun geloof te versterken in het feit dat de Heer over hen en hun leden waakt, en dat zij zich vol vertrouwen tot Hem kunnen richten. Om dat op de juiste wijze te kunnen doen, moet u zelf veel bidden, om leiding en voor hen.

Tenslotte wil ik iets zeggen tegen de mensen die werkzaam zijn onder hen die pas zijn geroepen. Onze kansen en plichten zijn hetzelfde als die van hen. Wij moeten waken en sterken. En wij krijgen bijna eindeloze kansen om dat te doen. Tijdens iedere bijeenkomst, les of activiteit is er wel iemand die op de grens van zijn of haar vaardigheden werkzaam is, misschien zelfs wel over die grens. Velen van ons hebben in dergelijke situaties de neiging om net als in de wereld snel op de zwakke punten te letten. Het is maar al te gemakkelijk om te denken: *In de ware kerk van de Heer zijn onze kwaliteitsniveaus hoger.*

We kunnen de Heer op verschillende manieren helpen om hen naar die eisen op te trekken. Een van die

manieren is ons ongenoegen kenbaar maken. Ik heb gelukkig een andere, betere manier meegemaakt. Ik merkte zelf wel tijdens een toespraak, een les of een bijeenkomst als het niet erg goed ging. De meeste mensen voelen het wel als ze tekort schieten. Ik wist het maar al te goed als ik tekortschoot, want dan zag ik onder de aanwezigenden wel eens mensen met gesloten ogen zitten. Ik heb mijzelf afgeleerd om niet geïrriteerd te zijn. En als ze hun ogen weer openden, glimlachten ze naar me, met een onmiskenbare, aanmoedigende blik. Het waren blikken die zo duidelijk als het gesproken woord zeiden: *Ik weet dat de Heer je zal helpen en opbouwen. Ik heb voor je gebeden.* Ik heb in bepaalde omstandigheden veel mensen dat zien doen. En dan werd ik verder dan de grenzen van mijn vaardigheden verheven. Dat kunt u ook doen als u mensen in hun werk ziet strijden. Er zijn veel gebeden voor nodig, maar u kunt waken en sterken, zelfs als uw enige roeping in de kerk op dit moment volgeving van Jezus Christus is, en uw enige hulpmiddelen het gebed, uw glimlach en uw aanmoedigingen zijn.

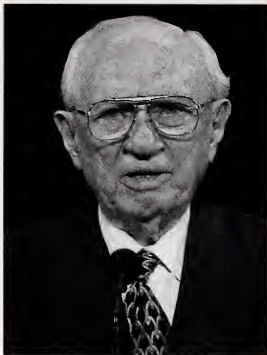
Ik zie een wonder in de kerk plaatsvinden. Ik zie het als ik naar bepaalde landen ga waar ik een tijdje niet ben geweest. De leden en de leiders zijn veranderd. Net als Alma heeft beloofd, is hun ziel verruimd en hun verstand verlicht (zie Alma 32:28, 34). Zij hebben elkaar in het geloof in de Heer Jezus Christus gediend. Hij heeft in antwoord op hun vurige gebed de Heilige Geest als metgezels gegeven. Door het feit dat zij getuigen, elkaar liefhebben, waken en helpen, heeft de Heer een wonder van groei in hun hart en in hun talenten als nederige zoons en dochters van God tweegebrecht.

Ik weet dat God de Vader leeft. Hij hoort en beantwoordt onze gebeden. Ik getuig dat zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, Gordon B. Hinckley als zijn profet en president heeft geroepen. Ik getuig dat de Heiland ons door middel van zijn bevoegde dienstknechten roept, en ons in ons werk steunt en verandert. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. □

Mijn getuigenis

President Gordon B. Hinckley

Van alle zaken waarvoor ik me (...) dankbaar voel, ben ik bij uitstek dankbaar voor mijn levend getuigenis van Jezus Christus.

Nu is het mijn beurt om een aantal woorden te spreken, broeders en zusters. Mijn hart is deze ochtend vol dankbaarheid. Ik voel me zo rijkelijk gezegend door de Heer. Als ik de gezichten zie van de duizenden die in dit nieuwe, prachtige gebouw zijn samengekomen, en dan denk aan de honderdduizenden die wereldwijd naar deze conferentie luisteren, word ik bijna overmand door gevoelens van dankbaarheid voor de geweldige eenheid die onder ons bestaat.

Als ik even iets over mezelf mag zeggen: ik denk dat niemand zo rijkelijk gezegend is als ik. Ik kan het niet begrijpen. Ik apprecieer de vele blijken van vriendelijkheid en liefde die ik van u ontvang.

Door de goedheid van anderen heb ik in het belang van de kerk over de aarde gereisd. Ik heb opmerkelijke kansen gehad om, door de

gastvrijheid van de media, tot de wereld te spreken. Ik heb mijn getuigenis uitgesproken in de belangrijke gebouwen van dit land, van Madison Square Garden in New York tot het Astrodome in Houston. Mensen in belangrijke posities hebben me ontvangen en met groot respect over ons werk gesproken.

Anderzijds heb ik in deze jaren gezien op welke gemene en verachtelijke manier onze critici te werk gaan. Ik denk dat de Heer hen in gedachten had toen Hij zei:

‘Verloekt zijn allen, die hun hiel tegen mijn gezalfden opheffen en roepen, dat zij hebben gezondigd, wanneer zij niet voor Mij hebben gezondigd, zegt de Here, doch hebben gedaan, hetgeen goed in mijn ogen was, en hetgeen Ik hun had geboden.

‘Maar zij, die overtreding roepen, doen het, omdat zij zelf de dienaren der zonde en de kinderen der ongehoorzaamheid zijn. (...)

‘Wee hun. (...)

Hun korf zal niet vol zijn, hun huizen en hun schuren zullen vergaan, en zij zelf zullen worden veracht door hen, die hen vleiden’ (LV 121:16-17, 19-20).

Aan Hem die er het recht toe heeft, laten we het oordeel dat kan komen over degenen die zich tegen zijn werk verzetten.

Ik geef nogmaals uiting aan mijn dankbaarheid. Dank u, broeders en zusters, voor uw gebeden. Dank u voor uw steun in het belangrijke werk dat we trachten te volbrengen. Dank u voor uw gehoorzaamheid aan Gods geboden. Hij is verheugd en houdt van u. Dank u voor uw

getrouwheid in de uitvoering van uw belangrijke taken. Dank u voor uw bereidwillige antwoord op elk beroep dat op u gedaan wordt. Dank u dat u uw kinderen opvoedt in licht en waarheid. Dank u voor het onverflaafd getuigenis dat u in uw hart draagt betreffende God, onze eeuwige Vader en zijn geliefde Zoon, de Heer Jezus Christus.

Ik ben heel dankbaar voor de jeugd van de kerk. Er is overal zoveel kwaad. Verleiding, met al zijn prikkelende invloeden, is overal om ons heen. Sommigen verliezen we helaas aan die verwoestende krachten. We hebben verdriet om iedereen die verloren gaat. We steken hun onze hand toe om hen te helpen, te redden, maar te vaak wordt ons verzoek afgewezen. Tragisch is

de koers die zij volgen. Het is de weg die leidt tot vernietiging.

Maar er zijn zoveel jonge mensen, honderdduizenden, die getrouw zijn, die goudeerlijk zijn en zo sterk als een grote golf van de zee in de koers die zij voor zichzelf hebben uitgestippeld. Het is een rechtschapen en goede koers, een koers waardoor ze iets kunnen bereiken. Zij maken iets van hun leven en de wereld zal voor hen zoveel beter zijn.

Ik ben intens dankbaar voor de schitterende periode in de geschiedenis waarin wij leven. Zo is er nooit een geweest. Wij worden, vergeleken bij alle mensen die op aarde geweest zijn, zo rijk en overvloedig gezegend.

Maar van alle zaken waarvoor ik me deze morgen dankbaar voel, ben

ik bij uitstek dankbaar voor mijn levend getuigenis van Jezus Christus, de Zoon van de almachtige God, de Vredevorst, de Heilige.

Tijdens een bijeenkomst van zendingen in Europa stak een zending zijn hand op en vroeg: 'Kunt u ons uw getuigenis geven en vertellen hoe u het gekregen hebt?'

Ik wil vanmorgen iets proberen te zeggen over de ontwikkeling van mijn getuigenis. Dat is natuurlijk iets persoonlijks. Ik hoop dat u me dat niet kwalijk neemt.

Mijn vroegste herinnering aan geestelijke gevoelens dateert ongeveer uit de tijd dat ik vijf was, een kleine jongen. Ik hilde van de oorpijn. Er waren in die tijd geen wondermiddelen. Het was 85 jaar geleden. Mijn moeder maakte een

Eén van de ingangen op plazaniveau in het Conferentiecentrum.

De pijpen van het nieuwe orgel, dat nog in aanbouw is, in het Conferentiecentrum.

zakje tafelzout en verwarmde het op de kachel. Mijn vader legde zachtjes zijn handen op mijn hoofd en gaf me een zegen waarbij hij de pijn en de ziekte bestrafte door het gezag van het heilige priesterschap en in de naam van Jezus Christus. Toen nam hij me teder in zijn armen en legde het warme zakje met zout op mijn oor. De pijn nam af en verdween. Ik viel in slaap in de veilige omarming van mijn vader, terwijl de woorden van zijn zegen door mijn hoofd gingen. Dat is mijn vroegste herinnering aan de uitoefening van het priesterschapsgzeg in de naam van de Heer.

Later in mijn jeugd sliepen mijn broer en ik in de winter in een onverwarme slaapkamer. Men dacht dat dat goed voor je was. Voordat we in ons warme bed kropen, knielden we neer en baden. Het waren eenvoudige uitingen van dankbaarheid. We sloten ze af in de naam van Jezus. De onderscheidende titel van Christus gebruikten we in die tijd weinig in ons gebed.

Ik herinner me dat ik na het 'amen' in mijn bed sprong, en de dekens optrok tot aan mijn kin en nadacht over wat ik tegen mijn hemelse Vader in de naam van zijn Zoon gezegd had. Ik wist niet veel van het evangelie. Maar er bleef een soort gevoel van vrede en veiligheid

hangen door in en door de Heer Jezus met de hemel in contact te staan.

Toen ik in Engeland op zending ging, werd mijn getuigenis sterker. Elke ochtend lazen mijn collega en ik samen in het evangelie van Johannes en we bespraken elk vers. Dat was een mooie, verhelderende ervaring. Dat prachtige testament begint met een verklaring over de goddelijke aard van de Zoon van God. Er staat: 'In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God en het Woord was God.

'Dit was in den beginne bij God.

'Alle dingen zijn door het Woord geworden, en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is.

' (...) Het woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid' (Johannes 1:1-3, 14).

Destijds heb ik veel over die verklaring nagedacht, en ook later heb ik er vaak over nagedacht. Hij laat geen twijfel omtrent de individualiteit van de Vader en de Zoon. Aan de Zoon heeft de Vader de grote taak gegeven om de aarde te scheppen, 'en zonder [Hem] is geen ding geworden, dat geworden is'.

Ik heb in deze wereld veel lelijks gezien. Het meeste daarvan is

mensenwerk. Maar ik denk dat ik veel meer moois gezien heb. Ik verbaas me over de verheven werken van de Schepper. Wat zijn die prachtig. En allemaal zijn ze het werk van de Zoon van God.

'Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond.' Hij, de Zoon van de Vader, is naar de aarde gekomen. Hij achtte zich niet te goed om zijn koninklijke, verheven omgeving te verlaten waar Hij een Vorst, de Eerstgeborene van de Vader was, om de sterfelijkheid op Zich te nemen, geboren te worden in stal, de nederigste van alle plaatsen, in een afhankelijkje staat die bestuurd werd door de hoofdlieden van Rome.

Hoe had Hij Zich nog verder kunnen vernederen?

Hij heeft Zich door Johannes in de Jordaan laten dopen om 'alle gerechtigheid te vervullen'. (Zie Matteüs 3:15.) Zijn aarde bediening werd voorafgegaan door de slimme verleidingen van de tegenstander. Hij heeft die weerstaan door te zeggen: 'Ga weg, achter Mij, Satan'. (Zie Lucas 4:8.)

Hij trok door Galilea, Samaria en Judea en verkondigde daar het evangelie van verlossing, maakte blinden ziende, liet lammen lopen en wekte de doden weer tot leven. En toen, om zijn Vaders plan van geluk voor zijn kinderen te volbrengen, gaf Hij

zijn leven als prijs voor de zonden van ons allen.

Dat getuigenis groeide in mijn hart toen ik als zendeling in het Nieuwe Testament las en in het Boek van Mormon, dat nader van Hem getuigde. Die kennis werd het fundament van mijn leven, grondvest op de basis van beantwoorde gebeden in mijn jeugd.

Sindsdien is mijn geloof nog veel meer gegroeid. Ik ben zijn apostel geworden, aangesteld om zijn wil te doen en zijn woord te verkondigen. Ik ben zijn getuige voor de wereld geworden. Ik herhaal dat getuigenis van mijn geloof voor u en voor iedereen die op deze sabbatmorgen mijn stem hoort.

Jezus is mijn vriend. Niemand anders heeft mij zoveel gegeven. 'Niemand heeft grotere liefde, dan dat hij zijn leven inzet voor zijn vrienden' (Johannes 15:13). Hij heeft zijn leven voor mij gegeven. Hij heeft de weg naar het eeuwige leven geopend. Alleen een God kon dat. Ik hoop dat ik het waardig ben een vriend voor Hem te zijn.

Hij is mijn voorbeeld. Zijn manier van leven, zijn absoluut onzelfzuchtig gedrag, zijn hulp aan behoeftigen, zijn uiteindelijke offer, dat alles is een voorbeeld voor mij. Ik kan er niet helemaal aan beantwoorden, maar ik kan het proberen.

*Het brood zegt ons dat Hij zijn vlees,
zijn lichaam voor ons gaf
en voor der mensheid zond' en schuld
temeder ging in 't graf.
('Hoe groot de wijsheid',
lofzang 131)*

Hij is mijn leraar. Geen enkele andere stem heeft ooit zulke wonderbaarlijke woorden gesproken als die van de zaligsprekingen:

'Toen Hij nu de scharen zag (...) opende Hij zijn mond en leerde hen, zeggende:

'Zalig de armen van geest, want hunner is het Koninkrijk der hemelen.

'Zalig die treuren, want zij zullen vertroost worden.

'Zalig de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven.

'Zalig die honger en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden.

'Zalig de barmhartigen, want hun zal barmhartigheid geschieden.

'Zalig de reinen van hart, want zij zullen God zien.

'Zalig de vredestichters, want zij zullen kinderen Gods genoemd worden.

'Zalig de vervolgd en der gerechtigheid wil, want hunner is het Koninkrijk der hemelen' (Mattëus 5:1-10).

Geen andere leraar heeft ooit zulke weergalozе raad gegeven die de menigte op de berg kreeg.

Hij is mijn genezer. Ik heb ontzag voor zijn verbazingwekkende wonderen. En toch weet ik dat ze gebeurd zijn. Ik aanvaard de waarheid van die zaken omdat ik weet dat Hij de Meester is van leven en dood. De wonderen van zijn bediening getuigen van mededogen, liefde en menselijkheid die prachtig zijn om te zien.

Hij is mijn leider. Ik voel me vereerd dat ik deel uitmaak van de lange stoet mensen die van Hem houden en Hem gevolgd hebben gedurende de tweeduizend jaar die sinds zijn geboorte verstreken zijn.

*Voorwaarts, christenstrijders!
Voorwaarts naar de strijd,
Onder 't kruis van Jezus, dat u
steeds geleidt!
Christus, Koning, Meester, voert ten
krijg u aan,
Voorwaarts, ziet verheven zijn
banieren gaan!
('Voorwaarts, christenstrijders',
lofzang 165)*

Hij is mijn Heiland en Verlosser. Door zijn leven te geven, in pijn en onzegbaar lijden, heeft Hij zich neergebogen om mij, ieder van ons en alle zoons en dochters van God, te tillen uit de afgrond van de eeuwige duisternis die volgt op de dood. Hij heeft gezorgd voor iets beters, een sfeer van licht en begrip, groei en schoonheid waarin we voorwaarts kunnen gaan op de weg naar het

eeuwige leven. Mijn dankbaarheid kent geen grenzen. Mijn dank aan de Heer heeft geen einde.

Hij is mijn God en mijn Koning. Voor altijd en eeuwig zal Hij regeren en heersen als Koning der koningen en Heer der heren. Aan zijn rijk zal geen einde. Zijn heerlijkheid zal geen nacht kennen.

Niemand anders kan of zal zijn plaats innemen. Onbesmet en zonder enige fout is Hij het Lam van God voor Wie ik buig en door Wie ik mijn eeuwige Vader in de hemel benader.

Jesaja heeft zijn komst voorgezegt:

'Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouder en men noemt Hem Wonderbare Raadsman, Sterk God, Eeuwige Vader, Vrededorst' (Jesaja 9:5).

Degenen die in Palestina met Hem samen waren, hebben getuigd van zijn goddelijke aard. De hoofdman die Hem zag sterven, verklaarde plechtig: 'Waarlijk, dit was een Zoon Gods!' (Mattëus 27:54).

Tomas riep bij het zien van zijn herrezen lichaam vol ontzag uit: 'Mijn Heer en mijn God!' (Johannes 20:28).

Op dit halfroond hoorden mensen aan wie Hij verscheen, de stem van de Vader die Hem voorstelde: 'Ziet mijn geliefde Zoon, in Wie Ik mijn welbehagen heb, in Wie Ik mijn naam heb verheerlijkt' (3 Nephi 11:7).

En de profeet Joseph heeft in deze bedeling gezegd:

'En nu, na de vele getuigenissen die van Hem zijn gegeven, is dit het getuigenis, het allerlaatste dat wij van Hem geven: Dat Hij leeft!

'Want wij zagen Hem, namelijk ter rechterhand Gods; en wij hoorden de stem, die getuigenis gaf, dat Hij de Eniggeborene des Vaders is' (LV 76:22-23).

Ik voeg hier mijn eigen getuigenis aan toe dat Hij 'de weg, de waarheid en het leven' is en dat 'niemand tot de Vader' komt dan door Hem (Johannes 14:6).

Dankbaar, en met onverminderde liefde getuig ik hiervan in zijn heilige naam, de naam van Jezus de Christus. Amen. □

Tevreden met de dingen, die ons zijn toebedeeld

Ouderling Neal A. Maxwell
van het Quorum der Twalf Apostelen

De bepalende momenten van het leven die we zo hard nodig hebben, krijgen we binnen datgene wat ons is toebedeeld (...) Het gaat om onze reactie. Elk leven heeft genoeg aan zijn eigen beproevingen!

De bepalende momenten van het leven die we zo hard nodig hebben, krijgen we binnen datgene wat ons is toebedeeld, en we doen keuzen met eeuwige consequenties in dat wat ons is toebedeeld. Het gaat om onze reactie. Elk leven heeft genoeg aan zijn eigen beproevingen!

Een belangrijk inzicht dat Alma de plichtsgetrouwen en bekeerlingen gaf, legde hij in slechts enkele woorden vast: 'Want ik zou tevreden moeten zijn met de dingen, die de Here mij heeft toebedeeld' (Alma 29:3). Echter, kort daarvoor

wenste Alma nog vurig dat hij de 'bazuin Gods' mocht zijn zodat hij 'de aarde zou doen beven' (Alma 29:1). Maar dat kwam niet door zijn ego — in feite wilde Alma de mensheid bekering en het heilsplan verkondigen, zodat er geen menselijk verdriet meer zou zijn. (zie Alma 29:2.) Maar Alma's tevredenheid was gebaseerd op het feit dat God ons uiteindelijk die mate van heil toekent waar wij naar verlangen. (zie Alma 29:4.) Wat zou er eerder kunnen zijn?

Toen hij op die manier tevreden met zijn roeping was geworden, hoopte Alma vervolgens in alle ootmoed een werktuig te worden waardoor de een of andere ziel gered zou kunnen worden. (zie Alma 29:9.) Zo komt het dat we in deze negen monoloogachtige verzen een belangrijke geestelijke reis kunnen ontdekken.

Ons wacht diezelfde tevredenheid als wij onze eigen verlangens op één lijn kunnen brengen met wat ons is toebedeeld.

Sommige mensen hebben bijvoorbeeld erg weinig kansen toebedeeld gekregen vanwege armoede.

'En er ontstond standsverschil onder het volk, naar hun rijkdommen en hun gelegenheden om

onderwijs te volgen; ja, sommigen waren ongeletterd wegens hun armoede, en anderen verkregen grote geleerdheid wegens hun rijkdommen' (3 Nephi 6:12).

Bovendien zijn er door kwaadaardige sociale structuren die de mens in het verleden in het leven heeft geroepen uitermate tragische beperkingen ontstaan, zoals slavernij en concentratiekampen.

Niettemin behoren wij te doen wat wij kunnen binnen de ons toegewezen mogelijkheden, terwijl wij tegelijkertijd proberen om alle rek te gebruiken die eventueel nog in de tuien zit. Binnen dat wat ons toegewezen is, kunnen wij geestelijke tevredenheid vinden. Paulus heeft dat beschreven als 'godsvrucht (...) met tevredenheid', waarbij hij aangeeft dat er voldoende van de benodigde eigenschappen zoals liefde, hoop, zachtmoedigheid, geduld en onderworpenheid aanwezig moet zijn. (1 Timoteüs 6:6.)

Maar er zijn andere vaste beperkingen in het leven. Sommigen hebben bijvoorbeeld beperkingen toebedeeld die fysiek, mentaal of geografisch van aard zijn. Er zijn mensen die buiten hun schuld ongehuwd zijn, en er zijn kinderloze echtparen die naar een baby verlangen. Weer anderen worden geconfronteerd met permanent verstoorde relaties binnen hun kring van dierbaren, inclusief kinderen die 'hun eigen zin' volgen en zich verzetten tegen ouderlijke raad (3 Nephi 1:29). In dergelijke, en soortgelijke, situaties zijn er dagelijks zoveel pijnlijke geheugensteuntes.

Tevreden zijn betekent aanvaarding zonder zelfmedelijden. Maar wordt de ontbering vol zachtmoedigheid verdragen, dan kan de ontstane leegte de ruimte worden die we nodig hebben voor de ontwikkeling van een sterk vergrote ziel.

Sommigen ondergaan pijnlijke ontwikkelingen die plotseling in de status quo van het sterfelijk leven haken. Sommigen moeten beproevingen doormaken, terwijl anderen weer iets anders toebedeeld hebben gekregen waarmee zij moeten leven. Paulus leefde met zijn 'doorn in het

vlees' (2 Korintiërs 12:7).

Het is voldoende om te zeggen dat dergelijke toebedingen in de toekomstige, onsterfelijke wereld gewijzigd zullen worden. Met uitzondering weliswaar van zonden waarvan wij ons niet bekeerd hebben, want die vormen onze status in de toekomstige wereld.

Het ontwikkelen van een grotere tevredenheid met bepaalde bestaande beperkingen en kansen is dus een uitdaging voor ons. Anders kunnen we ons te weinig gebruiken en ondergewaardeerd voelen, terwijl wij, ironisch genoeg, in de ons gegeven omstandigheden, ongebruikte gelegenheden hebben om overal om ons heen dienstbetoon te verrichten. We zouden daarom ook niet moeten verlangen naar bepaalde zaken die buiten het ons door God toebedeelde vallen, zoals de machtige stem van een engel, want er is zoveel te doen binnen hetgeen ons is toebedeeld. (Zie Alma 29:3-4.) Bovendien, ongeacht hoe verschillend de ons toebedeelde omstandigheden ook zijn, we kunnen toch de geboden van God onderhouden!

Intussen dienen wij als elkaanders klinisch materiaal voor het kweekmonster van het menszijn dat ons is toebedeeld. Dat kweekmonster kan krimpen of uitzetten, maar het belangrijkste is *wat wij zijn* en *wat we doen* binnen die gevarieerde toebedingen, en in het werk 'waartoe [wij zijn] geroepen' (Alma 29:6).

Het 'heilige hier en nu' bevat dus wat ons is toebedeeld voor ons discipelschap. Wij hoeven niet de beste plek met het beste uitzicht te hebben om ons eigen heil te bewerkstelligen!

Aan de andere kant: aangaande de verbetering van ons gedrag zijn er, belangrijk genoeg, geen grenzen die wij niet kunnen overschrijden en is er geen tekort aan visa voor hen die iets willen ondernemen!

Zo is geleidelijke verbetering aan de orde van de dag, en daarvoor is duidelijk de lankmoedigheid van de Heer nodig in ons streven om de noodzakelijke lessen te leren.

Maria, aan wie enkele wonderbaarlijke zaken aangaande haarzelf en haar toekomst waren verkon-

Leden staan in de rij op de trappen van het Conferentiecentrum.

digd, 'bewaarde al deze woorden, die overwegende in haar hart' (Lucas 2:19). Overpeinzing gaat vaak aan tevredenheid vooraf.

Het gaat om de voorstelling, niet om de afmetingen van het toneel. Het Meer van Galilea was slechts eenentwintig bij elf kilometer, maar was toch groot genoeg om de discipelen een belangrijke ervaring te verschaffen op het gebied van geloof en op het water lopen. (Zie Matteüs 14:22-23.) De wind was hard en

angstaanjagend! Maar vergelijk de afmetingen van de golven op het Meer van Galilea en de lengte van die storm eens met wat Nephi en zijn reisgenoten op de onmetelijke oceaan moesten doorstaan! (zie 1 Nephi 18:13-21.) Toch verschafte beide gebeurtenissen de benodigde leerervaringen. Ik wil natuurlijk wel voorzichtig zijn met vergelijkingen waar grote hoeveelheden water aan te pas komen, want ik beseft dat Noach zich onder

Deze foto geeft een goed beeld van de hoogte van het auditorium in het Conferentiecentrum met zijn drie zitniveaus.

het historisch publiek bevindt!

Minder spectaculaire voorvallen zijn dus, net als goede mensen die wat minder opvallen, 'niet minder dienstvaardig' om de klus te klaren (Alma 48:19).

Op grotere schaal dacht de profet Mormon bijvoorbeeld aanvankelijk dat zijn volk droefheid tot bekering toonde (zie Mormon 2:12-13). Hij kwam er echter snel achter dat het niet de droefheid van de bekeerlingen was, maar 'de droefheid van de verdoemden', waardoor zij in een niemandsland belandden. Vergelijk die gebeurtenis eens met de manier waarop de verloren zoon het helemaal alleen zijn bekeringsproces

doorliep; daar zijn droefheid echt was, kwam hij 'tot zichzelf' (Lucas 15:17). Soms leren wij door droeve ervaring, maar soms ook niet! (Leer en Verbonden 121:39.)

De bepalende momenten van het leven die we zo hard nodig hebben, krijgen we binnen datgene wat ons is toebedeeld, en we doen keuzen met eeuwige consequenties in dat wat ons is toebedeeld. Het gaat om onze reactie. Elk leven heeft genoeg aan zijn eigen beproevingen! (zie Matteüs 6:34.)

Intussen verkopen de mensen hun ziel toch nog geregeld voor minder dan de hele wereld. In *A Man for All Seasons* van Robert Bolt, staat Sir

Thomas More op het punt de martelaarsdood te ondergaan, ten dele omdat zijn vriend, Rich, die door een plaatselijke functionaris is omgekocht, hem verraden heeft. More, die Rich aankijkt, zegt met een mengeling van verdriet en geamuseerdheid: 'Voor Wales? Maar Richard, het heeft geen zin voor de mens om zijn ziel voor de hele wereld te geven (...). Maar voor Wales!' (Robert Bolt, *A Man for All Seasons* [1960], blz. 92). Laten wij bedenken dat diezelfde vermaning geldt voor alles wat ons van het geestelijke afhoudt!

Bedenk dat Jezus de Heer van het heclal was en is. (Zie LV 45:1; 76:24; Mozes 1:33; 2:1.) Toch vol-

bracht Hij zijn bediening, zoals wij allen weten, in een erg klein geografisch gebied. Zijn reizen in het kader van die bediening waren erg kort. Toch bracht de Heiland de verzoening voor de hele mensheid daar tot stand! Er waren beslist veel opvallender heuvels dan Golgota, en veel mooiere tuinen dan de hof van Getsemane. Maar dat maakt niet uit: zij waren goed genoeg als decor voor de belangrijkste scènes uit het toneelstuk van de hele geschiedenis van de mens!

Wij kunnen gebruikmaken van die heerlijke verzoening door ons te bekeren. Wij kunnen leren om binnen ons kweekmonster van het menszijn, waarvan ons gezin of onze vriendenkring deel uitmaakt, anderen te dienen en te vergeven.

De rechtvaardigheid en barmhertigheid van God zullen zo overduidelijk volmaakt zijn dat er bij het laatste oordeel geen klachten zullen zijn, ook niet van hen die zich eens beklaagden over wat God hun in het sterfelijk leven toebedeeld had. (zie 2 Nephi 9:14-15; Alma 5:15-19; 12:13-14; 42:23-26, 30.)

Wij kunnen en moeten [...] tevreden zijn met de dingen die ons zijn toebedeeld', dat wil zeggen tevreden zijn met onze omstandigheden, maar zonder zelfgenoegzaam te zijn of tevreden te zijn met ons gedrag. (Zie 3 Nephi 12:48; 27:27; Matteüs 5:48.)

Dergelijke tevredenheid is meer dan schouderophalende passiviteit. Het geeft blijk van onze bereidheid tot deelname in plaats van ongeïnteresseerde overgave.

De Heer kent onze omstandigheden en de bedoelingen van ons hart, en beslist ook de talenten en gaven die Hij ons heeft gegeven. Hij kan perfect meten hoe wij gepresteerd hebben binnen dat wat ons is toebedeeld, inclusief het opheffen van vele handen die slap hangen. Daarom is verlangen naar meer mogelijkheden, terwijl we de beschikbare mogelijkheden niet aangrijpen, in geestelijk opzicht onspoorf.

Wat we hadden kunnen doen en hebben gedaan met wat ons is toe-

bedeeld, is dus volledig bekend bij de Meester van de wijngaard.

Een van de redenen waarom God de zwakken van de wereld gebruikt om zijn werk te volbrengen, is misschien dat zij zachtmoediger zijn en beter in staat om geestelijke tevredenheid te vinden. (zie LV 1:19, 23; 35:13; 133:58-59; 1 Korintiërs 1:27.) Wereldse mensen interesseren zich meestal toch niet voor het doen van wat zij als het onaanzienlijke werk van de Heer beschouwen.

Opvallend is ook dat de Heer weigert om te intimideren door het sturen van legioenen engelen en zo te zorgen dat mensen zijn wil doen. (zie Matteüs 26:47-53.) Zijn wil moet gedaan worden 'door het woord', niet omdat we gedwongen worden. (Alma 36:26.) De regel is altijd geweest, en zal altijd blijven: 'Nochtans moogt gij voor uzelf kiezen' (Mozes 3:17). De Heer verlangt bekering zonder intimidatie.

Laten wij in deze tijd, waarin het kan verkeren, bedenken dat God alleen maar wil dat wij ons vrijwillig afkeren van zonde en ons tot Hem keren. Daarom streeft de Heer er niet naar ons te overweldigen, maar wil Hij ons liever helpen bij het overwinnen van de wereld! (Zie Leer en Verbonden 64:2; Openbaring 3:21.)

Zo zien we dat de vromen, binnen wat hun toebedeeld is, zelfs achter prikkeldraad vriendelijk blijven, terwijl anderen zelfs in hun weelde hun prikkels laten zien. De ontevredenen blijven ondertussen hun eigen zweembaden van zelfmedelijden bouwen, waarvan sommige zelfs van Olympische afmetingen zijn.

We zien nog iets anders in dit geïnspireerde en instructieve gedeelte in Alma. Alma erkent dat God in elk volk voor mensen heeft gezorgd die zijn woord kunnen verkondigen en erin kunnen onderwijzen. (Zie Alma 29:8.) Zo zouden we, als we teveel, te vaak en te hard aandringen op een grotere rol voor onszelf, weleens de mogelijkheden kunnen inperken die anderen nodig hebben. Bovendien geven wij door onze tevredenheid en vertrouwen de Heilige Geest de dringende benodigde tijd om zijn bijzondere werk te doen.

Zijn wij in geestelijk opzicht goed uitgelijnd, dan kunnen we geestelijk vertrouwen krijgen, zelfs als we niet 'de betekenis van alle dingen' weten (1 Nephi 11:17). Een dergelijk tevreden vertrouwen brengt geen arrogantie voort, maar rustige aanvaarding, wat een vorm is van 'ijverig werkzaam' zijn — maar zonder alle franje. (Leer en Verbonden 58:27; zie ook vers 28.)

Echter, die geestelijke tevredenheid berust op onze aanvaarding van de verzoening van Jezus, want wij (...) 'hebben [kennis] verkregen van Gods goedheid en zijn weergalozе kracht, en van zijn wijsheid en zijn geduld en zijn lankmoedigheid jegens de mensenkinderen, en eveneens van de verzoening, die sedert de grondlegging der wereld is bereid' (Mosiah 4:6).

Nogmaals, broeders en zusters, we zien dat Alma zich ontwikkelt van het verlangen om een 'bazuin' te zijn tot een nederig 'werktuig' en van het verlangen om de aarde te 'doen beven' tot 'de een of andere ziel tot bekering te [willen] brengen'. Dat is een ongelooflijk grote overgang! En is het ook niet fantastisch dat we mogen groeien, of die groei nu tot uiting komt in negen verzen of in een heel leven?

Colleen en ik hebben een bijzondere kleindochter, Anna Josephine, die zonder linkerhand geboren is. Laatst had Anna Jo, die bijna vijf is, een gesprekje met haar neefje, Talmage, van drie. Talmage zei tijdens het spelen geruststellend: 'Anna Jo, als jij groter wordt, krijg je vijf vingers.' Anna Jo zei: 'Nee, Talmage, als ik groter word, krijg ik geen vijf vingers, maar als ik in de hemel kom, krijg ik een hand.'

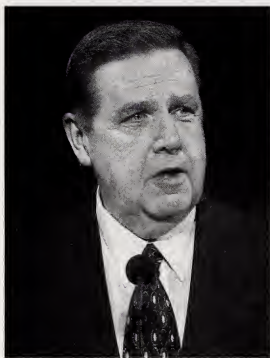
Als Anna Jo, die moeilijke tijden tegemoet gaat, het kan houden bij wat haar is toebedeeld, dan zal ze veel mensen steeds tot zegen zijn!

Wij zijn zo gezegend omdat Alma's woorden voor ons allen bewaard zijn gebleven. Mogen wij Alma's woorden op onszelf toepassen. (zie 1 Nephi 19:23.) Dat bid ik in de naam van Hem die alle musen en vingers telt, en die de Heer van het universum is, Jezus

Als duiven op ons raamkozijn

Ouderling Jeffrey R. Holland
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Mogen wij net zoveel doen met de zegeningen die ons gegeven zijn als [onze voorouders] hebben gedaan met het weinige dat zij hadden. Mogen wij in zo'n overvloed 'de Here [noot] vergeten'.

Ouderling Maxwell, wij danken onze Vader in de hemel voor de wonderbaarlijke verlenging van uw apostolisch werk. We zijn dankbaar dat u uw getuigenis ook in dit prachtige, nieuwe gebouw kunt geven. Wij houden van u en bidden voor u.

En president Hinckley, namens de bijna elf miljoen leden van deze kerk, danken wij de Heer voor het feit dat u uw werkzaamheden blijft voortzetten. Ik denk in het bijzonder terug aan de ceremonie van de eerstepadesteek voor dit gebouw die u bijna drie jaar geleden leidde. In zijn slotgebed vroeg president Boyd K. Packer om een veilige bouw, een mooi resultaat en toen nog een gunst uit de hemelen. Hij

vroeg, president, dat het u vergund zou worden dit te zien, hier te presenteren en hier uw getuigenis af te leggen. Wij danken de hemel voor u en voor het antwoord op dat gebed.

Dit zijn dagen die onze getrouwe en vooruitziende voorouders in de eerste jaren van de herstelling gezien hebben. Tijdens een algemene conferentie van de kerk in april 1844 keken de broeders terug op die eerste bijeenkomsten in 1830. Een van hen zei: 'We [spraken] over het koninkrijk van God alsof we de wereld tot onze beschikking hadden. We spraken vol vertrouwen over grote zaken, hoewel we maar met weinig waren. (...) We keken [en] we hadden, alsof we deze [bijeenkomst] niet zagen, een visie van de kerk van God die duizend maal zo groot was [dan toen], hoewel we [destijds] niet genoeg mannen hadden om een boerderij te runnen of een vrouw met een melkammer te ontmoeten. (...) Alle leden [van de kerk] hielden conferentie in een kamer van 18 vierkante meter. (...) We spraken over (...) mensen die als duiven op een raamkozijn afkwamen; (...) dat [alle] volken zouden toestromen [naar de kerk]; (...) Als wij de mensen hadden verteld wat onze ogen die dag zagen, zouden ze ons niet geloofd hebben.'

Als zij dat voelden in dat doorslaggevende jaar 1844, juist voor de gewelddadige dood van Joseph

Smith, wat moeten diezelfde broeders en zusters op een dag als deze zien vanuit hun eeuwig huis! En natuurlijk is dit het einde niet. We hebben nog zoveel te doen, zowel wat de kwaliteit als de kwantiteit van onze getrouwheid en ons werk betreft. George A. Smith, raadgever in het Eerste Presidium van Brigham Young, heeft eens, bij wijze van waarschuwing gezegd: 'We kunnen tempels bouwen, imposante gewelven, schitterende torenspitsen, en machtige torens ter ere van onze godsdienst, maar als we nalaten de beginselen van die godsdienst na te leven en God niet in alle onze gedachten erkennen, zullen we de zegeningen mislopen die we anders zeker zouden krijgen.'² We moeten nederig en gewetensvol zijn. De eer en de heerlijkheid van al het goede komt God toe, en er ligt nog veel vóór ons wat louterend, zelfs moeilijk is, maar Hij leidt ons en geeft ons steeds meer kracht.

Bij dit alles zijn mijn gedachten uitgegaan naar die eerste heiligen die te vaak voor de geschiedenis verloren zijn gegaan, die het koninkrijk rustig en getrouw door veel moeilijker dagen hebben voortgestuwd. Zovelen lijken nu bijna anoniem voor ons. De meesten zijn naamloos begraven, meestal te vroeg. Enkelen hebben het gebracht tot enkele regels in de geschiedenis van de kerk, maar de meesten zijn gekomen en gegaan zonder een hoge functie en niet geprezen in de geschiedenis. Die mensen, onze voorouders, zijn net zo stiltes en anoniem de eeuwigheid ingegleden als zij hun godsdienst naleefden. Dat zijn de stille heiligen over wie president J. Reuben Clark eens sprak toe hij hen allen bedankte, 'in het bijzonder', zei hij, 'de nederigsten en eenvoudigsten onder hen, [grotendeels] onbekend [en] vergeten, [behalve] rond de haard van hun kinderen en kleinkinderen, die van generatie op generatie het verhaal van hun geloof doorgeven.'³

Of we nu allang lid of pas gedoopt zijn, allemaal hebben we profijt van zulke trouwe voorzaten. In dit prachtige, nieuwe gebouw

waar deze historische conferentie gehouden wordt, heb ik gevoeld hoeveel ik verschuldigd ben aan degenen die zoveel minder hadden dan ik maar er in praktisch elk opzicht meer dan ik mee hebben gedaan om het koninkrijk op te bouwen.

Misschien is het in alle bedelingen wel zo geweest. Jezus heeft zijn discipelen er eens aan herinnerd dat zij oogstten van akkers waarop zij niet gewerkt hadden.⁴ Mozes zei eerder tegen zijn volk:

'De Here, uw God, [zal] u in het land [brengen] waarvan Hij uw vaders (...) gezworen heeft (...) u te zullen geven grote en goede steden, die gij niet gebouwd hebt, huizen, vol met allerlei goederen, waarmee gij ze niet gevuld hebt; uitgehouwen bakken, die gij niet uitgehouwen hebt; wijngaarden en olijfbomen die gij niet geplant hebt.'⁵

Mijn gedachten gaan 167 jaar terug naar een paar vrouwen, oudere mannen en kinderen die konden werken, die achtergelaten

waren om de bouw van de Kirtland-tempel voort te zetten terwijl zo goed als elke man die dat zou kunnen, een tocht van 1610 kilometer had ondernomen om de heiligen in Missouri te helpen. De verslagen geven aan dat echt letterlijk elke vrouw in Kirtland aan het breien en spinnen was om de mannen en jongens die aan de tempel werkten, te kleden. Ouderling Heber C. Kimball schreef: 'Alleen de Heer weet hoeveel armoede, rampspoed en leed we hebben doorstaan om [dit] tot stand te brengen.'

Er staat dat een van de leiders die het lijden en de armoede van de kerk zag, regelmatig, overdag en 's avonds de muren van het gebouw beklom en hardop hulde tot de Almachtige en riep om middelen waarmee ze het gebouw konden voltooiën.⁶

Het werd er niet gemakkelijker op toen de heiligen naar het westen trokken en zich in deze dalen gingen vestigen. Als jongeman in de leeftijd van het jeugdwerk en het Aäronisch priesterschap ging ik

naar de kerk in de mooie, oude St. George-tabernakel, waarvan de bouw in 1862 begonnen was. Gedurende langdradige preken hield ik mezelf bezig door rond te kijken en het geweldige vakmanschap te bewonderen van de pioniers die dat markante gebouw hadden neergezet. Wist u overigens dat er 184 druiventrossen zijn uitgesneden in de klif van het plafond van dat gebouw? (Sommigen toespraken waren *heel erg lang!*) Maar het meest genoot ik ervan de ruiten te tellen, 2.244, omdat ik ben opgegroeid met het verhaal van Peter Nielsen, een van die onopgemerkte en nu vergeten heiligen over wie we het gehad hebben.

Tijdens de bouw van de tabernakel hadden de broeders het glas voor de ramen in New York besteld en het per schip rond de kaap naar Californië laten brengen. Maar er moest een rekening van achthonderd dollar betaald worden voordat de ramen opgehaald en naar St. George gebracht konden worden. Broeder David H. Cannon, die later

de St. George-tempel presideerde die ook in die tijd gebouwd werd, kreeg de taak om het nodige geld in te zamelen. Na onverdroten pogingen waarbij de hele gemeenschap voor die twee monumentale gebouwen praktisch alles wat ze hadden gegeven had, hadden ze slechts tweehonderd dollar bij elkaar. Op grond van louter geloof gaf broeder Cannon niettemin een groep mannen opdracht zich klaar te maken om het glas in Californië te gaan ophalen. Hij bleef bidden dat het enorme bedrag van zeshonderd dollar toch op de een of andere manier vóór hun vertrek tevoorschijn zou komen.

In het nabijgelegen Washington woonde Peter Nielsen, een Deense immigrant die jaren had gespaard voor een aanbouw aan zijn bescheiden tweekamerwoning van steen. Op de avond vóór het vertrek van de mannen naar Californië had Peter een slapeloze nacht in dat huisje. Hij dacht aan zijn bekering in het verre Denemarken en zijn aansluiting bij de heiligen in

Amerika daarna. Na aankomst in het westen had hij zich in Sanpete gevestigd en moeite gedaan om de kost te verdienen. Net toen het wat voorspoediger leek te gaan, gaf hij gehoor aan de oproep om op te breken en met de 'Cotton Mission' mee te gaan, om de aandoenlijke en verzwakte inspanningen van de met alkali bezoedelde, door malaria en overstromingen geplaagde kolonisten van Dixie [zuidelijk Utah] te versterken. Die avond dacht hij in bed na over zijn jaren in de kerk, woog hij de offers die van hem gevraagd waren af tegen de schitterende zegeningen die hij ontvangen had. Op een bepaald moment kwam hij tot een besluit.

Sommigen zeggen dat het een droom was, anderen noemen het een indruk, weer anderen een oproep om zijn plicht te doen. Hoe dan ook, Peter Nielsen stond op de dag dat de mannen naar Californië zouden vertrekken, voor zonsopgang op. Met slechts een kaars en het licht van het evangelie haalde Peter uit een geheime bergplaats

zeshonderd dollar tevoorschijn in gouden munten van vijf, tien en twintig dollar. Zijn vrouw, Karen, die door die vroege bedrijvigheid gewekt was, vroeg waarom hij zo vroeg op was. Hij zei alleen dat hij snel de tien kilometer naar St. George moest lopen.

Toen het eerste licht van die ochtend op de prachtige rode rotsen van zuidelijk Utah viel, werd er op de deur van David H. Cannon geklopt. Daar stond Peter Nielsen, met in zijn uitgestoken hand een rode halsdoek die doorzakte onder het gewicht van wat erin zat. 'Goedemorgen, David', zei Peter, 'Hopelijk ben ik niet te laat. Jij zult wel weten wat je met dit geld moet doen.'

Daarop draaide hij zich om en liep terug naar Washington, terug naar een trouwe vrouw die niets vroeg, en terug naar een klein, stenen huis dat zolang als hij leefde nog steeds maar twee kamers had.'

Nog een verhaal van die eerste, trouwe bouwers van het heden-daagse Zion. John R. Moyle woonde

in Alpine (Utah), hemelsbreed ongeveer 35 kilometer van de Salt Lake-tempel, waar hij tijdens de bouw hoofdopzichter was van de metselaars. Om te zorgen dat hij altijd om acht uur op zijn werk was, begon hij op maandagochtend om twee uur te lopen. Hij eindigde zijn werkweek op vrijdag om vijf uur 's middags en ging dan op weg naar huis, waar hij kort voor middernacht aankwam. Dat schema hield hij wekelijks aan zolang hij aan de tempel meewerkte.

Eens, tijdens een weekend thuis, sprong een koe tijdens het melken verschromp opzij en schopte tegen het been van broeder Moyle, waarbij het bot net onder de knie verbrijzeld werd. Zonder betere medische hulp dan die zij daar op het platteland hadden, tilden familieleden en vrienden een deur van de scharnieren en bonden hem op die provisorische operatietafel. Toen namen zij de zaag waarmee ze takken van een boom hadden gezaagd en amputeerden zijn been een paar centimeter onder de knie. Toen het been eindelijk begon te genezen, wat, gezien de schijnbaar onovermijdelijke infectie, geen klein wonder was, nam broeder Moyle een stuk hout en maakte een kunstbeen. Eerst liep hij in het huis. Daarna liep hij de tuin rond. Uiteindelijk waagde hij zich buiten. Toen hij voelde dat hij de pijn kon verdragen, spalkte hij zijn been, liep hij de 35 kilometer naar de Salt Lake-tempel, beklom de steiger en met een beitel graveerde hij: 'De Here gewijd'.

Met het geloof van onze ouders dat nu overal zo duidelijk blijkt, sluit ik met de rest van de passage die ik aan het begin van mijn toespraak citeerde. Het lijkt vooral toepasselijk in de schitterende omstandigheden van deze tijd. Toen Mozes tegens die vroegere generatie had verteld over de zegeningen die zij genoten door de getrouwheid van degenen die hun voor waren gegaan, zei hij:

'Neem u er dan voor in acht, dat gij de Here niet vergeet, die u (...) geleid heeft. Gij zult geen andere goden achterna lopen, (...) de goden der volken rondom u, (...) gij

zult doen wat recht en goed is in de ogen des Heren, opdat het u wél ga. (...) Want gij zijt een volk, dat de Here heilig is; ú heeft [Hij] (...) uitverkoren om zijn eigen volk te zijn. Niet omdat gij talrijker waart dan enig ander volk (...); veeleer zijt gij het kleinste van alle volken. Maar omdat [Hij] u liefhad en de eed hield, die Hij uw vaderen gezworen had. (...) Opdat gij zoudt weten, dat de Here, (...) uw God (...) is, de trouwe God, die het verbond en de goedertierenheid houdt jegens wie Hem liefhebben en zijn geboden onderhouden tot in duizend geslachten.'

Wij zijn nog steeds begunstigen van die liefde van God en de getrouwheid van onze geestelijke en letterlijke voorouders van duizend generaties. Mogen wij net zoveel doen met de zegeningen die ons gegeven zijn als zij hebben gedaan met het weinige dat zij hadden. Mogen wij in zo'n overvloed 'de Here [nooit] vergeten' of 'andere goden achterna lopen' maar altijd 'een heilig volk voor de Heer' zijn. Als wij dat doen, zullen degenen die honger en dorsten naar het woord van de Heer en verlangen naar de begeleiding van vrienden die toegewijd zijn aan de waarheid, 'als duigen op ons raamkozijn' komen. Zij zullen naar vrede en groei en redding op zoek zijn. Als wij onze godsdienst in praktijk brengen, zullen ze dat vinden, en nog veel meer.

Wij zijn een gezegend volk. In deze wonderbaarlijke tijd voel ik een diepe dankbaarheid. Ik dank mijn Vader in de hemel voor ontelbare zegeningen, waarvan de voornaamste wel is de gave van zijn eniggeboren Zoon, Jezus van Nazaret, onze Heiland en Koning. Ik getuig dat het volmaakte leven van Christus en zijn offer uit liefde werkelijk een koninklijke losprijs zijn, een zoenoffer dat bereidwillig gebracht is, zodat wij niet alleen uit de gevangenis van de dood geleid worden, maar ook uit de gevangnissen van het verdriet en van de zonde en zelfgenoegzaamheid.

Ik weet dat Joseph Smith en Vader en de Zoon gezien heeft, en

Jonge conferentiebezoekers hebben een goed uitzicht op Salt Lake City, vanaf de zuidwestzijde van het Conferentiecentrum nabij de voet van de toren van het centrum.

dat vandaag directe voortzetting van toen is. Ik ben veel verschuldigd vanwege de kostbare kennis waarvan ik hier getuig. Ik ben veel verschuldigd vanwege het kostbare erfgoed dat ik gekregen heb. Ik ben inderdaad alles verschuldigd, en ik beloof met de rest van mijn leven daaraan te voldoen — in de naam van Jezus Christus. Amen. □

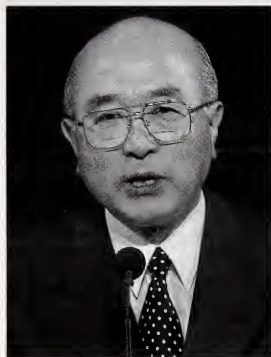
NOTEN

1. *Times and Seasons*, 1 mei 1844, blz. 522–523. Zie *History of the Church*, deel 6, blz. 288–289. Cursivering toegevoegd.
2. *Deseret News Weekly*, 17 juli 1872, blz. 348.
3. 'To Them of the Last Wagon', *Ensign*, juli 1997, blz. 35–36.
4. Zie Johannes 4:38.
5. Deuteronomium 6:10–11.
6. Zie *The Life of Heber C. Kimball*, blz. 67–68.
7. Zie Karl Larson, *Red Hills of November*, (1957), blz. 311–312.
8. *Biographies and Reminiscences*, James Henry Moyle Collection, The Archives of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, blz. 202–203. Zie ook Vaughn Featherstone, *Man of Holiness* (1998), blz. 140–141.
9. Deuteronomium 6:12, 14, 18; 7: 6–9.

Onze hemelse Vader heeft een bijzonder plan

Ouderling Yoshihiko Kikuchi
van de Zeventig

Ik weet dat onze hemelse Vader een bijzonder plan voor u heeft, en dat uw gezin eeuwig kan zijn. Laten we naar huis gaan.

Een paar jaar geleden bezocht ik vlak voor Kerstmis een ringconferentie in Californië. Tijdens de vlucht terug naar Utah besloot ik een dutje te doen. Mijn stoel was C, naast het gangpad. Vlak voordat de deur van het vliegtuig gesloten werd, stond er een mooie dame in de zeventig naast mij en zei: 'Mag ik er even langs? Ik zei; 'Maar natuurlijk, mevrouw.' Dat was het einde van mijn dutje. Ze praatte graag.

U HEBT EEN LIEFDEVOLLE EN AARDIGE HEMELSE VADER

Ze zei: 'Ik weet niet waarom ik met de kerst naar een koude plek als Utah moet vliegen om mijn kleinkinderen te bezoeken. Ik ga niet graag weg uit het zonnige Californië.'

'Ze ging verder: 'Er zijn trouwens vreemde en eigenaardige mensen in Utah. Ze noemen zich 'mormonen'. Mijn dochter is met zo iemand getrouwd.'

Daarop zei ik: 'Neemt u mij niet kwalijk, maar voordat u verder gaat, vind ik dat u moet weten dat ik er ook een ben.'

Toen zei ze: 'Het spijt me, ik bedoelde het niet zo.'

Ik zei: 'O, maar dat bedoelde u wel.'

We bleven praten totdat we boven Provo vlogen. We wisten dat we snel zouden landen in Salt Lake.

'Patti,' — want zo heette ze — 'u bent bijna de hele vlucht aan het woord geweest. Ik heb het gevoel dat ik u uit het voorsterfelijk leven ken. Mag ik u een paar vagen stellen voordat we in Salt Lake City landen?'

Ik vroeg haar oprecht: 'Patti, weet je dat je je overleden echtgenoot kunt weerzien?'

Ze zei: 'O, is dat mogelijk?'

'Wist je, dat je je zoon Matt, die als baby is gestorven, ook in de toekomst zult weerzien?'

Haar ogen werden vochtig en haar stem begon te trillen. Ze werd door de Geest van de Heer geraakt. Ik had het gevoel dat ze hen erg miste.

'Patti, weet je dat je een liefdevolle en aardige hemelse Vader hebt, die heel veel van je houdt?'

Ze zei: 'Echt waar?'

'Patti, weet je dat onze hemelse

Vader een bijzonder plan voor je heeft, en dat je gezin eeuwig kan zijn?'

'Meent u dat?' vroeg ze.

'Hebt u ooit van dat plan gehoord?'

'Nee', zei ze.

Heel oprecht vroeg ik haar: 'Zou je er iets over willen weten?'

'Ja graag', antwoordde ze.

De Geest van de Heer had haar diep geraakt. En de Heer beloofde ons: '(...) want mijn uitverkorenen horen mijn stem, en verstokken hun hart niet.'

'Ik ben de goede herder en Ik ken de mijne (...). Mijn schapen horen naar mijn stem en Ik ken ze en zij volgen Mij.'

HET IS 'DE LIEFDE VAN GOD'

Nephi wilde graag de droom van zijn vader Lehi zien — 'de boom des levens'⁵ — en dat gebeurde ook. Toen zag Nephi ook het prachtige kindje Jezus.⁶ En de engel vroeg: 'Kent gij de betekenis van de boom, die uw vader zag?'

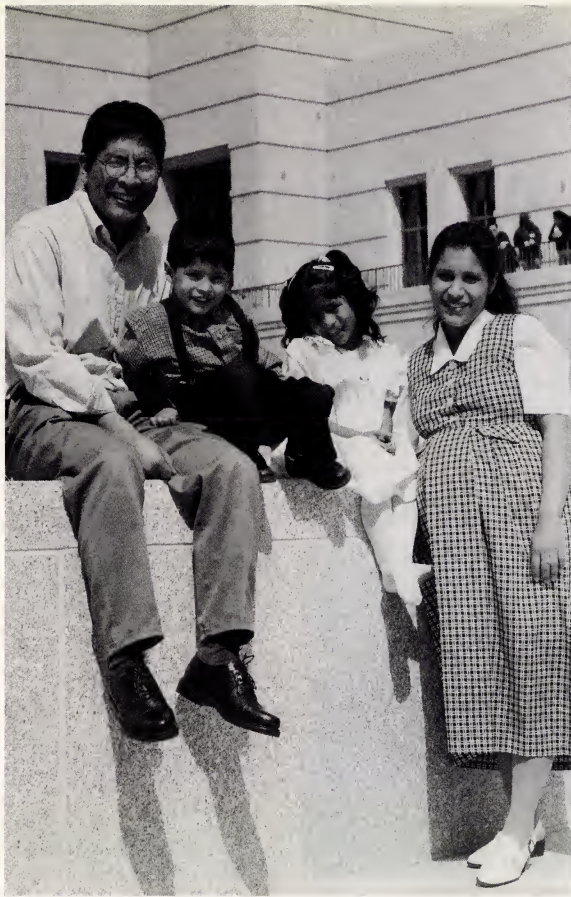
Nephi antwoordde: 'Voorzeker, het is de liefde Gods, die zich in het hart der mensen uitstort; daarom is ze boven alles begeerlijk.'

Voordat we hier op aarde kwamen, heeft onze hemelse Vader 'de liefde Gods' voorzichtig en rustig in onze boezem geplaatst. Je bent heel belangrijk voor onze hemelse Vader. Mijn vriendin Patti heeft de vonken van de goddelijke natuur in haar ziel. Toen zij het woord van onze hemelse Vader hoorde, werd ze diep geraakt en luisterde ze naar zijn stem.

Wij waren vreemdelingen voor elkaar, maar de Heer plaatste een van zijn kostbare dochters rustig naast me. Ik bad oprecht dat de Geest van de Heer haar zou aanraken en tot haar zou spreken.

Hoe kunnen u en ik de prachtige boodschap van de Heer verkondigen?

Ten eerste, een bewustzijn ontwikkelen — anderen kennis bijbrengen. President Gordon B. Hinckley leert ons: 'Laat er in het hart van elk lid het besef groeien van zijn eigen potentieel om anderen tot

kennis van de waarheid te brengen. (...) Laat hem er oprecht over bidden. Laat elk lid bidden.⁹

President Hinckley haalt het getuigenis van Alma aan:

O Here, wilt Gij ons doen slagen om hen weder tot U (...) te brengen.

'Zie, o Here, hun zielen zijn kostbaar, (...) o Here, geef ons daarom kracht en wijsheid, dat wij dezen, onze broeders (...) tot U mogen brengen.'¹⁰

In de LDS Bible Dictionary staat: 'Het doel van het gebed is niet om de wil van God te veranderen, maar om voor onszelf en anderen de zegeningen te ontvangen die God graag wil geven, op voorwaarde dat wij erom vragen.'¹¹

Ten tweede, een goed voorbeeld is ons beste hulpmiddel. President Hinckley leerde ons: 'De doeltreffendste brochure die we ooit bij ons kunnen dragen, is onze goede levenswijze en voorbeeld.'¹² Als we

het evangelie naleven, zullen we als een licht op een berg zijn,¹³ 'het licht' en 'het zout der aarde'.¹⁴

Wij kunnen iedere dag deelnemen aan 'de liefde Gods', 'de boom des levens'¹⁵, en dagelijks drinken van 'de bron van levend water', door met onze heilige Vader te communiceren, ons in de Schriften te verdiepen en te mediteren. Dan zal de Heer ons zegenen zodat we zullen openstaan voor de zielen die Hij voor ons heeft voorbereid.

Ten derde, handelen op het moment dat u de Geest voelt. Ouderling M. Russell Ballard heeft gezegd: 'De sleutel tot succes in het brengen van zielen tot Christus is te handelen wanneer u de Geest voelt en aanvoelt dat dat ook het geval is met uw vriend. (...) Door ons geloof, ons vertrouwen in de Heer, en onze goede werken, kunnen wij vele zielen tot de Heer brengen.'¹⁶

Als we de uitverkorenen van de Heer oprecht zoeken¹⁷, en in geloof bidden¹⁸, zal de Heer ons leiden, zullen zijn uitverkorenen al snel 'de blijde tijdingen van grote vreugde'¹⁹ ontvangen, om deel te nemen aan de eeuwige en 'eindeloze verzoening'²⁰ van de Heer Jezus Christus.

DE HEILAND GEVONDEN

De zendingen onderwezen Patti. Drie weken later, toen ze nog in Utah was, belde ze me op: 'Broeder Kikuchi, u spreekt met Patti.' Ik ga me laten dopen. Wilt u naar mijn doopdienst komen?'

Mijn vrouw en ik gingen naar haar doopdienst. Veel leden begeleiden haar vriendelijk. Ik zal nooit de vreugdevolle uitdrukking op haar gezicht vergeten toen ze uit het water kwam.

Ik zal nooit haar tranen van geluk een jaar later aan het heilige altaar in de Salt Lake-tempel vergeten. Of haar vredige, celestiale gloed toen ze aan haar dierbare, overleden man en zoon werd vergeld, en aan haar dochter die ook lid van de kerk was geworden. Ze weet nu dat haar gezin eeuwig in de Heer is. Mijn vriendin Patti Louise Donaldson vond de Heer, Jezus Christus. Ze woont nu in Utah.

De toren van het Conferentiecentrum, gezien door de bomen op Temple Square.

IK ZAL TOT U NADEREN

Tot allen die mij kunnen horen, zeg ik: u bent een zoon of dochter van onze hemelse Vader. U bevond zich eens in zijn heilige tegenwoordigheid. Ik weet dat onze hemelse Vader een bijzonder plan voor u heeft, en dat uw gezin eeuwig kan zijn. Laten we naar huis gaan. Laten we zo leven dat we naar huis kunnen gaan, naar de plek waar onze hemelse Vader

woont. We willen u laten delen in de liefde van onze hemelse Vader. U zult de liefde van God vinden, 'de meest verblijdende voor de ziel'²¹ vervuld.

Mijn geliefde broeders en zusters, ik getuig tot u dat onze hemelse Vader zijn eniggeboren Zoon gestuurd heeft; dat Jezus Christus voor u en mij is gestorven. Hij heeft gezegd:

'(...) gij weet niet hoe hevig, gij

weet niet hoe verschrikkelijk, ja, gij weet niet hoe zwaar te dragen.

'Want zie, Ik, God, heb deze dingen voor allen geleden, opdat zij niet zouden lijden, indien zij zich wilden bekeren; (...)

'welk lijden Mij, God, de Grootste van allen, van pijn deed sidderen en uit iedere porie bloeden, en zowel lichamelijk als geestelijk deed lijden, en Ik wenste, dat Ik de bittere drinkbeker niet behoefde te drinken, en kon terugdeinzen —

'Niettemin, ere zij de Vader, en Ik dronk de beker en voleindigde mijn voorbereidingen voor de kinderen der mensen.²²

Hij heeft u lief. Hij kent u. Hij leeft. In 1820 zijn onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus, verschenen aan de jonge Joseph om Gods koninkrijk te vestigen, zodat we naar huis kunnen gaan. Kunt u nu 'de stem van de goede Herder'²³ Uw Heiland roept u. Kom nu en geniet van zijn liefde. Hij nodigt u uit: 'Dat gij Mij moet aanroepen, terwijl Ik nabij ben.'²⁴ Ik weet dat Hij leeft. Ik weet dat president Hinckley onze profet is. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

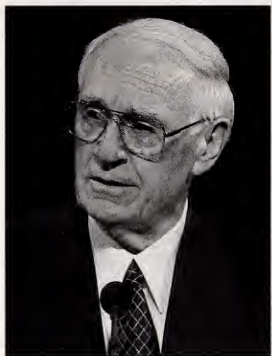
NOTEN

1. Zie LV 28:16.
2. Zie LV 30:5, 11.
3. LV 29:7.
4. Johannes 10:14, 27.
5. Zie 1 Nephi 11:8-9.
6. 1 Nephi 11:15-20.
7. 1 Nephi 11:21.
8. 1 Nephi 11:22.
9. 'Zoek de lammeren, hoed de schapen', *Liahona*, juli 1999, blz. 120.
10. *Alma* 31:34-35.
11. Bible Dictionary, 'Prayer', blz. 753.
12. *Liahona*, juli 1999, 121.
13. Zie Lucas 11:33, 36.
14. Matteüs 5:13-14.
15. 1 Nephi 11:22, 25.
16. *De Ster*, januari 1987, blz. 30.
17. Zie LV 18:18.
18. Zie LV 31:7.
19. Mosiah 3:3.
20. Zie *Alma* 34:10, 12.
21. 1 Nephi 11:23.
22. LV 19:15-16, 18-19.
23. *Alma* 5:38.
24. LV 88:62-63.

Omdat mijn Vader Mij heeft gezonden

Ouderling Loren C. Dunn
van de Zeventig

En vader slaagt als hij naar voren treedt en zijn verantwoordelijkheid als vader aanvaardt, als hij altijd van zijn gezin houdt, voor hen bidt, voor hen doet wat hij kan en het nooit opgeeft.

Vorige week bevond ik mij in een heel drukke luchthaven en daar, temidden van een heleboel mensen die hun vliegtuig wilden halen, zat een vader geknield naast zijn zoon en voerde hem geduldig een ijsje, want hij was nog te klein om het zelf vast te houden. Het jochie had hulp nodig omdat zijn skipak, dat hem weliswaar lekker warm hield, hem belette om zijn armen te buigen. *Wat een goede vader!* dacht ik bij mezelf.

Er zou geen enkel woord meer voor ons moeten betekenen dan de woorden 'vader' of 'moeder'. Ik wil vandaag over het woord 'vader' spreken. De vraag is niet alleen wat een goede vader is. Daar is meer dan genoeg over geschreven en veel

advies over gegeven, ook tijdens deze conferentie. Ik wil echter spreken over onze toewijding als een goede vader.

De geschiedenis van het evangelie van Jezus Christus, vanaf Adam en Eva tot in onze tijd, heeft veel te maken met vader, moeder en gezin. Op de eerste bladzijden van het Boek van Mormon zien we hoe de profet Nephi, in zijn verslag van de beproevingen en zegeningen in zijn tijd, eerst zijn vader eer bewijst: 'Ik, Nephi, uit eerbare ouders geboren en daarom enigermate in al de geleerdheid van mijn vader onderwezen, heb in mijn leven veel lijden ondergaan; niettemin heeft de Here mij gedurende mijn gehele leven rijk gezegend, want Hij heeft mij zijn goedheid en verborgenheden doen kennen; daarom geef ik een verslag van mijn wederwaardigheden in mijn leven.'¹

Op dezelfde wijze uitte Enos eerst zijn waardering voor de opvoeding die hij van zijn vader had ontvangen: 'Ziet, ik, Enos, wist dat mijn vader een rechtvaardig man was, want hij onderwees mij in zijn taal, en tevens in de lering en vermaning van de Heer. Gezegend zij de naam mijns Gods daarvoor!'²

Toen de profet Joseph Smith voor het eerst bezoek van de engel Moroni had ontvangen, werd hem opgedragen om het aan zijn vader te vertellen. Die bevestigde daarop dat het waar was en dat Joseph de aan-

wijzingen van Moroni op moest volgen. Zelfs bij de herstelling van het evangelie scheidde de Heer een zoon niet van zijn rechtschapen vader.

Toen de Heiland in 3 Nephi 27 een definitie gaf van de betekenis van het evangelie, zei Hij eenvoudigweg dat Hij was gekomen om het heilsplan uit te voeren en zijn leven ter wille van de mensheid te geven, omdat zijn Vader Hem gezonden had. De liefde tussen Vader en Zoon was zo volmaakt dat de Heiland die als eerste reden noemde voor zijn geboorte op aarde en zijn lijden voor ons in de hof van Getsemane en aan het kruis.

De bedoeling van het evangelie is dat wij leren wat we als vader of moeder moeten doen. En het lijkt mij toe dat wij, als het gezin intact is, best veel goeds tot stand kunnen brengen en daarbij als eerste reden mogen opgeven 'omdat mijn Vader mij heeft gezonden'³ of omdat een vader de weg heeft gewezen.

Ik heb het voorrecht gehad om meer dan dertig jaar met de zendingen van de kerk samen te werken en ik weet dat velen van hen die eerste onzekere minuten, uren en dagen van hun zending overleefd hebben vanwege hun vader of moeder. Ik herinner me de ervaring van een jongeman die, net als zijn vader, op de boerdertij was opgegroeid. Toen de jongen op zending kwam, was alles heel vreemd voor hem. Veel te veel mensen en niet genoeg open velden. Hij wilde het liefst terug naar huis. Tenslotte liet de zendingspresident hem zijn vader bellen. De vader luisterde geduldig toen zijn zoon vertelde hoeveel heimwee hij had en vervolgens sprak hij hem toe op een manier die zijn zoon kon begrijpen. Toen ik het hoorde, moest ik glimlachen. Hij zei flink maar liefdevol: 'Jongen, wees sterk als een cowboy!' De zoon wist precies wat dat betekende en hij houdt nu vol en begint de geest van zijn zending te voelen. Hij weet dat zijn vader vertrouwen in hem heeft.

Tallose jonge mensen hebben het niet opgegeven en zijn niet naar

huis gegaan bij hun eerste dagen van huis of op kamers dankzij de goede invloed van hun vader en moeder.

Zo'n 32 jaar geleden zat ik tegenover president David O. McKay en werd voor deze taak geroepen. Ik herinner me dat hij met me besprak wat er van mij verwacht werd. En toen gaf hij me de opdracht om te dienen en mijn roeping zo te vervullen als mijn eigen vader het graag zou zien. Dat was een uitdaging waar ik de rest van mijn leven aan zou kunnen werken. President McKay kende mijn vader. Mijn vader was twintig jaar lang ringpresident, en voor mij was hij een van de grootste mannen die ik kende. Mijn eerste benul van wat

ik voor mijn vader betekende en van het werkelijke bestaan van de Heiland, kreeg ik door de manier waarop hij tijdens het gezinsgebed voor ons bad.

Er zijn natuurlijk uitzonderingen, zoals de dood en andere ernstige omstandigheden, maar wat we vandaag de dag nodig hebben, zijn vaders die zich toewijden aan het vaderschap. Wat dat ook vergt. U moet de verantwoordelijkheid op u nemen en daarnaar leven, zodat u een anker wordt voor al uw nakomelingen. Als u dat voorbeeld in uw leven niet hebt genoten, doe dan uw best en laat dat nu gevormd worden; en besluit dat u in ieder geval dat voorbeeld zult zijn, als niemand anders het kan. Als uw gezin

niet goed functioneert, begin dan bij uzelf.

President Harold B. Lee heeft gezegd dat het keren van het hart van de kinderen tot hun vaders en van de vaders tot hun kinderen niet alleen een opdracht voor het werk voor de doden was, maar dat het ook van toepassing is op de levenden en aangeeft hoe belangrijk het is om onze gezinsbanden in dit leven intact te houden.⁴

Ik sluit met de woorden van de dichter Edgar A. Guest in een gedicht over een heel gewone man en zijn gezin. De laatste woorden van het gedicht zijn: '(...) Dit was zijn lof, zo men lof heeft gevraagd: als vader was hij geslaagd.'⁵ Een vader slaagt als hij naar voren treedt

De wandelpaden op Temple Square in de richting van het Conferentiecentrum, aan de noordkant van North Temple Street.

en zijn verantwoordelijkheid als vader aanvaardt, als hij altijd van zijn gezin houdt, voor hen bidt, voor hen doet wat hij kan en het nooit opgeeft.

Moge de naam van onze Vader in de hemel bij ons allen thuis met eerbied genoemd worden.

Moge de naam 'vader' een klank van liefde en vertrouwen hebben waardoor vrede, hoop en rechtschapen vastberadenheid teweeg worden gebracht.

Nu wil ik getuigen van de waarheid van dit werk, als toevoeging op wat er al vanaf dit spreekgestoelte gezegd is tijdens deze fijne conferentie. Het komt mij voor alsof ik bij de profeet Joseph Smith gestaan heb toen de Vader en de Zoon aan hem verschenen zijn in het heilige bos; alsof ik samen met de heiligen in Kirtland in de tempel van de Heer gezeten heb toen die aanvaard en ingewijd werd; alsof ik mijn verbonden in Nauvoo heb ontvangen; alsof ik in Winter Quarters bij het graf van een dierbare geknield heb; alsof ik ook mijn arm omhoog heb gestoken om Brigham Young als president van de kerk mijn steun te verlenen; alsof ik met broeder Brigham op Ensign Peak gestaan heb, op de dag na aankomst in de Salt Lake Valley, toen hij over de vlakke keek die hij al door openbaring gezien had en door die belevenis wist waar de tempel gebouwd moest worden. Ik weet dat dit werk waar is. Ik weet dat Jezus onze Verlosser en Heiland is, dat de profeet Joseph Smith heeft gezien wat hij heeft verklaard te hebben gezien, dat Gordon B. Hinckley tegenwoordig de sleutels van dit grote werk draagt, en dat dit het evangelie van Jezus Christus is. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

NOTEN

1. 1 Nephi 1:1.
2. Enos 1:1.
3. 3 Nephi 27:13

4. Harold B. Lee, 'Preparing to Meet the Lord', *Improvement Era*, februari 1965, blz. 123-124.

5. 'Old Man Green', in *Collected Verse of Edgar A. Guest*, (1934), blz. 560.

Een korte introductie tot de kerk

Ouderling John B. Dickson
van de Zeventig

Wij verklaren dat de grote herstelling waarover de profeten vanouds hebben gesproken, in 1820 is begonnen, toen de Heer de jongeman Joseph Smith riep om de kerk opnieuw te vestigen.

Ik vind het prachtig om vandaag in dit prachtige Conferentiecentrum bij u te zijn. Ik wil de mensen die de kerk onderzoeken graag een kort overzicht van onze godsdienstige overtuiging geven.

Uw omstandigheden lijken misschien wel op die van mijn overleden schoonvader Robert E. Jones, die in 1960 lid van de kerk werd. Hij was in een goed christelijk gezin opgegroeid, waar het lezen van de Bijbel en het naleven van christelijke beginselen onderdeel van het gezinsleven waren. Op zijn moeders schoot leerde hij het belang van geloof in Jezus Christus en het navolgen van zijn voorbeeld.

Toen hij De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste

Dagen onderzocht, werd het hem duidelijk dat hij de eerder geleerde waarheden niet opzij hoefde te zetten en er bovendien een grote hoeveelheid aanvullende kennis bijkreeg. Ik wil graag tien punten noemen die nieuw voor hem waren, waarmee u wellicht ook geholpen bent.

1. God de Vader en zijn Zoon Jezus Christus hebben een plan van geluk voor de mensheid.

Wij verkondigen dat er daadwerkelijk een God in de hemel is en dat de mens in een voorsterfelijk bestaan bij Hem woonde. Wij zijn Gods kinderen. Hij heeft ons lief en heeft een plan opgesteld waardoor wij dankzij zijn Zoon Jezus Christus zegeningen kunnen ontvangen die verder reiken dan dit aardse leven. Deze zegeningen omvatten een onsterfelijk, verheerlijkt lichaam voor ieder mens, en de kans om als een eeuwig gezin in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader terug te keren, mits we geloof in Jezus Christus hebben en de geboden van zijn evangelie onderhouden.

2. Jezus Christus organiseerde zijn kerk tijdens zijn aardse bediening.

Uit de Bijbel kunnen we leren dat Jezus zijn kerk met apostelen, profeten, herders, leraren en andere functionarissen organiseerde, priesterschapsdragers die de bevoegdheid hadden om in Gods naam te handelen. Het was hun taak om alle mensen met betrekking tot Jezus

Christus en zijn leringen tot een eenheid van geloof te brengen (Efeziërs 4:13).

3. De kerk van Jezus Christus hield op te bestaan en veel eenvoudige geloofspunten gingen verloren.

Verscheidene profeten uit de Bijbel hebben verklaard dat er een 'afval' (2 Tessalonicenzen 2:3) van het ware evangelie zou komen, een tijd dat er 'honger' (Amos 8:11) naar het woord van God zou zijn, en 'verdeelddheid' (1 Korintiërs 11:18) door 'grimmige wolven' (Handelingen 20:29) die binnenkomen en de kudde, ofwel de leden van de kerk, niet zullen sparen. Deze profetieën werden bewaarheid toen in de jaren na de kruisiging van de Heiland de apostelen werden gedood, het kerkelijk gezag uiteindelijk verloren ging, en de kerk van Jezus Christus eeuwlang niet op aarde was, inclusief de periode die bekend staat als de donkere Middeleeuwen.

4. Mens en natie werden op de herstelling van het evangelie voorbereid.

Het einde van de donkere Middeleeuwen brak aan toen de

Hervorming zich ontvouwde, en dappere mannen en vrouwen inzag dat de leerstellingen die Jezus had verkondigd weer in de kerk moesten worden teruggebracht. We zijn dankbaar voor de grote hervormers zoals Luther, Wycliffe, Wesley, Tyndale en vele anderen die de weg hebben bereid voor een open godsdienstige dialoog, studie van de Schriften, en het verlangen naar godsdienstvrijheid hebben gewekt in het hart van goede mensen. Hun geloof, hun verlangen, hun offers, en zelfs hun martelaarsdood brachten echter niet de herstelling van het verlorene tot stand.

De grondleggers van de Verenigde Staten van Amerika werden geïnspireerd om een grondwet op te stellen die godsdienstvrijheid en andere vrijheden voor alle mensen garandeerde. Religieuze verdraagzaamheid en een verandering in de heersende opvattingen bereidden de mensen voor op de herstelling, en doordat de grondwet van de Verenigde Staten het levenslicht zag, ontstond er een uitermate vruchtbare voedingsbodem voor de herstelling van het evangelie.

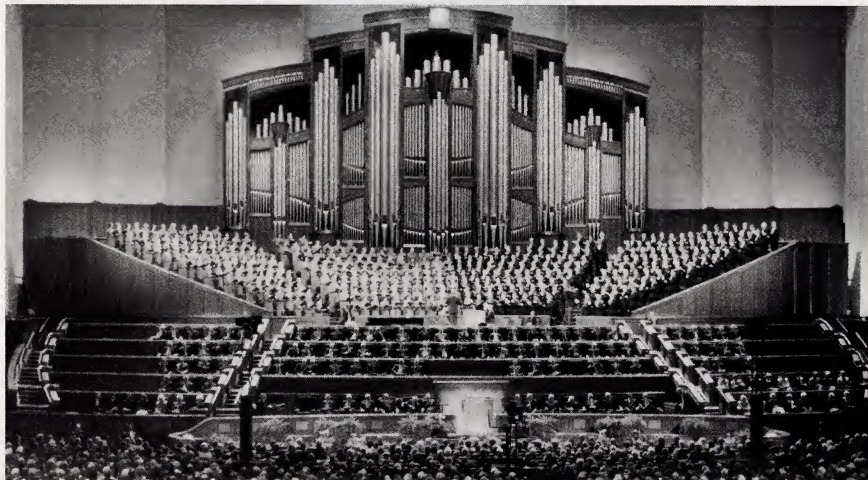
5. Door de profeten vanouds werden hedendaagse gebeurtenissen voorzien.

Profeten uit het Oude Testament spraken al over de laatste dagen als het tijdperk waarin de mens alle verdorungen en zegeningen van het evangelie ter beschikking zou staan. Daniël, Jeremia, Joël, Ezechiël, Maleachi en andere profeten vanouds spraken over de grote gebeurtenissen die in onze tijd zouden plaatsvinden. Jesaja sprak over het wonderbare werk en het wonder dat zou plaatsvinden, waarmee hij de beloofde herstelling van het evangelie bedoelde (zie Jesaja 29:14). De apostel Petrus sprak over de herstelling van alle dingen in de laatste dagen (zie Handelingen 3:21).

6. Het evangelie van Jezus Christus is volledig hersteld.

Wij verklaren dat de grote herstelling waarover de profeten vanouds hebben gesproken, in 1820 is begonnen, toen de Heer de jongeman Joseph Smith riep om de kerk opnieuw te vestigen. De herstelling begon toen Joseph, verward door de verschillende kerken in zijn tijd, wilde weten welke kerk waar was. Ik

In het nieuwe Conferentiecentrum bevinden de zitplaatsen van de algemene functionarissen van de kerk en het koor zich achter het spreekgestoelte.

De leden van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen begroeten elkaar. President Gordon B. Hinckley (midden) spreekt met ouderling M. Russell Ballard. Ouderling Dallin H. Oaks kijkt toe. President Thomas S. Monson (uiterst rechts) zal aanstonds de hand van ouderling Joseph B. Wirthlin schudden.

verklaar plechtig dat deze jongeman in het heilige bos in New York door de Vader en de Zoon bezocht werd en de opdracht kreeg om zich bij geen van de bestaande kerken aan te sluiten. Hij kreeg te horen dat hij een werktuig in de handen van God zou worden om de kerk van Jezus Christus opnieuw te vestigen.

In de loop der tijd ontving Joseph het priesterschap van God, waardoor hij de bevoegdheid kreeg om de kerk opnieuw te organiseren. De kerk bestaat nu met apostelen, profeten en anderen die de bevoegdheid hebben om de verordeningen van het evangelie te bedienen. Sinds de organisatie op 6 april 1830 is de kerk begonnen om de hele aarde te vullen, zoals de profeet Daniël had voorspeld (zie Daniël 2:45). We staan nu op de drempel van ongekende groei, nu miljoenen dit goede nieuws ontvangen en lid van de kerk worden.

7. Onze generatie heeft een aanvullend getuigenis van Christus ontvangen.

In 1827 ontving Joseph Smith oude metalen platen waarvan hij het Boek van Mormon vertaalde. Het bevat een geschiedenis van Gods omgang met zijn volk in het oude Amerika en is naast de Bijbel een getuige van Jezus Christus. We kunnen er fundamentele waarheden

uit leren aangaande de aard van God, de zending van zijn Zoon en zijn plan voor zijn kinderen.

8. Het gezin kan eeuwig zijn.

Een verheven waarheid die opnieuw in onze tijd is geopenbaard luidt dat 'het gezin centraal staat in het plan van de Schepper voor de eeuwige bestemming van zijn kinderen', en dat het gezin eeuwig kan zijn. ('Het gezin: een proclamatie aan de wereld'.) Er is opnieuw gezag op de mens bevestigd, waardoor een man in een heilige tempel voor eeuwig aan zijn vrouw kan worden verzegeld, een vrouw aan haar man, ouders aan hun kinderen, en een familie zo voor eeuwig kan worden verbonden.

Geliefde vrienden en naasten, wij weten dat u uw gezin liefhebt, zoals wij ons gezin liefhebben, en we zijn blij om u in deze heilige waarheden te laten delen.

9. Bepaalde mensen zijn door God geroepen om u te onderwijzen.

Ongeveer 60 duizend jongemannen en jonge vrouwen die verspreid over de wereld op zending zijn, zijn geroepen om belangstellenden in de leer van de kerk te onderwijzen. Ze voorzien in hun eigen onderhoud en ontzeggen zich voor een bepaalde tijd alle maatschappelijke bezigheden om u onze leer duidelijk te maken. Als u hen uitnodigt, zullen

zij u er graag over willen vertellen en uw vragen beantwoorden.

10. U kunt zeker weten dat onze leer waar is.

Een beproefde, door de hemel geïnspireerde manier om achter de waarheid van het Boek van Mormon of andere zaken te komen, is door de profeet Moroni gegeven, de laatste profeet in het Boek van Mormon. Hij zei: 'En wanneer gij deze dingen zult ontvangen, zou ik u willen vermanen, dat gij God, de eeuwige Vader, in de naam van Christus zoudt vragen, of deze dingen niet waar zijn; en indien gij zult vragen met een oprecht hart en met een eerlijke bedoeling, en geloof hebt in Christus, zal Hij door de kracht des Heiligen Geestes de waarheid er van aan u bekendmaken.

'En door de kracht des Heiligen Geestes kunt gij de waarheid van alle dingen weten' (Moroni 10:4-5).

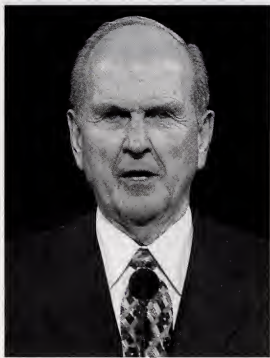
Mijn schoonvader, ikzelf en miljoenen anderen hebben deze verklaring en belofte van Moroni beproefd en ontdekt dat deze zaken waar zijn. Ik kan u oprecht beloven dat als u de raad van Moroni opvolgt, u hetzelfde lonende resultaat zult ervaren.

Ik verklaar nederig dat Jezus de Christus is, de letterlijke Zoon van God, en dat zijn evangelie in onze tijd op aarde is hersteld om de mens tot zegen te zijn. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

De schepping

Ouderling Russell M. Nelson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

De schepping, hoe mooi ook, is op zich geen doel, maar een middel om een doel te bereiken. Eenvoudig samengevat, is de aarde geschapen opdat het gezin zou zijn.

We zullen ons deze inspirerende conferentie in het nieuwe conferentiecentrum nog lang herinneren. Nog niet zo lang geleden was er op de plaats waar dit gebouw nu staat alleen maar een diep gat in de grond. We hebben de bouw met interesse en bewondering gevolgd.

Het bouwproces vind ik erg inspirerend. Ieder groot bouwproject, van aanvang tot voltooiing, is een weerspiegeling van het werk van de grote Schepper. Iedere schepping van de mens is uitsluitend ten gevolge van onze goddelijke Schepper mogelijk. Mensen die ontwerpen en bouwen hebben van die Schepper leven en vaardigheden gekregen. En al het materiaal dat in de bouw gebruikt wordt, is uiteindelijk uit de rijke bronnen van de aarde afkomstig. De Heer heeft gezegd: 'De aarde is vol, en er is

genoeg en overvloedig; ja, Ik heb alles bereid.¹

Het is moeilijk voor de mens om de grootsheid van de schepping te begrijpen. Het is veel gemakkelijker voor ons om aan lekker eten of leuke dingen te denken. Maar ik wil ons verstand graag verruimen, zodat we aan dingen kunnen denken die ons eenvoudige begrip te boven gaan. De schepping van de mens was wonderbaarlijk en groots.² En dat geldt ook voor de schepping van de aarde als hun woonplaats.

De hele schepping is door God ontworpen. Er werd een raadsvergadering in de hemel gehouden waar wij aan deelnamen.³ Daar kondigde onze hemelse Vader zijn goddelijke plan aan.⁴ Het wordt ook wel genoemd: het plan van geluk,⁵ het heilsplan,⁶ het plan van verlossing,⁷ het plan van herstelling,⁸ het plan van genade,⁹ het plan van bevrijding¹⁰ en het eeuwige evangelie.¹¹ Het doel van het plan is om de geestkinderen van God de kans te geven om naar de eeuwige verhoging te streven.

ONDERDELEN VAN HET PLAN

De schepping was een vereiste in het plan, en daardoor waren zowel de val als de verzoening noodzakelijk. Dit zijn de drie fundamentele onderdelen van het plan. De schepping van een paradijselijke planeet werd door God tot stand gebracht.¹² Het sterfelijk leven en de dood kwamen door de val van Adam in de wereld.¹³ De onsterfelijkheid en de mogelijkheid van het eeuwige leven werden door de verzoening van

Jezus Christus tot stand gebracht.¹⁴ De schepping, de val en de verzoening waren al lang voor de daadwerkelijke schepping gepland.

Toen ik een keer het British Museum in Londen bezocht, las ik een zeer opmerkelijk boek. Het is geen schriftuur. Het is een Engelse vertaling van een oud Egyptisch manuscript. Ik wil daar graag een gesprek tussen de Vader en de Zoon uit citeren. Jehova — de voorsterfelijke Heer — zegt over zijn Vader:

'Hij nam de klei uit de hand van de engel en schiep Adam naar ons beeld en onze gelijkenis, en Hij liet hem veertig dagen en veertig nachten liggen zonder hem tot leven te wekken. En Hij zuchtte dagelijks en zei: "Als Ik deze [man] tot leven wek, moet hij veel pijn lijden." En Ik zei tegen mijn Vader: "Wek hem tot leven, Ik zal zijn Voorspraak zijn." En mijn Vader zei: "Mijn geliefde Zoon, als Ik hem tot leven wek, zult Gij naar de aarde moeten gaan om veel pijn voor hem te lijden, voordat Gij hem kunt verlossen en tot zijn oorspronkelijke staat terugbrengen." En Ik zei tegen mijn Vader: "Wek hem tot leven; Ik zal zijn Voorspraak zijn, en Ik zal naar de aarde gaan en uw gebod vervullen."¹⁵

Hoewel deze tekst geen schriftuur is, is het een bevestiging van de Schriften waaruit de intense en barmhartige liefde van de Vader voor de Zoon blijkt, en van de Zoon voor ons — als getuigenis dat Jezus vrijwillig onze Heiland en Verlosser werd.¹⁶

De Here God heeft verklaard: 'Dit is mijn werk en mijn heerlijkheid — de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.'¹⁷ Hij, die de aarde onder leiding van zijn Vader schiep, kwam hier op aarde om de wil van zijn Vader te doen¹⁸ en alle profetieën over de verzoening te vervullen.¹⁹ Onder zijn voorwaarden en door zijn verzoening zouden alle zielen van de straffen voor hun zonden worden verlost.²⁰

TIJDPERKEN VAN DE SCHEPPING

Ieder tijdperk van de schepping was zorgvuldig ontworpen, voordat het werk uitgevoerd. In de Schriften

staat: 'Ik, de Here God, heb alle dingen (...) geestelijk geschapen, eer ze in hun natuurlijke staat op de aardbodem waren.'²¹

De schepping zelf was in periodes onderverdeeld. In Genesis²² en Mozes²³ worden die periodes *dagen* genoemd. Maar in het boek Abraham wordt iedere periode *tijdperk* genoemd.²⁴ Of de periodes nu *dag* of *tijdperk* genoemd werden, het waren periodes tussen twee herkenbare gebeurtenissen — een verde-

ling van de eeuwigheid.²⁵

Het eerste tijdperk omvatte de schepping van het uitspansel en de aarde zelf, waardoor het licht in de duisternis tevoorschijn kwam.²⁶

In het tweede tijdperk werden het water, het land en de lucht geschapen. Er werd in wolken en regen voorzien om leven te geven aan alles wat later op aarde zou leven.²⁷

In het derde tijdperk werden de gewassen geschapen. De aarde

begon gras, kruiden, bomen en planten voort te brengen — die uit hun eigen zaad voortkwamen.²⁸

Het vierde tijdperk was een periode van verdere ontwikkeling. De lichten in het uitspansel werden georganiseerd, zodat er jaargetijden zouden zijn en andere methoden voor het meten van tijd. In dit tijdperk werden de zon, de maan, de sterren en de aarde in de juiste verhouding tot elkaar geplaatst.²⁹ De zon, met enorme voorraden waterstof, zou als een enorme vuurhaard licht en warmte aan de aarde en het leven op aarde verschaffen.³⁰

In het vijfde tijdperk werden vissen, vogels en 'ieder levend wemend schepsel' geschapen.³¹ Zij waren vruchtbaar en in staat om zich naar hun aard te vermenigvuldigen — in de zee en op de aarde.³²

In het zesde tijdperk ging de schepping van het leven verder. De dieren werden naar hun aard geschapen, het vee naar zijn aard, en al het 'levend gedierte dat zich op de aarde beweegt' — ook weer naar hun aard.³³ Vervolgens kwamen de Goden bij elkaar en zeiden: 'Laat ons nederdalen en de mens vormen naar ons beeld, naar onze gelijkenis. (...)

Dus daalden de Goden neder om de mens naar hun eigen beeld te scheppen, om hem naar het beeld der Goden te vormen, om hem man en vrouw te vormen.³⁴ Aldus werden Adam en Eva geschapen.³⁵ En zij werden gezegend: 'Wij zullen hen vruchtbaar doen zijn en zich doen vermenigvuldigen, en de aarde doen vervullen en haar doen onderwerpen, en hen heerschappij doen hebben over de vissen der zee, en over de vogels der lucht, en over al het levend gedierte dat zich op de aarde beweegt.'³⁶

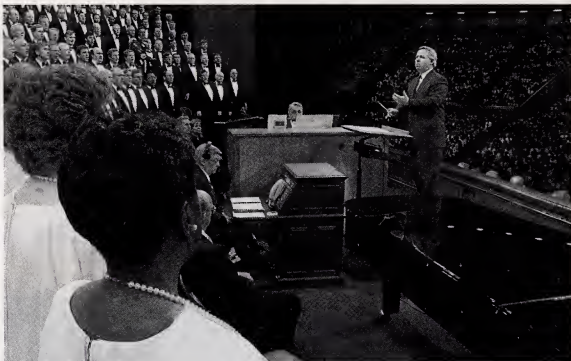
Het zevende tijdperk werd als tijd van rust aangewezen.³⁷

DE SCHEPPING GETUIGT VAN HAAR SCHEPPER

Ik getuigt dat de aarde, en al het leven daarop, van goddelijke afkomst is. De schepping is geen toevallige gebeurtenis geweest. En is niet *ex nihilo* (uit het niets) tot stand gekomen. Het is niet toevallig dat

mensen gebouwen kunnen bouwen en computers kunnen ontwerpen. Want God heeft ons geschapen, niet wij onszelf. Wij zijn zijn volk!¹³⁸ De schepping getuigt van haar Schepper. We kunnen de goddelijke oorsprong van de Schepping niet negeren. Zonder ons dankbare bewustzijn van Gods hand in de schepping, zouden we net zo onbewust door het leven gaan als goudvissen in een kom. Dankbaar herhalen we de woorden van de psalmist: 'Hoe talrijk zijn uw werken, o Here, Gij hebt ze alle met wijsheid gemaakt; de aarde is vol van uw schepselen.'¹³⁹

De leden van het Tabernakelvolg de aanwijzingen van dirigent Craig Jessop.

HET DOEL EN DE BESTEMMING VAN DE AARDE

De aarde is slechts een van de vele scheppingen die God presideert. 'Ontelbare werelden heb Ik geschapen', zei Hij. 'En ook deze heb Ik voor mijn eigen oogmerk geschapen; en Ik schiep ze door de Zoon, die mijn Eniggeborene is.'¹⁴⁰ Hoe prachtig de aarde ook is, ze is slechts een onderdeel van iets veel machtigers — het grote plan van God. Eenvoudig samengevat: de aarde werd voor het gezin geschapen. In de Schriften wordt uitgelegd dat man en vrouw 'één vlees zijn, en dit met het oogmerk, dat de aarde aan het doel van haar schepping beantwoordde.'¹⁴¹

En als onderdeel van de geplande toekomst van de aarde en haar bewoners, moeten onze overleden verwanten ook verlost worden.¹⁴² Gezinnen moeten voor eeuwig verzegeld worden.¹⁴³ Er moet een band worden gesmeed tussen de voorvaders en de kinderen. In onze tijd zal er een volledige en volmaakte eenheid van alle bedelingen, sleutels en machten worden gesmeed.¹⁴⁴ Voor dat heilige doel staan er nu heilige tempels over de aarde verspreid.

Hoewel onze kennis van de schepping beperkt is, weten we voldoende om de verheven betekenis te kunnen waarderen. En die hoeveelheid kennis zal in de toekomst toenemen. In de Schriften staat: 'Te dien dage, wanneer de Here [opnieuw] zal komen, zal Hij

alle dingen openbaren —

'Dingen, die voorbij zijn gegaan, en verborgen dingen, die geen mens wist, dingingen met betrekking tot de aarde, waardoor deze werd gemaakt, en het doel en oogmerk ervan —

'Hoogst waardevolle dingen, dingen, die boven zijn, en dingen, die beneden zijn, dingen, die in de aarde zijn, en op de aarde, en in de hemel.'¹⁴⁵

Ja, we zullen meer licht en waarheid ontvangen. De Heer heeft gezegd: 'Of er grenzen zijn gesteld aan de hemelen, de zeeën, het vasteland, of aan de zon, de maan, of de sterren —

'Al hun omwentelingstijden, alle gezette dagen, maanden en jaren, (...) en al hun heerlijkheden, wetten en gezette tijden, zullen gedurende de bedeling van de volheid der tijden worden geopenbaard.'¹⁴⁶

De aarde zal uiteindelijk 'worden vernieuwd en haar paradijsheerlijkheid [...] ontvangen.'¹⁴⁷ Tijdens de wederkomst van de Heer zal de aarde opnieuw een verandering ondergaan. Dan zal zij opnieuw haar paradijsheerlijkheid ontvangen en vernieuwd worden. Dan zal er een nieuwe hemel en een nieuwe aarde zijn.¹⁴⁸

ONZE TAKEN

Broeders en zusters, ondertussen moeten we onze belangrijke taken goed begrijpen. Door zowel de

scheppingen van God als de scheppingen van de mens leren we het belang van ieder onderdeel kennen. Denkt u dat het zou opvallen als er een stuk graniet van dit gebouw zou ontbreken? Natuurlijk!

Dat geldt ook voor iedere zoon of dochter van God. We kunnen 'het hoofd niet tot de voeten [laten] zeggen, dat het de voeten niet nodig heeft; want hoe zal het lichaam zonder de voeten kunnen staan?'¹⁴⁹ Net als 'het lichaam' elk 'ledemaat nodig' heeft, zo heeft het gezin ieder lid nodig. Alle leden van een gezin moeten verbonden en verzegeld worden, 'opgebouwd, opdat het stelsel volmaakt moge worden gehouden.'¹⁵⁰

De schepping, hoe mooi ook, is op zich geen doel, maar een middel om een doel te bereiken. We zijn een korte tijd op aarde, doorstaan onze beproevingen, en bereiden ons voor op een glorierijke thuiskomst.¹⁵¹ Onze gedachten en daden op aarde worden steeds belangrijker als we Gods plan begrijpen en zijn geboden op prijs stellen en onderhouden.¹⁵²

Wat moeten we als erfgenaam van de goddelijke schepping doen? We moeten voor de aarde zorgen, een verstandige rentmeester zijn en haar voor toekomstige generaties behouden.¹⁵³ En we moeten elkaar liefhebben en voor elkaar zorgen.¹⁵⁴

We behoren in onze eigen omge-

ving scheppers te zijn — bouwers van een persoonlijk geloof in God, geloof in de Heer Jezus Christus en geloof in zijn kerk. We behoren een gezin te stichten en in de heilige tempel verzegeeld te worden. We moeten de kerk en het koninkrijk van God op aarde opbouwen.⁵⁵ We bereiden ons op onze eigen goddelijke toekomst voor — heerlijkheid, onsterfelijkheid en eeuwige levens.⁵⁶ Door uw getrouwheid kunt u deze hemelse zegeningen ontvangen.

Ik getuig dat God leeft! Jezus is de Christus en de Schepper! Hij is de Heer van de hele aarde. Hij heeft zijn kerk in deze laatste dagen gevestigd om zijn goddelijke doeleinden te verwezenlijken. Joseph Smith is de grote profet van de herstelling. President Gordon B. Hinckley is zijn hedendaagse profet, die ik met heel mijn hart ondersteun. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

NOTEN

1. LV 104:17.
2. Zie 'The Magnificence of Man', *Ensign*, januari 1988, blz. 64-69; 'Wij zijn kinderen van God', *De Ster*, januari 1999, blz. 101-104.
3. Zie *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, verzameld door Joseph Fielding Smith (1976), blz. 349-350, 365.
4. Zie 2 Nephi 9:13; Alma 34:9; Abraham 3:22-27.
5. Zie Alma 42:8, 16.
6. Zie Jarom 1:2; Alma 24:14; 42:5; Mozes 6:62.
7. Zie Jakob 6:8; Alma 12:25-34; 17:16; 18:39; 22:13; 29:2; 34:16, 31; 39:18; 42:11-13.
8. Zie Alma 41:2.
9. Zie Alma 42:15, 31; 2 Nephi 9:6.
10. Zie 2 Nephi 11:5.
11. Zie Openbaring 14:6; LV 27:5; 36:5; 68:1; 77:8-9, 11; 79:1; 84:103; 99:1; 101:22, 39; 106:2; 109:29, 65; 124:88; 128:17; 133:36; 135:3, 7; 138:19, 25; GJS 1:34.
12. Uit hedendaagse openbaring blijkt dat Michaël (ook bekend als Adam; zie LV 27:11; 107:54; 128:21) ook aan de schepping heeft deelgenomen.
13. Zie 2 Nephi 2:25; Mozes 6:48; BJS, Genesis 6:49.
14. Zie 2 Nephi 2:21-28.

15. 'Discourse on Abbatōn by Timothy, Archbishop of Alexandria', in *Coptic Martyrdoms etc. in the Dialect of Upper Egypt*, redactie en Engelse vertaling: E. A. Wallis Budge (1914), blz. 482. Timoteüs, aartsbisschop van Alexandrië, is in 385 n.Chr. overleden.

16. Zie Johannes 3:16; 10:14-15, 17-18.
17. Mozes 1:39.
18. Zie 3 Nephi 27:13.
19. Voor een uitgebreide studie van de profetieën over Christus, zie D. Kelly Ogdens en R. Val Johnson, 'Alle profeten hebben van Christus getuigd', *De Ster*, april 1994, blz. 10-18.
20. Zie 2 Nephi 9:20-27; Mosiah 26:21-23; LV 138:19.
21. Zie Mozes 3:5; zie 6:51.
22. Zie Genesis 1:5-2:3.
23. Zie Mozes 2:5-3:3.
24. Zie Abraham 4:8-5:3.
25. Abraham vergeleek een dag van de Heer met duizend jaar (zie Abraham 3:4).
26. Zie Genesis 1:1-5; Mozes 2:1-5; Abraham 4:1-5.
27. Zie Genesis 1:6-8; Mozes 2:6-8; Abraham 4:6-8.
28. Zie Genesis 1:9-13; Mozes 2:9-13; Abraham 4:9-13.
29. Zie Genesis 1:14-19; Mozes 2:14-19; Abraham 4:14-19.
30. Zie Henry Eyring, 'World of Evidence, World of Faith', *Of Heaven and Earth*, samenstelling en redactie: David L. Clark (1998), blz. 59.
31. Abraham 4:20-21.
32. Zie Genesis 1:20-23; Mozes 2:20-23; Abraham 4:20-23.
33. Zie Genesis 1:24-31; Mozes 2:24-31; Abraham 4:24-31.
34. Abraham 4:26-27.
35. Merk op dat de Heer de eerste man en vrouw 'Adam' noemde (zie Genesis 5:2; Mozes 6:9).
36. Genesis 1:28; Mozes 2:28; zie ook Abraham 4:28; BJS, Genesis 1:30.
37. Zie Genesis 2:1-3; Mozes 3:1-3; Abraham 5:1-3.
38. Zie Psalmen 100:3.
39. Psalmen 104:24.
40. Mozes 1:33; zie ook LV 76:23-24.
41. LV 49:16.
42. Zie LV 128:15.
43. Zie LV 2:2-3; 49:17; 138:48; GJS 1:39.
44. Zie LV 128:18.
45. LV 101:32-34.

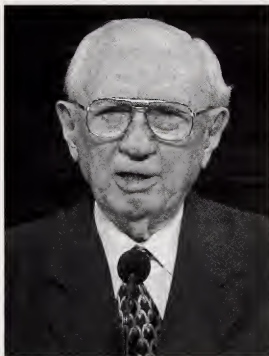
46. LV 121:30-32.
47. Geloofsartikelen 1:10.
48. Zie Openbaring 21:1; Ether 13:9; LV 29:23-24.
49. LV 84:109.
50. LV 84:110; zie ook 1 Korintiërs 12:14-26.
51. Zie Psalmen 116:15; Alma 42:8.
52. Zie LV 59:20-21.
53. De Heer heeft ons de zorg van de aarde toevertrouwd. Hij heeft gezegd: 'Het is raadzaam, dat Ik, de Here, een ieder verantwoordelijk stelle als rentmeester over de aarde zegeningen, die Ik voor mijn schepselen heb geschapen en voorbereid. Ik, de Here, heb de hemelen gespannen, en de aarde gebouwd, en het is waarlijk mijner handen werk; en al hergeen er in is, is het mijne. En het is mijn voornemen voor mijn heiligen te zorgen, want alle dingen zijn van Mij' (LV 104:13-15; zie ook Openbaring 7:3).
54. Zie Johannes 13:34-35; 15:12; Romeinen 12:10; 13:8; Galaten 5:13; 1 Tessalonicenzen 4:9; 1 Johannes 3:11-4:12; Mosiah 4:15; LV 88:123.
55. Zie BJS, Matteüs 6:38.
56. Zie Romeinen 2:7; LV 75:5; 128:12; 132:19-24.

Tijd voor een nieuw begin

President Gordon B. Hinckley

Laten we de tijd nemen om een beetje te mediteren, om na te denken over wat we kunnen doen om ons leven te verbeteren en als heilige der laatste dagen een beter voorbeeld te zijn.

Ubent wellicht het luisteren moe. Ik zal mijn best doen. Broeders en zusters, wat is dit een prachtige conferentie geweest. We hebben ons verheugd in alles wat er is gebeurd. De sprekers waren geïnspireerd, allemaal. De muziek was fantastisch. De gebeden waren prachtig en ontroerend. We zijn met z'n allen in ieder opzicht opgebouwd.

Toen ik jong was, was er een populair liedje dat begon met: 'Het liedje is afgelopen, maar de melodie leeft voort.'¹

Ik bid dat dat voor deze conferentie ook geldt. Als we weggaan, hoop ik dat we met goede herinneringen aan deze conferentie zullen terugdenken.

Laten we met dankbaarheid in

ons hart naar huis gaan. We hebben deelgenomen aan de 170^e algemene aprilconferentie van de kerk. We hebben dit mooie, nieuwe gebouw voor het eerst gebruikt. Wij zijn hier op 1 en 2 april in het jaar 2000, geweest, het begin van een nieuwe eeuw en een geweldig nieuw millennium. Dit alles is enorm waardevol. Het is tijd voor een nieuw begin.

Ik hoop dat wij allemaal nog lang zullen terugdenken aan wat we gehoord hebben, maar, wat nog belangrijker is, wat we gevoeld hebben. Moge het een anker in ons leven zijn, een leidraad die wij kunnen volgen, een instructieperiode waarin we geleerd hebben om onze daden ten opzichte van anderen en onze houding ten opzichte van onszelf te vormen.

Ik bid dat de gevolgen van deze conferentie bij ons thuis gevoeld zullen worden.

Ik hoop dat wij allemaal een betere huwelijkspartner zullen worden, liever voor elkaar, zorgzamer, meer terughoudend met kritiek, en royaler met complimenten. Ik hoop dat we er als ouders naar zullen streven om onze kinderen 'in de tucht en in de terechtwijzing des Heren' (Efeziërs 6:4) op te voeden, hen met respect en liefde te behandelen, hen bij iedere gelegenheid aan te moedigen en onze kritische opmerkingen voor ons te houden. Ik hoop dat we als zoons en dochters meer respect zullen tonen dan voorheen, dat we onze ouders zullen beschouwen als

mensen die van ons houden, en dat we ons best zullen doen om beter naar hun raad te luisteren.

Laten we als heiligen der laatste dagen contacten leggen met mensen die geen lid van onze kerk zijn. Laten we nooit arrogant zijn of een schijnheilige houding aannemen. Mogen we daarentegen liefde, respect en behulpzaamheid tonen. We worden uitermate verkeerd begrepen, en ik ben bang dat dat vaak onze eigen schuld is. We kunnen toleranter zijn, betere burens, vriendelijker, een beter voorbeeld. Laten we onze kinderen leren dat ze andere mensen vriendelijk, fatsoenlijk en liefdevol moeten behandelen. Dat zal tot veel betere resultaten leiden dan een houding van eigenwaan en arrogantie.

Laten we de wegen des Heren bestuderen, en over zijn leven en leringen lezen in de heilige Schriften die Hij ons heeft gegeven. Laten we de tijd nemen om een beetje te mediteren, om na te denken over wat we kunnen doen om ons leven te verbeteren en als heilige der laatste dagen een beter voorbeeld te zijn.

Laten we contacten met de buitenwereld leggen, zendingswerk verrichten, en iedereen die wil luisteren over de herstelling van het evangelie vertellen. Laten we zonder angst spreken, maar ook zonder eigendunk, over het eerste visioen. Laten we van het Boek van Mormon getuigen, en van de herstelling van het priesterschap. Laten we, broeders en zusters, op onze knieën gaan en om de kans vragen om anderen in de vreugde van het evangelie te laten delen.

Tot slot wil ik u kort verslag doen van de tempels. Momenteel zijn er 76 in bedrijf. Dat zijn er veel meer dan een paar jaar geleden. We zullen de Palmyra-tempel aanstaaende donderdag inwijden. Dat is een gebeurtenis op zich. De tempel biedt uitzicht op het heilige bos. En volgende week zondag zullen we de Fresno-tempel (Californië) inwijden. We zijn van plan om in het jaar 2000 36 nieuwe tempels in te wijden. Ik denk dat we dat wel voor elkaar zullen krijgen. En er is

Het balkonniveau in het Conferentiecentrum.

een aanzienlijk aantal tempels, nu in aanbouw of aangekondigd, die pas in 2001 of 2002 zullen worden voltooid.

Bovendien kunnen we in deze conferentie bekendmaken dat we een huis des Heren in Aba (Nigeria) hopen te bouwen. Broeder Pace, er mag dan vertraging zijn in Ghana, maar we hopen dat de bouw in Nigeria geen vertragingen zal oplopen. Andere zullen worden gebouwd in Asunción (Paraguay), Helsinki, Lubbock (Texas), Snowflake (Arizona) en ergens in het driestedengebied in de staat Washington.

Zo blijven we dus de tempels dichterbij de mensen brengen.

We zijn dit weekend, zo gezegd, op een laatste proefvaart geweest. Dit gebouw is tot de laatste stoel bezet geweest. Ik zie nergens een lege stoel. Het is een wonder! Het is fenomenaal en wonderbaarlijk tegelijk, waarvoor we de Heer met ons hele hart danken.

Ik laat u mijn liefde en zegen en mijn getuigenis van dit goddelijke werk. God onze eeuwige Vader leeft. U weet dat. Ik weet dat. Zijn geliefde Zoon, de herrezen Verlosser van de wereld, staat naast Hem. Dat weet u net zo goed als ik. Zij zijn

aan de profeet Joseph verschenen en hebben dit glorieuze werk ingeluid. We kunnen ons gelukkig prijzen dat we er deel van uitmaken. Laten we een paar treden opgaan, en laat het goede in ons karakter tot uitdrukking komen in ons leven. Dat bid ik nederig in de naam van Hem, onze grote Verlosser, namelijk de Heer Jezus Christus. Amen.

God zegene u, geliefde vrienden, broeders, zusters, medewerkers, bij dit grote en heilige werk. Dank u. □

NOTEN

1. Irving Berlin, "The Song Is Ended (but the Melody Lingers On)" (1927).

Staan met God

Sharon G. Larsen

Tweede raadgeefster in het algemeen presidium jongevrouwen

Wat betekent het om als getuige van God te staan? Het betekent dat we niet buigen of toegeven of ons ertoe laten overhalen om iets te doen wat tegen Gods wil is.

Lieve jonge zusters, jullie zijn zojuist opgestaan en hebben hardop een belofte gedaan aan jullie Vader in de hemel. Wat dachten jullie tijdens het opzeggen van het thema van de jongevrouwen? Wat is voor jullie de betekenis van wat je zojuist opgezegd hebt?

Herinneren jullie je het verhaal van drie jongemannen die ook zo'n belofte hadden gedaan? Zij woonden in Babylon, waar de mensen de Heer niet volgden. Die jongemannen, Sadrak, Mesak en Abednego, stonden met gevaar voor hun leven als getuige van God. Onder de regering van koning Nebukadnessar moesten alle mensen in het koninkrijk, als op een bepaalde dag de muziek begon, op bevel knielen en een gouden beeld van zestig el hoog

aanbidden. Dat beeld stelde de koning voor. Iedereen die het weigerde, zou in een brandende oven geworpen worden. Er moesten die dag duizenden mensen in Babylon zijn geweest, voor de festiviteiten en om de wijding van dat opzienbarende afgodsbeeld mee te maken.

Toen de muziek begon te spelen en de heraut aankondigde dat iedereen moest knielen, gehoorzaamde iedereen; iedereen, behalve die moedige Hebreëen. Zij weigerden hun God te beledigen. Kun je je de moed van die jongemannen voorstellen? Geen enkel dreigement van de koning kon hun de moed ontnemen. Met geloof in hun God bleven zij samen staan en baden toen ze gebonden en weggedragen werden om te worden verbrand. De oven was zo heet dat de mannen die hen erin wierpen, stierven. Koning Nebukadnessar stond te kijken hoe die drie ontrouwen zouden sterven. Hij keek in de oven en vroeg zijn raadsheren: 'Hebben wij niet drie mannen in het vuur geworpen?' Zij verzekerden hem dat het zo was. Omdat hij zijn ogen niet erg geloofde, zei de verblufte koning: 'Maar ik zie vier mannen vrij wandelen midden in het vuur en [het verbazingwekkendste is:] zij hebben geen letsel. En het uiterlijk van de vierde lijkt op dat van een zoon der goden!' (Zie Daniël 3:24–25.)

Nebukadnessar liet toen de Hebreëen uit de oven komen en verklaarde dat ze dienaren waren

van de allerhoogste God. Hij vaardigde een ander bevel uit om Sadrak, Mesak en Abednego te beschermen (zie Daniël 3:26–30).

Wat betekent het om als getuige van God te staan? Het betekent dat we niet buigen of toegeven of ons ertoe laten overhalen om iets te doen wat tegen Gods wil is. Het betekent dat we, al is het met trillende knieën, toch voor onze overtuiging uitkomen. Het betekent dat we naar de stille, zachte stem van de Heilige Geest zullen luisteren.

Laten we eens luisteren naar een hedendaagse versie van een ander heldhaftig bijbelverhaal:

Een zeker meisje daalde op school af van haar *locker* naar de kantine en viel in de handen van dienen die haar ontdeden van haar zelfvertrouwen en zelfrespect toen ze hoorde hoe ze haar en haar kleding belachelijk maakten, en zij lieten haar alleen en zonder vrienden achter. Bij geval daalde een zeker meisje, gekleed in mooie kleren, langs die weg af, en zij zag haar, doch ging aan de andere kant van de hal voorbij.

Evenzo ging ook een meisje voorbij dat tot een populaire groep behoorde, en zij zag haar en ging zonder iets te zeggen aan de andere kant voorbij.

Maar een zekere jonge vrouw liep door de hal waar zij was en toen zij haar zag, werd zij met ontferming bewogen. En zij ging naar haar toe, verbond haar wonden en zei: 'Zou je met mij willen lunchen?' (Bewerking van de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan door de auteur.)

Laten we die bekende gelijkenis nader onder de loep nemen: waarom bleef dat andere meisje niet staan om te helpen? Zijn we zo gespannen bezig met onze eigen problemen dat we voor niets of niemand anders aandacht hebben? Oordelen we dat het meisje in nood maatschappelijk minder is dan wij en maken we ons zorgen wat de populaire jongens en meisjes ervan zouden denken als we bleven staan om te helpen? Misschien staat de knapste jongen van de school wel te wachten om je naar de klas te brengen en kun je hem onmogelijk laten staan!

Jongevrouwen en leidsters gaan de Tabernakel op Temple Square binnen. Zij woonden de algemene bijeenkomst jongevrouwen bij die op 25 maart is gehouden.

Iedereen die het meisje in nood passeerde, had een vraag in gedachte: *Als ik stil blijf staan, wat zal er dan met mij gebeuren?* Het meisje dat wel stilstond om te helpen had ook een vraag in gedachte: *Als ik niet stil blijf staan, wat zal er dan met haar gebeuren?* Als wij overtuigd zijn van de oneindige liefde van onze hemelse Vader, kunnen we anderen helpen.

Wij kunnen een getuige voor God zijn als we Hem kennen, als we op Hem vertrouwen, en als we ons veilig voelen in zijn liefdevolle zorg. Er bestaan geen nieuwe of gemakkelijke manieren om een band te smeden. Het zijn de oude, beproefde manieren: schriftstudie, gebed, en naleven wat je door studie en gebed leert. Als je de Schriften leest, raak je bekend met de wil van je hemelse Vader en met de manier waarop Hij steeds zijn hand naar ons uitsteekt om ons te steunen, te zegenen en te

vergeven.

Als je om persoonlijke leiding bidt, weet je hemelse Vader wat jou bezighoudt, maar Hij wil dat je Hem vertelt over je verwachtingen, je dromen en je behoeften. Alleen als je met zekerheid uitspreekt dat je echt een getuige wilt zijn, zul je weten wat je eraan gaat doen. Laat God tot je spreken en laat het avondmaal een diepere betekenis voor je krijgen. Luister naar deze vertrouwde woorden: 'En voor U, o God, de eeuwige Vader, betuigen dat zij gewillig zijn de naam van uw Zoon op zich te nemen, zijner altijd indachtig te zijn, en zijn geboden te onderhouden, die Hij hun heeft gegeven' (LV 20:77).

We hebben veel brieven ontvangen van jongevrouwen die serieus proberen als getuige te staan en te zeggen wat Hij zou zeggen en te doen wat Hij zou doen.

Cathy schreef een brief over een

'barmhartige Samaritaan' die Michelle heet. Cathy moest veel langer in het ziekenhuis blijven dan ze verwacht had. Sommige vriendinnen kwamen, druk als ze het met hun eigen leven hadden, niet meer op bezoek; maar Michelle kwam vaak en vrolijkte haar op. Ze versierde de sombere ziekenhuiskamer met Mormorandum-posters, ballonnen en andere leuke dingetjes. Op een dag dat Cathy heel verdrietig was, dacht Michelle eraan haar Schriften mee te brengen. Cathy zei: 'Dat ze haar Schriften meebracht en me eruit voorlas, maakte dat ik verlangde naar wat zij had. Ik wilde net zoveel van de Schriften houden als Michelle. Zonder die vriendelijkheid en zorg van Michelle zou mijn getuigenis niet zijn wat het nu is.'

Als getuige staan betekent dat je zeker weet dat je wilt doen wat goed is en je geen zorgen maakt over de gevolgen. Ergens voor staan betekent

dat je standvastig en onverzettelijk blijft, ook als (of vooral als) je de kleinste of de jongste en de laatste bent die overeind blijft. Jij zou degene kunnen zijn die anderen overeind houdt. Je moet sterk zijn!

Hoe stel je jezelf als getuige voor? Wat is jouw plan? Abrey spreekt altijd het gebed voor haar basketbalteam uit. Jenelle had de moed om weg te lopen van een feestje waar ze vulgaire films draaiden. Marcie heeft haar onfatsoenlijke kleren weggedaan.

Getuigen is door ons gedrag laten zien wat we geloven, en dat kan thuis beginnen. Hoeveel vrolijkheid brengen we thuis? Hoe hard werken we om op school goede cijfers te halen? Hoe trouw reageren we op een roeping? Hoe bereidwillig zijn we om iemand te vergeven die ons gekwetst heeft?

Het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen hebben krachtig verklaard waar ze staan. Aan hun getuigenis van de levende Christus, bekrachtigd door ieders handtekening, kan de hele wereld hun overtuiging aflezen.

Ook jij kunt vol overtuiging en krachtig zijn als getuige van God. Leef volgens de normen van het evangelie van Jezus Christus. Doe

geen water bij de wijn. Ga niet op compromissen in.

Let op degenen om je heen die je moed en kracht geven. Het getuigenis van mijn ouders heeft me mijn hele leven kracht gegeven. De eerste regel van hun testament beschrijft wat zij hun kinderen hebben nagelaten: 'Wij laten jullie, onze kinderen, ons getuigenis na dat God leeft, dat Jezus Christus, de Eniggeborene in het vlees, ook leeft.'

Hun getuigenis van geloof in de Heer besloeg het grootste deel van de eerste bladzijde van hun testament, en daarop volgde één simpele zin: 'Verdeel de stoffelijke zaken en geef wat jullie niet willen aan iemand in nood of breng het naar de vuilnisbelt.' Er was niet veel te verdelen, maar de schat van hun getuigenis heeft ons echt rijk gemaakt!

Mijn ouders hebben ons hun kostbaarste bezit gegeven — hun getuigenis van het evangelie van Jezus Christus, dat eindigde met deze woorden: 'Wij bidden nederig dat jullie hart en gevoel altijd voor deze grote waarheden zal openstaan.'

De manier waarop jij je dagelijks leven leidt, de woorden die je zegt en niet zegt, de mensen die je helpt, de kleren die je draagt, de ontspan-

ning die je kiest, zullen laten zien hoe krachtig en moedig je bent. Daardoor zul je met vertrouwen anderen de helpende hand reiken.

Je hebt niet de macht om regenbogen of watervallen, zonsondergangen of rozen te maken, maar je hebt wel de macht om mensen tot zegen te zijn door je woorden, je glimlach en de oprechte belangstelling voor hen. Denk je eens in — binnenin je draag je de macht om elke dag voor iemand een betere wereld te maken. Dat betekent het om als getuige van God te staan.

Ik weet met mijn hele wezen dat er in de tijd of de eeuwigheid niemand is die jouw plaats in het hart van je hemelse Vader kan innemen. Je kunt Hem vertrouwen en je op Hem verlaten. Niets van wat je doet of kunt doen, kan jou scheiden van zijn liefde (zie Romeinen 8:35, 38-39.) Hij zal je nooit teleurstellen of je aan je lot overlaten. En uit dankbaarheid voor zijn macht, vrede en vreugde weersja jij de verleidingen en verlokkingen van de wereld en zeg je nederig: 'Met de hulp van mijn Vader in de hemel zal ik te allen tijde, in alle omstandigheden en op alle plaatsen als getuige van Hem staan.' In de naam van Jezus Christus. Amen. □

Integriteit

Carol B. Thomas

Eerste raadgeefster in het algemeen presidium jongevrouwen

Door integriteit word je beter en completer.

Het is fantastisch om vanavond met jullie samen te zijn aan het begin van dit nieuwe millennium. Jullie leven in een heilige tijd. Wat jullie nu doen is echt van belang, of jullie nu twaalf, vijftien of zeventien zijn, want jullie bereiden je voor op jullie toekomstige taak als vrouw, moeder en bouwer aan het koninkrijk.

Ik herinner me dat ik een zomer, toen ik zestien was, in mijn dagboek alle eigenschappen opschreef die ik graag in mijn toekomstige echtgenoot zou willen zien — een getuigenis, een knap uiterlijk, gevoel voor humor, geld, een opleiding. Ik vond dat allemaal goede eigenschappen. Maar toen mijn oudste dochter, Becky, zestien was, kwam ze me vragen: 'Wat is de belangrijkste eigenschap die een echtgenoot moet hebben?' Ik was toen al vele jaren getrouwd. Ik wist het antwoord op die vraag. Ik geloof dat integriteit de belangrijkste eigenschap is die we

kunnen bezitten. Ik ben integriteit op waarde gaan schatten!

Wat is het belangrijkste beginsel? Integer zijn betekent dat je *doet* wat je zegt; je houdt je aan de beloften die je jezelf doet. Het programma van de jongevrouwen omschrijft integriteit als volgt: 'Ik zal de morele moed hebben om mijn handelingen in overeenstemming te brengen met mijn kennis van goed en kwaad.'

'Mensen die integer zijn, kunnen we gemakkelijk herkennen. Ze zijn eerlijk. Ze doen wat goed is terwijl er niemand kijkt. Ze houden zich aan hun woord en houden onze vertrouwelijke mededelingen voor zich. Ze betalen hun schulden en ruimen hun eigen rommel op. Ze aanvaarden verantwoordelijkheid voor hun daden.' ('The Wholeness of Integrity', *Church News*, 26 juni 1999, blz. 16.)

Iedereen komt op de wereld met een verschillend niveau van integriteit. Heb je je ooit afgevraagd waardoor Jezus in aanmerking kwam om de rol van Heiland van de wereld op Zich te nemen? Hij was de Eerstgeborene van de Vader, gekozen vanaf het begin, maar wat maakte Hem eigenlijk volmaakt? Dat was zijn volkomen toewijding en zijn verlangen om onze Vader in de hemel te behagen. De Heiland was wel in staat om te zondigen, maar zijn verlangen naar 'eerlijkheid [vormde] een wapenrusting tegen verleiding'. (James E. Talmage, *Jezus de Christus*, blz. 101.) De Heiland heeft gezegd: 'Ik doe altijd wat [de Vader] behaagt' (Johannes 8:29). We weten dat Hij zijn hele leven consequent goede keuzen heeft gedaan. Hij had de morele moed om zijn daden in overeenstemming te

laten zijn met zijn kennis van goed en kwaad.

President Hinckley heeft gezegd: 'In deze hele wereld is er geen vervanging voor persoonlijke integriteit. Dat houdt eer in. Dat houdt werk in. Dat houdt in dat we ons aan ons woord houden. Dat houdt in dat we doen wat goed is, ongeacht de omstandigheden.' (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], blz. 270.)

Laten we eens een paar voorbeelden bekijken van jongevrouwen die van integriteit zijn gaan houden. Zij hebben gekozen om te doen wat goed is, ongeacht de omstandigheden.

Een jongevrouw, Brooke, schrijft: 'Deze afgelopen zomer was ik in de gelegenheid een leidersconferentie bij te wonen. Het kostte me maar een paar uur om te ontdekken dat de jongeren van de kerk daar in de minderheid waren. Ik deelde een kamer met twee meisjes die heel aardig waren maar beslist niet dezelfde normen hanteerden. Als ik 's avonds in de Schriften las, starden ze naar me alsof ik de een of andere vreemde vogel was. Als zij het hadden over feestjes waar gedronken werd, had ik het over [feestjes] met frisdrank en koekjes. Ze lachten erom, maar waren altijd nieuwsgierig.

'Hoewel ik soms bang was, stond ik altijd voor mijn geloof. Aan het einde van de conferentie [zei] een van mijn kamergenoten: 'Ik denk dat mormonen best *cool* kunnen zijn' en dat ze over onze godsdienst zou nadenken en zich er misschien wel in zou verdiepen. Ik kwam erachter dat ik invloed kon hebben door gewoon voor mijn geloof te staan.'

Cari had deze ervaring:

'Ik heb altijd geweten wat goed was, maar ik dacht dat ik mijn eigen weg kon kiezen. Toen ik me eenmaal op die weg bevond, begon ik me verloren en verward te voelen. Uiteindelijk bad ik met een nederig hart en vroeg ik mijn hemelse Vader wat ik moest doen. De eerste stap was andere vriendinnen zoeken. Dat was niet gemakkelijk omdat ik bij de 'populaire' groep hoorde. Ik ging de uitdaging aan en deed het gewoon.

'We vonden het leuk om in het weekend samen naar films voor boven de zestien te kijken. Ik had me voorgenomen om nooit meer naar dat soort films te kijken. Aan het begin van een nieuw schooljaar vroeg een jongen me of ik een film kwam kijken. Ik vertelde dat ik niet naar films voor boven de zestien keek. Hij zei: "Geen probleem! Dan kijken we toch een andere." Dat is meer dan eens gebeurd. Ik ben uit feestjes weggelopen, heb weekends thuis gezeten en afspraakjes geweigerd omdat ik niet naar films voor boven de zestien kijk. Dat is de grootste zegen in mijn leven geweest. Het is nu gemakkelijker voor me om op veel andere manieren voor mijn geloof te staan.'

Kristen, een lauwermeisje, schrijft:

'Ik probeer elke dag als getuige voor God te staan. Het zijn de kleine dingen — aardig zijn voor iedereen met wie ik praat, niet lachen om een vieze mop, niet roddelen, geduldig zijn. Soms zijn die kleine dingen juist het moeilijkst, (...) maar ik probeer het steeds beter te doen. Schriftstudie en

gebed hebben me kracht gegeven — de moed om voor mijn geloof uit te komen en met de Heiland mijn getuigenis van Hem te geven. De Schriften geven me de kracht om me in positieve zin te veranderen.'

Luister nu naar wat Salina schrijft:

'Het afgelopen jaar hebben we het in het seminarie over Joseph Smith gehad. Tegen het einde van het jaar kregen we een geestelijk les die me voor de rest van mijn leven beïnvloed heeft. Door al zijn ervaringen heen is hij altijd als getuige blijven staan.

'Terwijl ik zat te luisteren, vroeg ik me steeds maar af of ik ook zo sterk kon zijn. Mijn getuigenis werd die dag versterkt omdat de Geest me duidelijk maakte dat de kerk waar was en dat Joseph Smith een waar profeet was. Als ik net als hij met beproevingen te maken kreeg, zou ik met de hulp van de Heer net zo sterk kunnen zijn. Daarom deed ik die dag een belofte dat ik altijd als getuige zou staan. Als Joseph Smith het kon, kon ik het ook!'

Deze jongevrouwen leren de

waarde van integriteit. Al deze verhalen spelen rond hetzelfde thema. Herken je dat? Je hebt het al duizenden keren gehoord. Als je in de Schriften leest en bidt, nodig je de Geest uit om bij je te zijn.

Toen president Spencer W. Kimball vijftien was, woonde hij een ringconferentie bij en hoorde een spreker vragen of iedereen die de hele Bijbel had gelezen zijn hand op wilde steken. Ik heb president Kimball horen zeggen: 'Het maakte me niet uit wat anderen dachten. Ik wist dat ik hem niet gelezen had en ik schaamde me diep.' Na de bijeenkomst rende hij zo hard mogelijk naar huis, greep de Bijbel van de plank en klom de zoldertrap op. Zijn broers zeiden plagend: 'Waarom zou je het proberen? Je krijgt hem toch nooit uit.' Maar hij kreeg het voor elkaar. Bijna een jaar later had hij de Bijbel uit. De integriteit die hij als vijftienjarige jongen had, was een van de dingen die hem tot een groot profeet van God hebben gemaakt.

Lieve jongevrouwen, ook jullie kunnen liefde ontwikkelen voor integriteit als jullie zelfbeheersing

aankweken door dagelijks gebed en schriftstudie. De Heilige Geest kan jullie inspireren met een groter verlangen naar eerlijkheid en integriteit. Kom vanavond tot het besluit om voortaan elke dag van de rest van je leven in je Schriften te lezen en te bidden. Zie je, de Schriften en het gebed horen bij elkaar als frites en mayonaise. Jij zult erdoor dicht bij de kerk en dicht bij de Heer blijven.

En denk eraan: naarmate jij jouw integriteit ontwikkelt, word je mooier. Door integriteit word je beter en completer. Van integriteit gaan je ogen glanzen en stralen ze een zelfvertrouwen uit dat als een magneet mensen naar je toetrekt.

President Hinckley heeft gezegd: 'Er is in deze wereld niets mooier dan een (...) jongevrouw die rein is in gedachten, woord en daad.' (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, blz. 384.)

Net als mijn dochter Becky zal ook jij op een dag uitkijken naar een integere jongeman. En een jongeman die het priesterschap van God draagt, zal ook willen trouwen met een integere jongevrouw.

President Hinckley had gelijk. 'Er is geen vervanging voor persoonlijke integriteit. Dat houdt eer in. Dat houdt werk in. Dat houdt in dat we ons aan ons woord houden. Dat houdt in dat we doen wat goed is, ongeacht de omstandigheden.' (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, blz. 270.)

Als dienstmaagd van de Heer Jezus Christus kunnen we het! Omdat wij ons oprecht inspannen om onze integriteit te vergroten, kan God ons daarvoor meer kracht geven. Ik zal dat herhalen: omdat wij ons oprecht inspannen om onze integriteit te vergroten, kan God ons daarvoor meer kracht geven. Ik beloof dat jullie, als jullie in de Schriften lezen en bidden — dat is de toverformule —, hulp zullen krijgen van de Heilige Geest in jullie edel streven naar versterking en ontwikkeling van jullie integriteit. Dat getuig ik. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

Als getuige staan

Margaret D. Nadauld

Algemeen presidente van de jongevrouwen

Jullie hebben alles wat je nodig hebt om sterk, krachtig en oprecht door het leven te gaan omdat jullie de Heer aan jullie zijde hebben.

Whitney is een heel intelligent meisje van veertien dat ongeveer een jaar geleden lid van de kerk is geworden. Het was een bijzondere ervaring om bij haar doop haar meisjesvoetbalteam aanwezig te zien. Ze waren er al vele keren voor elkaar geweest. Zo gaat dat met teams, en dit was een van de beste teams, in voetbal — en in het leven. Het waren allemaal bijenkorfmeisjes, voorbeeldige getuigen van rechtschapenheid, zelfs op het veld. Whitney vond het fijn dat ze daar deel van uitmaakte. Dat was een goed gevoel.

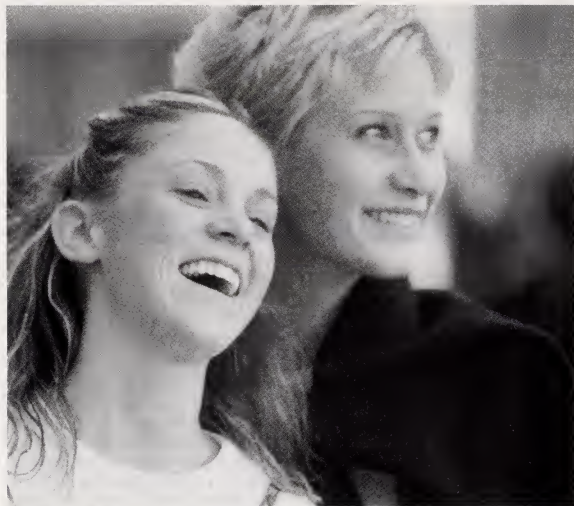
Na haar doop stond Whitney met haar vriendin Elizabeth voor ons. Hun gezichtjes straalden, hun ogen stonden helder en hun glimlach was oprecht toen ze deze woorden uit het hoofd opzegden: 'Wij zijn dochters van onze hemelse Vader, die van ons houdt, en wij houden van Hem. Hij zullen te allen tijde, in

alle omstandigheden en op alle plaatsen als getuige van God staan.' Whitney had het hele thema van de jongevrouwen al uit haar hoofd geleerd. In feite kwam het door Whitney's vriendinnen die als getuige hadden gestaan, dat wij daar allemaal op die gedenkwaardige dag aanwezig waren om een dochter van God te verwelkomen in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Wat betekent het om te allen tijde, in alle omstandigheden en op alle plaatsen als getuige van God te staan?

Allereerst beloven we dat we van de Heer zullen houden, Hem altijd zullen eren — dag en nacht, zomer en winter, in goede en in slechte tijden — de Heer liefhebben en die liefde tonen door onze manier van leven. Ook nemen we tijd om Hem te bedanken, tijd om hulp te vragen, tijd om zijn leiding te vragen en dan tijd om te luisteren. Tijd nemen voor die stille, zachte stem die ons zal toefluisteren, helpen en moed geven. Ik zal dat toelichten:

Anja woont in Rusland. Toen ze nog maar veertien was, kreeg ze van de zendingelingen onderwijs in het evangelie. Op een goede dag zei haar leerkracht op school verkeerde dingen over de kerk en het Boek van Mormon. Er zaten geen heiligen der laatste dagen op school om dat te weerleggen; maar kleine Anja, die niet eens lid was, alleen maar onderzoeker van de kerk, wist dat wat de leerkracht zei, niet klopte. Voor de hele klas verdedigde ze het Boek van Mormon en de kerk. Wat een moed! Ze vertelde dat wat zij zeiden

niet waar was, dat zij wist dat het Boek van Mormon waar was en dat zij, als iemand de waarheid wilde weten, hem of haar uitnodigde het te lezen, zoals zij dat had gedaan. Toen ging Anja naar huis en vertelde de zendelingen dat ze eraan toe was om zich te laten dopen. Ik houd van Anja's moed, dat ze op een belangrijk moment als getuige stond.

Als getuige staan in alle omstandigheden — belangrijk en onbelangrijk, in alle gesprekken en grappen. In spelletjes, boeken die je leest en muziek die je beluistert, in doelen die je steunt, in hulp die je geeft, in kleren die je draagt, in vriendschappen die je sluit.

Kendra, een lauwermeisje, zegt:

'Ik had nooit gedacht dat ik een voorbeeld was of "als getuige stond" als ik goede keuzes deed. Ik probeerde alleen maar goed te leven om alle zegeningen te verkrijgen die onze hemelse Vader me beloofd heeft.'

Als getuige staan in alle omstandigheden betekent: altijd vriendelijk zijn, als eerste iemand groeten, als eerste glimlachen, als eerste zorgen dat een vreemde zich erbij voelt

horen, behulpzaam zijn. Denken aan andermans gevoelens, anderen erbij betrekken.

Onze hemelse Vader zegent ons echt als we in alle omstandigheden onze liefde voor Hem laten zien.

Als laatste zeggen we dat we op alle plaatsen als getuige zullen staan. Dat betekent niet alleen in het openbaar, maar ook onbespied, op geheime, donkere of lichte plaatsen. In de kerk, op school, thuis of in de auto. In de bergen of op het strand. Op straat of in het park. Op alle plaatsen staan als een voorbeeld van een rechtschapen dochter van God.

Ik heb in de *New Era* gelezen over Shannon. Haar leerkracht spreekvaardigheid op de middelbare school gaf de leerlingen een groepsopdracht. Ze moesten een scène uit een toneelstuk kiezen en voor de klas opvoeren. Een groep koos een bedenkelijke scène. De leerkracht gaf 'omwille van de kunst' toestemming voor die scène. Maar omdat hij wist dat het aanstootgevend kon zijn, gaf de leerkracht degenen die zich er niet lekker bij voelden toestemming om het lokaal te verlaten.

Toen de leerlingen met hun scène begonnen, was Shannon een

beetje nerveus. Een aantal klasgenoten bloosde en giechelde, maar niemand vertrok. Ze keek naar een paar vriendinnen van de kerk, wachtte op een teken van een van hen om samen het lokaal uit te gaan. Maar dat gebeurde niet. Shannon bleef met gebogen hoofd aan haar tafeltje zitten zodat niemand haar rode wangen kon zien. Ze voelde zich niet op haar gemak, maar durfde niet weg te lopen. Het was tenslotte toch kunst? Shannon verklaart:

'Op dat moment kwam het thema van de jongevrouwen in mijn gedachten: wij zullen te allen tijde, in alle omstandigheden en op alle plaatsen als getuige van God staan. (zie Mosiah 18:9). Ik wist meteen wat ik moest doen. "Alle plaatsen" betekent overal, ook in de klas met mijn vriendinnen.

'Ik stond rustig op en verliet de klas. Niemand anders stond op. Niemand applaudisseerde toen ik wegliep. Niemand werd door mijn voorbeeld bekeerd. Maar van binnen wist ik dat ik de juiste beslissing had genomen.' (Shannon D. Jensen, 'Als getuige van God staan', *De Ster*, augustus 1999, blz. 8.)

Deze voorbeelden, zusters, hebben allemaal iets gemeenschappelijk. Om als getuige te kunnen staan, hebben deze jongevrouwen allemaal hun gezonde verstand gebruikt. Heb je wel eens van iemand horen zeggen dat zij haar gezonde verstand gebruikt? Dat is een groot compliment. Je gezonde verstand gebruiken is een teken van volwassenheid en waarheidsgetrouwheid. Onze hemelse Vader heeft ons gevraagd om zaken te beoordelen. Zoals we lezen in Moroni, hoofdstuk 7 vers 15: 'Het is u gegeven om te oordelen, opdat gij goed van kwaad zult onderscheiden; en de wijze om te oordelen is even duidelijk als het verschil tussen het daglicht en de duistere nacht.' Er staat dat we het duidelijk kunnen weten! Hoe? Dat wordt ons in vers 16 heel eenvoudig uitgelegd: 'Want alles, wat uitnodigt [1] om het goede te doen, en [2] overreedt in Christus te geloven, wordt door de

macht en de gave van Christus uitgezonden; daarom zult gij met volmaakte kennis kunnen weten, dat het van God is.' (Nummering toegevoegd.)

Maar luister hier eens naar, vers 17: 'Doch wanneer iets de mens overhaalt om [1] kwaad te doen, [2] en niet in Christus te geloven, [3] (...) Hem te verloochenen, [4] (...) God niet te dienen, dan moogt gij met volkomen zekerheid weten, dat het van de duivel is; (...) want hij beweegt niemand om goed te doen, nee, niemand.' (Nummering toegevoegd.) Herinner je je Jozef die naar Egypte werd verkocht? Hij gebruikte zijn gezonde verstand toen hij verleid werd door de vrouw van Potifar om met haar onzedelijkheid te bedrijven. We lezen in de Bijbel dat Jozef op dat kritieke moment in zijn jonge leven opstond en de situatie uit de weg ging (zie Genesis 39:7-12). Hij bleef niet zitten denken wat hij moest doen. Hij aarzelde geen moment. Hij *stond* — hij stond op dat kritieke moment als een getuige van rechtschapenheid. Hij gebruikte zijn gezonde verstand en dat gaf de doorslag.

Julie zijn, net als Jozef, van edele afkomst. Julie hebben een koninklijk erfgoed, want jullie zijn een geestdochter van God. Jullie zijn een uitverkoren generatie. Jullie zijn, al voordat deze wereld geschapen werd, gekozen voor deze tijd. Jullie zijn in de voorsterfelijke wereld door God Zelf onderricht.

Het is nu jullie tijd om te staan voor datgene waarvan je weet dat het goed is. Jullie moeten beoordelen wat goed en wat verkeerd is. Jullie kunnen niet langer zelfgenoegzaam zijn of met de massa meedoen, of je afvragen wat je moet doen. Jullie moeten nu besluiten welke weg je wilt volgen en welk antwoord je zult geven. Besluit van tevoren, voordat je onder druk wordt gezet, waar jij voor staat.

Het geweldige, goede nieuws is dat jij je tegen elke aanval op jou kunt verweren. En het is niet eens zo moeilijk. Gebruik gewoon je gezonde verstand! Je kunt opstaan en een ander televisiekanaal kiezen, de pornografie op de computer uitzetten, een filmzaal verlaten en geen pikante videofilms huren. Draag geen onthullende kleding die te

strak zit, te bloot of te kort is. Laat die in de kast. Of nog beter: laat die in de winkel. Sta op en ga verleiding uit de weg, net als Jozef — alleen, hij liep niet, hij rende! Dat kun jij ook, letterlijk en figuurlijk, en dan zul je veiliger, reiner en geborgener zijn.

Een manier om Gods plan voor jou te verstoren is jongevrouwen ongevoelig maken. Laat ze een beetje, schijnbaar onschuldig kennismaken met iets wat uiterst vernietigend is, de volgende keer een beetje meer, de keer daarna nog een beetje meer, en al gauw, als het tijd is voor de grote klap, zullen ze die nauwelijks opmerken. Er wordt gezegd dat je, als je een kikker wilt koken, hem niet in een pan kokend water moet gooien. Daar zal hij onmiddellijk uitspringen. Doe hem in een pan koud water en voer de temperatuur dan zo langzaam op dat hij het gevaar niet eens in de gaten heeft. Jongevrouwen, ik ben bang dat onze wereld de neiging heeft om de temperatuur langzaam op te voeren. Let op. Laat je niet ongevoelig maken voor het geleidelijke verval van het gezonde verstand.

En jongevrouwenkoor zingt een lofzang tijdens de algemene bijeenkomst van de jongevrouwen.

Als je beelden bekijkt op de televisie, op video, van een film, op Internet of in tijdschriften zul je een aantal goede zaken zien, en hoogstwaarschijnlijk ook zaken die niet goed zijn. Verkeerd en kwaad kunnen acceptabel lijken. Laat je niet in de maling nemen! Sta gewoon op en loop weg!

Lieve jongevrouwen, jullie weten een aantal zaken die de goede mensen van de wereld niet weten, omdat jullie in de waarheid onderwezen zijn. Jullie hebben alles wat je nodig hebt om sterk, krachtig en oprecht door het leven te gaan omdat jullie de Heer aan jullie zijde hebben. De Heiland zal jullie door de kracht van zijn liefde helpen om sterk te blijven.

Zovelen van ons geven om jullie. Loop met ons mee. Wandel met God. 'Wees nederig, en de Heer, uw God, zal u aan de hand leiden, en u antwoord geven op uw gebeden' (LV 112:10). Leg jouw hand in de zijne en Hij zal je in vrede leiden.

Samen staan we hier, in het begin van een nieuw millennium. De pas gedoopte Whitney en jongevrouwen over de hele wereld komen samen om te gedenken dat de geboorte van de Heiland, de Zoon van God, tweeduizend jaar geleden heeft plaatsgevonden.

Ik vind het opmerkelijk dat de wereldbevolking nog steeds het jongetje gedenkt dat zo lang geleden in Betlehem is geboren. Wij proberen zijn levenswijze over te nemen. Hij wees ons de weg. Wij proberen zijn leer na te leven. Hij was bereid voor onze zonden te lijden, omdat zijn liefde voor ons volkomen was. Hij schonk ons het recht op bekering, en Hij stierf om onze opstanding mogelijk te maken.

Als wij eraan denken wat een fantastisch geschenk Hij ons heeft gegeven, wat voor kleins zouden wij dan voor Hem kunnen doen en voor onze hemelse Vader die Hem gezonden heeft? Wij zouden te allen tijde kunnen staan als getuige van hun liefde en hun leringen, in alle omstandigheden en in alle plaatsen. Het is mijn gebed dat wij dat zullen doen. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

Vrouwzijn: de meest eervolle plaats

President James E. Faust
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Ik beloof jullie, lieve jonge zusters, dat groot geluk en eindeloze vreugde jullie deel zal zijn, als jullie de gedragsnormen uit het jongevrouwenprogramma naleven.

Het is mij een genoegen bij jullie, bijzondere jongedames, jullie leiders en leiders en alle anderen te zijn. Wij voelen ons vereerd met de aanwezigheid van president Gordon B. Hinckley, president Thomas S. Monson en andere algemene autoriteiten. Zuster Nadauld, zuster Thomas en zuster Larsen, ik heb genoten van uw uitstekende boodschap. De muziek van het jongevrouwenkoor is voortreffelijk. Wij danken allen die aan de video-opnamen hebben deelgenomen en de honderden die het algemeen jongevrouwenpresidium hebben geschreven hoe ze te allen tijde en op alle plaatsen als getuige van God kunnen staan.

Ik zie veel bijenkorfmeisjes en rozenmeisjes in de zaal en dat doet mij denken aan de volgende anekdote, geschreven door een zuster die voorbereidingen trof voor een jongevrouwenactiviteit. Het gaat zo: 'Mijn vijfjarige dochtertje vroeg mij hoeveel "honingkorfjes" ik had. Na een kort gesprek begreep ik dat ze het over de bijenkorfmeisjes had. Ik telde hoeveel bijenkorfmeisjes we in onze groep hadden en vertelde het haar. Ze had voor iedere jongevrouw een papieren vliegtuigje gemaakt en was bezig na te tellen hoeveel ze er nodig had.

'Toen ze klaar was, had ze nog een paar papieren vliegtuigjes over. Na enige overdenking zei ze: "Hoeveel rozenkransjes heb je?"'

Vele jaren geleden, in de tijd van president Heber J. Grant, schreef het Eerste Presidium:

'In haar ware aard kent De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen de vrouw de meest eervolle plaats in het leven van de mens toe. Om deze hoogwaardige positie te behouden en te verdienen moet de vrouw de deugden bezitten die altijd het respect en de liefde van de mensheid hebben afgedwongen (...) (want) een mooie en reine vrouw is het perfecte handwerk van God.¹² Die meest eervolle plaats legt een zware verantwoordelijkheid op de jongevrouwen om te allen tijde en op alle plaatsen als getuige van God te staan.

Dat een rechtschapen vrouw zijn 'de meest eervolle plaats in het leven van de mens' inneemt en het perfecte handwerk van God is, is een van de grootste zegeningen voor de mensheid. Ik vind het fijn als mijn vrouw, Ruth, en mijn dochters zeggen: 'Ik ben blij dat ik een vrouw ben.' Voor mij betekent dit dat zij hun goddelijke bestemming begrijpen. Hopelijk zullen jullie gedurende alle episodes van jullie leven vreugde vinden in jullie vrouwzijn.

De toekomst ligt voor ons, maar ook het verleden is interessant. In 1916 was iedere jongevrouw vanaf veertien jaar een bijenkorfmeisje totdat zij overstapte naar de ZHV. Er waren geen rozenmeisjes of lauwermeisjes. Een bijenkorfmeisje moest aan zo'n 374 vereisten voldoen om haar onderscheiding te verdienen. Zo moest zij:

1. 'Gedurende één seizoen goed voor een bijenkorf zorgen en de gang van zaken rond de korf leren kennen.' Ik vraag me af hoeveel ze gestoken zijn!

2. 'Loop in zes dagen tijd veertig kilometer op sneuwschoenen.' Tja, die opdracht zou in Florida moeilijk uit te voeren zijn.

3. 'Houd het huis gedurende twee weken vrij van vliegen of sla minstens 25 vliegen per dag dood.'

4. 'Verzorg een span paarden, span ze tenminste vijf keer in [en] men ze over een afstand van tachtig kilometer. Dat alles in één seizoen en zonder hulp of advies.' Toen ik als jongen een keer blootsvoets een paard inspande, ging het spontaan op mijn tenen staan!

De laatste die ik wil noemen is: 'Maak een kwart hectare grond zaai-klaar door de alsemstruiken en dergelijke te verwijderen.'³ Ik heb dat werk weleens gedaan. Het is vaak een warme, akelige klus omdat je de alsem moet verbranden, maar gelukkig vind ik dat lekker ruiken.

In 1916 lagen de accenten in het leven heel anders dan nu. Het ging om vliegen doodslaan, alsem verbranden en paarden inspannen. Dergelijke praktische behoeften

worden tegenwoordig veel gemakkelijker vervuld: het lichtknopje omzetten, de stand van de thermostat aanpassen. Moderne voorzieningen stellen ons in staat om meer tijd te besteden aan geestelijke behoeften en dienstbetoon. Het basiselement dat altijd in het leven van jongevrouwen aanwezig behoort te zijn is dienstbetoon. Door hun goddelijke rol als verzorgsters kan het edele vrouwzijn 'de meest eervolle plaats in het leven van de mens' krijgen. Anderen dienen kan eigenlijk vanaf elke leeftijd. Vaak worden de waardevolste diensten op een individuele basis bewezen. Het hoeft niet grootschalig te zijn, en de edelste diensten verrichten we in het gezin.

Ik heb de huidige vereisten voor het programma Mijn persoonlijke vooruitgang nog eens gelezen. Er worden hoge normen in gesteld en dat geeft aan hoe voortreffelijk jullie, jonge zusters, door jullie kerkleiders en -leidsters geleid worden. Ik beloof jullie, lieve jonge zusters, dat

De jongevrouwen in de tabernakel luisteren aandachtig naar het verloop van de jongevrouwenbijeenkomst.

groot geluk en eindeloze vreugde jullie deel zal zijn, als jullie de gedragsnormen uit het jongevrouwenprogramma naleven.

In de film *My Fair Lady* stelt professor Higgins de vraag: 'Waarom kunnen vrouwen niet meer op mannen lijken?' Wat een vreselijke vergissing. Jullie mogelijkheden in de huidige maatschappij zijn oneindig. Het duurde lang voordat de bijzondere gaven van de vrouw erkend werden. In de *Woman's Exponent* van 1872 staat dat sommigen die de status van de vrouw willen verbeteren 'zo radicaal in hun extreme theorieën zijn dat zij haar tegenover de man willen plaatsen en haar een afzonderlijk, tegenovergesteld bestaan willen geven, en om te bewijzen hoe volledig onafhankelijk zij is, haar zich de meer laakbare karaktertrekken van de man laten eigen maken, die vermeden moeten worden of door de vrouw moeten worden verbeterd in plaats van gekopieerd.²⁴

Ik vraag mij af of jullie, zusters, de grootte van je gaven en talenten ten volle begrijpen en inzien hoe jullie allen 'de meest eervolle plaats' in de

kerk en in de wereld kunnen veroveren. Een van jullie unieke, kostbare en sublieme gaven is jullie vrouwelijkheid, met natuurlijke deugd, goedheid en goddelijkheid. Het gaat niet om jullie lippenstift, stijlvolle kapsel en modieuze kleding. Het gaat om het goddelijke sieraad van medemenselijkheid. Zij komt tot uiting in de kwaliteit van jullie vermogen om lief te hebben, in jullie spiritualiteit, verfinndheid, uitstraling, gevoeligheid, creativiteit, charme, vriendelijkheid, tederheid, voortreffelijkheid en stille kracht. Het uit zich in ieder meisje en iedere vrouw anders, maar jullie hebben het allemaal. Vrouwelijkheid is een deel van jullie innerlijke schoonheid.

Een van jullie specifieke gaven is jullie vrouwelijke intuïtie. Beperk jezelf niet. Als je je best doet om te weten te komen wat de wil van onze hemelse Vader voor jou is en je spiritueler wordt, zul je veel aantrekkelijker, ja, zelfs onweerstaanbaar worden. Je kunt je stralende glimlach gebruiken om allen die je dierbaar zijn en allen die op je pad komen tot zegen te zijn en grote vreugde te brengen. Vrouwelijkheid

maakt deel uit van je innerlijke door God gegeven goddelijkheid. Het is je niet te evenaren macht en invloed ten goede. Door jullie hemelse gaven kunnen jullie kinderen, vrouwen en mannen tot zegen zijn. Wees er trots op dat je een vrouw bent. Vergroot de waarde ervan. Gebruik het om anderen te dienen.

Helaas zien wij in de huidige maatschappij af en toe treurende voorbeelden van het vrouwzijn. Als we de televisiezenders afzoeken naar iets opbouwends zien we vrouwelijke bokkers en worstelaars. Ik ben van mening dat de vrouwen in deze tijd sterk moeten zijn, maar niet in die zin van het woord. Naar mijn smaak doen dergelijke activiteiten afbreuk aan de edele aard van de vrouw. Jongevrouwen moeten sterk zijn in rechtschapenheid en, om jullie thema van dit jaar nog eens aan te halen, 'te allen tijde en op alle plaatsen als getuige van God te staan.'²⁵

Laat mij even vertellen over een jongevrouw die opmerkelijke kracht vertoonde onder zeer tragische omstandigheden. Op 17 april 1999 boorde een bestelwagen zich in de flank van een auto en verwondde

De leden van het Eerste Presidium praten na de jongevrouwenbijeenkomst met de leidsters van de vrouwenorganisaties van de kerk nabij het spreekgestoelte in de Tabernakel.

Emily Jensen, van zestien, heel ernstig. Ze had een schedelbasisfractuur en lag drie maanden in coma en in totaal zes maanden in het ziekenhuis. Ze heeft alles als een pasgeboren baby opnieuw moeten leren. Het zou gemakkelijker zijn geweest om het op te geven, maar het woord opgeven komt niet in Emily's woordenboek voor. Ze werkt zo hard om te herstellen dat het vergelijkbaar is met iemand die elke dag een marathon van veertig kilometer loopt. Haar geloof, moed en doorzettingsvermogen hebben veel andere patiënten in het ziekenhuis gesterkt en gemotiveerd.

Emily oefent nog steeds heel hard om weer te leren praten. Niettemin vraagt ze de verpleegsters, technici en therapeuten onbevreesd: 'Bent u mormoon?' Als ze ontkenkend antwoorden, zegt ze in haar onbeholpen zinnen: 'Maar dat zou u moeten zijn. Lees het Boek van Mormon.' Emily heeft haar moeder gedictreed wat ze in vijf exemplaren van het Boek van Mormon wilde schrijven, die ze voor haar vertrek uit het ziekenhuis aan een dokter, drie therapeuten en een technicus heeft gegeven.

Emily kreeg een goede band met een specialiste die helemaal inactief was. Ze baden samen in Emily's kamer in het ziekenhuis. In moeilijk verstaanbare taal, maar met een sterke en duidelijke geest zei Emily tegen haar dat ze naar de kerk terug moest keren. Die vrouw schreef haar later: 'Ik wil je hartelijk bedanken voor het Boek van Mormon dat je me gegeven hebt. Ik moest huilen toen ik las wat je voorin had geschreven. Ik weet zeker dat ik op een goede dag net zo veel van dit boek zal houden als jij.'

Onlangs had Emily een fantastische dag op haar middelbare school in Salt Lake City. De leerlingenraad koos haar dit jaar uit als leerling van het jaar, vanwege haar buitengewone moed. Terwijl zij aan de arm van de voorzitter van de studentenraad naar voren schuifde, gaven haar klasgenoten haar een staande ovatie. Hoewel ze nog steeds iedere dag therapie heeft, wordt haar leven toch bepaald door haar geestelijke

identiteit, haar goedheid, haar vriendelijkheid en haar sterke getuigenis.⁶

Ik vraag mij af hoe de vereisten voor een jongvrouwenonderscheiding in het jaar 2016 eruit zullen zien. Hopelijk zullen de waarden en normen van de jongvrouwen in toenemende mate op spiritualiteit en dienstbetoon gericht worden. Vrouwen zullen in de toekomst, net als in het verleden, geluk en voldoening ondervinden als zij gehoor geven aan de diepste gevoelens van hun ziel. Zoals Ralph Waldo Emerson heeft gezegd: 'Wat achter ons ligt en wat voor ons ligt is onbetekend vergeleken bij wat in ons ligt.' Wij kunnen allemaal gemoedsrust en kennis van onze ware identiteit hebben, als we weten, zoals Tevje in *Fiddler on the Roof* zegt 'wie we zijn en wat God van ons verlangt.'

Jongvrouwen, jullie moeten nog persoonlijke doelen hebben naast de uitstekende doelen die in het jongvrouwenprogramma worden beschreven. Daartoe moeten doelen op het gebied van opleiding en het leren van vaardigheden behoren. Een jonge moeder die mij dierbaar is, zei onlangs tegen een groep jongvrouwen dat doelen overeen moeten komen met de vreugden van het vrouwzijn. Maar, zei ze, die doelen moeten niet zo streng en strak zijn dat je niet naar de fluisteringen van de Geest luistert. Blijf je hart en je verstand openstellen om de wil van de Heer voor jou te weten te komen.

Als getuige staan heeft allerlei betekenissen. Het omvat de manier waarop wij ons gedragen, hoe we spreken en hoe we ons kleden. Als je overweegt of een bepaalde jongeman je partner zou kunnen worden, geef dan gehoor aan het advies dat president David O. McKay een aantal jaren geleden heeft gegeven: 'Hij moet nooit proberen misbruik van je te maken. Als hij ook maar enigszins geneigd is jou voor zijn eigen gemak of bevrediging te gebruiken, kun je er zeker van zijn dat dit niet door liefde is ingegeven.'⁷ Het is heel natuurlijk dat jongemannen en jongvrouwen zich tot elkaar aangetrokken voelen, maar ze moeten zich aangetrokken voelen op de

manier van God en niet op twijfelachtige manieren, zoals onfatsoenlijke kleding. De door God gegeven aantrekkingskracht omvat je persoonlijke charme, schoonheid, fatsoen en goedheid.

Als sterke jonge priesterschapsdragers zien dat een meisje zich niet netjes kleedt, willen ze meestal niet met haar uitgaan omdat haar normen niet overeenkomen met hun eeuwige vooruitzichten. Onbetamelijkheid in vrouwen geeft hun een goedkoop aanzien. Het brengt je in verlegenheid en leidt tot het verlies van respect. Hiermee zal een meisje geen goede, eerbare jongeman winnen die met een rechtshapen jongevrouw in de tempel wil trouwen. Jullie hebben misschien moeite om een ingetogen jurk voor het bal te kopen. Misschien kun je hem zelf maken? Daar heb je misschien wat hulp bij nodig, maar die is er in overvloed.

Mijn lieve jonge zusters, jullie hebben een heerlijke toekomst. Hij kan je mooiste dromen en verwachtingen overtreffen. Niet alles in je leven zal zo verlopen als je het gehoopt of gepland had. Maar als je zo leeft dat je de wil van de Heer kunt leren kennen, zul je gemoedsrust en veel geluk vinden. Jullie zullen dan behoren tot hen die 'de meest eervolle plaats in het leven van de mens' zullen genieten.

Ik bid dat de Heer jullie allen zal zegenen met een besef van jullie individuele waarde en met het begrip dat 'een mooie reine vrouw het perfecte handwerk van God is.' In de naam van Jezus Christus. Amen. □

NOTEN

1. Traci Rane, 'On the Bright Side', *Church News*, 30 januari 1999.
2. *Improvement Era*, mei 1935, blz. 276.
3. Martha A. Tingey, *Hand Book for the Bee-Hive Girls of the Y.I.M.I.A.* (1916), blz. 36-46.
4. *Woman's Exponent*, 15 juli 1872, blz. 29.
5. Mosiah 18:9.
6. Brief van Terri F. Jensen, 14 februari 2000.
7. David O. McKay, *Gospel Ideals* (1953), blz. 459-460.

Zij hebben ook tot ons gesproken

Verslag van de 170ste aprilconferentie van 1–2 april 2000 voor de kinderen van de kerk

President Gordon B. Hinckley: *Jesus is mijn Vriend.* Niemand anders heeft mij zoveel gegeven. (. . .) Hij heeft zijn leven voor mij gegeven. Alleen een God kon dat. Ik hoop dat ik het waardig ben een vriend voor Hem te zijn. (. . .) *Hij is mijn Voorbeeld.* (. . .) *Hij is mijn Leraar.* (. . .) *Hij is mijn Genezer.* (. . .) *Hij is mijn Leider.* (. . .) *Hij is mijn Heiland en Verlosser.* (. . .) *Hij is mijn God en mijn Koning.*

President Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium: Iedere zending die aan een heilige roeping gehoor geeft, is een dienstknecht van de Heer, wiens werk dit waarlijk is. Vrees niet, jongemannen, want Hij zal bij jullie zijn.

President James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium: Nu we een nieuw tijdperk zijn inge-

gaan blijft er maar één veilige koers over — in geloof voorwaarts streven. Geloof zal ons sterke schild zijn tegen de vurige pijlen van Satan.

President Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen: Wij hoeven niet bang te zijn voor de toekomst. We hebben alle reden om blij te zijn en weinig reden om bang te zijn. Als wij de aanwijzingen van de Geest volgen, zullen we veilig zijn, wat de toekomst ook mag brengen. Hij zal ons tonen wat we moeten doen.

Ouderling Joseph B. Wirthlin, van het Quorum der Twaalf Apostelen: Je hemelse Vader — die het zelfs weet als er een mus neervalt — kent je verdriet. Hij heeft je lief en heeft het beste met je voor. Twijfel daar nooit aan.

Ouderling Harold G. Hillam, van het Presidium der Zeventig: Je moet je gedachten zo rein houden dat je gevoelig zult zijn voor de zachte influisteringen van de Geest. Blijf weg bij kwade dingen die goede gedachten weggagen.

Ouderling Gary J. Coleman, van de Zeventig: God heeft beloofd dat de Heilige Geest tot een ieder van ons zal getuigen dat waarheid is hersteld. De Heilige Geest getuigt dat Joseph Smith door God werd geroepen om een bijzondere getuige van Christus en zijn evangelie te zijn. We kunnen de waarheid te weten komen van alles wat God door de macht van de Heilige Geest heeft geopenbaard.

Ouderling Yoshihiko Kikuchi, van de Zeventig: Je woonde eens thuis bij onze hemelse Vader. Ik weet dat onze hemelse Vader een bijzonder plan voor je heeft, en dat je gezin eeuwig kan zijn. Laten we naar huis gaan. Laten we zo leven dat we naar huis kunnen gaan, naar waar onze hemelse Vader woont.

Coleen K. Menlove, algemeen jeugdwerkpresidente: Als wij Gods wetten niet gehoorzamen, ondergaan we de straffen, maar als we gehoorzamen, oogsten we geluk (zie 2 Nephi 2:10). □

Kerknieuws

Nieuwe algemene autoriteiten, zes nieuwe tempels

Hoewel het nieuwe Conferentiecentrum het voorwerp van veel aandacht was tijdens de 170ste algemene aprilconferentie, waren er nog veel andere aanwijzingen van geestelijke groei en vooruitgang in de kerk. Twee leden van het Tweede Quorum der Zeventig werden gesteund als lid van het Eerste Quorum, twee andere mannen werden gesteund als lid van het Eerste Quorum, en vijf broeders werden gesteund als lid van het Tweede Quorum der Zeventig. Bovendien werden er 39 nieuwe gebiedszeventigen gesteund, en werden er plannen aangekondigd voor de bouw van zes nieuwe tempels.

Tijdens de zaterdagmiddagbijeenkomst werden ouderling Lance B. Wickman en ouderling Lynn G. Robbins werden toegevoegd aan het Eerste Quorum der Zeventig. Ouderling Wickman, een jurist die werkzaam is als algemeen juridisch adviseur van de kerk, werd op 2 april 1994 gesteund als lid van het Tweede Quorum der Zeventig. Ouderling Robbins, die tot zijn roeping tot voltijds dienstbetoon in de kerk zakenman was, was sinds 5 april 1997 werkzaam als lid van het Tweede Quorum der Zeventig.

Verder werden de ouderlingen Donald L. Hallstrom en Ronald A. Rasband gesteund als lid van het Eerste Quorum. De ouderlingen Douglas L. Callister, Darwin B. Christenson, Keith Crockett, H. Aldridge Gillespie en Robert C. Oaks werden gesteund als nieuw lid van het Tweede Quorum. (Zie de bijgaande biografische artikelen.)

De 39 nieuwe gebiedszeventigen komen uit de hele wereld: 16 uit de

Verenigde Staten; 4 uit Brazilië; 4 uit de Filipijnen; 3 uit Colombia; 3 uit México; en 1 elk uit Argentinië, Australië, Canada, Groot-Brittannië, Guatemala, Japan, Peru, Zweden en Tahiti.

In zijn slorwoord kondigde president Hinckley de plannen voor zes nieuwe tempels aan, die zullen worden gebouwd in Aba (Nigeria), Asunción (Paraguay); Helsinki; Lubbock (Texas); Snowflake (Arizona); en een in het driestedengebied in de staat Washington. 'Zo blijven we dus de tempels dichter bij de mensen brengen', zei hij.

President Hinckley vertelde over de geplande inwijding van de tempels in Palmyra en Fresno in de week na de conferentie, en voegde daaraan toe: 'We zijn van plan om in het jaar 2000 36 nieuwe tempels in te wijden. Ik denk dat we dat wel voor elkaar zullen krijgen. En er is een aanzienlijk aantal tempels, nu in aanbouw of aangekondigd, die pas in 2001 of 2002 zullen worden voltooid.'

Na de zaterdagmorgen- en zondagmorgenbijeenkomsten van de conferentie konden veel kerkleden kijken naar een videoproductie met de titel *Special Witnesses of Christ*, waarin leden van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf hun getuigenis van de Heiland geven. Hun getuigenissen waren opgenomen in Salt Lake City, op andere kerkhistorische plekken en in het heilige land. *Special Witnesses of Christ* wordt in 26 talen vertaald en wordt beschikbaar gesteld via de distributiecentra van de kerk (catalogusnummer 53584 [120 voor het Nederlands]). □

Conferentie vertolkt in 48 talen

De algemene aprilconferentie 2000 werd vertolkt in 48 talen, waaronder voor het eerst in het Albanees, Amhaars (gesproken in Ethiopië), Cebuano en Ilokano (gesproken in de Filipijnen) en Kiribati (gesproken op de Kiribati-eilanden).

De vertolking was voor niet-Engelstalige bezoekers in alle 48 talen te beluisteren in het Conferentiecentrum en in de extra faciliteiten op Temple Square. 22 van de 48 talen werden via de satelliet uitgezonden; in andere talen werden er conferentievideo's gedistribueerd.

Het vertolken van de conferentie begon in 1961 in vier talen — Nederlands, Duits, Samoaans en Spaans. Dit jaar werd de vertolking vanuit de veertig tolkcabines in de Tabernakel rot stand gebracht door meer dan 350 vrijwilligers, van wie de meesten de desbetreffende taal als moedertaal hebben. De vertolking van de algemene oktoberconferentie 2000 zal na de voltooiing van de 57 nieuwe tolkcabines vanuit het Conferentiecentrum verricht worden. □

De conferentiebijeenkomsten werden in 48 talen vertolkt.

Zes nieuwe tempels ingewijd

FOTOGRAFIE: JOHN HART, CHURCH NEWS

De Ciudad Juárez-tempel staat in Noord-Mexico, ten zuiden van de Rio Grande bij El Paso

Ciudad Juárez-tempel (Mexico)

President Gordon B. Hinckley presideerde de eerste van zes inwijdingsdiensten in de Ciudad Juárez-tempel op 26 februari. President Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium, presideerde de daaropvolgende inwijdingsdiensten op 26 en 27 februari, terwijl president Hinckley doorreisde naar Hermosillo (Mexico).

'Moge [de tempel] een huis van liefde zijn waar zij die er werken beseffen dat de hier verrichtte verordeningen, zowel die voor de levenden als die voor de doden, ertoe bijdragen dat de grote voorzieningen van de verzoening van uw Zoon tot stand gebracht worden', vroeg president Hinckley in het inwijdingsgebed. Hij deed ook een beroep op God om 'dit fijne land, México, te zegenen zodat het zal verrijzen en zal schitteren onder de landen op aarde.'

Andere kerkleiders die deelnamen aan de inwijdingsdiensten waren ouderling Henry B. Eyring van het Quorum der Twaalf Apostelen en ouderling David R. Stone van de Zeventig, eerste raadgever in het presidium van het gebied Mexico-Noord.

Meer dan achtduizend leden,

De Hermosillo Sonora-tempel is bestemd voor leden in het noordwesten van Mexico.

FOTOGRAFIE: JOHN HART, CHURCH NEWS

inclusief veel uit El Paso (Texas), wat vlak over de grens ligt, woonden de inwijdingsdiensten bij. □

Hermosillo Sonora-tempel (Mexico)

President Hinckley wijdde op 27 februari in vier diensten de nieuwe Hermosillo Sonora-tempel in.

'De plek waar heilige verordeningen zullen worden bediend voor zowel de levenden als de doden is heilig voor ons. Hier zal het enige gezag op aarde worden uitgeoefend dat zich verder uitstrekt dan de sluier van de dood, het enige gezag dat van kracht is in de werelden hierna', zei hij in het inwijdingsgebed.

Andere algemene autoriteiten die deelnamen aan de inwijdingsdienst waren ouderling Henry B. Eyring van het Quorum der Twaalf Apostelen en ouderling Lynn A. Mickelsen van de Zeventig, president van het gebied Mexico-Noord.

De Albuquerque-tempel is niet alleen bestemd voor leden uit New Mexico, maar ook voor leden uit delen van Arizona en Colorado.

De Oaxaca-tempel in Mexico is bestemd voor leden in het zuidmidden van het land, rijk aan geschiedenis en traditie.

President Hinckley sprak over het verdriet dat vader Lehi ongetwijfeld gevoeld heeft vanwege de langdurige verdrukking van zijn nakomelingen, en de vreugde die de profeet ongetwijfeld zou hebben bij het zien dat zijn nageslacht de zegeningen van de tempel krijgt.

Meer dan 10.500 mensen bezochten de tempel tijdens de open dagen. Een vrouw die deel uitmaakte van een groep leidinggevendenden uit de plaatselijke overheid,

sprak over de vrede en rust die ze er voelde, en voegde daaraan toe: 'Het is een andere wereld, heel anders.'

Bijna zesduizend leden woonden de inwijdingsdiensten bij.

Tragisch genoeg liet een lid, Rosa Hermelinda García de Espinoza, het leven op de thuisreis na de inwijding, toen de bus die op weg was naar Los Mochis (Sinaloa) bij een ongeluk betrokken raakte. Eenentwintig andere leden raakten daarbij gewond. □

Albuquerque-tempel (New Mexico)

De eerste tempel van New Mexico werd op 5 maart in vier diensten ingewijd door president Hinckley.

In het inwijdingsgebed vroeg president Hinckley of de tempel 'een wijkplaats van vrede, een toevluchtsoord weg van het lawaai van de wereld' mocht zijn. (...) 'Moge het licht van het evangelie dat van deze heilige tempel uitgaat in de hele gemeenschap te voelen zijn.'

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen en ouderling Neil L. Andersen van de Zeventig, tweede raadgever in het presidium van het gebied Noord-Amerika-Zuidwest, namen ook deel aan de inwijdingsdiensten. □

Oaxaca-tempel (Mexico)

De Oaxaca-tempel werd op 11 maart in vier diensten ingewijd door president James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium. Het was de eerste tempel die door president Faust werd ingewijd.

In het inwijdingsgebed zei hij namens andere leden: 'Wij hebben verlangd naar de dag dat er een huis des Heren dichter bij ons zou worden gebouwd, opdat wij hier vaak mochten komen om U in geest en in waarheid te aanbidden, en om de verordeningen voor zowel de levenden als de doden te ontvangen die leiden tot de onsterfelijkheid en het eeuwige leven, door de grote verzoening die tot stand is gebracht door onze Verlosser, uw geliefde Zoon.'

Andere algemene autoriteiten die deelnamen aan de inwijdingsdiensten waren ouderling Richard G.

De Tuxtla Gutiérrez-tempel bevindt zich in Chiapas, de zuidelijkst gelegen deelstaat van Mexico, dichtbij de grens met Guatemala.

Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen en ouderling Carl B. Pratt van de Zeventig, president van het gebied Mexico-Zuid.

Ruim 10 duizend mensen bezochten de tempel tijdens de open dagen. Een van de opmerkingen die bezoekers maakten: 'Je kunt hier vrede voelen, rust. Het is hemels!' Een lid zei na de rondleiding door de tempel met tranen in zijn ogen dat hij wist dat 'de Heer ons heel erg liefheeft, en nu we deze tempel in onze stad hebben, lijkt het wel of Hij dichterbij ons gekomen is.'

De inwijdingsdiensten trokken meer dan achttienduizend leden. □

Tuxtla Gutiérrez-tempel (Mexico)

De Tuxtla Gutiérrez-tempel, in de deelstaat Chiapas aan de zuidgrens van Mexico, werd op 12 maart in vier diensten ingewijd door president James E. Faust.

'Wij bidden dat de getrouwe heiligen van dit tempeldistrict op mogen zien naar dit heilige gebouw, hier vaak mogen komen, en van de heerlijke zaken mogen proeven die hier worden aangeboden', zei hij in

het inwijdingsgebed.

'Zegen deze kinderen van U. Verhef hen uit de diepten van de armoede. Geef hen nieuw licht en begrip. Laat hen zich verheugen in uw zorg voor hen.'

Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen en ouderling Carl B. Pratt van de Zeventig, president van het gebied Mexico-Zuid, namen ook deel aan de inwijding.

Meer dan 3.300 leden woonden de vier inwijdingsdiensten bij. Tempelpresident Enrique Sanches

zei dat de nieuwe tempel voor veel leden in dat gebied een droom is die uitkomt. □

Louisville-tempel (Kentucky)

President Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium, wijdde op 19 maart in vier diensten de nieuwe Louisville-tempel in.

'Het is uw huis, een heilige plek. Wij bidden dat Gij het zult bezoeken en uw Heilige Geest hier zult laten verblijven nu het werk van de verlossing binnen deze muren voortgezet wordt', zei hij in het inwijdingsgebed.

'Wij smeken U, grote Elohim, dat uw eeuwige doeleinden, uw grote plan van geluk voor uw kinderen, zal bloeien en groeien in dit deel van uw wijngaard', zei hij.

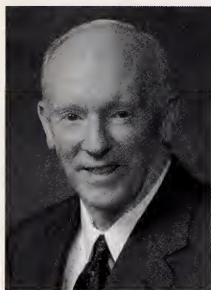
Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen en ouderling Loren C. Dunn van de Zeventig, president van het gebied Noord-Amerika-Oost, namen ook deel aan de inwijdingsdiensten.

Meer dan achtduizend leden woonden de vier inwijdingsdiensten bij. □

De Louisville-tempel (Kentucky) is bestemd voor 36 duizend leden in tien ringen.

Nieuwe algemene autoriteiten

Ouderling Douglas L. Callister

van de Zeventig

In zijn jeugd vergezelde Douglas L. Callister vaak zijn vader en zijn grootvader die in het kader van hun kerkroeping leden bezochten, bijeenkomsten presideerden of tijdens haardvuuravonden spreekbeurten hadden. 'Zij wilden dat hun nakomelingen hen het priesterschap zouden zien eren', zegt ouderling Callister. 'En bij het rijden van en naar bijeenkomsten, vertelden zij altijd over hun ervaringen en gaven zij hun getuigenis.'

Die zorgvuldige vorm van onderwijzen heeft een belangrijke rol gespeeld in de voorbereiding van ouderling Callister op zijn werkzaamheden in het Tweede Quorum der Zeventig. 'Een levensveranderende ervaring voor mij,' zegt ouderling Callister, 'was de training die ik kreeg van generaties familieleden die allemaal bereid waren om mij iets te leren.' Ouderling Callister onderwist zijn eigen nakomelingen op dezelfde wijze als zijn eigen vader en grootvader hem onderwezen.

Ouderling Callister werd op 17

februari 1939 geboren in Glendale, Californië, in het gezin van Reed E. Callister en Norinne Richards Callister. Ouderling Callister zegt dat hij zich niet kan herinneren ooit geen getuigenis gehad te hebben. Vanwege dat getuigenis heeft ouderling Callister het evangelie en zijn gezin altijd voorop gezet, ook tijdens zijn studie aan de Brigham Young University, de University of Southern California en Harvard, en tijdens de periode waarin hij zijn eigen advocatenkantoor had. 'Het evangelie is nooit bijzaak geweest in mijn leven — het is altijd mijn leven geweest', zegt hij. 'Mijn werk was bijzaak.'

Ouderling Callister is werkzaam geweest als bisschop, ringpresident, zendingspresident, seminariëleerkracht, jongemannenpresident, verzegelaar in de tempel, regionaal vertegenwoordiger en gebiedszeventig.

Zijn vrouw, Jeannette McKibben, ontmoette hij tijdens een dansavond voor jonge volwassenen kort na zijn zending in Zwitserland. 'Ik had een hele hoge opinie van haar, niet alleen omdat ze knap was, maar ook omdat ze zich veel aantrok van de behoeften van andere mensen', zegt hij. Broeder en zuster Callister traden in 1962 in de Los Angeles-tempel in het huwelijk en hebben nu zes kinderen en elf kleinkinderen. Ze wonen in La Cañada (Californië).

Ouderling Callister voelt zich verootmoedigd maar dankbaar vanwege de kans die hij heeft om als getuige van de Heiland op te treden. 'Het is een bijzondere taak om tot de volken van de wereld te getuigen van de naam van Jezus Christus', zegt hij. 'Ik wil dat altijd met grote nederigheid en waardigheid doen.' □

Ouderling Darwin B. Christenson

van de Zeventig

Ouderling Darwin B. Christenson, nieuw lid van het Tweede Quorum van de Zeventig, zegt dat zijn getuigenis van het evangelie, het eeuwige gezin en de macht van het priesterschap gesterkt zijn door ervaringen met zijn kinderen. Niet lang nadat zijn vrouw en hij kort na de geboorte van een kind het tragische verlies te verwerken hadden gekregen van die baby, werd hun volgende kind, Stephen, te vroeg geboren. Omdat de longen van de baby onderontwikkeld waren, had hij volgens de artsen maar 50% kans om te overleven.

Ouderling Christenson en een van zijn huisonderwijzers gaven de piepkleine baby, die in de couveuse lag, omringd door slangetjes en medische apparatuur, een zalfvinger. Daarna, zegt ouderling Christenson, 'zei ik mijn vrouw dat ze zich geen zorgen moest maken, dat alles in orde zou komen.' De volgende ochtend vertoonde Stephen, geheel volgens het gevoel dat ouderling Christenson gekregen had, duidelijke tekens van verbetering. Nu is Stephen de vader van drie jongens.

Ouderling Christenson komt uit Idaho — hij werd op 11 augustus 1935 geboren in Firth, en groeide op in Blackfoot. Op 19 januari 1962, twee jaar na zijn terugkeer uit de Braziliaanse Zending, trad hij in de Idaho Falls-tempel in het huwelijk met Sandra Joeline Lyon. Zij hebben

vier kinderen, waarvan er drie nog in leven zijn, en tien kleinkinderen.

Ouderling Christenson haalde aan de Idaho State University zijn baccalaureaat in bedrijfsmanagement. Vervolgens werkte hij voor de belastingcommissie van de staat Idaho en de onderafdeling belastingen van de afdeling financiën van de kerk. In 1981 keerde hij terug naar Brazilië, dit keer als president van het zendingsgebied São Paulo (Brazilië-Noord). 'We hadden daar fantastische dingen meegemaakt', herinnert hij zich. 'We waren vaak getuige van de bescherming die de Heer onze zendingen gaf, en we zagen velen van hen leren om sterk op de Geest te vertrouwen.' Ouderling Christenson is ook werkzaam geweest als bisschop, hogeraadslid, raadgever in twee ringpresidiumen, en tempelschrijver in de Idaho Falls-tempel.

'De kerk is het middelpunt van ons leven', zegt ouderling Christenson. 'Wij hebben de Heer lief, hebben het evangelie lief, en hebben de leden van de kerk lief. Het is een overweldigende zegen om de leden te kunnen dienen en bij hen te kunnen zijn in het kader van deze roeping.' □

Ouderling Keith Crockett

van de Zeventig

'Ik ben maar een boerenjongen die is opgegroeid met koeien melken en trekkers rijden', zegt ouderling

Crockett van zichzelf, maar zijn levenslange evangelieonderwijs en werkzaamheden in de priesterschap onthullen dat deze man sterk toegewijd is aan Gods koninkrijk.

Ouderling Crockett werd op 15 januari 1934 geboren in Pima (Arizona), een agrarische gemeenschap die gesticht was door HLD-pioniers, en daar is hij ook opgegroeid. Zijn ouders, Wilford W. Crockett III en Jacy Boggs Crockett, waren sterk in het evangelie en leerden hem juiste beginselen. Toen hij op een keer naar een dansavond wilde gaan in plaats van een kerктаak te vervullen, zei zijn vader: 'Een man op wie men niet kan vertrouwen, is niets waar.' Van toen af aan was ouderling Crockett vastbesloten om alle taken uit te voeren die hij in de kerk kreeg, of dat nu een taak als jeugdwerkleerkracht, als ringpresident of als zendingspresident was.

Na zijn zending in Uruguay en het halen van een graad aan de University of Arizona, werd hij muziekleraar aan een school voor voortgezet onderwijs. Toen hij zag dat de footballcoach hulp nodig had, bood hij aan om de spelers de eerste beginselen van het football bij te brengen als de coach alle jongens naar het koor zou sturen. Die regeling werkte, en zowel de footballploeg als het koor hadden veel succes. 'Ik vond het heerlijk om met die kinderen te werken', zegt ouderling Crockett.

Na een 34-jarige carrière in dienst van de kerkelijke onderwijsinstellingen in Mesa, Tempe, Flagstaff en Thatcher (Arizona), is hij vier jaar geleden met pensioen gegaan, en hij woont nu in Pima, op minder dan een kilometer afstand van zijn geboorteplek.

Ouderling Crockett trad op 5 september 1957 in de Arizona-tempel in het huwelijk met Kathleen McBride, dochter van Herald en Fay Nelson McBride. Zij hebben zes kinderen en 22 kleinkinderen.

'Ik heb altijd al een getuigenis gehad van het evangelie van Jezus Christus', zegt ouderling Crockett. 'Luisterde ik naar de algemene

autoriteiten, dan zei ik tegen mezelf: "Ik weet dat dit waar is. Ik wil het ook aan andere mensen vertellen, zodat zij zich net zo kunnen voelen als ik." Als nieuw lid van het Tweede Quorum der Zeventig kijkt hij uit naar de vele kansen die hij zal krijgen om dat te doen. □

Ouderling H. Aldridge Gillespie

van de Zeventig

Toen ouderling H. Aldridge Gillespie in maart 1958 werkzaam was als een van de eerste zendingen in de Spaanstalige West-Amerikaanse Zending, maakte hij iets mee dat een enorme uitwerking op zijn leven zou hebben. Ouderling Spencer W. Kimball van het Quorum der Twaalf Apostelen (1895-1985) had de opdracht gekregen om het zendingsgebied officieel te organiseren, en de jonge ouderling Gillespie, die pas was geroepen als tweede raadgever in het zendingspresidium, kreeg de gelegenheid om ongeveer twee weken lang zijn 'chasseur, kamergeenoot en metgezel' te zijn.

'Ouderling Kimball had bijzondere geestelijke vermogens die mijn hart raakten en grote invloed hadden op mijn opinie hoe het leven moest zijn en wat voor leven ik moest leiden', herinnert ouderling Gillespie zich. 'Mijn ideeën over hoe een mens moet zijn, hoe een gezin moet zijn, en hoe mensen

zich behoren te gedragen, werden enorm beïnvloed in die korte periode.'

Hij werd op 22 mei 1935 geboren in Riverside (Californië), maar bracht zijn jeugd in Utah door. Zijn vrouw, Virginia Ann Larsen, ontmoette hij in Manti (Utah), en op 18 juli 1958 traden zij in de Manri-tempel in het huwelijk.

De jaren na hun huwelijk waren druk: broeder Gillespie vervolgde zijn universitaire studie en behaalde diverse graden, en was bovendien werkzaam in diverse leiderschapsfuncties in de kerk, terwijl zuster Gillespie thuisbleef met hun kleine kinderen.

'We waren arm in die tijd, maar onze hemelse Vader steunde ons', zegt ouderling Gillespie. 'We hadden geloof dat, als we maar gewoon doorgingen en kinderen kregen, er een manier voor ons zou worden verschaft om te verkrijgen wat we nodig hadden — en dat gebeurde ook.'

Ouderling Gillespie haalde zijn baccalaureaat en doctoraal in de civiele techniek aan Utah State University, en een doctorsgraad aan de University of Arizona. Na enkele jaren aan de University of Oklahoma werkzaam te zijn geweest als hoogleraar, was hij zeventien jaar werkzaam als directeur van het Transportation Safety Institute van de Department of Transportation van de V.S. in Oklahoma-Stad. Hij is werkzaam geweest als ringpresident, regionaal vertegenwoordiger en patriarch, en ten tijde van zijn roeping als lid van het Tweede Quorum der Zeventig was hij president van het zendingsgebied Tampico (Mexico). Ouderling Gillespie en zijn vrouw hebben vijf kinderen en veertien kleinkinderen.

'Al vanaf het begin van ons huwelijk hebben we ons toegewijd aan de dienst van de Heer', zegt ouderling Gillespie. 'We hebben de Heer allebei zeer lief, en vinden dat we zeer bij Hem in de schuld staan wgens de overvloedige zegeningen die we hebben ontvangen.' □

Ouderling Donald L. Hallstrom

van de Zeventig

Donald L. Hallstrom heeft in Honolulu (Hawaii) gewoonnd sinds hij daar op 27 juli 1949 geboren werd in het gezin van James E. en Betty Jo Lambert Hallstrom. In feite groeide hij op naast de Tabernakel van de ring Honolulu, waar hij later ringpresident werd.

'Mijn broer, zussen en ik groeiden op een in een gezin waarvan de ouders volledig toegewijd waren aan het evangelie', zegt ouderling Hallstrom. 'Wij werden aangemoedigd om succes te hebben in alle aspecten van ons leven, maar alles was ondergeschikt aan het evangelie.'

Van 1969 tot en met 1971 was hij werkzaam in het zendingsgebied Midden-Engeland. 'Mijn zending heeft mij een patroon voor de rest van mijn leven gegeven', zegt hij. 'Het was een tijd waarin alles wat ik thuis en elders had geleerd als een puzzel in elkaar paste, waarop ik het naar buiten toe gebruikte in dienstbetoon aan andere mensen. Het was een blijde ervaring.'

Toen hij terugkeerde van zijn zending, ging hij naar de Brigham Young University, waar hij kennismakte met Diane Clifton, uit het zuiden van Alberta (Canada). Op 22 juli 1972 traden zij in de Albertatempel in het huwelijk. Ze hebben vier kinderen.

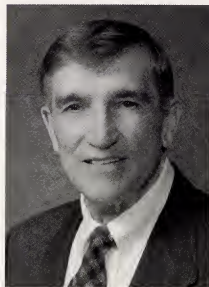
In 1973 haalde ouderling Hallstrom zijn baccalaureaat in de economie, waarop hij terugkeerde

naar Hawaii. De afgelopen twintig jaar is hij werkzaam geweest in het onroerend goed, als president van zijn eigen consultantenfirma, die taxaties en marktonderzoeken verricht.

Over zijn gezin zegt hij: 'Wij hebben het gezinsgebed, de gezinsavond en gezamenlijke schriftstudie altijd als heilig beschouwd. Wij zijn graag bij elkaar. Elke zomer hebben we grote zegeningen ondervonden door tijdens vakanties plekken uit de kerkgeschiedenis en andere plekken in de Verenigde Staten te bezoeken.

Voorafgaand aan zijn roeping als lid van het Eerste Quorum der Zeventig was ouderling Hallstrom sinds 1997 werkzaam als gebiedszeventig. Daarvoor was hij al werkzaam geweest als bisschop, ringpresident en regionaal vertegenwoordiger.

'Mijn kansen om te dienstbaar te zijn, hebben mij altijd veel vreugde gegeven, dus ze zijn me nooit tot last geweest', zegt hij. 'Mijn getuigenis heeft mij al op erg jonge leeftijd gesterkt, maar het gebruik van het evangelie om mijn gezinsleden en andere mensen te helpen, is wat mijn getuigenis nog steeds laat groeien.' □

Ouderling Robert C. Oaks

van de Zeventig

'**N**a 35 jaar in dienst van de krijgsmacht over de hele wereld gereisd te hebben, heb ik grote waardering voor de beloften die in het Boek van Mormon gedaan worden aangaande vrijheid', zegt ouder-

ling Robert C. Oaks, die onlangs geroepen is als lid van het Tweede Quorum der Zeventig. Als gepensioneerd viersterrrengeneraal die van 1990 tot en met 1994 bevelhebber was van de in Europa gestationeerde luchtmachtkrachten van de Verenigde Staten, is de vrijheid van de mens hem dierbaar geworden. 'Toen ik na de val van de Berlijnse muur in Oost-Europa was,' herinnert hij zich, 'viel mij op hoe essentieel vrijheid is, hoe absoluut noodzakelijk het is dat mensen het evangelie van Jezus Christus kunnen horen en aanvaarden.'

Robert werd geboren op 14 februari 1936 in Los Angeles (Californië) geboren, in het gezin van Charles en Ann Oaks, maar groeide op tot een actief kerklid in Provo (Utah). Hij ging naar de U.S. Air Force Academy in Colorado toen die net nieuw was, en in 1959 maakte hij deel uit van de eerste klas die aan die instelling afstudeerde. Daarna kreeg hij nadere militaire training en ervaring, en haalde bovendien een graag in bedrijfsmanagement aan de Ohio State University.

Tijdens zijn jaren in de luchtmacht, vloog broeder Oaks ook verscheidene malen tijdens de oorlog in Vietnam. Tijdens een van die vluchten werd zijn vliegtuig neergeschoten, maar hij werd al gauw gered door een helicopterpiloot van de landmacht.

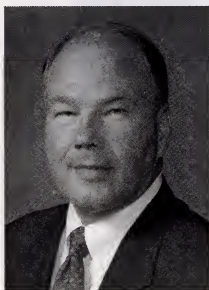
In 1994 trad hij in dienst van U.S. Airways, waar hij uiteindelijk senior-vicepresident van de exploitatieafdeling werd. In 1998 ging hij met pensioen.

Ouderling Oaks trad in juni 1959 in de Salt Lake-tempel in het huwelijk met Gloria Mae Unger. Zij hebben zes kinderen en dertien kleinkinderen.

In de kerk is hij werkzaam geweest als leerkracht evangelieleer, jongemannenpresident, raadgever in twee bisschappen, en raadgever in een zendingspresidium. Ten tijde van zijn roeping als algemeen auto-riteit was hij werkzaam als president van de ring Pittsburgh-Noord (Pennsylvania).

De ervaringen van ouderling Oaks hebben hem niet alleen voorbereid

op zijn huidige roeping, maar hebben ook zijn getuigenis van de waakzame zorg van onze hemelse Vader versterkt. 'Ik heb heel duidelijk de beschermende hand van de Heer gezien in mijn leven en dat van mensen om mij heen', herinnert hij zich. □

Ouderling Ronald A. Rasband

van de Zeventig

'**G**ezin, kerk en carrière: die drie rode draden zijn in mijn leven altijd met elkaar verweven geweest', zegt ouderling Ronald A. Rasband, vader van vijf kinderen, onlangs teruggekeerd zendingspresident, en voormalig president en manager van de Huntsman Chemical Corporation. 'Ik heb altijd voor alledrie mijn best gedaan.'

Ouderling Rasband, die momenteel in Sandy (Utah) woont, werd op 6 februari 1951 geboren in Salt Lake City, in het gezin van Rulon en Verda Rasband. Hij groeide op in Cottonwood, een deel van Salt Lake City. Van 1970 tot en met 1972 vervulde hij een zending in het zendingsgebied Oostelijke Staten van de V.S., waarbij hij vooral lang in New York gestationeerd was. Na zijn zending ging hij naar de University of Utah, waar hij kennismaakte met Melanie Twitchell.

Zij traden op 4 september 1973 in de Salt Lake-tempel in het huwelijk. Spoedig daarna volgde hij een voltijdstudie aan de universiteit en had hij tegelijkertijd en voltijdbaar,

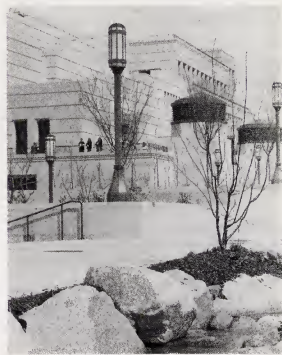
terwijl zijn vrouw en hij hun kleine kinderen opvoedden. Hij was bovendien werkzaam als quorumpresident ouderlingen in een gemeente van de ring Salt Lake University 1, waar hij kennismaakte met Jon Huntsman, die lid was van de hoge raad. Het jaar daarop trad broeder Rasband in dienst van het bedrijf dat uiteindelijk de Huntsman Chemical Corporation werd. In de daaropvolgende twintig jaar had hij de leiding over bedrijven over de hele wereld, waaronder ook Rusland, de Oekraïne en Armenië.

'De Heer heeft grote mannen op mijn pad gebracht die een mentor voor mij waren', zegt hij. 'Zij hebben veel invloed op mij gehad.'

In 1996 keerde ouderling Rasband terug naar New York, als president van het zendingsgebied New York-Noord (New York). 'In die jaren heb ik de meeste groei als kerkleider doorgemaakt', zegt hij. 'De Heer heeft mij echt geschoold in de leer en in ootmoed. Daar heb ik veel geleerd over mensen van alle rassen culturen.'

Voordat hij geroepen werd als lid van het Eerste Quorum der Zeventig, was ouderling Rasband werkzaam als bisschop en als lid van het adviescomité leden-zendingen van de kerk.

'Ik heb mijn getuigenis gekregen door bijzondere ervaringen die ik gedurende mijn hele leven heb gehad', zegt ouderling Rasband. 'Ik zie ernaar uit om de Heer in welke positie dan ook te dienen.' □

Robert T. Barrett, Christus' triomfale intocht

‘En her merendeel der schare spreide hun kleederen op de weg (. . .) zeggende: Hosanna de Zoon van David, gezegend Hij, die komt in de naam des Heren (. . .). De gehele stad [kwam] in rep en roer en ziede: Wie is dit? En de scharen zeide: Dit is de profeet, Jezus, van Nazaret in Galilea’ (Matteüs 21:8-11).

Over de verschijning van God de Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, heeft de profet Joseph Smith geschreven: '[Ik heb] twee personen gezien, en Zij hebben waarlijk tot mij gesproken, en al werd ik gehaat en vervolgd, omdat ik zei dat ik een visioen had gezien, het was toch waar; (. . .) ik wist het, en ik wist dat God het wist, en ik kon het niet ontkennen' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:25).

VERSLAG VAN DE 170STE ALGEMENE APRIL CONFERENTIE
1-2 april 2000

DUTCH

4 02209 87120 5